

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

مقامات للحريري

H A R I R I I

ELOQUENTIAE ARABICAE PRINCIPIS
TRES PRIORES CONSENSUS.
E CODICE MANUSCRIPTO

BIBLIOTHECAE LUGDUNO-BATAVÆ
PRO SPECIMINE EMISSI,

A C

NOTIS ILLUSTRATI

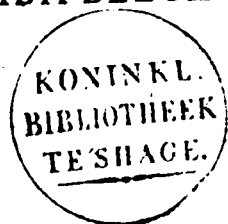
A B

ALBERTO SCHULTENS.

F R A N E Q U E R Æ,

Ex Officina WIBII BLECK Bibliopolæ, 1731.

PERILLUSTRI AC EXCELLENTISSIMO

DOMINO ET COMITI

JOHANNI HENRICO

WASSENARIO.

BARONI AC DOMINO WASSENARIÆ. OB-
DAMI. HERSBROEKÆ. SPIERDYKI. QUID-
WYKI. KEMHEMI. LAGÆ. etc. etc. etc.

EQUITI ORDINIS JOHANNITICI. EQUES-
TRIS HOLLANDIÆ ORDINIS MEMBRO
SPLENDIDISSIMO. EJUSDEMQUE PROVIN-
CIÆ NOMINE CELSIS AC PRÆPOTEN-
TIBUS FOEDERATI BELGII ORDINIBUS
ADSCRIPTO etc. etc. etc.

ACADEMIÆ BATAVÆ QUÆ LUGDUNI EST
CURATORI PRIMO etc. etc. etc.

ALBERTUS SCHULTENS.

DEDICATIO.

PAtere, *Illustrissime Comes*, ut
paucis Te in publico venerer.
Potentissima me Tibi obstrin-
gunt vincula, in æreque tum Tuo,
tum Domus Tuæ splendidissimæ,
sum totus. Excellentissimus Tuus
Genitor, quum speciosum illud Aca-
demiæ hujus curandæ munus, quod
nunc humeris quoque Tuis tam apte
pulcreque sedet, sustineret, nascenti-
bus meis studiis adspiravit, atque im-
mortali me beneficio beavit, quum
aditum mihi patere jussit ad Oriënta-
les illas Gazas, quibus Bibliotheca
publica merito caput effert.

In-

DEDICATIO.

Incubantem istis thesauris , atque cum maxime insudantem , ad Ecclesiæ *Wassenariensis* , tum forte vacuefactæ , curam me admovit , peregrinum licet , eadem illa munifica manus , voluntasque proluxa Illustrissimi Tui Patris. Hac in statione , quæ me a deliciis meis haud plane avellebat , sed suavissimum mihi cum iis commercium ex propinquo relinquebat , asseverare Tibi possum , *Excellentissime Domine* , lucidos mihi soles i-visse : neque ullum unquam diem liqui-dæ sinceræque illius tranquillitatis dulcedinem esse deleturum , quam ibi sub Magnæ Tuæ Domus umbra hau-si , intimisque sensibus percepi.

Hæc me nunc causa potissimum im-

DEDICATIO.

pellit ad gratæ devotæque mentis tabellam hanc, publicamque testificationem, tacitis cogitationibus jam ante biennium Tibi destinatam, *Perillustri Tuo Nomini* dicandam.

Quæ recens Tuus in me congeffit favor, ut ampliora adhuc sunt, atque cumulatiora, ita patentiore desiderant campum, quem mihi brevi, spero, aperiet Opus Tuo, Illustriumque Collegarum Tuorum, qui Rem Academicam tutamini, jussu auspiciisque indias luminis oras evulgandum. Diu Te fospitem Res cernat sentiatque Publica. Dabam Lugduni Batavorum ipsis Kalend. Decembribus Anno MDCCXXX.

P R Æ F A T I O.

N lucem tandem prodire jubeo, minore licet forma, quam a principio destinaram, specimen hocce dissertationum *Harrii*, cujus opus quinquaginta *Confessibus*, ut eos vocat, sive potius *sermonibus frequenti in Confessu habitis* contextum, ut *Minerva Phidia*, consecrari meruit; atque in arce apud Arabes collocari. Viri ætatem, merita, alia quæ ad notitiam tum auctoris, tum operis pertinent, cum Erudito orbe jam communicavit *Celeb. Golius*, edita prima dissertatione *Sananensi*, atque brevibus ad marginem notis illustrata. Extat ea in auctiore Grammatica *Erpeniana*, unde quum adolescentulus jam tum singulari harum literarum flagrans amore, primoribus labris libassem, ingens continuo per venas gliscere sitis, meque subinde pungere atque extimulare, ad fontes tam uberes copiososque propius adundos, pectusque inde, si pote, inbuendum, atque adeo commadefaciendum.

Eum in finem in *Academiam Batavam*, cujus apparatissimam Bibliothecam, inter thesaurus

P R Æ F A T I O.

sauros Orientales, hunc quoque eximium scriptorem recondere compertum habebam, altera vice me transfero, jam gradum in Theologia, post ultimam manum studiis Academicis *Lugduni* imposuam, in urbe patria adeptus: atque ad Gazophylacia illa viam aditumque affecto. Subnixus commendatione Vener. ac Celeb. *Fabricii*, favoreque mihi per eam parto Illustris Amplissimique *van den Bergii*, quibus publicas pro immortalis beneficio grates nunc rependo, a viris Illustrissimis, qui istoc tempore curam gerebant Rei Academicæ peto, impetroque, ut accessus mihi ad scrinia Orientis pateret, excerpereque vel exscribendi quæ in usum meum forent, potestas fieret. Persarum tunc rege, ut *Lyricus* ait, beatior vigebam, atque opima orientis spolia legere, domumque deportare me posse serio triumphabam.

Admissus hæc ad sacra, *Havirium* e vestigio sub oculos, sub manus, sumo, nitide et explanate scriptum, eundemque brevi, sed dilucido glossario scholiastæ illuminatum: assumpto

P R Æ F A T I O.

sumto insuper fusiore Commentario *Teblebii*, qui verborum antiquissimas origines, phrasi-umque natales ex intimo linguæ sinu eru-ens, incredibilem mihi lucem prætulit, pri-musque viam emunivit ad discrepantissimas significationes, quibus radices Arabicæ in Lexicis laborant, ad concordiam concen-tumque suavissimum revocandas. Hæ faces, quicquid tenebrarum stilus *Haririi* grandiso-nus, ac mille floribus figurisque variegatus, offundebat, discutere, laborem, quem in eo, a capite ad calcem, describendo impende-bam, compensante summa animi voluptate; eo quod hoc in scriptore reperirem id, quod spe atque cogitatione præceperam, eminen-tem et expressam imaginem priscae illius gran-diloquentiæ Orientalis, qua Liber *Jobi* exara-tus est, quæque in *Psalms*, in *Proverbiis*, in reliquo corpore Bibliorum, poetico præfer-tim, ac prophetico, tam magnifice, tamquæ insignite se exerit.

Hoc vero illud erat, ad quod inde a pri-mo in hoc curriculum ingressu anhelaram,
* * quod-

PRÆFATIO.

quodque mihi tanquam unicum intensissimi studii scopum præfixeram, ut nempe Linguae sanctæ indelibatam illum florem honoremque, cui seculorum labentium injuria, Rabbinicæque nationis incuria multum detriverat, inde quoque pro virili restituere allaborarem, unde viros doctrina, ingenio, auctoritate principes multa felicissime illustrasse deprehendebam, ita tamen ut plura adhuc posteritati illustranda reliquerint, atque exemplo suo commendarint.

Hic si aliquid forte effeci, vel deinceps effecturus sum, id Generosissimis illis studiorum Altoribus Fautoribusque debere me profiteor, qui per aliquot annos hocce tanto munere atque beneficio me mactarunt, ut non tantum integrum *Harivium*, cum Commentatoribus, meo commodo transscribere potuerim, verum etiam alia complura volumina, Linguae Arabicæ opulentiam affluentissimam simul, simul eloquentiam potentissimam admirabiliter pandentia. Horum e numero sunt, septem *Moallekât* illustriam poetarum, qui
ante

P R Æ F A T I O.

ante *Muhammedem* florere, Carmina cedro digna, atque Meccano in delubro propterea *Juspensa* (id sonat vocabulum *Moallékát*) æternitatisque consecrata. Anthologia item veterum poetarum, quæ *Hamasa* inscribitur, id est, bellica virtus, quod in fortium virorum facinoribus celebrandis potissimum versetur: *Diwan Hudeilitarum*, sive collectio amplissima carminum, quæ principes *Hudeilitica* tribus, aliquot seculorum decursu, ad palmam gloriæ in gente Linguae suæ studiosissima auferendam, panxerunt: Poema *Ibn Doreidi* musco lepore tinctum, antiquasque Arabiæ Gratias ac Veneres unice redolens.

Ad hæc in usus meos derivanda non tantum me accendebant luculentissimi Commentarii, eruditione Critica referti; verum etiam *Siauharii*, præstantissimi Arabum Lexicographi, perpetua horum Fontium citatio ad verborum vetustissimas significationes adstruendas. Quicquid præterea in *Originibus* meis ex *Siauhario* illo, quicquid ex *Thiruzabadio*, quicquid aliis ex Codicibus Manuscriptis protuli

***₂

exem-

PRÆFATIO.

exemplorum, ad linguæ Hebrææ proprietatem e penetralibus Orientis revocandam, id omne ferme ex Bibliothecæ nostræ opulentissimis Gazis haustum atque expromptum est. His quum me anno præterito Illustrium Academiæ Curatorum, Amplissimorumque hujus Urbis Consulum favor, propius admotum voverit, publicoque vinculo curam meam obligarit, ut quantum alterius quoque provinciæ mihi demandatæ rationes permitterent, iis in lucem proferendis interpretandisque me applicarem, sane quam opportunissimum nunc cadit, quod *Saladini Vitæ rebusque gestis*, sub prælo cum maxime sudantibus, tanquam primitias quasdam novi muneris, præmittere liceat tres priores *dissertationes Haririi*, in usum collegii Arabici, dum in illustri *Frisiæ* Academia stationem obtinerem, typis mandatas; adjunctis notis perpetuis, quibus interior vis ac medulla linguæ gustanda præbetur.

Per has si saliva moveatur Philarabibus, Academicæque nostræ juventuti, ad plures venustissimi scriptoris Confessus a me efflagitandos, desiderio isti, quam primum me *Saladinus* absolverit, respondere studebo, atque, ut ab initio deliberatum fuerat, numerum saltem denarium horum sermonum complebo. Restat ut verbulo moneam, primi Confessus accuratam et perelegantem versionem Clar. *Golio* deberi. In duobus posterioribus convertendis quod elegantix deest, fidelitate pensavi, Geniumque Orientis qua potui accurate repræsentavi. Dabam *Lugduni in Batavis*, ipsi Kalendis Decembribus, Anno MDCCXXX.

ABI MUHAMMED ELKASIM

BASRENSIS

VULGO DICTI

HARRI

DISSERTATIONES

IN USUM

COLLEGII ARABICI

E MANUSCRIPTO

EDITÆ

ET NOTIS

ILLUSTRATÆ.

المقامة الأولى الصناعية

حَدَّثَ الْحَرْتُ بْنُ هَمَامٍ قَالَ لَمَّا أَتَيْتُ غَارِبَ الْأَعْتَرَابِ
وَأَنَاتِي الْمَتْرَبَةَ عَنِ الْأَعْتَرَابِ طَوَّحْتُ بِي طَوَائِفَ الرَّمَنِ
إِلَى

NOTAE IN CONSENSUM PRIMUM.

1. أَتَيْتُ. Est prim. sing.

præt. in oct. conj. a verbo *أتى* *sedit, confedit*. Cujus derivatum *فَعَوَ* *Camelus jam infessui idoneus*, peperit novum verbum *أتعد* quod secundum *Scholias* proprie valet *أتخذ قعودا* *cepit camelum infessui aptum, eumque conscendit iter facturum*. Accuratiùs adhuc *Teorizi ad Hamasa* *أتعد* *أي أتخذ قعودا* *ويقال القعود الذكر* *والقعود الأنثى من شواب* *Verbum in 8 est capere jumentum vectorium*. Diciturque *قعود* *esse marem*, *قعود* *fœminam e junioribus camelorum*.

2. غَارِبَ. Est accus. sing. in

stat. constr. de mta Nunnatione, & proprie signat *gibbi camelini verticem*, idque forma part. præf. in prim. conjug. a verbo *غرب* *عرب* *occidit sol*. Absuit longius ac recessit a suis. *Peregrinatus est*. Quasi dicas *peregrinantem vel peregrinatorem*;

est enim *gibbus Camelinus* vere *peregrinator*, absque quo nulla itinera Orientales ineunt. Diligentius adhuc vim finit *Scholias* *غارِب* *مقدم* *سنام* *البعير* *واعلي* *Est anterior pars gibbi Camelorum* *و* *summa dorsi pars*. Consentit *Teorizi ad Hamasa* *الغارِب* *ما قدام السنام ثم* *استعبر حتى قبل لاعلي* *كل شيء غولمده وقالوا* *علت غوارب المله والسبل* *Vocatur غارِب* *anterius gibbi Camelini*: indeque translatum est *eo usque*, ut cujusque rei verticem *summam* hoc vocabulo *gibbi* adfecerint; dicentes, *gibbi aquae aut fluxus alati fuerunt*. Hinc lux non tantum figuræ *Ps. 68: 15* *הרים* *montes gibbosi*, id est edito vertice præditi; sed & *Ps. 48: 3* *הנה נה* *pulcher tractu vulgo*, reddendum est *pulcher gibbo*, id est, *vertice*: nam *נה* *in quo dissentiunt Viri Docti*, Arabibus est *Cameli gibbus elator*; quam vim isti loco alibi latius adstruemus.

3. الْأَعْتَرَابِ. Est infinit. conj.

CONSESSUS PRIMUS. S A N A N E N S I S.

ARRABAT Harit filius Hemmami, inqui-
ens: Cum infedissem cameli dorsum peregrinandi
ergo, atque procul abduxisset me egestas ab
qualibus meis; jactarunt me fluctus fortunæ
usque

A 2

8. in genit. casu, cum artic. em-
phat. a rad. غَرَبَ, quæ respon-
det Hebr. עָרַב Occidit sol. غَرَبَ
عَرَبٌ vespera عَرَبٌ غَرَابٌ
salix عَرَبٌ مَغْرَبٌ Occidens,
עָרַב. Hinc succrevit potestas Oc-
cidentem petendi, longius peregrin-
andi &c. In 1, 2, & 8, conjug.
Locutio autem & structura ad
verbum expressa sic exit, *infedi-
gibbum peregrinationis longioris*,
quam Cl. Golius bene ad genium
Latii accommodavit.

4. وَأَنَاتِي ^EAtque procul ab-
duxisset me. Constat e tribus, aff.
نَبِي & præf. & 3 fæm. præf. in
quarta Conj. a themate نَابِي
procul discessit.

5. ^ممتربة Egestas. Articulus
præpositus amisit suam vocalem,
signo Wesla superscripto, ut ne-
citeretur cum voci præcedente
hæcce nostra. Ejus vim & origi-
nem sic pandit Scholastes. متربة
فقر لانها تلصق صاحبها
Egestas ita appellata est

quod terra adherescere faciat ege-
stas. Dicerem potius fluxisse a
formula قَسْرَبَ يدَايَ *Amhe*
manus tua pulvere impleantur, id
est, *ne quicquam boni unquam*
consequaris, qua solent in impre-
cationibus uti. Radix est قَسْرَبَ
pulvere plenus suis.

6. ^عالتراب Est plur. fractus
cum artic. in genit. casu a sing.
قَرَبَ. *equalis*, *coetaneus*, quod
ab eadem radice propagatum, vide-
tur notare eum qui e pulvere, &
solo natali eodem nobiscum tem-
pore succrevit, id est, *Coeterra-
neus coetaneusque*. Monet Tebri-
zius ad Hamasa اكثر ما
يستعمل الاثراب في النساء
يقال هذه قرب فلانة اذا
كانت علي سنهها
plerumque usurpatur in fæminis,
diciturque illa est hujus mulieris,
قَرَبَ, quum est ejus equalis. Non
servavit hos fines Hariri, sed ad
Viros quoque extendit.

7. طَوَّجَتْ بِي طَوَائِجَ
جَاحَتُنِي ^ممتربة jactarunt me fluctus for-

tuna.

إِلَى صَنْعَاءَ الْيَمِينِ فَدَخَلَتْهَا خَاوِيَّ الْوَفَاضِ بَادِي
الْأَنْفَاضِ لَا أَمْلَكَ بَلْغَةً وَلَا أَجَدَ فِي جَرَابِي مَضْعَةً فَطَفَعْتُ
لُجُوبَ طَرَقَاتِهَا مِثْلَ الْهَائِمِ وَأَجُولُ فِي حَوْمَاتِهَا جَوْلَانِ
الْحَايِمِ

sana. Proprie impulerunt me
impellentes casus temporis. Est
طَوَاجِح plur. fract. a sing.
طَاجِجَة, quod est part. fæm. Verbi
طَاجِج ex quiescentibus med.
Vav, unde etiam præcedens
طَوَاجِح, quæ est 3 fæm. sing.
præt. in sec. conj. solet autem
verbum singulare nominibus plu-
ralibus subjungi, ut חֲכָמָה בְּנִתָּה
Prov. 14: 1. & alibi sæpe. Proprie-
tatem radicis enarrat Scholiasles.
يَقَال طَاجِج السَّهْمِ إِذَا خَرَجَ
عَلِي غَيْرِ قَصْدٍ وَتَاهَ عَنْ
غُرْضِهِ dicitur de sagitta quum nul-
lo certo fine exit, atque a scopo suo
divagatur. Apparet cum تَاهَ
collationem institui, quod & Go-
lius fecit; cujus vis est in errore vago
ac confuso. Hinc מָחַל Hebræorum,
cujus thema fuit מַחַל, quamvis
& מַחַל תָּהָא assumi possit, non
intelligens fuit, عقل, ut ex vitio-
so Codice Golius, sed غُلْغُل va-
go & confuso more egit, ut Pocock.
in not. Misc. jam submonuit.

خَاوِيَّ الْوَفَاضِ Vacuus lo

culos, prius est part. præf. in 1. a rad.
خَوِيَ Collapsa fuit & inanita
domus, itemque inanis & collapsus
fuit Venter, quam principem duco
notionem a complicando & convol-
vendo desumptam, quod est in
خَوِيَ per Ha litteram, nam A-
rabes ventrem vacuum & longa in-
edia collapsum dicunt Complicari ac
convolvi. Sic طَوَاجِح Complicatio
& figurate Fames, Inedia; qui in-
quit Scoliasles Hariri viscera cibo
oppleta sese explicant, vacua autem
complicantur, & alia super alia
convolvuntur. Hinc intelligetur
quid sit Danieli 6: 19. כִּי שָׁחָה
pernoctavit jejunos vulgo, proprie
complicatus; convolutus intestina.
Alterum vocabulum وَفَاض plur.
fract. a sing. وَفَضٍ phare-
tram coriaceam, & peram paslora-
lem signat, adeoque pulchre extulit
Hariri collapsus & convolutus peras
coriaceas, ut ad summam inopiam
reductum describat.

بَادِي الْآنْفَاضِ Conspicuous

inopia, proprie Manifestus excessio-
nis. Est autem بَادِي part. præf.

usque Sanaam Arabiae Felicis. Eamque ingressus fui vacuis oculis, conspicuus inopia, haud possidens diarii quicquam, nec reperiens in marsupio buccellam. Ideoque institui peragraré vias ejus instar errabundi, & obire vicos ejus ambitu sitientis avis; quærens per tractus quò prospiciebam, perque compita, quibus ibam & redibam; liberalem aliquem, cui perfrictâ fronte exponerem necessita-

A 3

tem

in prim. conj. a verbo **بدو** *apparuit*. Alterum **انفاس** est infin. conj. quart. a themate **نفس** *quassit, Concussit, excussit*

نف; ut in *originibus* editis démonstravi. Scholiastes **نف** *انفاس فقر*

وفي الحقيقة نفاد الزاد وقد انقض الزجل اي فني زادة وهو من النقص لن ينقض

انقض *انقض* **انقض** *انقض* **انقض** *انقض*

*inopiam designat, vere tamen & stricte defectum viatici: **نف** cujus commentus exhaustus est, is vero **نف**, quod est tractum ab excussione, quum excutit aliquis viatici sui loculum.*

نف *نف* **نف** *نف*

*grare; ad verbum, cœpi secabam. Est enim radix **ج** proprie secuit. Unde improprie trajecit, pertransiuit. Ut apud Latinos *secare* viam. *Corpore iter, & similia.**

نف *نف* **نف** *نف*

*pius respondit Hebr. **נל** poste-*

*rius est part. præf. a rad. **הם** med. **ה**, attonitum vagari, mentis impotem discursare. præsertim præf. **הם**. Illustratur hinc Biblicum **הם**.*

وأجول جولان لكائم

*Et obire ambitu sitientis avis. Proprie. Et gyrabam gyratione circumvolantis super aqua avis. Prius verbum in fut. prim. Conj. est a radice **جال** Med.*

*Vav, **נל** Hebr. cujus gaudium exultans debetur primitivæ notioni gyrandi, unde gyros, orbis, eborens, inter cantum saltumque, ducere, assumtum fuit. Secundum*

جولان *est actio verbi, sive gyratio quaecunque. Tertium*

كائم *est part. præf. in prim.*

*Conj. ab **جام** Med. Vav, rem circumlatus fuit, præsertim volatu ut avis sitibunda & aquam appetens, nec tamen attingens. Ab eadem radice est etiam*

جومة *cujus plur. sanus*

جوماتها *cum aff.*

Vicos ejus hic habemus, proprie cumulos arenosos.

أَتَسَاءُ فِي مَسَارِحِ لَمَجَاتِي وَمَسَاحِ غَدَوَاتِي
وَمَرَوْجَاتِي مَكْرِمًا لَخَلْفَ لَهُ دِيَارَاتِي وَأَبْوَاحُ إِلَيَّ
بِحَاجَاتِي

وَأَرُونِ فِي مَسَارِحِ

لَمَجَاتِي *Quarens per tractus*

quo prospiciebam. Arabismus accurate expressus præbet. Et pabular per pascua vibraminum meorum. Primo مراد Med. Vav, cujus fut. in prim. adest, notat petere pabulum vel aquam, pabulum aquatumve Ivis, a primigenia vi utro citroque commecandi & discurrendi. Heb. מרד. secundo, مسارح est plur. fract. a

مسرح, quod in Galio omisum, locus quo pascuum educitur grex, pascuum amplius & luxuriosius; a سرح libere dimisit pecus, sicut luxuriare & pascere pro lubitu. Hinc explanandum

thema Hebraum rro. pulcherrime pascuum oculi formarunt Arabes, prout Latinis pascere oculos protritum. Pro oculis porro Orator noster لِمَجَاتِ Vibramina extulit plur. san. a لِمَجَة Vibratio, a لِمَج micans fulmen. Unde ad oculum magno & multo usu translaturum, Vibrantem notat insuitum, prout micantia fulmina pepererunt oculos micantes Latinorum. Referantur hæc ad ea quæ de مريش producta sunt in Originibus nostris. Scholiastes.

مسارح لَمَجَاتِي اي مواضع تسرح عيني فيها Pascua vibraminum meorum sunt loca ubi oculus meus contemplantando libere pascitur. Multo venustissime poeta Arabs a Tebrizio citatus ad Hamasa.

وانا سرحت الطرف حول قبابه

لم نلق الا نعمة وحسودا *

Quod si oculum libere pascuum dimiseris circa ejus tentoria

Nil obvium habes nisi Opulentiam & Invidos

وَمَرَوْجَاتِي وَمَسَاحِ غَدَوَاتِي *perque compita*

qui-

tem meam; vel literatum, cujus conspectus discuteret maerorem meum, cujusque oratio restingeret ardentem sitim meam.

quibus ibam & redibam. Ad verbum, perque spatia pastuum meorum matutino- rum ac vespertino- rum. مسايح est plur. fract.

a مساحة spatium quo quis errare & evagari possit; a verbo سباح Med. Je, huc illuc evagari & obire terram. Forma haec in Goli non prostat.

غَدَوَاتٌ est plur. sanus a sing. غَدَوَةٌ quod est pro غَدَوَةٌ

a them. غَدَا matutino tempore exivit, oppos. رَاحٌ vesperti-

no tempore rediit. Unde رَوَحَةٌ actio, cujus plur. san. hic adest, Est autem formula غَدَا وَرَاحٌ

Mante exivit & vespere rediit, qua vitae functiones omnes exprimunt, indeque apud Goli من لا ترك من ابيه مقدا ولا مراجا Per omnia similis est patri suo: proprie, Non deserit patrem neque in situ matutino, nec in vespertino reditu. Sic Hebraei ire & redire וָיָא וָיָא usurparunt pro functionibus omnibus. Conf. Deut. 28: 6. & 31: 2. & 1 Reg. 3: 8. & praesertim Num. 27: 17. unde liquet tam in pascua, tum in grege locum invenire.

أَخْلَقَ لِي دِيْبَاجَتِي Cui frontem meam perfricarem.

proprie, Cui pannum meum sericum detererem. Est autem دِيْبَاجَةٌ

vestis serica, a دَبَجَ finxit pinxit- que figuris, honeste translata ad gemas, & frontem mollem atque ingenio pudore praeitam, quam eleganter inducit detritam in eo qui rogatorem & mendicum agere cogebatur. Radix خَلَقَ levis, glaber fuit, media Dammata; & inde trita fuit vestis. In quart.

أَخْلَقَ detrivit vestem, unde futur. nostrum. Probe tamen notandum proprietatem thematis sitam esse in glabro & levi, quale est Saxum أَخْلَقَ undique lave, glabrum, nitidum, fissura, fractura, cavitatis expers, ut Critici declarant. Similis est vis & ratio in خَلَقَةٌ lapillus levis, cujus plur. fan. خَلَقَاتٌ est in Divan Hudeilitarum, أَخْلَقَ etiam, partic.

duod. conj. ab Ibn Doreid adhibetur pro Saxo glabro undique lubrico. Ex quibus jam quid Hebraeis proprie fuerit פֶּתַח & פֶּתַח ad liquidum perducitur potest. E lapillo levi, qui פֶּתַח, succrevit notio dividendi partiundique, per sortem proprie & פֶּתַח: dein latius. Sed haec longiorem discussionem requirunt.

بِحَاجَتِي أَوْ أَدْبِيَا تَفْرَجُ رُؤْيَا عَمَّتِي وَتُرَوِّي رِوَايَتَهُ
عَلَّتِي حَتَّى أَدَّتْنِي خَاتَمَةُ الْمَطَافِ وَهَدَّتْنِي فَاتِحَةَ
الْأَلْطَافِ إِلَيَّ بِإِدَارِ حَبِيبٍ مُحْتَوٍ عَلَيَّ بِرَحَامٍ وَنَحِيبٍ
فَوَاجِتٍ

تَفْرَجُ رُؤْيَا عَمَّتِي

cujus conspectus discerneret mœrorem meum. Prius تَفْرَجُ in fut. act.

fec. conj. est a rad. فَرَجَ fidit, & findendo aperuit. Inde Metaph. discussit anxietatem, que veluti obstruebat & praecludebat spiritum. Ea autique est vis voculae غَمَّةٌ mœ-

ror angens & praeocans, a غَمٌّ mœrore oppressit intercluso spiritu, ex deficientibus secunda radicali. مَرَوِيَةٌ Waw pro Eliph posito ob praeceps Damma, est a rad. رَأَى vidit مَرَايَ.

وَتُرَوِّي رِوَايَتَهُ عَمَّتِي

cujusque oratio restingeret ardorem sitim meam. Verbum رَوِيَ

ex quiescentibus tert. ejusdem est indolis ac رَمِيَ irriguus, potu expletus fuit. Et transitiva notione satiavit potu, rigavit. Inde significatio 4 apud Golium nata, retulit aliquid, & aliunde haustum derivavit ad aliquem eum recreaturus. Id est رَوَايَةً, proprie apportatio aqua aliunde hausta, ejusque

propinatio. Figurata Oratio facunda, narratio delectabilis. Pulcherrime luditur in رِوَايَةٍ تَرَوِّي

Oratio facunda que irriget. غَلَّةٌ fitis ardor ac vehementia est a غَلَ ex def. 2 rad. cujus 6. sign. apud Golium ponitur forma passivi, Ardente fiti laboravit. & 4 sign. activa sitivit non expletus potu, quo pacto incidit in eandem potestatem cum عَلَ, quod est Hebr. עָלָא; quo de Origines nostrae adeuntur.

خَاتَمَةُ الْمَطَافِ Extremum

circuitus. Est proprie part. fœm. a خَتَمَ خَتَمٌ figillans, cujus radix خَتَمَ obsignavit. jam

qui aliquid obsignat, is finem rei imponit, unde invaluit خَاتَمَةُ

Rei cujuscumque obsignatorium, sive actio obsignans pro extremo: ut schol. monet. Sic | Cocc. summisit Dan. 9: 24. ad finiendum. Ad eum modum Mubammed semet hunc خَاتَمَ النَّبِيِّينَ

Sigillum Prophetarum insignivit Alcor. Sur. 33: 40.

فَاتِحَةَ

am. Donec tandem adduceret me extremum circuitus, & perduceret aspiciam blandæ percunctationis ad conventum amplum, constantem mutuâ *hominum* compressione & ejulatu. Cum itaque intrassem intimum turbæ, ut cognoscerem causam illius fletus, conspexi in medio cycli hominem

B

minem

فَانَجَّةُ الْأَلْطَافِ *Aspiciam*

blanda percunctationis. Prior vox iterum est in part. præf. form. a *رَوَّ* *aperuit*, quasi, *aperiens* actio cujuscunque rei, *initium letum*, *aspiciam*. *أَلْطَافٌ* *Aperiens*, *Aspiciens* dicitur, *prima Corani Surata*, unde usus lætus sese diffudit. Posterior vox *الْأَلْطَافِ* est genitiv. infinitivi 4 conj. a *لَطَفَ* *subtilis fuit cum elegantia*; unde *الطَفِ* *subtiliter* *بِ* *blande rogavit*. Sic explicatur a *Teblebio*, quo usum esse etiam *Cl. Golium* ex brevibus Scholiis, animadverto: Is enim monuit quoque, alios legere per *Pbata*, *الْأَلْطَافِ*, ut sit *لَطَفَ* *pluralea* *لَطَفَ* *gratia*.

مُخْتَوٍ عَلَى نَرْحَامٍ

وَنَجِيبٍ *Constantem mutuâ com-*

pressionem *عِ* *ejulatu*. Ad genium Arabisimi perspicendum verti deberet, *complicatum*, *convolutum*, *عِ* *in se collectum super compressione*

عِ *ejulatu*. Radix *حَوِي* *convolvi compingi cum convolutione*. Inde *حِي*

puore affectus fuit, ab illa *convolutione*, qua in *Alcorano* est *لَحَوِي*

quisquilia convoluta, arida,

fusca. Alio canali *حِي* *vixit*,

vivax fuit. a *compactione*, & *coagmentatione vitali*, quæ omnem *dissolutionem* impedit. *حَوِي*

etiam est *comprehendere* & *complecti* sermone. Unde quid *رَمِي* sit, & quid differat a *رَمِي*, quamvis eadem *strepit* teneatur, liquere potest.

غَابَةُ الْجَمْعِ *intimum turbæ*.

Scholion *Cl. Golii* monet, vocem *غَابَةُ* proprie notare *interiorem* *عِ* *densam sitam*. Id plenius perspicietur ex *Teblebio* *أَصْلُ*

الغابة الشجر الملتف سمي

بذلك لانه يغيب فيه من

يدخله. In radice *غَابَةُ* *signat*

arborea implexas, quod *lateas ibi*, qui *illas intret*. Descendit a *غَابَ*

media Je, quod est *in denso* *عِ* *obscurato delisuit*. Inde illustratur *He-*

breo-

فولجت غابة الجمع لشبر مجلبة الدمع فرأيت في
 نهر الجلبة شخصاً شخب الخلق عليه أهبة السياحة
 وله رنة النياحة وهو يطبع الأسجاع بجواهر لفظه ويقرع
 الأسباع بزواجر وعظه وقد أحاطت به أخلاط الترميز
 لحاطة الهالة بالقمر والأكمام بالثمر فدلقت إليه
 لأفتيس

braorum my. Eleganter cum hac
 densa et obscura sylva turba con-
 junctum & verbum ولج quod
 proprie valet intrare latibulum.

لشبر مجلبة الدمع

Ut cognoscerem causam illius fletus.
 Ad verbum, Ut pertentarem at-
 tractricem lacrymae. Id est causam
 qua lacrymas excuteret et evocaret.

Sic Scholiastes exponit,
 مجلبة attrahentem
 causam, qua trahit et eliciat. In
 Conf. 29. noster تربتي بالحنان

Morari meum in
 diversorio, attractrix causa ignomi-
 niae. In plur. مجالب وفاتي

attractrices causa mea mortis. Ra-
 dix جاب in eundem usum lon-
 ge lateque se admittit. Avicen.

trahit somnum يجلب النعاس
 trahit senium يجلب الهرم

In sententiis Espenii Num. LXXXII.
 Nimis frequentare homines تجلب
 trahit malum.

Hinc derivaverim نلج Ezech. 5: 4.
 Tonfor, vel verius Rasor, qui in-
 ter radendum درم attrahit
 et elicit sanguinem. Aliter Cl.
 Hott. in Smegm. Ceterum سبر

pertentavit, grave est & pervenu-
 tum in hac fede verbum, cujus
 vium ita pandit Scholiastes يقال

سبرت بقرح اذا ادخلت فيه
 لذكره dicatur ميلا لتقيس عمقه

vulnus, quum immittis in illud
 specillum Chirurgicum, ut explores
 ejus profunditatem. Hæc vis li-
 quido se exerit in سبر per Sin,
 Nebem. 2: 13, 15 ubi aqua hæret
 Viris Doctis.

وله رنة النياحة Et clau-

gentem lamento. Accuratius ex-
 pressum sonat, Et ei tinnitns la-
 mentationis funerea. Plinio رنة

Hebr.

Attamen extenuato corpore, instructum apparatu itineris
religiosi, & clangentem lamento, dum exprimeret
rhythmicas sententias exquisito sermone, pulsaretque aures
minis hortationis suae. Cingebant verò illum mista gene-
ra agminum sicut circumdare solet halo Lunam, & re-
gumenta suos fructus. Igitur ubi proripui me ad illum,

B 2

ut

Hebr. רנן proprie signat sonum
tremulum simul & tinnulum, qua-
lem edit arcus, jacta sagitta. Idem
valet in origine רנה רנה, unde
חנין תרניה תרניה תרניה
tinnula vox. Inde רני רני
defixis oculis inhaesit ei. Proprie
evibravit in eum aciem oculorum
הרני. Hæc est metaphora. citra fi-
guram in libro Jobi, רנה רנה
אשה. Arcus hinc, רנה
dictus, ad cujus originem a tin-
nula genuit delicatissime allusum
ab Ibn ElRoumi, hoc versiculo
amatorio.

تشكي المحب وتشكو وهي ظالمة

* كالقوس تصبي الرمايا وهي مرنان *

Querulum reddit amatorem, quæriturque ipsa. licet ludente.
Ad instar arcus, qui pradas configens, tinnulum ipse gemitus est.

Indoles radicis tinnulum & tre-
mulum suum sonum ad letas quo-
que cantillationes applicari finit:
unde רנה רנה Pf 63: 6. Magis
tamen inclinatur in tinnitum gemit-
bundum, ut Pf. 17: 1. & alibi
sepe.

وهو يطبع الاسجاع بجواهر

لفظه Dum exprimeret rhyt-

micas sententias exquisito sermone.
In Arabico est, Et ipse procudebat
rhythmos margaritis eloquii sui, sup-
ple, confertos. طبع Hebraice רנן

infixit mergenao. רנן annulus fi-
gillatorius, qui mergitur in lutum fi-
gillare. Hinc طبع obsignavit.
figillum. Succrevit porro طبع
السيف signavit enssem, id est cu-
dit, impressa nota fabri; prout
طبع etiam in cusa moneta teritur.
Inde videtur dictum eudem rhyt-
mos. Scholiales tamen طبع
nostrum declarat ويرين
obliqua-
bat & ornat, ac si signaret illos
جواهر annulo signatorio. Tunc
plur.

لأَقْتَبِسَ مِنْ فَوَائِدِهِ وَأَلْتَقَطَ بَعْضَ فَرَائِدِهِ فَمُسَمَّنَةٌ
يَقُولُ حِينَ خَبَّ فِي مَجَالِهِ وَهَدَرَتْ شَقَاشِقُ أَرْجَالِهِ
إِيَّاهَا

plur. fract. a جهر *notaret gem-*
mas, oppuyidas. Sed margaritarum
significatio & crebrior, & con-
gruentior. Jocularis est, quod
πῖου *Salmas. in Exerc. Plin. p. 181,*
& 790. pro *jocale*, vel *jocarium*
inferioris Latinitatis detortum ve-
lit, merito reprehensus a *Voss. ad*
Mel. L. 1: 15. qui a *præstantia*
mitoris sub them. جهر derivat.

اجاطة الاكمام بالثمر

Sicut circumdare solent tegumenta
suos fructus. Dubium esse nequit,
quin ad admirabilem illum, & Ori-
entalibus gratissimum foetum pal-
marum respiciatur. ك enim, a

ك operuit, specialiter desig-
nat involucrium florum palmarum, ut
Goliis in Lex. notavit, sive elaten.
Ἐλάτη, quæ & ὀνιά Spatula, non
florum tantum involucrium in pal-
ma, sed & *Dactylorum* designat.
Utrumque alias طلع appellatur.

Masculæ palmæ creant flores; fe-
mellæ *dactylos* pariunt. Admira-
bilem sese præbet natura, in his-
ce foetibus grandi sbeca & involu-
cro claudendis, usque dum prima
rudimenta dactylorum in femel-
lis, polline florum e Masculis ad-
spargenda veniant, atque vege-

tanda. non patiuntur angusti, qui-
bus hic constringimur, cancelli,
in lætum illum larumque cam-
pum exipari, quo vocibus &
phrasibus lectissimis Arabum uni-
versa Historia Naturalis palmarum,
egregie instrui, & claro in
lumine collocari posset.

Us pro- فوائده لأقتبس من فوائده

ficerem ex salutaribus ejus monitis.
Radix قيس, unde fut. in 8. conj.

præ manibus est, significat accen-
dere ignem ab alterius igne, a
قيس torris ardens, aut simile
quid, a vicino sumtum, ad ignem
succendendum. مقباس idem.

Inde pulchre enata vis discen-
di, itemque docendi, in utroque
enim est lumen de lumine propaga-
tum. اقبس in 8. est rogavis

torrem aliudve quid, ad focum suum
instruendum: & figurate scientiam
doctrinamve alterius expetiit. in al-
tero etiam vocabulo فوايد,

plur. fract. a فائدة *commoditas*
utilitas, genius linguæ speciatim
assumit monita & præcepta saluta-
ria. Est autem فائدة proprie part.
fæm. a فان media Je, juvit com-
moditate, & opportunitate omni-
præcipue autem امان in 4. conj.

contin-

ut perficerem ex salutaribus monitis ejus, atque colligerem eximia quaedam ipsius dicta; audiebam illum dicentem, cum jam incitator esset in instituto suo, sona-

B 3

na-

contulit ei quod juvaret, frequenter pro correxit, docuit, salutaribus monitis juvit. Ex in 10. *استعان* adjumentum ex eo petiit, aus percepit, est ab eo edoctus, in omni scientia instructus fuit.

والتقط بعض فرائده *Atque*

colligerem eximia quaedam ipsius dicta. *فريدة* plur. fract. a *فريدة*

proprie *Unio*, qui & *فريد*, a *فرد*

unicus, singularis fuit. a generali potestate separandi, quam Hebræi quoque tenent sub *יחיד*. Scholion

Cl. Golii, & auri segmenta docet significari, *quoniam interponi solent margaritis*. Sic Teblebius

metushic exponit *الذهب* *شدور*

تجعل فاصلة بين الجواهر

Segmenta auri, quæ media inferuntur inter margaritas. Sed quidni margaritas ipsas intelligamus, earumve baccas grandiores, quas speciatim *فرايد* *Uniones* vocitant;

μωαχα Græcis recentioribus. *Uniones* autem posuit Haririus, ut quilibet facile advertit, pro *splendidis* & *eximiis dictis*; quem tamen usum figuratum etiam illa *segmenta aurea* recipere possunt. Pro Scholiastis mente facere videtur formula *لقط المعدن* *particula auri quæ in fodinis colliguntur*. *Massulæ & globuli* ab ipsa natura

formati. Hinc ansa porrecta, verbum *التقط* hic adhibendi, quod alias paulo in se vilius, splendorem nunc sumit, & ramentorum, vel *massularum aurearum spicilegium* peculiariter exprimit, ingenio prædite illius, qui loquens inducitur, cum *معدن* *aurisodina* comparato. *لقط* est Hebræorum *לקט* rem humi abjectam rapuit & collegit. plerumque, ut dixi, vile, & in vilibus; conspirante usu Biblico: sed quod ad rara, cara, pretiosa tamen nonnunquam sese traduci patiatur.

Incitator *خب في مجاله*

esset in instituto suo. proprie, *curreret solutim in circo suo*. Metaph. ab equis, & equestri cursu. Ex Teblebio disco, Philologos Arabum discordare circa *خب* seu *خب*, quæ est actio verbi *خب*, aliosque *cursus incitatissimum* exponere, alios *متوسط* *medium quendam currendi modum*. In Lex. Golii *solutim incedere* declaratur; unde *solutiloquentiam* dixit Vetus Poeta. *مجال* *circus*, & *campus certaminis*, descendit a *جال*, quod est *gyrauit*.

وهدمرت شقاشق ابرتجاله

Sonarentque e pectore prolata extempora-

أبها السادر في غلوائه السادر ثوب خياليه الجامع في

poranea orationis verba. **أمر تجال**
 in fin. in 8. a **رجل pedes suis**,
 pedibus adfluit. **أمر تجال** Inde
 extemporaneam habuit orationem,
 praesertim, rhythmo aut carmine
 fluentem, quum verba quis fundit,
 aut versus, stans pede in uno,
 ut de Lucillio imitator Horatius.
شقاشق est plur. fract. a
 شقاشق aliquid simile pulmoni,
 quod oestro percitus camelus ex ore
 emittit. Inde transfertur ad clamores
 acres et intentos, ansa arrepta
 a camelo, acius tunc et altius
 barritum reciprocante, quod est
 هدى. in Hist Lamerl p. 58. est,
 شقاشق خرسى conticueret
 ejus intenti clamores. Eleganter,
 ut solet Hariri, ex intima proprietate
 linguae, conf. 29. **فلمما**
 Cum قرت شقاشقه الهادى
 que refrigeratus esset pulmo ejus bar-
 riens. Cum ardor orationis, qua
 tragicum defavebat, resedisset.
 Dignissimum est Scholion Teble-
 bii, quod integrum hic exhibeatur.
شقاشقة هي النفاخة يخرجها
 فحل الابل من حلقه عند
 هيجانه يرجع فيها هديره
 ويقال للخطباء ذوي

شقاشق لتشدقهم في الكلام
ويقال للصبي هدرت
 شقاشقه والفصحى هدرت
شقاشقة Vocabulum
 notat pulmonem quid, 'quod ad-
 missarius camelus e gutture suo pro-
 mittit, quum aestuat, et quo barri-
 ritum suum ingeminat. Hinc Ora-
 tores vocantur Domini pulmonum,
 quia inter differendum os dilatant
 flebantque. De Eloquenti etiam
 dicitur, barritit propendulus ejus
 pulmo, item Eloquentes appellan-
 tur latiore ricu pradi cum pro-
 pendula pulmone.
أبها السادر في غلوائه
 O Tu qui attonitus in insolentia tua.
 Vim تى سادى part. praef. in prim.
 a them. سدى, egregie pandit
السادر الراكب Teblebius.
هواه الذي لا يرد شي
والسادر المتحجر يقال
 للذي يطبل النظر الي الشمس
 حتي يتحجر بصره قد سدى
 Sadir est libidine فهو سادى
 sua avectus, quem nihil refrenat:
 proprie

narentque è pectore prolata extemporaneæ orationis verba: O tu, qui attonitus in insolentia tua, laxas vestem

proprie autem est attonitæ mentis versigine affectus. Dicitur nempe de eo qui diutius solem intuens versigine & caligine corripitur oculorum Sadara, ejusque participium Sadir. Sic apparet attonitum talem hic intelligendum, qui libidine Cæcus & præceps fertur, præstri-ctus quasi fulgore felicitatis suæ, quæ ei caliginem simul & vertiginem offudit. Alterum vocabulum غلوا a Rad. لا ultima Haur in Goliano Lex. exponitur celeritas & initium juventutis. Id obscuriusculum. Intellige ferociam, petulantiam, insolentiam, quæ præservida isti ætati potissimum inest. Latius tamen vis patet, prout لا generatim notat excessum modum in omni re. Inde غلوا

proprie, secundum Scholiasten est ارتفاع للشعر ولجج فيه من غلا في الامر ومنه قولهم غلا الشعر اذا ارتفع وقال ابو البقا الغلوا نشاط الشباب Effertese in malum, ei que importunius deditum esse, at eo quod dicitur excessu modum in re aliqua. Inde & dicunt غلوا præstium excrevit ultra modum; auctor est Abulbecka speciatim hac voce signari petulantiam juventutis præ stultitia & nimia alacritate. Apud Hebræos verbum גלה exsuperavit, excrevit, adflicthit, etiam

de flumine supra rivas intumescente. Inde profuxit notio ebulliendo exastuandique, sub لا, omnisque excessus, præsertim illius, qui cum importunitate & insolentia juvenili est conjunctus. Hoc paulo pluribus deduxi, ut lux accederet Hof. 13: 9. ubi גלה vulgo capiuntur, tanquam גלה filii iniquitatis, quum sint filii insolentia, & ferocis indomitæque erga Deum protervia. Porro גלה est conflatum ex אי quæque, & ה particula excitantis age, bew. Denique aff. 8. in 3. persona spectat ad secundam, Quisquis bew qui vertiginosus in insolentia sua, id est, tua. Conf. Job. 18: 4. גלה גלה גלה גלה גלה. Ubi plura notavi.

السادل ثوب خيالیه
Laxans vestem imaginationis suæ. Ita propriis sonant, quæ Golius ob elegantiam Latini Sermonis paulo rotundius extulit. سدل est laxavit, & fluere sivi; speciatim vestem, quod est delicatiorum & superborum, Syrma trahentium. Inde hic metaphora. خيالیه est a خال media Je, imaginari, superbire, præsertim, vana & falsa persuasione atque imaginatione; ut apud nios quoque imaginari est stulte superbire.

الجامع في جهالاته

Fre.

فِي جَهْلَانِهِ الْجَانِحِ إِلَيَّ خَرَّ عِبْلَانَهُ الْكَلِمَ تَسْتَمِرُّ عَلَيَّ
عَيْبِكَ وَتَسْتَمِرُّ مَرْعِي بَعْثِكَ وَحَتَّامُ تَبْنَاهِي فِي مَرْهَوَكِ
وَلَا تَنْتَهِي عَنْ لَهْوِكَ تَبَاهِرُ بِمَعْصِيَتِكَ مَالِكَ نَاصِيَتِكَ
وَنَجْتَرِي بِقَبْحِ سَيْرَتِكَ عَلَيَّ عَالَمِ سَرِيرَتِكَ وَتَتَوَلَّوْنِي عَنْ
قُرْبِيكَ وَأَنْتَ بِمَرَاتِي مَرْقَبِكَ وَتَسْتَخْفِي مَنْ مَمْلُوكِكَ
وَمَا تَخْفِي خَافِيَةً عَلَيَّ مَلِيكَكَ أَتَقْنُ أَنْ سَتَيْفَعَكَ
حَالِكَ إِذَا أَنْ تَمَرَّجَالِكَ أَوْ يَنْقُدْكَ مَالِكَ حِينَ تَوْبَقَكَ
أَعْمَالِكَ أَوْ يَغْنِي عَيْبَكَ نَدْمَكَ إِذَا مَرَّكَ بِكَ قَدَمَكَ أَوْ
يُعْطِي

Frenum mordens in stultitiis suis.

Ita ad verbum. Thema **جمع**

frequentatur in equo refractario,
& fessorem excutiente; unde porro
precipitem ire, & ruerre, itemque
refutare, & tardum esse; sic ut
fiat, monente Scholiaste, من

الاضداد *ex iis qua contraria pol-
lent significatione.* Sed est hoc
commentum Grammaticorum;
quum nullum vocabulum per se
unquam album simul & nigrum
eodem sub adspectu indicare queat.
Casu talia nascuntur, quae diffi-
dere videntur imperitis, sed re-
vera pulcre concinunt ac con-
spirant in sua Origine. Exemplum
habemus luculentum in verbo no-
stro, quod prima fronte discre-

pantissimas notiones precipitandi
& refutandi, in concordiam re-
ducit ope morfi ab equo freni, quam
contumaciam nunc precipitatio
nunc refutatio comitatur.

الجانح الي خزر عبلاته

Propensus ad ineptias suas. Conti-
nuatur in priori vocabulo me-
taph. ab equo contumaci, cujus e-
tiam est جناح inclinare in latus,
& desletere a via. Derivatum
جناح crimen signat, ad quod
etiam tacite alludit. خزر عبل

*ludicra & futi-
lia quaeque.* scribitur etiam خزر عبله
in Camus, atque secundum Schol.
notat

stem superbiæ, & præceps fereris in multiplici amentia
propensus ad ineptias! Quousque perfistes in delicto tuo,

C

gra-

notat proprie ما يترأى للانسان etiam dæmones dicuntur reprobos
بالخبال quod vide- benefos, in gehennam trahere. Apud
tur per quietem a sonnante. Ori- Hebræos נחש est pluma copiosior.
go & compositionis ratio obscu- Coma, Casaries. Inde נחש & נחש
rior est. rixari. dimicare. proprie capronis
invicem prebensis, vel & arreptis
plumis, ut solent galli gallinacei.
Arabice in 3 conj. ناصبا digla-

Quiprebensam

tenet frontis tue comam. Egregia
imago, & digna quæ illustretur.
مالك part. præf. a ملك possedit,
dominio tenuit חזק. Alterum
ناصبة est coma propendula fron-
tis, capronas promulsas vocat Apul.
rux. Inde figura pervenusta dixe-
runt بناصبتہ اخذ Tenet comam

ejus propendulam, pro, habet cum
in sua potestate, proque arbitrio cum
ducit, reducit, circumagis, instar
alicujus mancipii, aut jumenti.
Ex Alcorano citat Schol. simile di-
ctum, ما من دابة الا هو
اخذ بناصبتها Nullum est ju-
mentum, cujus non capronas ipse
teneat. quod declarat انها بقبضة
وملكه وتحت قهره وسلطانه

Ea esse sub ejus manu & regno,
atque adeo potentissimo imperio.
Pulchre Algazalius in Via ad Pa-
radisum فان القلوب والنواصي
ببده فهو يميل اليك القلوب

Nam corda & capronas sunt in manu
ejus, & ipse corda omnium tibi con-
ciliabit &c. &c. &c. In Alcorano

etiam dæmones dicuntur reprobos
بناصبة propendula coma appre-
bensos, in gehennam trahere. Apud
Hebræos נחש est pluma copiosior.
Coma, Casaries. Inde נחש & נחש
rixari. dimicare. proprie capronis
invicem prebensis, vel & arreptis
plumis, ut solent galli gallinacei.
Arabice in 3 conj. ناصبا digla-
diari autis prebensis; quod deinde
latius ad omne certamen se exten-
dit. Plokbairen.

sufficiat pro

te penitentia tua. Verbum غنى
cujus fut. in 4. præ manibus est,
in Golio exponitur, Contentus suis
aliqua re, & pro sufficiente sibi eam
habuit, haud indigus alterius rei.
Est notio præguans, quam & He-
bræi adoptarunt sub suo נחש re-
spondit; cum quo غنى conferri
debet, licet غنى Ain non pun-
ctato, etiam magnam partem si-
bi vindicet. Sic غلى & غلى
pro נחש, aliaque plura, de qui-
bus alias commodius. Respondere
in hac structura, valet sufficere &
explere omne illud quod requiri pos-
sit: quod enim deficit & destituit,
est ac si non responderes: contra
respondere eleganter dici potest,
quicquid expectationem complet
& cumulat. Conf. Hof. 2: 20, 21.

sefellerit te
lafsu

يُعْطِفُ عَلَيْكَ مَعْشَرَكَ يَوْمَ يَضْمُكَ مَحْشَرَكَ هَلَّا هَلَّا
اتَهَجَت

lapsu pes tuus. Est pertrita Orienti figura, qua offensio & prolapsio in peccatum exprimitur: cuius contrarium est ثَبَّتَ قَدَمَهُ *firmus stetit pes ejus. Sic Alcoran. Sur. 3: 141. Domine condona nobis crimina nostra, & quicquid modum excessimus uspiam, وَثَبَّتْ اَقْدَامَنَا stabili pedes nostros. Attquando gressus & pes stabilis adhibetur pro fortuna bene stabili ac fundata, & contra pes fallens labensve. Iterum* باطبي جاش *perquam bono animo, ac firmo pede in Hist. Tamerl. 105. signat firmitatem intrepidam. Quæ omnes formulæ in Psalmis & alibi passim quoque reperiuntur.*

او يعطف عليك معشرك

Uve vicem tuam doleat sociorum turba. يعطف fut. in 1. Conj. a flexis, reflexis in se & duplicavit. Item intransitive, reflecti. id inflecti non tantum propicium & propensum esse, cum tenera affectione, infert sæpe, verumetiam condolare, ut hic. Sic inflecti super aliquo apud Sidan. ep. 1: 7. est misericordia affici. Quin & apud Cic. post Red. ad Qu. c. 2. Frater erat unus qui suo squalore vestros oculos inflecteret. Non ergo ficta est hæc

significatio Arabica, ut Celeb. Vitr. putabat ad Esaj. 57: 16. ubi Lud. Capel. ppy tentabat vertere miseretur: quamvis versioni ejus non subscribam. A flectendo عطف *est amiculum, vestis exterior, diversimode flexa & corpori aptata, ab usu speciali & signato in 2 Conj. quo* عطف *reflexit, circumflexit valet, amiculum suum obliquavit, & flexu sinuque diverso accommodavit ad corpus, id totum involvens & operiens. Hinc cognoscitur, quid Hebræis fuerit ppy, inter vestiendi vocabula hæctenus non satis definite & enucleate perceptum. Insignis figura est in Ps. 65: 14. Valles circumamiciunt se frumento. ut apud Claud. alicubi est viridis amictus montium. in Apul. extat purpureo nitore prata vestire, & apud Liv. quoque virguleis vestiri. Porro a circumamiciendo & sic penitus involvendo subnata est notio deliqui, quum animus implicatus undique & obrutus teneatur; cum caligine oculis offusa. Obscurum est quid sibi velit Job. 23: 9. ppy, in animadversionibus id dedi deflectit ad dexteram. Nec poenitet observationis, quum haud dubie primaria sit potestas totius thematis; sed curæ posteriores adhuc uberius aliquid, spero, subministrabunt. Vocabulum* معشر *turba sociorum descendit a*

gratumque habebis pastum proterviæ tuæ? & quamdiu ad summum perges placere tibi, nec tamen abstinere à ludicro tuo? Opponis te contumaciâ tuâ illi, qui prehensam tenet frontis tuæ comam. Et peccare audes turpitudine vitæ contra eum, qui novit arcanum tuum. Et subducis te oculis propinqui tui, ubi sub conspectu es observatoris tui, & latere cupis servum tuum, cum haud lateat abditi quicquam dominum tuum. An putas fore, ut profit tibi status tuus, quando advenerit tempus migrationis tuæ? vel ut eripiant te opes tuæ, ubi te exitio dederint opera tua? aut ut sufficiat pro te poenitentia tua, postquam fefellerit te lapsu pes tuus? utve vicem tuam doleat sociorum turba, quando comprehenderit te

C 2

con-

عشر decimum esse *way*; & decimare. in 3 conj. عشر consortio jungi, sodalitatem inire; quæ notio nata est ex ritu veteri, quo sodales prædam partitiuri jacta sorte, decem faciebant portiones, quas toridem sagittis tortilegis adhibitis distribuebant. Illæ portiones vocantur اعشار, & sodalitas tali consortio juncta appellatur معشر, unde porro latius quamlibet sodalitatem exprimit, ut consortium Latinorum.

يوم يضيئ محشرى
quando comprehenderit te congregationis locus. Diem judicii appellant solenni formula يوم الحشر
diem congregationis. Inde محشر
Locus & tempus congregationis heic Tribunalis ultimi solennitatem signat. Omissam in Lexico vocem,

appendici inseruit Cl. Gol. Signatum & elegans in hanc rem est verbum يضم fut. in 1. اضم in fasciculum colligavit & constrinxit. Id Hebraeis etiam fuit *com*, indeque mansit *com* coma, proprie plexa, πλόκαμος. Ergo feliciter Cocc. in Lex. convenire suspicatur cum Chald. *com* constrinxit. Quid *com* sit, ad *Jobum* disquiretur.

هل هل Cl. Golius Annon? in Lexico particulam hanc exponit *agedum, adedum*. Nempeut Schol. notat, هل تخضيض علي Halla est instigationis ad opus & excitationis ad illud. Nec tamen male Golius dedit An non? est enim compositum ex هل an & لا non: dicuntque An non facies hoc? quum ad opus instigant.

اتتهجت محجة اعتدايك وعجلت معالجة دايك
 وفللت شبة اعتدايك وقدمت نفسك فهي اكبر
 اعتدايك اما الحمام ميعادي فما اعدادي وبالمشيب
 اندامك فما اعدامك وفي اللحد مقيلك فما قبلك
 والي الله مصبرك فمن نصبرك طال ما ايظك الدهر
 فتباعدت

اتتهجت محجة اعتدايك

incedas aperta via, qua te recta ducat. محجة est via regia, qua tenditur ad sacra celebranda, quod est *הגה* illi via regia proprium est *הגה*, cuius oct. conj. prae manibus, Hebr. *הגה* monstravit et praevis rectum tramitem ac viam regiam. Inde *הגה* est *incedere per viam regiam.* اعتداء infin. 8. conj. ab *הדי* recta ducit. Ergo structura exquisita verborum se invicem sustinentium & adjuvantium hanc praebet sententiam, *An non incedis regia via recti ductus tui?* Latinius, *Quin incedis!*

وفللت شبة اعتدايك

Es retundis aciem iniquitatis tuae! Insignis figura. شبة est acuminata cuspis, praesertim aculeus scorpionis. Homines nequam & iniqui

sunt scorpiones. Scorpiones item vocant virulenta alicujus dicta et facta. Hinc in proverbium abiit. *دبت عقارب* Scorpiones ejus reptant, pro grassatur dictis factisque virulentis. Hebraei id, vivente lingua, extulerunt *דב דקרב* maledicentia, reptatio velut scorpionum, & *הוציא דבה* infamiam spargere et calumniam. In Cant. Cap. 7: 10. *יין רובב שפתי* est vinum jucundo reptatu titillans labia dormientium. Nam *דב* repere, subrepere etiam sic usurpant. Hoc obiter, ne scrupulus super *דבה*, & veram ejus originem, obreperet. Redeo ad *شبة* aculeum scorpionis, semper in ictu, & conatu laedendi. Apposite ergo datur *اعتداء* iniquitati, proprie infesto incursum, ad noxam alteri inferendam. Radix est *عدا* ult. Vav. Verbum فل eleganter quoque huc admodum, valet enim infringere aciem, sic ut incisura existant & crena: Unde

congregationis locus? An non incedas aperta viâ;
quæ te rectâ ducat, & properes ad medelam morbi tui,
atque retusâ acie iniquitatis tuæ inhibeas animam tuam,
quippe quæ maxima hostis tua? Nunquid mors destina-
tus tibi finis est; & quid à te paratum illi? Canitie
commoneris ut metuas; sed quæ excusationes tuæ? At-
que in sepulchro cubandum tibi; & quid à te dici
potest? Estque; ad Deum redeundum tibi; quis vero futurus
defensor tuus? Diu est, quod te expergefecit Tempus;
verum finxisti somnolentum te. Traxitque te admonitio;
at præbuit refractarium te. Et ob oculos tibi propo-

C 3 sita

Unde *قِلْ رَافِئَةُ*, crena in acie
ensis. in metaph. pars fugata co-
hortis. a rupta acie exercitus. Pri-
mitiva potestas thematis illius fuit
secare, insectare, incidere. Inde
Hebræis *חַבַּל* est iudicare, putare.
Veteres putare vitem dicebant, &
putare rationes, hoc est decisas ampu-
tatisque falsis opinionibus, verum
integrum, & incorruptum retinere;
ut est apud Gell. 6: 5. Antiquissi-
mæ significationis vestigium sub
חַבַּל offert se *Ezech. 28: 23*. *חַבַּל*
per gladium undique
immissendum. Vulgo cadet confos-
sus, ac si a *חַבַּל* foret. Rectius ut
Niphal hujus thematis, secabitur,
concidebitur, contundetur; omni ejus
acie refracta ac retusa.

וְיָחִיב *וְיָחִיב* *וְיָחִיב* *וְיָחִיב*
inhibere
animam tuam! Metaph. instituta
retinetur, est enim *וְיָחִיב* in naso
percutis hostia admissarium, came-
lum equumve; atque ita furen-
tis impetum retudit. Inde porro

refrenare, inhibere, comescere.
נָפַח anima hic est cupiditas
effrenata, quæ & *וְיָחִיב* Hebræis;
unde *וְיָחִיב* *וְיָחִיב* effrenata cupiditate
laborans.

וְיָחִיב *וְיָחִיב* *וְיָחִיב* *וְיָחִיב*
in sepulchro
cubandum tibi. Ad conf. xi. mo-
nuit *וְיָחִיב* proprie esse

וְיָחִיב *וְיָחִיב* *וְיָחִיב* *וְיָחִיב*
foramen in sepulchri latere: thematisque
originem sitam esse
in inclinando & deflectendo. Ergo
quod in *Golio* primam sedem tenet,
excavavit fossam in latere se-
pulchri, itemque sepelivit, est no-
tionis secundariæ. Alterum *וְיָחִיב*
descendit a *וְיָחִיב* med. Je. Som-
num capis in meridie. inde *וְיָחִיב*
meridiatio, & locus meridiationis;
dormitorium omne, usu, ut sit,
latius manante. Dormire in sepul-
chro, & dormitorium pro sepulchro,
trita.

فَتَنَاسَعْتَ وَجَذَبَكَ الْوَعْظُ فَتَنَاسَعْتَ وَتَجَلَّتْ لَكَ الْعَبْرُ
فَتَنَامَيْتَ وَحَضَّحَصَ لَكَ الْحَقُّ فَمَارَيْتَ وَأَذْكَرَكَ الْمَوْتُ
فَتَنَاسَيْتَ وَأَمَكَّنَكَ أَنْ تَوَاسِيَ فَمَا أَتَيْتَ تَوَثَّرَ فَلَسَا
فَوَعِيَهُ عَلَيَّ ذِكْرِي فَعِيَهُ وَتَخَيَّرْتُ قَصْرًا تَعْلِيَهُ عَلَيَّ بِرِّ تَوَلِيهِ
وَتَرَعْتُ

وجذبك الوعظ وتناسعت

gidum est & oblipum. Contrarium
ejus affectionis est جذب gibbo-

Traxitque te admonitio, at præ-
buisi refractarium te. Similitudo
ducta est a camelo, qui quum pro-
tuberante est pectore, & dorso in-
trorsus depresso, dicitur قعس
in 6. conj. نقاعس a Schol. de-
claratur. تاخر وتشبه
قعس Tergiversatus est, قع
assimilatus camelo qui protuberante
pectore قع dorso introrsum depresso
resistit. in Hamasa قعس adhibe-
tur de eo cui præ senio collum ri-

sum & elatum fuit dorsum, pectore
depresso. Hoc etiam ad senium in-
curvum transfertur in Hist. Tamerl.
p. 220. Ut sub utroque hoc vo-
cabulo اقعس & احارب gustu-
lum præbeam genii & linguæ A-
rabum, velim observari اقعس
esse etiam epitheton poeticum
stabile ac firmum designans. Sic
عرقة قعساء gloriam gibbosam &
devexam, Harith Ibn Helza, cu-
jus carmen est inter septem Moal-
lekat.

وتنمينا جدود وعرقة قعساء

Genus referimus ad Fortunam & Gloriam Gibbosam

ثابت Id Scholiastes simpliciter
stabilem exponit; atque ita apud
Golium ex Zjanbario declaratur.
Plus lucis fert Tebrizius ad Hama-
sa, qui eandem hanc phrasin lau-
dans, sic eam illustrat عرقة قعساء

كانها ينبو ظهرها لمن
Gloria gibboso
يريد من كوجها
dorso prædita, quasi cujus dorsum
resistit ab eo qui illud desiderat ine-
quistare. Est ergo gloria intacta,
nec a quoquam sub jugum missa.
Eo-

sita fuerunt exempla; sed simulasti cœcum te. Et nudum patuit tibi verum iustumque; sed contrā disputasti. Et meminisse te sui iussit mors: at simulasti oblivisci te. Potestas tibi data fuit benefaciendi aliis: non tamen benefecisti. Præfers nummum, quem recondas, monito quod memoriâ ferves. Mavisque insigne ædificium efferre, quàm beneficium conferre. Ac desiderium aver-

tis

Eodem e fonte dixerunt رجل الله جدياء *flatum Gibbosum pro*
 gibbosus pro gravitate constat duro & incommodo reperio apud
 ti viro. ليلة قعسا Noctem gibbo Tebrizium. & in Div. Hud. annota-
 sam fabricarunt Poetæ, pro longa, vit Scholiasfes, شدين gibbosum
 protensa, per alium, puto, flexum, dici احجب calamitosum omne.
 quo quicquid incommodum accidit, Nonnemo ex Hudelitis illis posuit
 appellant Gibbosum. Sic sane etiam

في جنينك الحرب تحجب

Ad latus tuum, Gibbosum bellum existit.

Hoc est consurgere incipit & tu est in Hamasa.
 mesecere. Non abludit hinc quod

شاره ذات جدي

Expediitio bellica gibbo pradita

Ubi Gibbus adfert imaginem celsi من manifestum apparuit
 & invicti roboris. تبين

الحص وهو نهاب الشعر
 حصحص لك الحق
 a abermato, حص quod nudari
 capillis vocat, monente Teblebio,
 Nudum tibi patuit ماري
 verum iustumque, sed contrā dispu-
 esti. حق Verum iustumque, est 3. conj. a ماري
 pn. حصحص nudum patuit, strinxit ubera, multo, scutica per-
 cussit & ad cursum adegit. in plu-
 viam

وَتَرَعِبَ عَنْ هَادِ تَسْتَهْدِيهِ إِلَى نَرَادِ تَسْتَهْدِيهِ وَتَعَلَّبَ حَبَّ
 ثَوْبٍ تَسْتَهْدِيهِ عَلَى ثَوْبٍ تَسْتَهْدِيهِ يَوَاقِيَتِ الصَّلَاتِ أَعْلَفَ
 بِقَلْبِكَ مِنْ مَوَاقِبَتِ الصَّلَاةِ وَمَخَالَاةِ الصَّدَقَاتِ أَثَرِ عِنْدِكَ
 مِنْ مَوَالَاةِ الصَّدَقَاتِ وَصَحَافِ اللَّالُوَانِ أَشْهَى إِلَيْكَ مِنْ
 صَحَافِ الدُّبَانِ وَدَعَابَةِ الْأَثَرَانِ أَشَسَ لَكَ مِنْ نِلَاوَةِ
 الْقِرَانِ

viam dissolvit ventus nubem, in-
 sciatus est debitum, abnegavit of-
 ficiam. Hæc Golius sub 1 Conj.
 sub 3. ponit contendit disputando.
 Omnia pendent a stringendo; strin-
 git enim qui malges, stringit, qui scin-
 dica percutit. stringit ventus nubem.
 stringis qui inficiando et negando re-
 luctatur: aut disputando contentiosius
 venititur. Hinc antiquam suam
 faciem ac nativam vim resumit
 Hebræum מרו immorigerus, re-
 bellis, refractarius fuit. Proprie
 strinxit, contentiosius resistit, et
 obstrigillavit, ut alibi latius pandam:
 Esaj. 3: 8. למרו עיני כמרו non est,
 ad exacerbandum oculos gloriæ ejus,
 sed ad oculos ejus gloriosos perstrin-
 gendos, palamque ledendos ac male
 atrendas.

وترعِبَ عَنْ هَادِ تَسْتَهْدِيهِ

أَلِي نَرَادِ تَسْتَهْدِيهِ

أَوْتَرِيسَ أَدُوعَ، قُوعَمَ رُوعَامَ وِيعَمَ

Verbum مرعب in Lex. Gol. ex-

ponitur voluit, desideravit; item
 noluit, & destitit a re, ejusque
 sator fuit. Diversitas illa pendet
 a constructione, quam egregie
 expressit noster Hariri: nam le-
 quente الي ad, valet magno desi-
 derio ferri; sequente عن a, so-
 nat vehementius refugere. Utraque
 notio est secundaria, ducta a pri-
 maria cavitatis amplioris, præser-
 tim in ventre, unde assumerunt
 sub hoc thema cupiditatem voran-
 di, & latius deinde omnem capi-
 ditatem avidiorem. Hebraicum אר
 est esurire; cujus origo hinc elu-
 cet, manans a ventre cavo
 et vorandi cupido; ut alibi de-
 monstrabitur. مرعب per Ain abs-
 que puncto trepidavit metu, ex
 eodem fonte fluxit, nam vehe-
 mens terror quo quis sibi ipsi exci-
 dit, cavos ventres sine mente quasi,
 & vastum quoddam inane intus re-
 linquit. Paucis id moneo, ne
 minus periti turbent, & dissidere
 autem ab Hebræa matre, quod
 cum

tis à duce, quem roges ut rectam monstret tibi viam, ad viaticum quod tibi cupis offerri, Præponisque amorem vestis, quam expetis, præmio quod comparare tibi posses. Et pretiosa munerum magis inhærent animo tuo, quàm statuta tempora precationis. Ac licitationes nuptialium donorum potiores apud te sunt continendis largitationibus eleëmofynarum. Patinæque variorum ciborum magis appetuntur tibi, quàm paginæ divinarum rerum. Et jocosus ludus sociorum familiarior tibi est lectio-

D

ne

cum ea pulcre concinit, atque haud poenitendam lucem ei infert. Porro *هادر* dux, ductor, director, est part. verbi *هدى* direxit in via. Inde in 10. conj. *استهدى* est petiis dirigi in via. Idem *هدى* direxit usurpatur etiam pro donum attulit obtulitve; unde in 10. Conj. *استهدى* valet petiis donum offerri, corrogavit. Utramque vim noster venuste uni periodo intexuit.

يواقيت الصلات اعلق

بقلبك من موافقت الصلاة

Pretiosa munerum magis inhærent animo tuo, quàm statuta tempora precationis. *يواقيت* plur. fract. a *ياقوت* byacinthis. *صلات* plur. san. a *صلة*, thematis *وصل* junxit, copulavit favorem. *اعلق* comp. & superl. forma radicis *علق* dependit. Inde dicunt *علق* affixus fuit rei, *ع* inhaesit ei nimio amore; & versa phrasi, *res ei*

appensa fuit, hoc est adhaesit immoderata affectione, & cor occupavit. Hinc *اعلق* compar. & superl. *impensius* & *impensissimè* affixus cordi; quod inde divelli nequeat. An respexerunt ad *علقة* birudo, sanguisuga, *نمل* in Proverbiis Salomonis? Cupiditates enim & immoderatae affectiones *birudinum instar adhaerescunt*, & *sugunt nunquam cutem missurae*. *مواقيت* plur. fr. a *موقات* statum tempus. cujus thema est *وقت* *horam* & *tempus praefinitis*. Denique *صلاة* vel *صلوة* est deriv. fam. a rad. *صلا* ult. *Vav* & *Je*, *torrere* & intrans. *torreri*, *incalescere*, *fervescere*. unde ad fervidissimas precationes an-
sa assumpta. *صلاة* precatio, speciatim dicitur solennis illa, stasis horis quotidie obeunda secundum statuta Mubammedis.

صجاف الالوان patina va-

riorum ciborum. *لون* cujus plur. fract. *الوان* colorem proprie signat

القرآن تأمر بالعرف وتنتهك حماة وتحمي عن البكر
ولا تتحاماه وترجرح عن الظلم ثم تغشاه وتخشى الناس
والله أجف أن يخشاه ثم أنشد

بما

nat. Inde transfertur ad genus, speciem, formam; Ergo patinae colorum, vel generum sunt, in quibus varietas multa ciborum تلون
In 5. Conj. apud Golium est, mutavit animi affectum, eoque mutabilis fuit; qua si tu dicas diversos induere colores, instar Chamaeleontis, unde adagium تلون الجربا
chamaeleontis colorum mutatio, in mutabilem, & inconstantem. Quid cognationis cum hoc themate habeat pl in Niph. pl murmuravit sagacior sponte subodorabitur.

تأمر بالعرف وتنتهك حماة

Praecipis quod aequum est, & ipse violas sacrum ejus. Conj. 8.
تنتهك a نهك in Lex. Golii redditur fatigavit, afflixit, extenuavit. At heic loci violavit, quam notionem inter derivata praefert لنتهاك infin. conj. 8. violatio reverentiae, & honoris debiti. in Kal etiam نهك notare dicitur
Quam maxime lesit existimationem ejus. Aliarum notionum mira est ubertas. Insigni cum stu-

dio fecit ac molitus est. Ingenii tormento adfecit. Summam infixit poenam. Avide comedit. induit vestem quoad trita esset. exhausti uber emulgens quicquid in eo contineretur. viciit, superavit. enarravit. fatigavit, afflixit, extenuavit. Extenuatus & debilitatus fuit continuo morbo Strenuus & invalidus fuit. Labyrinthus. Vis filum? En tibi primigeniam vim rumpere fricando, vel fricare rumpendo. Inde universa haec series, qua transitive, qua intransitive usibus, sua sponte se evoluit, pulchrisque metaphoris decurrit. Istius rei deductionem harum notularum angustiae non capiunt. Ceterum حمي

sacrum, in Lex. Gol. exponitur per inaccessum, vetitum. Radix est حما ultima Pav, praesidio custodivit, tuitus fuit contra malum. In 4. conj. احمي inaccessum efficit locum. Inde מחסה Hebr. est muros, mœnia; ut in Originibus latius pandetur; ubi etiam ostendunt, notionem hanc esse secundariam, a servendo derivatam. Est autem حمي proprie substantivum, designans id quod servore quo-

ne Corani. Præcipis quod æquum est; & ipse violas sacrum ejus: prohibesque iniquum; sed te non continet ab eo. Et retrahis alios ab injustitia; tum ipse ad eam te applicas: timesque homines, cum potissimum oporteat timere Deum. Tum carmine prolocutus fuit:

D 2

Ma-

quodam generoso a se repellit noxam | vare studet. Elegans est Versiculus
ac dedecus, seque sacrosanctum ser- | a Tebriso citatus ad Hamasa.

منعنا حمانا واستباحته مباحنا

حامي كل حي مستحير مراقبه *

Defendimus sacrosanctum nostra gentis, at basta nostra profanans

Sacrosanctum cujusque familia, cujus herbofa luxuriant prava.

Est & حامي prohibuit a noxa & servavit generoso ardore: sed nec
dedecore alium, unde sequens locutio تحمي عن الذكر illa, quæ pro clavi esse potest harum metaphorarum,

bes iniquum, vel potius deterres ab eo, & se ab ista macula intactum

servare moneas; quæ vis residet quoque in تتحاما sed te

non continet ab eo, ex conj. 6. huius thematis, proprie, sed temet

ab eo intactum & inviolatum non servas. Sub ista amplitudine intelligas significationem cavendi & evi-

tandi quam Goliis huic 6. conjug. affignat. Non omittenda hic erat

formula per insignis حما ظهره

immunis fuit & intactus ab onere; proprie dorsum suum inaccessum

حامي انفا

exarsit, conserbuit nasus ejus; de eo, cui facile bilis in nasum concitatur,

neque ullas injurias pati potest. Inde apud Zjauh. extat, forma

comparativa, هو احمي انفا

ولامنع ذمارا من فلان

Hic servidior est naso, & juris sui defendendi studiosior quam ille; qua-

lis & حامي الذمار vocitatur

defensor sui juris, qui nempe naso

servido vel minimam noxam vindicat, atque a se procul esse jubet.

تب

- تَبًّا لَطَالِبِ دُنْيَا ثَنِي إِلَيْهَا أَنْصَابُهُ •
 مَا يَسْتَعِيفُ فَرَأَاهَا بِهَا وَفَرَطَ صَبَابُهُ •
 وَلَقَدْ نَهَرِي لَكَفَاهُ مِمَّا يَمُرُّ صَبَابُهُ •

نـ

تَبَّ *Malum*. Imprecandi formula, a rad. تَبَّ *secuit*, *refectus*; item, *refectus fuit*; unde تَبَّتْ in solennibus verbis execrationum, *amputentur manus ejus*. Hinc تَبَّ *male dispercat*; & verbum تَبَّ absolute *perii*. complectitur utrumque *Surata* 121: 1.

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ
Refecta sunt manus Abi Leheb, & male disperiit.

دُنْيَا *Mundus, vita mundana,*

opes etiam mundi, & vite hujus presentis. Pro opibus & divitiis sumitur ab Abilpharag. p. 457. يَاتِينَهُ لَاجِلْ دُنْيَاهُ *Frequentabant ipsam propter mundum ejus, id est, opulentiam. Est in origine adjectiv. forma comparat. fœm. a masc. أدني a them. دُنِي* *propinquus fuit, nec non, vilis; quia cara fere sunt rara ac remota, ut contra vilia quæ prope ac præ manibus. Hinc دُنْيَا* *Mundus, quasi dicas propinquiorem, vel & viliorrem. Ad posterius etymon alibi adlusit noster, quum ait*

بَا خَاطِبِ الدُّنْيَا الدُّنْيَا

O tu qui procando ambis mundum vilem!

Prius tamen præferendum, quia locuti plena fuit الْحَيَاةُ الدُّنْيَا *vita propinquior, opposita* *آخره* *Vide Alcor. Sur. 28: 60, 61. Et Sur. 29: 64. وما هذه الحَيَاةُ الدُّنْيَا* *الا لهو ولعب ودار* *الآخره لهي الحيوان* *Non est*

vita hæc propinquior nisi lusus ludibrium merum; at vita futura illa enimvero demum vita est.

ثَنِي إِلَيْهَا أَنْصَابُهُ

Flect. eo cursum suum. Verbum ثَنِي *convenit cum ثَنَى duplicavit, iteravit, a flectendi primaria vi; ut alibi deducetur. ثَنِي عُنَانَهُ*

flexis

Malum illi, qui mundum petit, flectens eo cursum suum.

Neque enim ad se redire potest, detentus amore ejus, & nimio desiderio.

At si nosset, satis illi de eo quod expetit, foret pauxillum.

A 3

Tum

flexis habenas suas est locutio multum trita; unde hic formatur *flectere cursum suum*, proprie suam effusionem, nam انصباب est in fin. 7. conjug. a صبب *effudit*, effudit. Latini quoque effundere ad cursum transulere: sequens صباة desiderium, pariter ab effusione ut ita dicam affectus & amoris, e quo fonte صب declaratur etiam amore percitus fuit. Denique صباة in vericulo tertio *pauxillum*, est residuum aque aut lactis in Vase, quasi fusiuncula. Notetur dexteritas Haririi nostri, qui tres unius radicis metaphoras tam artificiose insinuat voluit.

انصباب *depressis clamo-*

rem suam. Phrasis digna quæ penitus excutitur, quod genium Orientis intime exprimat & resipiat. Ad verbum sonat, *sedavit pulverem suum*, اصباب *inhasis terræ & adaptatus fuit*; in 2 conj. *adhaere fecit terræ pulverem*, atque ita *sedavit*. عباة *pulveris aut sumi nebula*, اصباب *vehementius flavit & pulverem excitavit ventus.* Figurate hinc, انصباب *diripiendi ergo in illum incurrit*, non a clamore ut Goliath putabat, sed a pulvere, ut sit *glomeravit pulverem suum super illum.* Vides turmam hostiliter invectam, quæ

Erigit undantem glomerato pulvere nubem

Ut Sil. Ital. id pingit 13: 158. Id luminis debetur adhuc Habenculo, qui Cap. 1: 10. *victorem exercitum ait Ridere omne munimentum, & collecto pulvere capere.* Refertur collectus ille pulvis, ad opera & obsidionis reliquum apparatus; sed hoc non est ridere omne munimen-

tum, quum agger jacitur, & obsidio instituitur. Nil evidentius quam collectum illum & conglomeratum pulverem referendum esse ad celeritatem impetus, quo munitissima quæque loca rapere solebat hic aquilis ocyor & lupis acrior equitatus, quæqua adversum attollens put-

ثُمَّ لَمْ يَلِدْ عَجَاجَتَهُ وَغِيضَ مَجَاجَتَهُ وَاتَّضَدَّ شَكْوَتَهُ
وَتَنَاطَظَ هَرَاوَتَهُ فَلَمَّا رَنَّتِ الْجَمَاعَةُ إِلَى تَحْفِيزِهِ وَرَأَتْ نَاهِبَهُ
لَمْرَإِيَةَ

*pulvere campos, quae Statii est
phrasis 4. Tb. 38. Hoc jam colligere
pulverem, sive celerrimo impetu
ferri transfertur etiam ad O-
ratores cursum admittentes orationis
& verba glomerantes, quin imo
colligere pulverem dicitur omnis,
qui aliquid magno studio & impetu
aggreditur, & contra لَبَدَ
عجاجة sedare pulverem suum,
qui impetum remittit & conquiescit.
Bene ergo Scholiastes عجاجة*

غبرته الثائرة المرتفعة
والعجاج للغبار والدخان
ايضا والعجاجة اخض
منه واران انه قطع كلامه
الذي كان استرسل فيه
pulverem ex-
citatum & elatum sonat عجاجة,
& masc. عجاج itemque sumum,
nisi quod scemin. pressus sit & di-
stinctus. vult autem cum sermonem
suum abruptisse, in quem se effunde-
rat, & in quo vocem suam exten-
derat.

siccavit lacrimas

*pyramum fluxum. Radix غاض
ex quiesc. med. Je opponitur ra-
dici excrevit aqua, abundavit,
ut sit decrescere & desidere.
Inde. غيظ الدمع in 2. inhibuit
lacrimas, fecit eas decrescere & re-
sidere. pro lacrimis figuratius no-
ster dedit مجاجة succum expres-
sum, nam monente Scholiaste
مجاجة كل شي عصارته*

*cujuscuque rei succus expressus di-
citur Mozjazja. Sic in Div. Hud.
reperitur مجاجة النحل apum
succus expressus, pro mel; &
pluvia a poetis vocatur مجاجة
succus expressus nubium.
Heic loci, secundum Schol. intel-
ligitur ما كان يسيل
من عينه وانفه عند البكا
Id quod & oculis ex naso ejus flue-
bat inter plorandum. Alias, sub-
monente eodem, notar potius
الريق تنج من فيك salivam
quam ex ore ejus. sic
stultus salivans. & geminata forma
مجمع*

*confusus loqui, titubare in sermone,
& stulta proferre, quasi dicas sali-
vare,*

Tum quidem depresso clamore suo, & siccato lacrymarum fluxu, sub brachiū assumpsit manticam suam, & axillis suum supposuit scipionem. Cum vero fixis in eum oculis animadverteret cœtus illum surgere, videretque componere se ad dese-

vare, quæ addi velim ad *Jobi*, alibi declaratum, & *Ezechielis*, de quo in *Disp.* 3. de *Ancip.* egi.

Fixis *مربى الي تحفة* oculis animadverteret illum surgere. In *Golio* *مربى* ultima *Var* est *speculavit* continuo. *مربى* continuo contemplans, speciatim formarum spectator. in *conj.* *مربى* defixis oculis inbasit amator amicæ. Hæc secundaria sunt a *مربى* idem quod *مربى* *tinnulus* *مربى* tremulus sonus chorde impulse. Oculi, vibrans & acris fixiusque contuens comparatur arcui intento, unde contendere visum, intendere oculos, *مربى*, *مربى*. Vide etiam quæ supra jam adduxi ad illustrationem verborum *مربى* & *مربى* *مربى*.

Surgere. *conj.* 5. ab *مربى*, *مربى* 8. *conj.* exponitur, *pedum digitis insedit* movitque se ad surgendum. Sic *Golius*. Sed patet latius, ut in illa constitutione *ان* *صلت المرأة فلتحتقر* quum orat mulier, *pedum digitis innixa resideat*. Male *Giggejus*

p. 1010. *solum supra genua sedeat*. Nec melius paulo ante explicuerat *مربى* illius genu æquale est, cum vir sedet supra calcaneos juncturis poplitum plicatis, & super terram adherentibus. Hoc ne *Oedipus* quidem expediverit. Describi scias *incoxationem*, quum genibus junctis indemque plicatis aliquis assidet super coxa seque quam proxime ad terram demittit, sicut tamen ut non tam sedeat quam pendeat. Id *Apulejo* est *coxim* vel *coxim* sedere, & *Nonio*, in *coxam* fidere, qui ex *Pomponio* adduxit *incoxare nates*. Ab hac primaria stirpe succrevit vis secundaria properandi, festinandi, trepidandi; nam *احتقر* in *Ca-*mus est, cum impetu erupit, & *infin.* *الاحتقر* festina eruptio; & *احتقر* incitatio ad festinandum. Scilicet *incoxatio* est habitus festinantis & trepidantis; quemadmodum hæ notiones quoque sub *مربى* sono vicinum concurrunt, cujus 10. dat *استوفى* *instiluit* *pedum* *digitis*, erecta superiore corporis parte, depresso inferiore. 8. *متوفى* *irrequietus*, dormire nesciens, *trepidabundus*. 5. *مربى* *se accinxit* *مربى* *festinavit*. *مربى* *properare fecit*. *علي اوفار* & *هو علي* *مربى*

لَمَرَّائِلَةَ مَرْكَزِهِ أَنْخَلَ كُلُّ مَنَّهُمْ يَدَهُ فِي جَيْبِهِ فَأَنْعَمَ لَهُ
 سَجَلًا مِنْ بَيْتِهِ وَقَالَ أَصْرَفَ هَذَا فِي بَعْثِكَ لَوْ فَرَّقَهُ
 عَلَيَّ مَرَقَتِكَ فَقَبْلَهُ مِنْهُمْ مَقْضِيًا وَأَنْتَنِي عَنْهُمْ مَبْنِيًا وَجَعَلَ
 يَوْدَعُ مَنْ يَشِيعُهُ لِيَخْفِيَ عَلَيْهِمْ مَهِيْعَةً وَيَسْرِبُ مَنْ
 يَتَّبَعُهُ لِكَيْ يَجْهَلَ مَرْبِعَهُ قَالَ الْخَرْتُ بَيْنَ هَمَامٍ فَاتَّبَعْتُهُ
 مُوَارِيًا عَنْهُ عِيَانِي وَقَفَوْتُ أَثَرَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَرَانِي حَتَّى
 أَتَيْتُ إِلَى مَغَارَةٍ فَانْسَابَ فِيهَا عَلَيَّ غُرْلَرَةٌ فَأَمْلَتْهُ مَرِيئًا
 مَا

*est in itinere, quasi dicas, est super
 incoxatione vel incoxationibus, quia
 itinerantium, per Orientem, ma-
 gis est incoxare semet ad refectiu-
 culam sumendam, quam discum-
 bere aut assidere. Non dubito quin
 idem intenderit Legislator, quum
 iter ingressuros Israelitas Pascha
 raptim expedire & comedere ju-
 bet manna, coxum, illo habitu cor-
 poris missive respondente omni-
 bus circumstantiis. Vulgo trepi-
 danter. Nec excluderim, sed in-
 coxationem abesse non posse con-
 tendo, & sic litem dirimo, qua
 disputari solet stantesne an sedentes
 Pascha celebrarint in Aegypto.
 Reliqua quæ ad rem majori in lu-
 ce collocandum præ manibus ha-
 beo, Originum libris reservantur.*

Ad deserem-

*dum locum suum: proprie, ad dese-
 rendum centrum suum. Est enim
 a them. مركز defixis
 in terra bastam, & simile quid, circu-
 li centrum. Ut nâspos a nâsîn. Inde
 porro Castramilitum designat, a fixa
 in meditullio basta; & deinde lo-
 cum quemvis, ubi quis consistit,
 atque commemoratur. Hic tamen spe-
 cialis illa notio centri non est di-
 mittenda, quum phrasis sit Astro-
 nomica من ايلة المركز deflexio a centro, quam pulcre hic
 transtulit noster, considerans A-
 retalogum suum tanquam in medio
 Circuli auditorum suorum. Sic Con-
 sef. 28 ونخيرت المركز
 لاستماع الخطبة Et centrum
 elegi, ad concionem audiendam.*

فانعم

deferendum locum suum; immiserunt eorum quisque manum suam in sinum, & impleverunt illi situlam munificentia sua; inquires: Impendito hoc cum erogare quid voles, aut distribuere inter socios tuos. Ille quidem accepit ab iis palpebras contrahens, & regressus inde fuit gratias agens. Instituit autem vale dicere iis, qui deducebant eum; ut lateret eos quam insisteret viam: iussitque qui sequebantur ipsum, alios post alios abire, ut ignorarent, quonam reciperet se. Inquiebat Harit, Hemmami filius: At ego persequutus illum fui, pone ab eo averrens conspectum meum, & tergo legi vestigia ejus ab ea parte, qua videre me non posset: donec perveniret ad cryptam quandam, in quam irrepsit incaute. Concessi autem illi moram, usque dum exuisset calceos suos, & lavisset pedes. Deinde irui ad illum, atque repperi assidentem discipulo cuidam ad panem similagineum hoedumque assatum, & posita ante ambos seria vini. Dixique illi: Hem tu! estne illud quod dicis, & hocine quod de te dicendum? Tum ille gembundus spirare, ac si

E
expi-

فانعم له سجلا من سيبه
Minus recte Golius vertit, implevitque illi situlam munificentia sua, quum sit, *Es gratificatus est ei situlam e largo fluxu suo.* سيبه quidem est عطاء munificentia, donum, ut schol. quoque vocem hanc explicuit, sed a radice سلب, med. je, *fluxit*, proprietas exprimit *largiorem fluxum*, unde perfacilis transitus ad *liberalitatem*. Quia interim figura *sisula* inducitur, primitiva illa *largioris fluxus* potestas haud dubie est attendenda.

ریت ما خلع نعلیه

Usque dum exuisset calceos suos. particula ریت non reperitur in Golio; pertinet ad رات media je, *Cunctatus est*, unde ad verbum esset, *mora qua exueret calceos*. Coniunctim ریتا pro حیثا asque dum frequentatur in Hist. Tamerl. & in Avicenna: sejunctim occurrit in Abilphar. Hist. Dyn. p. 340. & 350. De verbo خلع exuere, extrahere sciatur, esse Hebraeum ירם, Tzade in Ain mutato, ut ex ירם exit Chald. ירם terra: phrasis ירם ירם in Bibliis nota, ut Dent. 25: 9, 10. Haud aspernandam lucem خلع ad alios usus quoque apportat. Hof. 5: 6. habet.

مَا خَلَعَ نَعْلَيْهِ وَغَسَلَ رِجْلَيْهِ ثُمَّ هَجَمَتْ عَلَيْهِ فَوَجَدَتْهُ
مَحَادِيًا لَتَلْمِذَ عَلِيٍّ خُبَيْرٌ سَيْدٌ وَجَدِي حَنِيدٌ وَقَبَالَتُهُمَا
خَبَابِيَّةٌ نَبِيدٌ قُلْتُ لَهُ يَا هَذَا أَيْكُونُ ذَاكَ خُبَيْرُكَ وَهَذَا
مَخْبَيْرُكَ فَرَفَرَتْ رِقْرَقَةُ الْقَيْظِ وَكَانَ يَتَمَيَّرُ مِنَ الْغَيْظِ وَلَمْ
يَسْرَنْ يَحْمِلْكَ إِلَيَّ حَتَّى خَفْتُ أَنْ يَسْطُوا عَلَيَّ فَلَمَّا أَنْ
خَبْتُ نَائِرَةً وَتَوَارِي أَوَارَةً أَتَشَدُّ
لَبَسْتُ الْخَمِيصَةَ أَنْغِي الْخَبِيصَةَ
وَأَنْشَبْتُ

habemus *subdunt se ab*
illis. Quid emphaseos sublit docet
usus specialis in repudio, divortio-
que, quo quis dicitur *manum ex-*
misisse. Ita in *Hist. Tamerl.* p. 90.
hinc extat *يدع الملك* *خلع*
exuit ex imperio manum, id est
imperium renunciavit. Adhuc sig-
natus quiddam subministrat lo-
cus *Scholiastis ad Diw. Hud.*
قالوا اخواله اقتله فقد خلعناه
ولله لا نتبع بشي من دمه
Dixerunt avunculi ejus; trucid-
ipsum nam cum penitus exuimus,
repudiavimus, abdicavimus, per
Deum propter eadem illius nulla
vindicta premeris. Est ergo *خلع*
repudiatio faminae, & abdicatio fi-

lli, qua penitus *exuitur omnis ejus*
cura.
ne insultares
mibi: Amplissimi usus est *radix*
ult. Vav. proprie locum
habet in jumento, quum
suum ipsius caput equitat,
ut Arabes loquuntur, hoc est, *fre-*
num excutit, & praeceptis, quos vult,
abis. *Αφαιρέω*. Eadem proprietates
reddenda Hebraeorum *נחש*. *Prop.*
7:25. Ne vis ad vias ejus cor tuum.
LXX Έκκλινέτω. Fortius & figu-
ratiue dedit *ἀφαιρέω*. Inde
Uxor immorigera, ἀφαιρέω,
live torum pot-
luat, five minus. Ab hac primaria
potestate transit porro ad *insultus,*
graffaturas, vexationes omnes.
Per

expirasset æstum: parumque aberat, quin dirumperetur ira. Neque cessavit torve ad me respicere, adeo quidem, ut timerem ne insultaret mihi. Ast postquam deferbuisset ignis ejus, ac consedisset flamma, recitavit carmen:

Indui prætextam expetens commodiorem vitam,
E 2 &

Per elegans est quod etiam *aque* dicantur *apmūzho* *سبط* quum exundant, & extra ripas feruntur.

خبث نامه و تواری اواری

Deferbuisse ignis ejus, & consedisset flamma. Oratio est figurata, quæ iram restinctam pingit. Ver-

bum *خبثا* ultima *Vav* exponitur, *extinctus* fuit ignis. Non est primaria notio, sed translata & secundaria, ut videtur, a *condendo*

sub *خبثا* ultima *Aleph*; sepe enim literæ *אוי* *אוי* in fine permutantur. Est ergo planissime Hebræum *חב* unde *חב* & *חב* ex quiescentibus 3 *He*. quamvis usitatus adhuc sit *חב* quiesc. 3. *Aleph*. Firmat opinionem meam Deri.

خابية *seria* vini, olei &c. quasi dicas *conditorium*; & *خابية* *abdi-*

ta res, cujus plurale *خابايا*

abditos thesauros notat in *Hist. Tamerl.* p. 392. *Conditum* sane *ignem* sub hac phrasi spectari, patet

etiam ex altera locutione *تواری*

اواری quæ est, *delituit æstus ejus*, nam *واری* in 2. *Conj.* sig-

nificat *celavit*. In 3. item *occultavit*. In 6. *semit occultavit*. de sole *occidente* apud *Abilphar. Hist. Dyn.* p. 277. & in *Hist. Tamerl.*

p. 59. *لواى* est Hebr. *לוא* pro *æstu ignis*, positum *Esaj.* 50: 11.

خبثا *expetens com-*

modiorem vitam. Verbum *بغى*

ult. *je*, est idem, quod *בול* *bul-*

livit; itemque ex *Chaldaismo*, ut

multi volunt, *quæsit*. Apud A-

rabes etiam valet, *petiit*, *quæsit*

in 1 *Conj.* & usitatus in 4. a *bul-*

livian assumpta, quum *animus* cum

æstu & *impetu* fervido aliquid *ves-*

tigat. In *Originibus* plura jam de-

di, & nunc tantum velim caveri,

ne *Cocceji* auctoritas fraudi sit,

qui *bulliendi* significationem ex-

punxit, *querendi* illa adoptata et-

tiam *Esaj.* 64: 1. ubi vertit *aquas*

pervestigat ignis. Vide quid incom-

modi trahat ignoratio primæ *O-*

riginis. Ceterum de *خابية* jam

in notulis monuerat *Clar. Golius*,

esse *edulium ex dactylis* & *Butyro*;

unde pro *commodiore* & *delica-*

tiore victu usurpatur. Radix est

commisens. Ob metrum

lilet

وَأَنْشَبْتُ شَقِي فِي كُلِّ شَيْءٍ
وَصَبَّرْتُ وَعَظِي أَجْبُولَةً
أُرِيغُ الْقَنِيصَ بِهِ وَالْقَنِيصَةَ
وَالْحَاجَّانِي الدَّفْعَ حَتَّى وَلَجْتُ
بَلَطُفَ أَحْتِيَالِي عَلَيَّ اللَّيْثَ عَيْصَةً
عَلَيَّ أَنِّي لَمْ أَهَبْ صَرْقَةً
وَلَا نَبَضْتُ لِي مِنْهُ فَرِيصَةً

ولا

silet *He famin.* ademptis ei superioribus punctulis.

شَيْءٌ *Fructus.* id vocabuli in

Appendice exhibuit *Golius*, ubi declaratur per vilissimam speciem *dactylorum*, qui nucleos carent, quique siccati, austeri manent. Id genus abortivorum fert palma, ubi flore maris non fuit adsperta. Exponitur etiam per pisciculi speciem; quod cum præcedenti *شص* *hasmus* magis congruit. Utrumque ponitur pro præda viliori. *يرين* *انه لا يحتقر شيئا* innuit se nihil spernere, ait *Schol.*

أُرِيغُ الْقَنِيصَ بِهِ وَالْقَنِيصَةَ

Quo caperem omnis generis prædam. Annotavit jam *Cl. Gol.* propriis se-

ram marem & *semellam* induci, a *venando cepit.* Forma est loquendi Orientalibus adarnata, unde & *Esaj.* 3: 1. *Amoves Deus ruyron pyro*, sulcrum marem simul & *feminam*, id est, forte simul & debile, magnum & parvum, ut hic loci majorem melioremque, & minorem sequioremque prædam intendit *Hariri.* De themate *راغ* *Med. Vav.* insidiatus est vulpes, *vulpina astutia fuit*, tenendum ex *Scholiasse*, proprie id valere *أن*

ترجع وانت تخفي رجوعك

redire sic, ut reditum tuum occultes. Confer etiam quæ *إيروغ* adduxit in *Hieroz.* p. 1. p. 856. ubi habes inter alia *من* *أروغ*

التعلب *Obliquior vulpe*, ex pro-ver-

& hamum injeci meum in quemcunque fructum.

Constituique monitionem meam rete, quo caperem omnis generis prædam.

Namque me impulit sæculi fortuna, ut intrare debeam leuitate technæ meæ latibulum leonis.

Nec vero extimesco impetum ejus, neque commota mihi inde scapula tremiscit.

E 3

Quod

verbiis Damirii. Hinc in 4 Conj. طلبت بكرة وحيلة eff. امرأه
 quasi dolo & astutia, ut Sehol. ait, a clandestino ac tortuoso processu.
 و لجت علي اللبث عيصه

leuitate technæ meæ. Melius reddas subtilitate technæ meæ, nam لطيف non tantum est lenis, mollisque, sed etiam subtilis & exilis. Sic in eodem negotio Seb. Div. Hud. اللطف declarat التلطف حتي لا يري
 subtilis efficere ut videri nequeas, porro est infin. conj. 8. ab حال verbi, versutum esse &c. &c.
 intro latibulum leonis. Structura Arabica dat intro super leonem latibulum ejus densum. Nam عيصه resolvi debet in aff. u, Vocall abjecta propter metrum, & ص perplexa arborum densitas, arundinetum, indeque lustrum leonis. In Hamasa.

عيص ثمر فيهِ الاسود *

Perplexitas silva ubi leones ruginant.

Intelligitur ibi exercitus hastis telisque horrens, cujus in medio versantur ignivores, θυμολοτες. Simile quid & hic spectatur. De vocabulo لبث non accedo Hossing. & Boeb. id derivantibus a لبث med. Je, in 3 conj. لبث
 Leonis instar certavit, aut superbiuit; & in 5. تلث Audacem se strennumque gessit. Ista enim notationes a لبث Leones descenderunt, non

وَلَا تَرْعُفْ بِي عَلَيَّ مَوْبِرَةً
يَدُشُّ عَرَضِي نَفْسَ حَرِيضَةٍ
وَلَوْ أَنْصَفَ الدَّهْرُ فِي حُكْمِهِ
لَمَا مَلَكَ الْحَكْمُ أَهْلَ النِّقِصَةِ

non contra. Radix haud dubie est media Fav, convolvit, conglomeravit, & in tinam massam compexit. Hebraice *וּבָה* quod pauculis locis praefert vim deplendi; secundariam nempe illam, a primaria convolvendi in massam. Id verbi etiam translatus est ad membra compactionis, unde *لَوْثُ* robur, & *لَوْثَةٌ* ذات لوثه camelus multa carnis & adipis. *اللايث* Leo compactionibus membris. Suspicio autem speciatim hoc nomine adfectum fuisse Genus illud leonum *Compactile* & Breve crispioribus *jubis*, de quibus Plin. 8. 16. nam & *لايث* est herba convoluta, nec non coma crispa ac convoluta, quae vis in 8. conj. admodum frequens, obvolutam calamistro comam crispare. Veram esse, quam pando, originem, & *لَايث* cum *لَايث* med. Fav, eadem stirpe teneri, liquet clarissime ex *لَوَاث* farina massa dispersa, unde & Arabes suum *لَايث* in deplendo terere, colligitur.

وَلَا يَبْضُتْ لِي مِنْهُ فَرِيضَةٌ

Neque commota mihi inde scapula tremiscit. Verbum *يَبْضُ* micat tremula motu illustravi in Origibus, & cum Hebr. *בָּזַז* in trans. mutato secundum dialectum, convenire ostendi. *فَرِيضَةٌ* a them. *فَرَضَ* fecit, proprie segmentum sonans, speciatim denotat مضغ لحم في آخر الكتف

partem تتحرك عند الفرع lam carnis ad extremam scapulam, qua in metu contremiscit, ut sibilantes testatur, addens forinulam *intrinsece* *فرأبضة* intremere vel intonere musculi ejus scapulares, esse

كناية عن الفرع الشديد circumlocutionem vehementissimi pavoris. Addit *بَوَابِرُهُ* في وترجف بوابره في هذا المعنى أيضا *Et concussa* *suere interscapilia* ejus eodem quoque sensu. Prioris locutionis exemplum habet ex Conf. 29. *Hariri* حرت خيفة حتى طارت نفسي شعاعا وأرعدت

فرأبضة

Non tamen duxerit me ad potum, qui contaminet honorem meum, anima avara.

Quod si justa esset Fortuna in iudicio suo, equidem non committeret illa imperium hominibus vitiosis.

Deinde

Metu attenuatus

Metu attenuatus, sic ut huc illuc dissipata mens volaret, et muscoli scapulares praepavore mihi intenuerint. In equis ille tremor scapularis est indicium generositatis: unde lux Jobi Cap. 39: 12. *Metu tremore illo scapulari*, quo irrequietam & acrem in praetelia indolem suam prodit. *Metu* contremiscere valuit in stirpe, & consonat ferme cum *Metu* ut alibi luculentius demonstrabitur.

ولا شرعت بي علي مورن

Non tamen duxerit me ad potum. Figuræ lumen nativum praefert, Non tamen aquatum propuleris me ad aquarium. *مورن* descendens, speciatim ad aquas, unde apud Goliath porro exponitur, *Locutus quem homines adeunt aquandi ergo*. Istud jam *aquarium* per multa transfert figuratus Arabum Stilus. Habet in crebro usu *مورن* *القتال* *Aquarium praelii*, ubi in pericula descenditur *مورن الموت* *Aquarium mortis* & alia ejusdem naturæ; sed hæc nihil ad præsentem locum, in quo *Aquarium* est emblemata fortuna lautioris, aut hominis opulenti, ad quem undique confluitur, ob sitim levandam,

id est inopiam recteandam. Radix *شرع* quæ lucem insignem infert in Hebræorum *שׁרע*, primariam tenet significationem dirigendi, & protendendi in longum, unde reliquæ notiones omnes effluxerunt. Hic obinet illa quæ apud Goliath sub num. 4. proponitur, *ingressus fuit aquam*, intransit: a protenso videlicet collo; in 2 Conf. hinc est, *in lacum*, seu aquam, potius ergo deduxit. Rectius ergo *شرعت* legemus.

فالتفت الي قلبي

Ego autem conversus ad discipulum ejus. Thema *لغيت* torfit, intorsit, speciatim nonnunquam exprimit intorsionem oculorum & vultus in aliquid, sive ex metu, sive ex alio adfectu. Scholiastes declarat per *لويت وجهي وصرفت نظري* *flexi vultum meum*, & *conversi visum*. Sic *לחם* *Ruth*. 3: 8. *וירד* *trepidavit* vir ille, & *vultum visumque omnem in partem convertit* circumspectans. Cocc. dat *contractis* se. Maluit Doct. *Cler. contractavit*, pro *fut*. in *Nipb.* formam *fut*. *Kal* assumi posse autumans, ut conveniat cum *Jud.* 16: 29. ubi vertit *Amplexus est* duos columnas. Imo vero *torfit*, torquendo *inflexit*. Nec obstant sequen-

ثُمَّ قَالَ لِي أَذَنْ فَكَلِّ وَأَنْ شَيْتَ فَقَمِ وَقُلْ فَالْتَفَتَ
إِلَيَّ تَلْمِيزُهُ وَقُلْتُ عَزَمْتُ عَلَيْكَ بَيْنَ تَسْتَدْفِجٍ بِهِ الْأَذَى
لِتُخْبِرَنِي مَنْ ذَا فَقَالَ هَذَا أَبُو زَيْدٍ الشَّرُوحِيُّ سِرَاجُ
الْعَرَبَاءِ وَنَاحِ الْأَدْبَاءِ فَانْصَرَفْتُ مِنْ حَيْثُ أَتَيْتُ
وَقُضِيَتْ لِلْعَجَبِ مِمَّا رَأَيْتُ

quentia, ut ait Cl. Cler. ubi *impulisse columnas* dicitur Samson, quas prius *adprehendisse* eum oportuerit. Nimis subtile id acumen; profecto enim *adprehendisse* facile eum intelligo, etiamsi nemo mihi referat, qui *torsisse*, & *tortas* *impulisse* *omni* *nisa* refertur. Et quid jam esset Job. 6: 18. *לִמְרוֹ* *לִמְרוֹ*? An & ibi *adprehendere* quadrabit? Alius ibi obtinet significatus, ait Vir Doctus. Minime vero. Verte *disforquentur* *in* *sinerantium* *viam*, *per* *ambages* *huc* *illuc* *flectantur*. Turbela omnis inde orta, quod ex tribus locis amplitudo radicis, & usum diverfi-

tas haud internoſci potuerit. Ceterum תלמיד per *Dsal*, itemque תלמיד per *Dal*, esse תלמיד, non est quod moneam.

قُضِيَتْ الْعَجَبُ

Summa adfectus sum admiratione. Verbum قضى finivit, determinavit, sanxit, decrevit &c. &c. est planissime. Hebraeum *קָצַף* *קָצַף*, unde *קָצַף* *קָצַף*, & *קָצַף* *קָצַף*. Primaria secundi notio inter Arabes fere obsolevit, secundariis bene multis succrescentibus. Inter eas est plenissime exequi, absolvere

Deinde dixit mihi: Accede, & comede; & si voles, confiste, ac quiesce. Ego autem conversus ad discipulum ejus, inquebam: Conjuro te per eum, quem imploras depulso-rem mali, ut significes mihi, quisnam hic sit. Respondit ille: Est Abuzeidus Scrogianus, peregrinorum lucerna, & literatorum corona. Tum vero ego recepi me unde veneram, summa affectus admiratione eorum, quæ vidissem.

F

solvere, consummare, unde قضى *est in radice* عجب *abdi-*
summiopere admiratus fuit, عجب *tam habet, & sane profundam ori-*
proprie, absolvit admirationem, عجب *ginem, quam recludit Hebraum*
vel consummavit. Elegans etiam عجب *23: 7, 9. & in eodem*
est forma قضى *Absolvit* عجب *Cap. complusculis vicibus; ut &*
iter suum, vel cursum strenuum, عجب *Jer. 4: 30. ubi libidinosus affectus*
pro mortuus est; quod & elliptice عجب *designatur, ductus a* عجب *23*
absolvit. Ut عجب *πρωι vel ὁπωλύως potius, ut alibi*
Latinum finire, aut finire vel عجب *si non planius, plenius saltem di-*
inopuimus. Admiratio autem, quæ عجب *cemus.*

المقامة الثانية الجملانية

حكي الحزن بن همام كلفت مذ ميّطت
عني التمايم ونيطت بي العمائم بان
لغشي مغار الأدب وأنضي إليه ركب الطلّب
لاعلق

مذ ميّط عني التمايم

Ex quo amota a me sunt amuleta.
Vocula من, plenius منذ, ex
من & ان conflato, idem sonat
quod res Hebræorum, a tunc, a
quo tempore. Sequens ميّط est
pass. in 1. a مطا pepulit. abegit.
& intransit: Longius pulsus suis
declinavit a vero & iusto &c. &c.
Est plane Hebræorum מוּטוּ inclina-
ri. moveri, & quidem cum qua-
dam mole proprie. Naturam pref-
sus declarabunt Origines. Nunc
tantum obiter corrigam Golium,
qui derivatum مياط exponit pro-
pulsio vehemens in pectore; non in-
tellexit Glossam Arabicam, quæ
est, أشد السوف الي الصدم
Vehemens pulsio, quum ab aquatio-
ne abiguntur pecudes; ut contra
أشد السوف الي هيماط
Vehemens pulsio cum ad a-
quam aguntur pecudes. Alterius ad-
huc Glossæ brevitatis impedit Go-

lium, qui infinitivo 4. subicit
إذني عن الطريق id foret, no-
xa e via; sed اماطة, quod est
amoliri, per noxam e via exponere
jocularium esset. Phrasis Ara-
bica est عن الذي الطريق
amoliri noxam a via, id
est quicquid injustum & nefarium
e medio remove: estque inter ce-
lebrata dicta Muhammedis, Fas
omne commendatum, nefas inter-
dictum; & incumbit omnibus اماطة
الذي الطريق amoliri no-
xam e via. Ultimum تمايم amu-
leta, plur. fract. a تميمة
bulla qua collo infantium ad alliga-
tur pro amuleto seu proebio. Ea
demum ponitur, quum ex ephebis
exceditur. Ergo amota amuleta
signant puberes annos. Latinis e-
tiam bulla sic cognita. Pers. 5: 30,
31.

Cum

DISSERTATIO SECUNDA HULWANIENSIS.

Arravit Harith Ibn Hemmam. Operam dedi, ex quo amota a me sunt amuleta, & rogam sumsi virilem, ut frequentarem loca eruditioni dicata, & Camelos meos, studiis deditus, illuc contendendo fatigarem. Ut inde mihi decerperem quod ornamento

F 2

to

*Cum primum pavidus custos mihi purpura cessit.
Bullaque succinctis Laribus donata pependit.*

Adde Macrob. Saturn. 1: 6. unde percipies fuisse amuletum, nam inclusa erant remedia adversus invidiam valentissima.

attingis pubertatem, removens a collo ejus amuleta, & induitur Cidaris ac cingulo, gladiusque de collo ejus suspenditur.

rogam virilem. Proprie, & appensa mihi sunt Cidares. عمامة Cidaris, fascia qua caput obvolvitur. Tulbandum. Ejus plur. fr. عمام.

Prius نيطت in pass. 1. a نوط suspendit. Item annexuit; nam derivatum نوط a Schol. etiam per حبل nexus, copula declaratur. Ex eodem ritum Arabum condice اذا بلغ الصبي عند العرب الحلم انزلوا الاحرار من عنقه والبس العمامة والنار وقلد Quum puer apud Arabes

اغشي مغاني الادب

attingis pubertatem, removens a collo ejus amuleta, & induitur Cidaris ac cingulo, gladiusque de collo ejus suspenditur. frequentarem loca eruditioni dicata. Ad verbum, hospes irruerem in mansiones humanitatis. اغشي apud Gellium sign. sec. supervenis de improviso, & obruit. Primitiva vis est operire, unde dicunt Vespera, nox, operit; jam vero cum vespere & nocte hospites etiam ingruere solent. Sic nata ista notio. مغاني plur. fra. a مغني mansio qua incole contenti sunt & gaudent; غني contentus, dives, opulentus fuit. Est Hebr. נשׁבׁת respondit, illo usu tralato, quo respondere dicuntur ea, quae habent venam sufficientem,

لَعَلَّفَ مِنْهُ بِمَا يَكُونُ لِي نَزِيَّةً بَيْنَ الْأَنْهَامِ وَمَرْثَةً خِزْنِي
لِلْأَوَامِ وَكَئِنِّي لَفَرَطُ اللَّهْجِ بِاِقْتِبَاسِهِ وَالطَّمَعِ
فِي تَقْصِصِ لِبَاسِهِ ابْجَاحُ كُلِّ مَنْ
جَل

tem, divitem, opulentam. Scholi-
astes legit *عَلَّفَ* a *عَلَّ* *juvis*.
طَو.

وانضي اليه مركاب الطلب

Et camelos, studiis deditus, illuc
contendendo satigarem. Arabice est,
macerarem illuc camelum vectarium
studii. *مركاب* camelus vecta-
rius, collective amat usurpari.
طلب *petivit*, *quesivit* &c. &c.
speciatim studiis operam dedit.
طالب studiosus. Thema *نَضَا*
ult. *vav*, inter alia est, *deleta fuit*
tinctura. Inde in 4. conj. *انضي*
maceravit, *extenuavit*, *dilutum red-*
didit. Id elegantissime transfertur,
ad camelum longis itineribus ex-
haustum, maceratum, confectum.
Scholiastes camelum studiis figurate
positum putat, quum ait, *جعل*

لطلب العلم ابلا مجارا

وانما يريد ان تعب نفسي في

طلبه *dedit studio scientiae camelum*
per figuram, id modo intendens, quod
semet ipse maceraverit in studiis per-
sequendis. Fallitur. Nam longa si-

bi itinera emensa, & regiones diver-
sas lustratas innuit, studiorum cau-
sa; atque ita non unum sibi came-
lum currendo confectum.

ut inde mihi decer-

perem. Thema *علق* *dependit*,
adhaesit. Item metaph. *adhaesit stu-*
dio, amore: *pendis quasi in re*,
vel *a re*. *علق* etiam dicitur pec-
cus, *pendere* ab arbore, quum
summitates ejus decerpit ac depasci-
tur. pulcra imago, *pendere a scien-*
tiis, pro *iis deditum* & *adfixum*
esse: & *pendere ab iisdem*, pro *ear*
decerpere & *depascere*. Fallor, aut
Eloquentiae Arabicae princeps Ha-
ririus noster, utrumque nunc cum
gratia & emphasi in unum sensum
intexuit.

Nubes in مرثة عند اللوام

flu. Figura, qua Refrigerium in
inopia ac calamitate pingitur. Con-
feratur *Esa. 25. 5.* *وَرَدَ بَصُلٌ عَد*
estus umbra densa nubis reprimen-
das.

ob excessum avidi- لفرط اللهج

tatis. Radix *فرط* ita tractatur in

Le-

ro esse posset inter homines, & nubem praeftaret in aestu. ob excessum autem aviditatis, qua eam mihi ignis instar mutuo sumti comparare studebam, ejusque vestimento ornatus prodire gestiebam, miscebam me dissertando magnis simul & parvis, & aquam pluviam expetebam ab imbre, & a rore,

F 3

meque

Lexicis, ut nec caput, nec pes compareat. Ejus Originem exhibet formula *فرط النظام* quum series seu linea margaritarum disturbatur. Crebro hinc in *Histor. Tamerl.* *فرط نظامه* series ejus disturbata est, pro res ejus confusa & perturbata fuerunt. Et *فرط الطاعة* *فرط* *نظام* *series* obedientia exsolvis, disturbavit Clarius dicam. *Chapelet enfile*, ut Gallicum illud huc advocem, *sphaularum series infilata*, figurate ordinem omnem amplectitur. *فرط النظام* *chapelet defilé*, *defilata*, *exfilata* series, contra, quicquid ordinem & modum excedis, vel extra *seriem abis*: pro amplitudine illius ideæ, usu omnes in partes diffuso, in prævendo, discedendo, excedendo, precipitansius agendo, dissolutius & negligentius se gerendo, conturbando bene digesta, aliisque metaphoris, quas Golius & Giegejus subministrabunt. Eam esse vim ac proprietatem Hebraici *נר*, in Originibus demonstrabo. Hebræorum *נ* ex dialecto nonnunquam fit *ז* vel *מ*, & vicissim *ז* vel *מ* fit *נ*. Alterum vocabulum *להג*, est *לח*, semel tantum *Ecclef. 12: 12.* pro-

stans. *Lectio* aliis, aliis *meditatio, studium*. Ab *נח* derivat Coccejus. Sic imponere solet literarum vicinitas. Audi Arabes, *لهج* *بالشي اذا اكثر الحديث* *به لحيه به وحرصه عليه* Dicitur *לח* in re aliqua, de eo qui multum de ea facit sermonem propterea quod eam amet, & avide eam appetat. Ea est vis secundaria. Quid jam primitivum? Latet id in *denso*, *spisso*, *concreto compacto*, ut quum *Oxygala*, conj. xi. dicitur *الهاج condensari*. *Πύρρονδαι*.

اقتباس est inf. 8. conj. a rad.

قبس accendit ignem, extudit, unde *استقبس* petiit ut ignem accendere liceret, figurate, edoceri scientiam petivit. Ad Conj. i. jam illustratum. Confer *Adag. Gol. p. 103.*

عجز *Ejus vestimento*

prodire. Figura, pro scientia ornatum excultumque procedere. *لباس* *indumentum*, a *لبس* *vestivit*. *قمص* est inf. 5. conj. a *قمص* *interula* *قميص* *interula*.

Cami-

جَلَّ وَقَلَّ وَاسْتَسْقَى الْوَبْلَ وَالْطَّلَّ وَانْعَلَّ بَعْسِي وَلَعَلَّ
فَلَمَّا حَلَلْتُ جُلُوانَ وَقَدْ بَلَوْتُ الْآخَوَانَ
وسبرت

Camisia. Chemise. Inde 2 conj. induit, & 5. indutus fuit interula. Suspicio *Haririum* captavisse, in hac constructione vocum cognatarum, *humanitatis ornamenta exteriora* simul, simul *interiora*.

استسقي الوبل والطل

aquam pluviam expetebam ab imbre *ع* a rore. Schemate vestit, quod nude dixerat, *miscebam me magnis simul* *ع* *parvis*. وبل *imber*, est *homo copiosissima scientia alios valens madefacere*. Radix est وبل *magno impetu fluxit*. Id Hebræis etiam יבל fuit, unde *Jes. 30: 25*. מים יבליים *rivi magno impetu aquarum fluentes*. Sed hæc alias. *פל* *ros*, est *homo minore quidem illa*, sed *placida ac jucunda pollens doctrina*. Imagines in Sacris etiam pertritz. استسقي 10. conj. expetivit aquam pluviam, a سقي *rigavit largius*. Possunt etiam *imber & ros* in abstracto sumi pro ipsa doctrina.

انعلل بعسي ولعل

Lactabam me desiderio *ع* *spe profectuum*. Prius est a عل *def. med. proprie altera vice bibit, hausit*. ولعل ut in *Origin*, editis prolixè demon-

stratum. Inde *semet lactavis* inter alia sonat. Vocolæ sequentes *عسي* *prope fuit*, & *لعل* *forte*, hic exprimunt *desiderium & spem*, ut *Lactare sese per prope* *ع* *fortasse*, sit *tum desiderio*, *tum spe* *proficiendi studiorum amorem fovere*. Scholiastes exponit *اذهب غلة*

وجدني بالطمع والرجاء

collebam sitim cura mea desiderio *ع* *spe*. *لعل* est *deriv.* quoque a عل per *Lamed*. servile, estque in origine quod *lactationi* *servit*, quales illæ particule *fortasse an*, *forfit*, *fortitan*, quæ solatioli aliquid præbent interitum *sitienter capienti*.

جللت جلوان Hulwanum,

oppidum *Traca*, id est *Affrye*, quatuor diebus distans *Bagdado* ut scholiastes meus notavit. *Goli* in notis ad *Alferg*. p. 223. quinque vel sex ponit. Inde quæ ad *Geographicam* descriptionem pertinent, repetantur. Verbum جللت

2 conj. ab حل solvit, descendit jumento, substitit, diversatus est. Alio adpectu solvere dicitur, qui iter incipit, cursumve ingreditur. Id Hebræis *חל* *inceptis*. Iterum solvere est liberum, solutum, licitum *permissumque tradere usu*; commu-

meque ita desiderio & spe profectuum lactabam. Quum vero
 substitissem Hulwani, jam fratres expertus, & explorata habens
 pon-

communis. *Omnequod licet,*
communis juris, profanum. *חלם*
sacrum, religionis vinculo ligatum.
חלם & חלם. Nova metaphora
solvi, *permitti, profanari, commu-*
nis juris fieri, est dedi donatque ad
vexandum, trucidandumque. Hoc
intenditur formulis *חלם חלם,* &
חלם חלם Discordia concors, *חלם*
cum *חלם* in unum collineans. u-
sum. *in solubilis vinculo matthe-*
matis perdens. חלם promissa eadi
solvens tradensque.

jam ex- قد بلوت الاخوان

pertus fratres. Id est jam rerum humanarum probe gnarus, lataque ac tristitia perfunctus, ut quis mihi verbo, quisve revera frater & amicus foret, exploratum jam habere. *لخوان plur. fr. ab الخ* *frater.* *بلي* ult. *je & vau*, *Exploravit, tentavit, experiundo probavit*, secundaria notione, a primazia trita fuit *vellis*, quod est *כלה* *Teri*, subigi, inferunt sponte experientiam. *אפיסבס* imperitius rerum. *אפיסבס* multum tritus & *experiens.* *אפיסבס* fricatus ad palum, ut *scabiosum pecus*, eandem summit metaphoram, & *virum experientissimum* peperit.

Explorata habens pondera. Hoc est, Quum jam

rebus sua statuerere possem pretia, Et
scirem quidquidque valeret. *اوزان*
plur. fr. a *وزن* pondus. thema est
وزن libavit. Hebræis haud du-
bie etiam in multo usu esse debuit
et, unde vestigium manavit *Jerem.*
5: 8. סוסים Sunt equi bene
peculati, ponderojuis valati. Apud
Catull. illa pondera devolvisse dicitur,
qui semet evirabat Attis. *سبى*
proprie est percontavit vulnus quæ
esset profunditate. Inde latius explo-
ravit. Supra jam collatum *وزن*
prima Sim.

يَتَقَلَّبُ فِي قَوَالِيهِ الْاِقْتِسَابُ

Verfabat sese in formis genealogiæ deducende. انساب inf. 8. a نسب
memoravit genus inde a prima deducens origine. Est vis secundaria. Unde? spiravit, aspiravit, si bene ad calculos sedeo, nam 4. conj. est vehementius flavit pulverem glareamve jaciens ventus. Id faciunt etiam stemmaturum aliorum contextores: flant, spirant pulverem, movent, dum ad hanc vel illam, nobilem domum aspirant. Alia metaphora نسب est altro citroque susurronem egit. Ex id a spirando, flandoque fluxit. præcedens قواليب est plur. fract. a قالب formula, forma ad quam, vel in qua, quid fingitur. in Conf. 10.

pondera, quidve dedecori esset aut decori probe callens, deprehendi illic Aba Zeidum Serusiensem, qui omnes formas genealogiæ ac generosi ortus strenue versabat, & pede terram quasiebat in viis lucri acquirendi: jactabat autem nunc, se esse ex familia Sasanidarum, nunc vero genus suum referebat ad principes Gassanidas: prodiens nonnunquam in vesti-

G mento

Tarich. Regum Persiæ p 106, 107. & Herbelotii Biblioth. Orient. in voce Sassan.

omnes, & ejus imperium suscipitur; eoque vocabulo describitur Rex.

اقبال *Principes Gassanida.* Horum notitiam dabit Pocok. in specim. Hist. Arab. p. 75, 76. &c. Scholiastes ait غسان

In vestimenta Poetarum prodiens, id est

قبيلة باليمن كان منها ملوك

in circulis elegantissima recitans carmina. Possset etiam verti in tessera. Nam شعار tum amiculum interius designat, tum tesseram militarem, & omne Symbolum quo dignoscitur quis. Utramque notionem explicat Teblebius ad Conf. 9.

Tribus Arabia Felicis, unde Reges extiterunt. Melius Pocok. p. 76. qui ex Arabia quidem Felice, sed familia Azdensium oriundos, perque سبل العرم *Alcoran.* 34: 15. migrare coactos, confedisse docet غسان ad aquam in Syria quæ appellabatur, indeque appellationem istam deductam. Vide etiam Herbelotium in voce Gassan. Ceterum اقبال plur. fract. 2 قيل consonat ferme cum Latino Dictatores; nam radix est قال dixit. Bene Tebrissius ad Hamasa

شعار القوم في الحرب

علامتهم ليعرف بعضهم بعضا

واصل الشعار الثوب النني

يلي البدن والدثار فوقه قال

صلحهم الانصار شعار والناس

دثار In bello Schiar vocant homines

tesseram & notam qua alter ab altero dignoscitur. Origo autem vocis exprimit vestem qua corpus proxime contingit. Quæ supra eam, Dihsâr appellatur. Dictum extat

Propbeta, Medinenses sunt interior vestis, reliqui homines superior. Quid intenderit Mubammed, Medinenses,

adjutores suos, ita dilaudans, percipie-

ال قيل هو الذي ينعن قوله

ويعتمد امره ووصف به الملك

Vocatur kail, cui dicto audientes sunt

وَيَمُرُّ طَوْرًا فِي شَعَارِ الشَّعْرَاءِ وَيَلْبَسُ
حِينَئِذٍ كَبْرًا كَبْرًا بَيْدَ أَنَّهُ مَعَ بَلُونِ
جَالِه

opietar ex Hist. Tamerl. p. 242. ubi Tataros Bajazethi ad sua castra alliciens Tamerlanes, hoc utitur blandimento, Vos revera estis propago ex propaginibus, ramus ex ramis, membrum ex membris meis — Vos estis mihi شعار Vestis interior, وبق reliqui homines شعار vestis exterior. Natalia vocis distinctius adhuc indicabit Tebrizi ad

Hamas. الشعار الثوب الذي

يلي الجسد واشتقاقه من انه

يلي الشعر النابت علي الجسد

Schiâr est vestis corpus proxime contingens: derivatur autem ex eo, quod pilum in corpore pullulantem attingat. Nempe شعر est, ut شعر

pilus, vel potius collective pili. Unus autem Pilus dicitur شعر

شعر. Adjectivum شعر pilosus

etiam Arabibus شعر pro شعر

شعر و شعر و شعر

quod pilosum est, & hirsutum. A

pilo etiam, quod mirere, excrevit شعر

شعر, cujus plur. شعر شعر

ma شعر præ manibus. Nempe the-

ma شعر intellexit, servit, ista secundaria notione auctum fuit a

pilo, & subtilitate ejus, quasi dicas subtilissime & ad tenuitatem usque pili intellexis. Tale quid & vernacula nostra subministrat. Weten op een haat. Docuit me hanc originem Tebrisi ad Hamas

الشعر العلم الذي يوصل اليه

من مسلك دقيق ماخوذ

من مسلك دقيق ماخوذ من الشعر

Scientia dicta est isto nomine, quod ad eam subtili quadam via perveniat: translatione facta a pilo. Jam vero titulo subtilissime rem intelligentis adfecerunt شعر شعر Poetam, filo atque adeo pilo tenuissimo carmina sua metiri coactum.

ليس كبر الكبر

Induebat magnatum superbiam شعر

لبس شعر. In Golio شعر

exponitur paulo confusus, principe enim loco locatur, obscuram

confusam illi affecit rem. dissimulavit, secundo, induit vestem,

tertio, consuevit cum muliere &c. &c. Simplex & propria vis est شعر

vestivis, vestem induit. Inde dissimulavit. Obscuravit rem, nec char-

re exposuit. Inde etiam consuevit;

nam figurate mulier vocatur شعر

vestis, indumentum vi-

mento poetarum; sed alio iterum tempore magnatum superbiam induens: nisi quod cum versicolore hae sua astutia, & perspicua satis fraudulentia ornatus incederet nitore vultus & disci-

G 2

docti,

vi. Dicant etiam per metaphoram induit gloriam لبس المجن, quod est in Hamasa. induit impudentiam apud Haririum. Conf. 29. quaeque ejusdem notae infinita. Sic in Bibliis passim ولب. Hic loci etiam Metaphorice sumendum patet, induit magnatum superbiam; se in communi licet veste, ut: Regii sanguinis hominem inferebat, & Sasanidarum, Gassandaruve alia stromata crepabat. Majoris adhuc lucis ergo tenetur hic, quod paulo supra ponendum exciderat, Sasanidarum in Persia imperio per Saracenos extincto, & Muhammedanismo in vecto, complures Persas, veteris religionis tenaces, per omnes provincias diffugisse, eaque occasione multos impostores sese domo ista Regnatrice olim Sasanidarum oriundos jectasse. Hae ex Scholiaste. Posset tamen cultus quoque exterior splendidissimus intelligi, nam Abuzeidus noster non semper pannis obsitus, induitur, sed nonnunquam magnifico paratu oculos praestringit.

قالون proprie, in omnem colorem vertere suum statum. Innuitur versicolor, & versipellis astutia. Radix قال med. Fav. in 2. tantum, & 5. conj., apud Galiam, occurrit. in 2. quidem colo-

ribus variavit. In 5. mutavit omnem affectum: eoque mutabilis fuit. Ista significatio tracta a Chamaleonte, qui colores mutat variatque. Unde proverbium, قالون الخرباء

Prout Chamaleon colores variare solet, in homine inconstans ac varius. Apud Giggejum est etiam قالون الوجه colorem mutavit vultus: in irato & indignante. Hinc aliquid luminis accedere videtur Hebraeo ובל, in significatione irati murmuris, vel obmurmurationis indignantis, quae est in Niph. ובל & Hiph. ובל. De qua Origine alibi locus quaeratur.

Evidentia fraudulenta. A قال 3, 5. conj. evident, manifestus fuit, unde hic infin. forma. قال apud Golium exponitur, Quod non est. impossibile. absurdum. Eo nomine complectuntur, fraudes, mendacia, praestigias & vanitates illudentes. Ita breve Scholion hic dat قال Mobal est mendacium. Alius Scholiastes. قال لا يمكن ولا يتصور Mobal est, quod fieri effingere haud potest,

حَالَهُ وَتَبَشَّنَ مَحَالَهُ يَتَحَلَّى بِرَوَاهُ وَرَوَايَةٍ
وَمُدَارَاةٍ وَدَرَايَةٍ وَبَلَاغَةٍ رَأْيَعَةٍ وَبَدِيهَةٍ مُطَاوَعَةٍ
وَأَدَابٍ بَارِعَةٍ وَقَسِيمٍ لَأَعْلَامِ الْعُلُومِ فَارِعَةٍ
فَكَانَ

potest. Melius Teblebi ad Conf. 12.

المحال الباطل وما لا

Mobal est va-

num, & cujus possibilis non est exi-
stentia. Exiit mem esse proprie
part. pass., & significare id cujus
status continuo mutatur, quod non
habet immutabilem firmitatem ut
veritas, sed quod in vanissima mu-
tabilitate nunc hanc, nunc illam
formam sumit. Hoc innuisse vi-
detur Teblebi, addens كانه

كانه *tanquam cujus*

facies mutatur. Pulchre, & loco,
ut solet, usus est Hariri, & ver-
ficolori astutiae nunc mutabile illud
vanum subjunxit.

&c. &c. Ornatus in-

cedebat. &c. &c. Radix حلي

ornavit monilibus, reliquoque mun-
do muliebri; ab حلي

حلية & حلي
Hebr. מן mundus muliebris; quod
in originibus derivavi a terendo,
id est poliendo, nam trita saepe sunt
polita. Hinc in Alcor. Sur. 43:17.

An Deo tribuent من ينشو في

quod adolescens inter monilia?

id est prolem femineam. In Conj. 2.

Sarat. 35. 30. Hortos Edeni intrabunt,

& in iis بحلون cultissime orna-

buntur armillis ex auro, & mar-

garitiis. Noster figuratius extulit

in 5. cultissime exornatus, expolitus

erat برواه adpectu, id est حسن

nitore pulchritudine & nitore vul-

tus. & dicto docto, & ورواية

rigavit, ut ad Conf. pri-

mum vidimus. Porro ومداراة

blando sermone. infin. in 3. &

دري scivit. decepit. in 3. conj.

etiam, fefellit, praesertim blandi-

tiis, leniter & blande tractavit.

Hæc omnia sunt secundaria, &

دري discriminavit capillos, pe-

xnit, pectine discrevit, & ita leni-

ter tractavit. Sequitur ودراية

& scientia. Est actio verbi ejusdem

دري discrevit, pexnit, discrimi-

navit Quid Latine sit discretio,

quid Barbare, notum. Arabes

discri-

docti, & blandæ orationis, & omnigenæ scientiæ, & eloquentiæ copiosissimæ, & extemporalis facundiæ potentissimæ, & humanitatis præcellentissimæ, & gressus supra celsissimos doctrinarum vertices enixi. Sic plane ut per egregium appa-

G 3

ratum

discriminationem suam posuisse videntur, pro scientia explicatius discriminante, id quod implicatum & confusum fuerat.

eloquentia و بلاغة رابعة

copiosissima. Verbum بلغ med. Dammata est facundus, eloquens, oratione efficax fuit, a بلغ contigis scopum و terminum propositum: quia per facundiam ferme scopus contingitur. Clarius. Forma comp. ابلغ est efficacior, penetrabilior, & ad finem propositum majore cum effectu vadens. Speciatim potentior in sermone. Eloquentior. Sic ergo بلاغة efficacia invaluit pro eloquentia efficaciori. Alterum رابعة part. fem. a راع med. je, Augmentum cepit. redundavit. Ulro citroque motus fuit, ut aqua eminus in campo tremula specie vibrans. Talis species aquæ tremulum vibrantis dicitur ريعان. Inde pulchra figura ريعان الشباب

tremula و vibrans species juvenutis, pro primo ejus flore. Et vibrans species cujuscunque rei pro prima و meliori parte. Ergo primigenia vis & origo totius radice est, tremulum vibravit.

Inde redundavit, fluxu tremulum vibrante exuberavit, in cursu etiam, unde رابع فرس equus velox.

In Camus est اراعت الحنطة crevit procerius triticum. Et مريع

fertilis و proventu abundans locus. prout مررع و مررع explicui in Originibus, a ررع itidem tremulum vibravit. Alias metaphoras hujus radice a tremulo vibramine ductas, longum foret exequi. Forte id præstabo, quum Hebræum ررع tremulum sonuit, fracto و iterato sono claxit hinc illustrabitur: itemque ررع velum tremulo vibramine motum. بلاغة رابعة liquet esse Eloquentiam redundantem, & vibrante quasi flumine exuberantem. Reticere tamen non debeo, Scholiasti aliud visum, qui رابعة accessit, a راع med. Vav, terruit, ut sit معجبة admirationem movens, و veluti terrorem horroremque incutiens vis dicendi. Non adsperner. Sed prius prætulerim.

و بدیهة مطاوعة Et extempo-

rali oratione potentissima. Radix بدیهة est de improvise supervenit. Inde

بدیهة ex tempore. بدیهة

Extemporale dictum factumve. In Sext.

فَكَانَ لِمُحَاسِنِ آلِهِ يَلْبَسُ عَلَيَّ عَلَاتِهِ وَلَسَعَةً بِرُؤُوسِهِ يَصْبِي
الِي

Sext. Conj. قبادهوا *Extempo-
rali oratione, carmine, inter se cer-
sarunt.* مطاوعة *part. fam. in 3.*
ا *obsequens fuit.* Specia-
tīm *obsequens, prompta, et ad om-
nia praesens atque efficax fuit lin-
gua.* Illuc respici hac structura
manifestum.

وقدم لاعلام العلوم فارعة

*Es gressu cellissimos vertices scientia-
rum escendente.* Primo قدم *pes,*
*gressus, a praeptediendo, quod ra-
dici قدم inest.* Secundo
اعلام *plur. fr. a علم signum.* Spe-
ciatim collimitaneum, ut Golius ait,
quod *finis regit & vias indicat.* In-
de notio subnata *montis, quam*
Golius non exhibet. Audi *Scholasticum*

العرب تسمى الجبال اعلام

لانها تدل علي الطريق في

البدية *Arabes vocant Montes Signa*
quia monstrant viam in deserto.

ومن اياته 42: 31 *Alcor. Sur.*

الجواري في البحر

كالاعلام *Es ex miraculis ejus*

sunt naues in marit tanquam montes
alti. Figurata *montes alti, signa*
eminentissima, scientiarum pro

cellissimis verticibus. Luditur etiam
pulcre in علوم *scientia plur. a*
علم, ab eodem themate علم *fig-
navit, unde quomodo scientia sit*
orta alibi ostendi; etiam *He-
bræo hinc enucleato.* Ultimum
فرع *est part. fam. in 1. a*
summum tennis. Speciatim *supera-
vis montem.*

لمحاسن الآله يلبس علي

Obegregium ap-

*paratum ejus. morbi ipsius velaren-
tur.* Primum محاسن in Golio
per *benefacta, benemerita* exposi-
tum, est *plur. fr. a محسن vel*
*مكسنة res pulchra, praeclara, ele-
gans; a rad. حسن pulcher elegans*
suit. In *Hamasa محاسن*

*vocantur pulcherrima & speciosissi-
ma partes in forma muliebri.* A-
bulphar. p. 396. كان من

*erat e seculi or-
namentis.* Inde patet, latius usum
dimitti. Sequens الآلات *apparatus,*
instrumenta; est pl. San. ab الآلة

quod a them. الآل *med. Vav,*

idem est ac الآلة *instrumentum,*
*apparatus, omne illud quo quid ador-
natur.* Intellegitur *instrumentum*

copio-

apparatus morbi ejus volarentur, & ob ubertatem literaturæ ejus exoptaretur ejus conspectus, & ob delectationem ejus eloquentiam

copiosissimum doctrinæ & eloquentiæ. Tertium علات etiam plur. San., a عل morbus. thema عل cuius diversos usus digessi in originibus, illustrato inde Hebræo מרוב in late fusis metaphoris. Morbi hic sunt vitia. In Hamaja علات ponuntur pro causis adversis fortune. Quartum denique ليس est fut. pass. i. conj. a ليس, vestivit, velavit, distinxit. Scholion explicat ليس socius & socius adversarius. Nempe vestire, induere aliquem pro familiaris consuetudine supra etiam notatum. Id foret adhuc figurativum, & nervosius, atque ob egregia quibus instructus erat ornamenta, intimus amicus adscribatur super morbos ejus; hoc est quantumvis morbosus esset atque vitiosus.

لشدة مروايته يصبي الي
Ob ubertatem literaturæ ejus exoptaretur ejus conspectus. Primum سعة a وسع sine modo & mensura amplius fuit, est form. infin. exprimens capacitatem amplissimam omnis rei: sive amplitudinem scientiæ ut hic, sive fortunarum & opum, sive potentie &

gloriæ, quæ omnia confluunt, & conspirant ad gloriam, amplissimam salutem efficiendam, ut jam alibi declaratum. مرواية rigatio, pro literaturæ & doctrinæ rigante supra etiam expositum يصبي fut. pass. i. conj. a صبي juvenili amore affectus & propensus fuit. impotens amavit. مرواية conspectus راى midit. Notetur alliteratio & lusus in راى conspectus, & روى rigatio, literaturæ.

لخلابة عارضته يرفب
Ob fascinationem male ejus, abhorrebatur a declinatione ejus. Sic ad verbum. Thema خلب notione 3. apud Golium est verbis deceptis & sefellit. Inde خلافة A& Originem abstrusorem illius significationis secundariæ pandit Tablebin هو غشا

القلب يقال خلبي حب فلان
اي وصل حبه الي خلبي
وفلان خلب النساء اي تحبه
النسا وخلاب الذي يخلب
الناس اي يذهب بقلوبهم

Appellatur pericardium Chalb, indeque dicitur in pericardio affectus me amor

التي ترويتها ولخجل لآية عارضته يرغب عن معارضته
ولعذوبة

amor illius, quum intime penetrat
et pervadit. Dicitur etiam ille est
pericardium mulierum, pro, mul-
tum amant ipsum mulieres. Deni-
que ^{لام} deceptor, fascinator, im-
postor dictus est, quod homines in
pericardio afficiat, hoc est corda ipsi
auferat. Hinc jam, quæ in Golio
erant obscura sub hac radice,
debitam lucem scenerantur. Se-
quitur ^{عارضه} a Scholiaste ex-
plicitum ^{قوة الكلام} ^{potentia sermonis}. Proprie est La-
tus maxilla seu barba. insigni-
te adhibet Arabja: in Hist.

لا يركوله ويرد Tam. p. 71.

عارضها من شوكة عارض

Non puram sibi fore rosam maxilla
ejus a spina adversantis. nbi
^{عارض} masc. form. latus trans-
versum faciei, maxilla, mala,
simul notat tractum & plagam
regionis; loquitur enim de Persia,
tanquam de Virgine; cujus pos-
sessionem liberam sibi firmare non
posset Tamerlanes, nisi nobilitate
veteri deleta. Habes sub forma
fem. in Golio ^{دو عارضه} pollens
robore et fortitudine. Proprie,
præditus maxilla. Locutionis vim
ac originem sic declarat Scholiast.

يقال فلان قوي العارضة

إذا قال ما شاء ولم يبال
باجد وقيل معني فلان
شديد العارضة إذا افجش
واسمع المكروه وقيل معني
فلان شديد العارضة لئلا
قرب ناحيته وإذا كان
الرجل جويد اللسان وسريع
الجواب قيل فلان ذو عارضة

Dicitur, ille est validus maxilla,
quum dicit quicquid volueris, neque
quemquam curat. Alii dicunt, lo-
cutionem, ille est fortis maxilla,
adhiberi in eo, qui obscena loquitur
et auribus ingrata ingerit. Alii
placet validum maxilla appellari,
cujus plaga et tractus non potest ac-
cedi. Quod si aliquis fuerit acuta
lingua, et prompta ad respondendum,
dicitur, i diu præditus est maxilla.
Non placent illi critici, qui
عارضه improprie pro plaga vel
tractu capiunt in hac formula: est
omnino maxilla; nam & nos
Validum & firmum maxilla appel-
lamus hominem strenue impuden-
tem, in sermoneque vebementem.

ولعذوبة ايراده يسعف
بمرادة Et ob suavitatem aquatio-
nis ejus, quicquid peteret impetra-
ret.

tiam omnes ei occurrere gestirent, & ob suavitatem aquationis ejus quicquid peteret impetraret. Pependi itaque a

H

sim-

ret. Nobilis figura, qua Aquatio illi concessa quibus indigebat. Est alicujus, valet consortium, commercium, jucunda & recreans conversatio. ایراد est inf. 4. conj. a

descendit, speciatim descendit in aquam. Plena phrasis est ایراد ماء Alcor. 28: 23. descensus aquae; aquatio. Unde absolute descendit pro aquatione coepit invalescere; ut in Proverbio لا افعله حتي يرد الضب

Non faciam illud, donec descendat Crocodilus terrestris. Ad Calendas Graecas. Sic descendere pro aquatum ire fumo Esaj. 63: 14. כדחמה בכקעה חדר. Est figura a jumento facta, & lassitudine confecto, quod emenso tandem itinere detractis oneribus, aquatum ire permittitur. Sic jam ایراد est praeberere descensionem, id est commodam aquationem, qua te recrees, & tedium distas. Cum qua imagine pulchre consistit Adlio a عذب med. Damata, quod 3. signif. apud Golium est Bona dulcisque fuit aqua. Sequens يستعف est fut. pass. 1. Conj. a promovis & confectum dedit negotium. Sic Golius. Apud Giggejum est بجاجته سعف

notio secundaria, cujus origo haud prompta. Forte fluxit a معقى

Saafon, sponse supellex, Gallice srouffean, ut sit supellectile & instrumento necessario adjuvari. Adornari. Tandem مراد est part. pass.

4. Conj. postulatam. Omne quad, quis petis, a verbo مراد mod. Var. ultro citroque discursis & communiavit. Ivis aquatum pabulatumve. Appetivis & cum studio ambivit. Ab hoc themate lucem capit Hebraeum حדר, cujus etiam vis sita est in discursatione, & comestione, ultro citraque facta.

فتعلق باهدابه

الحصايس ادايه

Et pependi a fimbriis ejus ob eximias dotes eruditionis ipsius. Verbum علق pependit, & adfixum fuit, supra jam illustratum. Eja's conj. 5. egregie & proprium & impropriam usum hic exork. Toblobius

تعلق باهدابه اي باطراف ثوبه والاهداب في الاصل الخيوط التي تبقي في طرفي الثوب من عرضة دون حاشيته وهذا كناية عن التعلق

وَلَعْدُوْبَةٌ اِمْرَاةٌ يَسْتَعْفُ بِمِرَادِهِ
فَتَعَلَّقَتْ بِأَهْدَابِهِ لِحْصَايِصِ آدَابِهِ
وَنَافَسَتْ فِي مَصَافَاتِهِ لِنَغَائِيسِ صِفَاتِهِ

التعلق بصحبته وملامسته

Pependi a fimbriis ejus, hoc est, ab extremitatibus vestis ejus, sunt autem اهداب in radice ac origine filamenta, qua remanent in extremitatibus vestis, ab utroque ejus latere, sub limbo ejus. Estque hac signata circumlocutio societatis cui affinitatis cui deditus erat. Confer Zach. 8: 24. חֲמִיקוֹ בְּנֵי אִישׁ יְהוּדִי

Ab hac imagine جاشية Limbus

margo, Ora vestimenti induit significationem affectuum & clientium, qui تشبثوا بذيل الذمة

affixi herent ad Laciniam laxam protectionis aut patrocinii, prout loquuntur in Oriente. Uberius id declarabitur ad Confess. 6. ubi Hebræum non ex hoc fonte fluxisse ostendetur. اهداب est plur.

fract. ab هَدَبٌ, Cilia sive pili

palpebrarum. Cirrata extremitates vestium, peniculamenta, fimbria.

Forma هَدَبٌ exprimit etiam co-

mam propendulam arboris. Et

هَيْدَبٌ *Nubes propendula in pluviam prona; quasi in filamenta se resolvens. Plena locutio est*

ذو هيدب *Domina comae propen-*

dulae nubes, in Diw. Hud. Per-

spicietur hinc quid sint עננים

pluviae per filamenta descendentes.

Porro خصايص est pl. fr. a

خصيص *Res propria ac peculiaris,*

cujus masc. est خصيص. Neu-

trum in Golio comparet, sub خص

proprium & peculiare tribuit; sed

extat ibi خاصة *proprietas, pro*

quo & خصيصه dicas, unde

خصايص nostrum designat exi-

mias proprietas. & peculiare do-

tes. Denique آداب pl. fr. ab آدب

Elegantia morum ac doctrinae. The-

ما آدب.

ونافست في مصافاته

لنغائيس صفاته

simbriis ejus ob singulares gratias Elegantiarum ejus, & summo studio adspiravi ad intimam ejus amicitiam, ob pretiosissimas ejus dotes. Eo autem Curas ego meas detergebam, & soles

H 2

mihi

Et adspiravi ad intimam ejus amicitiam ob pretiosa dotum ipsius. Verbum *נָפַסְתָּ* est in praes. 3. *נָפַסְתָּ* spiravit. Unde *נָפַסְתָּ* adspiravit. adspirando & expetendo contendit. Id Hebraeis erat *נָפַסְתָּ* tollere animam ad aliquid. Studiose & ardentius adspirare. Ab eadem hac radice est *נָפַסְתָּ*, proprie adspiratum & ardentius appetitum aut captatum. pretiosum. Ipsumque verbum *נָפַסְתָּ* inde pretiosa fuit res, & tanquam adspirata, anhelata. Ejus formæ plur. fract. est *נָפַסְתָּ*; estque multo gratiosissima illa structura *נָפַסְתָּ* studiosissime adspirabam ad adspirabilia &c. 1. c. pretiosissima & ab omnibus anhelata. Philarabibus non injucundum accidet, si thematis hujus glossas confuse & permiste editas apud Golium ex Zjanbario, discevero, & ad Originem redezero. Flare, Spirare est primigenia notio. Hanc non expresserat Zjanhari, quod Arabibus suas Glossas contexebat, prout Latinus aliquis Flandi diversos usus enotaturus, proprietatem, ut notissimam, magno silentio transmitteret. Primum autem Glossa-

ma est *נָפַסְתָּ* Petivit te maligno oculo. Tu verte, si vim & genium linguæ velis, sufflavisti te sufflatu. Inter præstigias exantatrices est sufflatio. Secunda significatio, peperit, puerpera evasis mulier. Proprie flavit, spiravit in doloribus. Esaj. 42: 14. Ut puerpera clamo, *נָפַסְתָּ* simul ore simul naribus spiro. Habes ibi *נָפַסְתָּ*, unde *נָפַסְתָּ* anima, Arabice *نفس*. Male ad *נָפַסְתָּ* a multis reductum. Similiter nunc nostrum *נָפַסְתָּ*, unde item *נָפַסְתָּ* anima. Tertia classis exhibet *נָפַסְתָּ* idem quod *נָפַסְתָּ* peperit rei, tenax fuit, quasi tu dicas cum suspiritu, & invitus dedit. Integra locutio id demonstrabit *נָפַסְתָּ* عليه بخير قليل invidit illi. Ad verbum spiravit super eo in re exigua, id est avare, sordide, non sine suspiritu dedit. Item *נָפַסְתָּ* عليه الشي putavit eum indignum seu in idoneum esse rei, proprie suspiravit super eo ob hanc rem. Sequitur quarta glossa *נָפַסְתָּ* pretiosa fuit, seu talis habita res. Id jam dixi intransitive esse adspirari; anhelari. Quinto, forma passivi,

وَأَجْتَلِي
مَنْ قَاتِلَهُ فَكَفَى بِهِ أَجَلُهُ مَوْتِي

passivi, غُلَامًا *enixa est*
puerum. Id consonat cum primo,
nisi quod nunc sit, in *flatum*, *sus*
piratumve coniecta est ob *puerum*.
Porro in 2. conj. *Leuavit* mero-
rem, *recreavit*, *commode* *trac-*
tauit. Proprie *fecit respirare*. 3. conj.
jam declarata. 4. sonat, *Cupidum*
reddere; quasi *facere* *adspirare*.
Item intransitive *complacuit* *res*,
quasi *fecit respirare* & *recreavit*.
5. *Respiravit*, *anbelavit*, *duxit* *lon-*
giorem spiritum. Hinc disce discri-

men inter *نفسه* *spiritus*,
status exilior, & *نفسه* *spiri-*
tus, *status longior*. Speciatim *نفسه*
bibere aquam, *spiritu non intermisso*.
Aliquando tamen contrario adspe-
ctu, *respiravit* inter *bibendum*.
Iterum in 5. *illuxit aurora*. Nempe
adspiravit. Nec non, *increvit*,
augmentum cepit dies. Id *Cant.* 2.
6. est. *וַיִּשְׁמַח מִן הַיּוֹם*. *Donec ad-*
spiret dies. Item *diffudit aquam*
unda. Est hæc *Virgiliana* imago
Æn. 10: 291.

Qua vada non spirant, nec fracta remurmurat unda.

Male *Servius* & alii *sperant*. Rari-
tas fraudi fuit. Aliter iterum
fixus fuit *arcus*, *spiravit*
quasi, & *cum spiritu crepuit*, qua-
liter *vesica*. Pro *cumulo* sit ele-

gantissima vis a *Zjanuario* non
annotata, qua *نفسه* est *moram*
longiorem traxit, a *respirando*. In
Nawabig

الناس اكثرهم اعمام
وان تنفست بهم الاعمام

Homines maximam partem imperiti:

Etiam si secula ipsis respirent, id est, protrahantur.

في مصافاته لصفاته

Est alliteratio, cui maiorem in
modum deditus *Oriens*. Prius
est *مصافاة* est *inf.* 3. a *صفا* ult.

Vav. Clarum, *defecatum* fuit vi-
num. Inde *صافا* *sincero*, *puroque*
adfectu fuit ergo aliquem. In 1.
Conj. *Abulph* eleganter extulit p.
308. لا يصغر قلبه لكم

Non

mihi candidi illucebant, hilari & ridente vultu ut sponsa
H 3 spon-

Non defecatum est cor ejus vobis.
Sequens صفات est plur. San. a
صفة Qualitas. forma. attributum.
proprietas. dos. Thema est وصف
descripsit, quasi dicas descriptionem,
vel descriptam qualitatem.

اجلوه مومي

detergebam curas meas. Ultimum
مومي est pl. fi. ab هم sollicitudo
a themate هم tabuit, & tabescit.

Tabescere curis, intabescere, om-
nibus in linguis notum. מומי He-
braeorum hinc illustratum in Ori-
ginibus. Cum eorundem מומי con-
sonat nostrum جلا ult. vav. Ex-
cessit e patria, migravit, exulavit;
& transitive, in exilium deportavit.
Secundaria est notio hæc. primaria
est detergit, & detergitus fuit. Niti-
dum, clarum, nudum, glabrum
reddidit aliquid; & nitidus, clarus,
nudus, glaber, calvus factus fuit.

Hinc جلا Manifestavit, retexit
rem: Hebraice גלה Revelavit.
Et alio adpectu جلا in exilium
egit, quasi dicas detergit locum ali-
quem, incolis abductis; & sede
ipsorum nudu relicta. Affinis est
imago 2 Reg. 21: 13. Extergebo
Hierosolymas, quemadmodum quis
exterget paropsidem; exterget &
eversam capite sistit. Ad Originem
hanc allusum in Hist. Tam. p. 183.

انما اردت بما بذلك
تبيد النحاس
وتشريدهم واجلاهم عن
اوطانهم وتجريدهم

Utiq; intenditis tantum hoc con-
silio vestro separare homines, &
dispergere, eosque detergere a sedi-
bus suis, atque decorticare. id est
deripere. detrahere. depellere. No-
strum detergere curas, aut tabidas
sollicitudines est alterius naturæ;
rubiginem moeroris discussam indi-
cans, & animum vultumque niti-
datum, hilaratum.

اجتلي زمني طلق
الوجه ملتصع الضياء

Venustissima periodus. verbum e
verbo; Nitidum adspiciebam tem-
pus meum, exporrectum vultu, mi-
cans splendore. Id liberiore versio-
ne exprimendum fuit, ut mens
Hariræ perciperetur. اجتلي
in 8. conj. ا جلا, quæ spe-
ciatim valet Reteclam & nitentem
aspexit sponsam. Cum sponsa for-
mosissima ergo hic comparantur dies
beatiores, quibus soles candidius lu-
cere videntur. Iudæi consimiliter
Sabbatum appellitant Sponsam. A
طلق solvit, laxavit, descendit
locu-

وَأَجْتَلِي نَرْمَانِي طَلَقَ الْوَجْهَ مُلْتَمِعَ الصِّيَاءِ
 لَرِي قَرَبَةً قَرَبِي وَمَعْبَاهُ غَنِيَّةٌ وَرَوَيْتَهُ
 مَرِيًّا وَمَحْيَاهُ لِي حَيًّا وَلَكِنَّا عَلَي ذَلِكِ
 بَرَهَةٌ يَنْشِي لِي كُلَّ يَوْمٍ نَزْرَهَةً وَيَنْذِرُ
 عَن قَلْبِي شَبَهَةً أَلِي أَنَّ جَدَحْتَ لَهُ يَدَ الْأَمْلَاقِ
 كَأَنَّ الْفِرَاقَ وَأَعْرَاهُ عَنَّمِ الْعَرِاقَ بِتَطْلِيلِ الْعَرِاقِ
 وَا

locutio طلق الوجه solutus

vultu. exporrectus. nitens. Rectissime autem Tempus exporrecto vultu inducitur, quum & capere frontem dicatur idem tempus, sub radice كالج, cujus participium

كالج est homo rugosa ac caperata fronte, item, fortuna irata & adversa. Uterque usus in Libro Jobi servatus sub דלד. Alibi hoc latius. Micans Splendore tempus, eadem figura: sic tamen, ut & in Sponsam phraſis illa, uti etiam superior, quadret. ملتمع part. in 8. ا مع micuit, tremulum coruscavit. ضياء lux, splendor, a ضاء my emicni; ignis, in 4. conj. emicare fecit. Honette nonnunquam excrevit & sparsim ejecit urinam, purgamenta naturæ. Ecquid agnoscis my

excrementum, & لا my? quasi dicas emicationem. Ab eadem radice pululasse videntur ממש propagines, germina emicantia terræ, stirpis, familiæ.

Et vultum ejus pro ubertate annona. Uterque Scholiastes pro vultu dat visam, qui legerunt مَحْيَا; a مَحْيَا idem ac حَيَاة; thematis حي vixit. Non promptum habuere vocabulum مَحْيَا vultus salutatus; & latiore usu vultus, præsertim honoratus & spectabilis. Est part. pass. 2 conj. ab eadem radice. Tebrizi ad Hamasa. الوجه من الانسان

لانه

وَلَقَدْ مَعَاوِرَ الْأَرْفَاقِ إِلَى مَعَاوِرِ الْأَفَاقِ وَنُظْمَةٍ فِي سُلُوكِ

tem aridam, & triparcum, cujus opem frustra implorat. Aliud adhuc verivertium tentat. ويحتمل

ان يكون املق من الملق وهو التلاين والتذل لان الفقر يلين صاحبه وبذا

Fieri etiam potest ut Amlaka, inopi evasit, sit a Malak, quod est lenem se. praeberet & submissum, quoniam inopia lenem & submissum reddit. Videlicet ملق ملق

continet in origine ملق. Inde ملق ملق est

petra lavis, glabra. A glabro & levi porro blandus; a blando, molli, lenis, demissus. prius a Saxo glabro praefendum autumo; est enim imago perfamiliaris Arabibus qua petras, & saxa glabra transferunt ad summam mendicitatem. illustrabitur hinc figura. Job. 31: 4. כחור וכחור נכחור נלמוד in inopia & egestate durissimus filix, Vocabulum נלמוד signat proprie filicem duritie quasi Congelatum. Ceterum notiones diversae thematis ملق ملق effluerunt, nam dolere est ملق. Lavare vestem est ملق, subigere molliendo & macerando in aqua. Inde etiam subagere, obstoeciusculonfu. E-

tiam subagere illud pro sugere a-berra usurpatum. Porro percussit demulsiue fuisse, est ملق, Com-mitigare, ut Terentius traduxit. Blandiri & adulari, a glabro manarunt. ملق. Denique decidit de digito annulus; proprie Lubricus & glaber suis, in 2 Conf, ملق Lavigavit. Complanavit. Istud ملق complanare videtur nobis re-sistere deperditam notionem the-matis ملق Lev. 1: 15. & 5: 8. ملق ut Avicularum mactatio nihil aliud fuerit quam capitis com-planatio, & compressio inter digitos, sine jugulo scisso, ruptove, ut di-serte additur in textu postremo.

Sequitur كأس الفراق poculum discidii, quod Manus inopie misicisse dicitur, figurate. Habr. כוס הפراق. Habent quidem Arabes كأس poculum, etiam med. Vov. sed elegantius effertur per mediam Aleph. Est autem poculum vini plenum. Nam si vinum non sit infusum, vocabulo huic locus non conceditur. Auctor mihi & fundus est Teblebius ad Conf. 10. لا يقال للقدح كأس

الا اذا كان فيه شراب Poculum non vocatur כוס, nisi quum vinum in eo est. Addit ibidem com-plusculas voces, quibus similis subest indoles, de quibus commo-dius alias. Ut autem כוס Hebraeis tri-

• & expulerunt cum necessitates commoditatum vitæ, ad deferta terrarum omnium pererranda, eumque filo comitum

tritum in portione ac sorte ingrata, Arabibus quoque nihil familiarius quasi potionem amaram diceret; sic Hariri Conf. 28.

ووثبت فيهم وثبة الذيب الضري علي الخروف
وتركتهم ضري كانهم سقوا كاس الاحتوف

*Et insilui in eos ritu lupi irritati in agnos:
Et liqui eos stratos, ac si poculum necis essent potionati.*

In Hist. Tamerl. p. 183. الروح والمال كاسين ان
يسقوهم كاس حين *Et potionarunt quemque eorum vinum raptæ vitæ simul, simul opum, Ut potandum daret ipsis poculum exitii. Plenius pag. 228. فسقوا*
كل واحد منهم خمره سلب *duo pocula. Novo iterum adjuncto colore pag. 322.*

* واذ بساقي الموت فاجاهم بكاسات الثبور

Ecce autem Pincernam Mortis, qui oppressit eos poculis exitii.

Hæc pocula turbinibus missa jam Idederat etiam p. 320.

وسقوهم كاس السموم وجرعوا كاس الحروم

Et potionarunt eos poculum venti venenati diurni, sorpseruntque poculum venti venenati nocturni.

Eadem est figura Psal. 11: 6. Bibendum prabe ipsis calicem aquariorum mortis. Ubi per mortis aquaria intelliguntur, acies & praelia. Consimili sensu positum illud in Hamasa.
الروح من الموت *Ventus asinum*
In Moallekât reperio *اسقوهم*
بكاس حياض الموت

وقد

سلك الرقاق خفوف مرأية الاشفاق

فشد

وقد سقي القوم كأس النعسة السهر *

Et potianarat jam homines poculum dormitationis vigilia.

Id est *pre longa vigilia alto somno oppressi jacebant.* Hinc lucis non nihil accrescit imagini *Esa. 29: 9, 10. Inebriati sunt & non vino; potione nempe multo potentius mergente: quoniam infudit super vos Deus spiritum somni &c. &c.*

أغراق عدم العراق بتطليق

Infligavit ipsum defectus ossis quod roderet, ad vultu dixerunt Chaldaee. Radix *غرا* ult. *Vav* & *je*, agglutinare & agglutinari. unde secundariae notiones *pinguendinis obductae; studii deditissimi & glutine adfixi velati; irati etiam impetus instar canum mordicus agglutinatorum.* In quarta *أغرا* *infligavit* canem, fecit agglutinari morsu ad praedam. *Excitavit lites & inimicitias.* Id Hebraeis fuit *גרא*, cuius thematis genuina potestas nondum constitui potuit a Lexicographis.

عرق est Plur. fr. 2 *عرق*

Q. denudatum carna. Thema *عرق* *Ros.* Rodendo nudavit os carnae. Hinc explicandum autumo *Job. 30: 3. נא ופראן* Vulgo *fugientes in aridam solitudinem, ex Chaldaica notione.* Fortius erit, & figuratius, *Rodentes aridam solitudi-*

nem. De qua figura ad *Jobum.* Ibidem *פ. 17. Ossa mea pertaudis, ורקי לא ישכנו* *Et arterie mea non quiescant,* ita vulgo; & quidem usus Arabici auctoritate, quo

عرق, hujusce nostri thematis

derivatum est *arteris.* Id tamen languidum ibi. *Intenderur vis sententiae, si assumamus, Es Rodentia mea non dormiunt.* Sic habemus *ossa pertusa firmi, sicut rosa, carnibusque ac medullis nudata.* Sequena *تطليق* *inf. 2. Conj. a* *طلق* *dimissa ac repudiata fuit mulier.* Est ergo *metaph. a repudio, & repudiatio trace* *sive Chaldaee,* non injucunda imagine valebit *discessum longinquum, sine spe reditus.*

واظنه معاون الرقاق

Et expul-

runt cum necessitates commoditatum vitae, ad desertis plagarum. *Vendunt* *لعل, ejecio, omitta ex ore; & sic enunciat verba.* *Ra Gollus; qui etiam annotavit formulam جاء* *عرق* *monit sitientis* *عرق* *lassus.* Proprietatem si velis, verte,

tum viantium inferuit vibratum tremula paupertatis vexillum.

I 2

Ea

te, venit, quam jam frenum ore
eiecisset. Ad indolem verbi peni-
tius inspicendam habe ex Teblebio

يقال اكل التمرة ولفظ

البواقة ومنه سمي الكلام

لفظا Dicitur, comedie

dactylum, et projectis officulum e-
jus: Indeque sermo dictus est hoc
vocabulo quasi projectio vocis. Se-

quitur معاون plur. fr. a معاون,

معاون, quod apud Golium sub rad.

عجز egenus fuit, cognitum tan-

tum pro vestis trita. Sed patet

latius & complectitur etiam ino-

piam, ac egestatem ipsam. Rarior

tamen usus ille, ut ex hoc Scho-

lio patere poterit. معاون جمع

عون فهو قد الشيء وجمعه

علي غير قياس ليغابل بها

معاون وقيل ان معاون جمع

Es معاون وهو العون نفسه

plurale a معاون, quod est egere, de-

siderare quid. Fecit autem plurale

hoc extra analogiam, Maawiz, ut

eo rhytmo Maphawiz exciperet:

Dicitur tamen etiam, esse plurale a

معاون, item ut معاون necessitatem

sonante. Sequens كرفاق est in-

fin. 4. conj. a رفق Benignus,

facilis fuit. Item juvis, profuit.

رفق Communitati fuit, omni

opportunitate juvit. Derivatum

quis cubito innititur, indeque por-

ro commoditas omnis. رفق Cu-

bitat, cervical. Quicquid suffulcit.

Conjug. 8. رفق Innitens fuit

cubito, vel & suffultus fuit cubitali.

Improprie commoditate omni adju-

tas fuit. Non est dubium, quin &

cubito nixio, & suffulto ductum sit

illud Cant. 8: 5. כתרפף על ידוה,

quo de jam monuerunt etiam Vi-

ri Docti. Porro معاون plur. fr.

a معاون, cujus thema فاجر

positus fuit. saluus evasis. Voluit

Arabum Philologi hinc desertum

dictum, boni ominis causa, quasi

dicas locum unde saluus evadere

quilibet exoptat. Hic sensus Scho-

lii. سميت الصحراء معاينة

علي التعاون لان الرجل اذا

قطعها وقصد فاجر ونجا

Desertum vocatum est Maphazab

Ominandi ergo, quod qui illud tra-

jecit, voto petitus est, & evasis.

Ultimum الافاق plur. fr. افق

tractus terra, plaga mundi.

Mundus: Horizon.

نظا

tum viantium inferuit vibratum tremula paupertatis vexillum.

12

E

te, venit, quam jam frenum ore
eiecisset. Ad indolem verbi peni-
tias inspiciendam habe ex Teblebio

يقال اكل التمرة ولفظ

الواوة ومنه سمي الكلام

لفظا Dicitur, comedie

dactylum, et projectis officulum e-

jus: Indeque sermo dictus est hoc

vocabulo quasi projectio vocis. Se-

quitur معاون plur. fr. a معاون,

معاون, quod apud Golium sub rad.

عجن egenus fuit, cognitum tan-

tum pro vestis trita. Sed patet

latius & complectitur etiam ino-

piam, ac egestatem ipsam. Rarior

tamen usus ille, ut ex hoc Scho-

lio patere poterit. معاون جمع

عونر فهو قد الشيء وجمعه

علي غير قياس ليغابل بها

معاون وقيل ان معاون جمع

Es معاون وهو العون نفسه

plurale a معاون, quod est egere, de-

plorare quid. Fecit autem plurale

hoc citra analogiam, Maawiz, ut

eo rhytmo Maphawiz exciperet:

Dicitur tamen etiam, esse plurale a

معاون, item ut معاون necessitatem

sonante. Sequens كرفاق est in-

fin. 4. conj. a كرفاق Benignus,

facilis fuit. Item juvit, profuit,

Commoditati fuit, omni

opportunitate juvit. Derivatum

quis cubito inmititur, indeque por-

ro commoditas omnis. Can-

bital, cervical. Quicquid suffultus.

Conjug. 8. كرفاق Innatus fuit

cubito, vel & suffultus fuit cubitali.

Improprie commoditate omni adju-

tas fuit. Non est dubium, quin &

cubito Nino, & suffultus ductum sit

illud Cant. 8: 5. כתרפק על דודה,

quo de jam monuerunt etiam Vi-

ri Docti. Porro معاون plur. fr.

a معاون, cujus themā فاجر

positus fuit. saluus evasis. Voluit

Arabum Philologi hinc desertum

dictum, boni ominis causa, quasi

dicas locum unde saluus evadere

quilibet exoptat. Hic sensus Scho-

lii. سميت الصحراء معارة

علي التعاون لان الرجل اذا

قطعها وقصد فاجر ونجا

Desertum vocatum est Maphazab

Ominandi ergo, quod qui illud tra-

jecit, voto petitus est, & evasis.

Ultimum الافاق plur. fr. ab

افق tractus terra, plaga mundi.

Mundus: Horizon.

نظا

فَشَحَذَ لِلرَّجُلِ غَرَامَ غَزْمَتِهِ
وَوَضَعَ بَيْنَ يَدَيْهِ الْقُلُوبَ بِأَرْمَتِهِ
عالم

نظمه في سلك الرفاق
خفوق راية الاخفاق

*Infernis cum filo comitum viantium,
tremula vibratio vexilli inedia. Fi-
guræ Orientales. Priorem ita ex-
posuit Teblebius.* اراد بسلك

الرفاق الطريق الذي
ينتظمون فيه اذا اخذوا في
السير لانهم يمشون
فيه واحد بعد واحد ونظامهم
الطريق وصار لهم كالخيط
الذي ينتظم فيه الاشياء

*Intendit per filum comitum Viam,
in quam inferuntur quasi, quum
iter ingrediuntur, quia in ea pergunt
singulus post singulum, atque ita in
seriem eos necit via, estque iis ve-
luti filum, in quod res inferuntur.*

هكذا هو
مشي الابل في الصحراء بعير
بعد بعير فقد نظامهم
الطريق كما نظم الخيط
الجوهر ولذلك تقول

العرب سلكنا الطريق
كانهم مشوا في سلك

*Talis est incessus camelorum in de-
serto, camelus post camelum, eosque
proinde conseris ac connectis via,
quemadmodum filum connectis mar-
garitas. Ideo etiam dicunt Arabes
infilavimus viam, pro longa linea
ingressi sumus. Gallis quoque pla-
cuit enfiler un chemin. Dicerem
tamen in hac phrasi, Arabica qui-*

*dem, filum سلك non esse viam
ipsam, sed lineam & seriem potius
camelorum, cum suis sefforibus,
nafo sequentis cameli ad caudam
præcedentis religato. Ad hoc fi-
lum alluditur Jobi 6: 19* *מלכות
שכא נח למו* Altera locutio figura-
ta a vexillo, pender ab usu illo,
quo *Fortuna* feliciori datur *راية*

vexillum album,
sub cuius vexilli auspiciis, læ-
ta quæque contingant. Contra
sub nigro vexillo ingruunt Cala-
mitates, impressione inque dant
sævam atque hostilem. Est autem
راية *vexillum militare* a *راي*
vidit, quia ab omnibus in oculis
habetur. Eleganter in *Hist. Ta-*

merl. p 126. *اقامة لاعلام جرمة*

دولتكم

Exacuit proinde ad iter suspiciendum aciem propositi sui,
& profectus est, *habenis suis simul corda circumducens.*

1 3

Post

دولتكم ونشرا لرايات

ut erigerem signa Majestatis imperii vestri, & explicarem vexilla terroris potentiae vestrae. Porro verbum خفف, cuius infinitivus: خفف, in prima est signate usurpari amat in vexillo tremulum vibrante. Proprietas radicis late fusae, nobilibusque metaphoris ditatae, sita est in vibratu crepitante. Inde significationes a pud Giliam diversae, palpitavit, nutavit, micuit, cum susurro sonavit, crepitavit, percussit solea, laminae, quavis re lata, crepitum cum vibratu reddente, volavit, ad occasum inclinata fuit stella. In conj. 4. praeterea voto excidit; repulsum passus fuit; vacuus sine praeda rediit venator. Ejus infinitivus: اخفف a Scholiaste declaratur

الخيبة وتعذر المطلوب

frustratio spei, & defectus ejus quod quaeris. In Flamma a Tebrizio exponitur الاخفاف ان تغزو

ولا تغنم او ترجو وتخيب

Tchphak est, si expeditionem facis, nec quicquam praeda auferis, aut si speras, & frustra es. Metaphorae ansam indicat Tehebius ad Conf. 11.

اخفف خاب واصل الخفف

الاضطراب فكان الخائب

Achphaka est frustratus fuit; Origo autem radicis est consensu tremore, estque ac si is qui frustra est, concuteretur tremore ad frustrationem. Existimo tamen fontem istius usus adhuc altius esse repetendum, eumque profuisse ab ave alas tremulum concutiente quod etiam speciatim continetur sub اخفف.

فشحن للرحلة غرام عزيمته

Et acuit ad discessum aciem sua intentionis. Scholiales breviter id

جعل للعزيمة حدا

مصقولا علي جهة المبالغة في

تعتجيل السفر Dedit proposito

aciem expolitam, ad indicandum studium properandi itineris. غرام

acies, a غر, habet rariores quosdam usus, de quibus alibi forte commodius.

وظعن يقتاد القلوب بانزيمته

Et migravit sequentibus ipsum cordibus in capistris ejus. Figuræ vim ita enucleat Schol. جعل نعلق

قلوب اصحابه عند فراقهم

وحه

فَمَا رَأَيْتُي مَنْ لَأْتَنِي بَعْدَ
بَعْدِهِ وَمَا شَأْنِي مَنْ سَأَلَنِي
لِوَصَالِهِ وَلَا لَحَ لِي مَسَدٌ نَدَدُ
لِفَضْلِهِ وَلَا تَوْ خِلَالِ حَالِي مِثْلُ
خِلَالِهِ

وَحِينَئِذٍ هُمْ إِلَيْهِ كَانَتْ قَدْ مَرُّوا

فيها امرأة وقلدها بها معه

Facit affixa ei corda sociorum, eorumque erga ipsum desideria, tamquam capistris ab ipso religata, quæ secum abduxerit. ظعن est Hebr. *lys*, *Tj*ade ex dialecto in da mutato. يفتان 8. conj. ا قان duxit. *paris* equum. Eadem vis nonnunquam in 8. quamvis & passive ea usurpetur. ابرمة est plur. fr. a زمام *faniculus annexus annulo, qui per nasum cameli trajicitur, ut eo regi possit. Ei alligatur habena. Est ergo proprie Capistrum; quod Chaldaeus quoque ܐܡܡܐ Illius capistris usus latissime se diffundit per figuras ac metaphoras diversas* *dist. Fam. 343. القي الى يده*

من ذلك الامر في صلاة

Manni illius iniecit rei gerenda capistrum. Pro Rem istam ei demandavit exequendam, ejusque ductui ac arbitrio permisit. Alio adspectu

profectis Capistrum e-
 jus, vel *Laxavis* *capistrum*
ejus valere potest, cum
 ipse *arbitrio* tradidit, ut gra-
 scetur pro *jubilo*. Inde explicandum
 puto Ps. 140: 9. *Capistrum*
ejus ne *laxes*; & restituo
 derivatum *pro Capistro*. Ra-
 dix *capistravit*, *alligavit* ju-
 mentum, varias quoque metapho-
 ras admittit, inter quas
aggressus est aliquid, strenue, au-
 dacter; in bonum, in malum,
 pro materia ac serie. Habes origi-
 nem Hebraei *deliberatum*,
decretum, *destinatum* quid habere,
 & ita *aggre*di. Latini *destinare*
 antiquitas fuit *vinculo ferreo ligare*.
 Inde *destinare* quid *apud animum*
 & *in animo*; item *destinare* abso-
 lute. Sagaciter id jam subolfec-
 rat Coccejus, quum *confere*-
 rens cum Chald. *capistrum*,
 addit, *Decretum animi*, est *qua-*
dam ejus constrictione. Hæc alibi
 deducenda, & uberiori luce perfun-
 denda. Nunc tantum habeatur ad-
 huc e Ps. 17: 3.

Post hujus antem longinquum discessum, nullus eorum, qui se mihi aggregabant, placere, nullus, qui me ad consortium suum alliceret, desiderio commovere, neque mihi apparuit, ex quo aufugerat, qui excellentiam illius æquaret, aut.

Languent, neque ex facili fluunt versiones. Rotundissimus erit sensus, si prisca notio assumatur, Capistrum alligavi, ne transgrediatur os meum. Notter Harivius Conf. 27.

لَمَّا نَزَمْتُ اللِّسَنَةَ
quum Capistrata fuissent lingua;
pro conticuissent. Et Conf. 11.

فَرَمَ اللَّغْظَ أَنْ نَدَّ فَمَا اسْعَدَ مِنْ نَزَمَ

Et capistrat sermonem, si vagatur: felicem vero, qui ita capistrat.

مَا رَاقِي مِنْ لَاقِي

Non placuit mihi, qui adhaerebat mihi. Prius رَاقِي proprie Clarum fuit vinum. Inde improprie placuit, pulcrum, praeclarum, optabile visum fuit. Sic Schol. Deinde لَاقِي est لصق و صحب affecit se. Notiones diversae hujus thematis mea se pendunt a molli & concinno, referuntque originem suam ad لَاقِي Gossypium, sericum, lana carpta, in usum hunc vel illum molliter concinnata.

وَمَا شَاقِي مِنْ سَاقِي

Nos desiderio me affecit لَوْصَالِه quisquis impelleret me ad consortium suum. شَاقِي Desideria affecit res, med. vav, consonat cum Hebr.

pio unde npon desiderium. سَاقِي egit, adegit, impulsit, propulsi, habet derivatum سَاقِي eras, & سَاقِي forum; qua quomodo digerenda videantur, & in concordiam redigenda, Origines declarabunt.

&c. &c. Ver-

bum لَاح micuit, splenduit, apparuit, praesertim in re lata & plana. Ejus derivatum est لَاح mī

Omnis res lata ac plana, sive lignea, sive ossea, sive alterius materiz, quæ procul micans, oculos ferit. Tabula. Album. مِش

Midz pro meo contractum, ut supra vidimus. مِش aufugit, vagatus

خَلَالَهُ وَاسْتَسَرَّ عَنِّي حِينَ لَا أَعْرِفُ
لَهُ عَرِيَّتَنَا وَلَا أَجِدُ عَنْهُ مَبِينًا

ندید & لد. נדר gatus fuit, est
est par, similis. فضل excellensia
& præstantia virtutis. خلال

plur. fr. a خلة proprietas, quali-
tas, præsertim bona. خلال
Dominus proprietatum pro eo qui
præditus est omnibus bonis ac domis
natura. Radix est خل propria,
peculiaris, priva fuit res.

استسّر عني Latuit à me

avulsus. In Luna vel stella occiden-
te, & noctes quasdam delitescere
amat usurpari hoc verbum; quod
proinde optime hic quadrat. Est

10 Conj. thematis سرّ cujus
derivatum سرّ arcanum, secre-
tum. سرّ pars umbilici quæ reseca-

tur in nativitate Hebr. שר Ezech.
16: 4. שרירות לב umbilicatio,
ut sic dicam, cordis. Interior ejus
corruptio, altissime reclusa.

عرين Saltus. Lustrum leonis,

a دو عرن trajecto per nares cameli
ligno capistravit eum. Etiam fam.
form. عرينة. Teblebins ad Conf.
9. annotavit Haririum adhibere
id vocabuli pro urbe, vel sede in
qua quis degit, esseque ejus اصل
originem بيت الاسد domum Leo-

nis, at بالحقيقة جماعة

الشجر vere vim sitam in multi-
tudine arborum. Falluntur tamen
Scholiastæ, quum putarunt simpli-
citer Lustrum leonis ab Harivio
usurpari pro quavis sede; nam
semper sedem quandam inaccesam
& difficilem innuit. Sic Homeritanus
quidam in Hamasa.

كانما الاسد في عرينهم
ونحن كالليل جاش في قتمه

Illi quidem ut Leones erant in lustris suis:

At nos instar Noctis, quæ densis ingruit tenebris.

Com.

aut qui tantas dotes collegisset : quum interim ille diu a me avulsus delitesceret, nec lustrum ejus noscitare, aut indicium ullum reperire possem. Postquam autem e peregrinatione

K

tione

Comparat, ait Tabrizius adversarios Leonibus in arundinetis cubantibus, suamque gentem cum nocte ingruente, qua nox a nemine pellatur, sed ad omnes victrix intret.

والعرين اجمة الاسد ثم يسمي
مقتتل القوم عرينه

Est autem Aryn, arundinetum, lustrum leonis, deinde hoc nomine affectus quoque fait locus ubi confli- gitur. Imo vero, hoc nomine adficietur omnis locus inaccessus, ubi viri, cum Leonibus comparandi, secubant; in quancumque tandem partem similitudo feratur. Ab- zaidus erat Leo generosus, ejus ergo abdita sedes rite nunc Lustrum, arundinetum, saltus vocatur. Con- sessu 9. habebimus لا دخلت

مدينة ولا ولجت عرينه

Non intrabam ullam civitatem, و لا
non ingrediebar in ullum lustrum
&c. &c. Quod postremum non
simpliciter urbem jam signat, aut
locum; sed locum a fortibus viris
habitatum.

ولا اجد عنه مينا

Nec reperiebam qui eum demonstra- ret. Thema وجد, cujus fuit, in

1. præ manibus, est invenit, rep- perit, recuperavit, item acquisivit opes; quod & Latinis invenit. Aliquando succensuit illi, quasi dicas invenit quid contra quem. Iterum produxit Deus, quod ta- men melius in 4. conj. اوجد invenire fecit, jussit existere, & adesse. Porro وجد amore, affectu alio laboravit: aeger fuit, & tristis: doluit. Stylo Hebræo etiam aliquis dicitur invenire agritudinem, & inversa phrasi, agritudo aliquem invenire. Hæc in gratiam philara- bum, ut notiones digerere assue- cant. مین est part. 4. conj. a جان distinct, distincta, divisa, se- gregata fuit res a re. Inde excel- luit, præstitit, quod & Gallico idiomate est distingui. Inde etiam Manifestus, perspicuus fuit: distin- ctè patuit. Item facundus, distinctè eloquens fuit. ابان interstima- xit, intellexit, & transitive decla- ravit distinctims. بین interstinctio, interstitium ١٢

لوس ابي رابتي

mus meus germinaveras. مین
est seminarium, plantarium, Locus
ubi quid germinat ac provenit, a
نبت germinavit. شعبة est Ra-
mus

فَلَمَّا أَتَى مِنْ قَرْبَتِي إِلَيَّ مَنَّبَتِ
 شُعْبَتِي حَضَرَتْ دَارَ كُتُبِهَا الَّتِي هِيَ مُنْتَدِي
 الْمُنْتَادِينَ وَمُلَّتَنِي الْقَاطِنِينَ مِنْهُمْ
 وَالْمُتَقَرِّبِينَ فَدَخَلَ دَوْرُ لَحْيَةٍ كَثَّةٍ وَهِيَّةٍ
 رَقِصَةٍ فَسَلَّمْتُ عَلَى الْجُلَّاسِ
 وَجَلَسْتُ فِي أَخْرَيْتِ النَّاسِ ثُمَّ أَخَذَ يَدَيَّ مَا
 فِي وَطْأِهِ وَيُعْجِبُ الْحَاضِرِينَ بِفَضْلِ خُطَابِهِ
 فَعَالَ

ramus arboris, vel potius Rami pro-
pagatio & diffusio, a شعب deriv-
sit, propagavit in utrumque latus
ramos. Ad figuræ vim ita Teblebius

يريد بالشعبة نفسه ويحتمل
 أن يكون شعبي قرابتي

intelligit per ramum propagatum se-
mes ipsum: fieri etiam potest, ut
Ramus ille designet Cognationem.
Posterius prætulerim, in Jobo etiam
Rami latius diffusi ac propagati ad
amplitudinem familia & cognationis
transferuntur.

Gymnasium ejus دار كتبه
 Proprie Domus Librorum ejus. U-
 bi Libri terantur. A كتاب

كتب Liber plur. fr. exiit

Radix كتب scripsit, conscrip-
 sit, جذ, cum ista secundaria no-
 tione, primariam quoque asserva-
 vit, quam Origines enucleabunt.

concilia منتدي المتاديين

bulum Literatorum. A ذرا conve-
 cavit in conciliabulum 8. conj. no-
 tat considerare una in Conciliabulo.
 Inde منتدي forma part. pass.

Idem quod confessus confa-
 bulantium &c. Sequens متاديين
 est plur. sanus part. in 5. ab ادب
 Humanitate, & elegantioribus stu-
 diis politus fuit.

ملتقي

tione mea redux sum factus in locum ubi ramus meus gemit-
naverat, ejus gymnasium adivi, quod est consiliabulum ho-
minum elegantiorum, & quo conflunt tum indigenæ tum
advenæ; & ingressus est aliquis spissa prædatus barba,
idemque lacero habitu, qui salute illis qui ibi assederant imper-
tita, in postremis confedit: ibi vero vires ille suos
recludere, & in admirationem dare præpollente sua fa-
cundia quotquot aderant. Dixit autem cuidam qui pro-

K 2

ximus

متقي &c. &c. *Locus ubi con-*
venitur. Iterum forma *part. pass.*
 in 8. a التقي *occurrit*
Occurrit, obviam ivit alter alteri.
 قاطنين a singul. قاطن *incola.*
 Radix قطن *pro fixa ac patria sede*
delegit. Incoluit locum. متغربين
part. in 5. a غرب absuit, peregre
abuit &c. de quo ad conf. 1.

Praditus bar-
ba spiffa. Vox *نو* in origine idem
quod الذي *Qui, qua, quod;* ab
Hebr. n. Tebrizi ad Hamasa.
نو لغة طائية في معنى الذي
يقولون رايت نو قال ذاك
ومررت بنو قال ذاك ويقع
علي المذكر والمؤنث
ولهذا صلح بيري نو جفرت

Dza est Dialecto Tajitarum Relativum pronomen; quarum formulae sunt וְדָא וְדָא וְדָא vidi, qui diceret hocce. וְדָא, transivi וְדָא וְדָא cum qui diceret hocce: caditque in mase: ac fuerim: ex aquo: ac properea probum est וְדָא וְדָא וְדָא fossa quam effudi. Confer. Ps. 31:5. וְדָא וְדָא &c. &c. Quin ipsum illud וְדָא eadem Stirpe cum וְדָא tenetur, est enim וְדָא cum Lamed nominativi, & articulo. Hoc porro וְדָא Qui, perccebit elliptice pro eo qui habet, possidet; verbi causa וְדָא Is qui opes habet; Unde Dominus, possessor, preditus re quacumque, exponi solet. In sem. usitatus וְדָא illa quae habet. Domina, predita. Aequè late porrigitur ac Hebr. וְדָא, quum preditum exprimit. Sequens وְדָא barba, a rad. وְדָא decorticavit unde وְדָא mandibula. maxilla, וְדָא. a decortico nomen tractum. Quod autem traducere, maledicere, dedeco.

وَقَالَ لِمَنْ يَلِيهِ مَا الْكَتَابُ
 الَّذِي تَنْظُرُ فِيهِ فَقَالَ دِيْوَانُ
 أَبِي عِمَادَةَ الْمَشْهُودِ لَهُ بِالْأَجَادَةِ
 وَقَالَ هَلْ عُنُوتٌ لَهُ فِيهَا كَمُحَبَّةٍ
 عَلِي

re afficere etiam valeat illud ver-
 bum لحي a decorticando est
 fumtum; qui enim diffamas, A-
 rabibus dicitur decorticare. Ulti-
 mum كثة Spiffa est a them.

كثّ densus ac spiffus, simulque
 brevis ac crispus fuit.

هبة رثة Et habitum lacero.

Radix هاء med. je, ult. Eliph,
 paratus fuit. Ejus derivatum

هبة forma externa rei. هبة

contracte. Alterius vocis thema
 est tritus & dissolutus fuit fu-
 nis, vestis, alia. Eandem proprie-
 tatem obtinuit رث و رث, ut a-
 libi demonstrabo.

سلم علي الجلاس

Salutem dixit super confesores. سلم

سلم est integer, incolumis fuit.

in 2. سلم salutavit solenni for-

سلام علی السلام عليك

pax tibi. جلاس plur. fr. 2

جالس sedens. seffor. confessor.

Radix est جلس sedis; & quidem

humii, more Orientalium. Inde

جليس & جلس in Golio

familiaris, sodalis, conviva, qui

cum aliquo familiariter confidet.

Sic و sedere Pf. 2. & alibi.

اخذ يدي ما في وطابه

Coeptit proferre quod in utribus ip-

sus erat. Duplex interpretatio a-

pud Teblebium. Prima hac وطابه

مرفاق لبته وهو سقاء اللبن

خاصة لا يقال لغيره و اراد

انه اظهر احسن محفوظاته

ولهذا يقال له ديرة لان

اللبن

rimus erat; quisnam ille liber, quem inspicis; at ille, *Diwan Abi Ibada*, cui omnes excellentiæ præbent testimonium. Hic iterum noster, an aliquid offendisti ex iis quæ contemplatus es, quod tanquam admirabile excerptum putaue-

K 3

اللين عند العرب يكني
به عن كل خير لانه هو
اشرف المشروبات

per Witab illius intelligit utres lactis ejus, nam ea vox proprie signat utrem lactis, nec ad alia sese extendit. Intendit autem, ipsum produxisse præstantissima eorum, quæ memoria tenebat. Hinc dicitur quoque per Deum, quam largus lactis fluxus ei! Pro quam doctus, copiosus, facundus est! quoniam lacte apud Arabes circumscribitur omne bonum præstans, quod præstantissimum sit potentiorum. Altera sic habet قال ابو البقا يكني

بالوطب عن الجسم لانه

وعاء الروح Auctor est Abul Bekha utre circumscribi Corpus, quod illud vas sis anime. Sane vero:

indeque صفرت وطابه Vacuati fuerunt utres ejus, in mortuo, vel & occiso. Sed figura utrius pro corpore, neutiquam hic quadrat. Prior expositio solida, ac unice tenenda.

بفصل خطابه Præpollente

facundia sua. formula est elegans *distinctio Orationis*, pro facundia insigni, clara, dilucida. In *Alcor. Sur.* 38: 19. & *Abulph.* p. 558. Adde *Por. Spec.* p. 344. *Tebieb* meus explicat.

خطاب مفصول بين الذي

يفهمه من يسمعه

Orationem distinctam, claram, quam intelligat, quicumque audierit. Est autem خطاب inf. 3,

conj. a خطاب Concionem habuit e suggesto. Unde خطبة Chotbéb

in Relationibus Orientalibus passim Concio Sacra Muhammedanorum.

ديوان Diwan Abi Ibada. Vo-

cabulum Diwan notat in Origine Rationarium vel judicarium Codicem. Album militum. Syntagma porro omne, & præsertim Syntagma Poeticum. A rationario illo codice fluxit & significatio Consilii sive senatus supremi, qui etiamnum Diwan in Turcico imperio audit. Institutionem primam habes apud *Elmas. Hist. Sar.* p. 42. Pri-

علي بديع استملحته فقال نعم قوله

كأنما يتسم عن لؤلؤ منضد أو برز أو أقاح *

فإنه أبدع في التشبيه المودع فيه فقال له يا للعجب
ولاه

دون *Prius Amru Ibn Elasi* *instituit fora judicialia,*
vel potius *senatus bellicos.* Radix
est *dan* *judicavit.* Abu Ibada
autem celeberrimus fuit Poeta,
بختري *Bochteri* vulgo dictus
de cujus ætate & meritis adeatur
Herbeloth. in voce.

المشهود له بالاجادة

Cui testimonium præbetur de excel-
lentiâ. Prius est part. pass. Verbi
شهد *perhibuit testimonium.* Pre-

sens adfuit. *Algazalius* ele-

الجاسد يتملق اذا

شهد ويفتأب اذا غاب

Invidus blanditur quum præsens est,
& obtrektat quum abest. Designa-
tur hac radice speciatim testimo-
nium illius qui præsens adfuit, *fidem-*
que *ocularum.* Alterum اجادة

est inf. 4. 2. *bonus, egregius*
fuit; cujus 2. & 4. conj. est *egre-*
gius quid effecit.

عشر *Offendisti.* Thema عشر
pedem offendit, impegit in aliquid
exponitur etiam immisus, inspe-
xit, perspexit. Ita usurpatur *Alcor.*
Sur. 5: 106. & 100: 9. Rationem
pandit *Tebiebini* علي

الشي اي اطلع عليه وهو من

العشار بالرجل لان من عشر

في شي اعقب النظر اليه

Offendit super aliqua re, est, immi-
nisus & inspexit. Idque ab *offensione*
pedis, quod qui offendit ad aliquid, re-
tro respicere soleat.

لمحت *contemplatus est.* Pro-
prie micante oculo strinxisti. Sic
Tebiebini, اصح في الاصل ابصر
Indoles verbi est,
contemplatus est intus in levi, live
stricta

saperis: ille, enimvero, inquit, hocce ejus

Ac si renideret a margaritis confertis, aut grandine, aut
anthemide.

Quæ quidem similitudo mihi admirabiliter traducta vi-
detur. At noster, O nimia mira, O humanitatis dispendia,
nam

strictim fortimve factu, ut Goliath
bene habet. Prima notio est mi-
cuit, vibravit. Referatur ergo &
hoc ad illustrationem Originis &
הכית. In Diwan Hudeiditarum
المولح micantes, vel micatrices,
a Schol. declarantur pro العيون
Oculos.

استلحكت Scitum & elegans
reputaveris; est 10 Conj. a ملح
Sallivit, & falsus fuit. מלח. Secun-
dario usu scita & elegans fuit res.

in 2. ملح rem scitam & elegan-
tem prout Poeta. Nempe Sal
Latinis quoque Elegansiam signat.
Derivatam ملح מלח comp. &
Superl. inter alia exponitur, Al-
bicans armis turma: Rora vel pru-
na nox. Hi sunt usus & lusus poe-
tici, in quibus captarunt Conspersum
fale, atque ita albicans ali-
quid. In Hamasa sem. ملح,
pro-turma armis candicantibus re-
perio, cum diversa paulo exposi-
tione Tebrizii.

وانا نضرب الملحاً حتي تولي السيوف
شهور *

Nos sane cedimus fale conspersam turmam, donec terga det; sunt
gladii nobis testes.

Declarat enim الكتبة البيضاء
لكثرة سلاحها من الملح
اي البياض يخالطه سواد
Turmam albicantem propter multi-
tudinem armorum, a voce מלח

quatenus significant albedinem mi-
xtam nigredine. Eodem tamen me-
cum collineet necesse est.
Remideret &c. &c. Ra-
dix سقم Subrigis leniter diducto ora
ita ut dentes apparuerint. Inde
سقم

وَلَضِيعَةُ الْاَدَبِ لَقَدْ اسْتَسْمَنْتَ بِهَا هَذَا
 ذَا وَرِيمٍ وَتَفَخَّتْ فِي غَيْرِ ضَرْمٍ اَيْنَ اَنْتَ عَنِ الْبَيْتِ
 النَّاصِرِ الْجَامِعِ مُشَبَّهَاتِ النَّعْرِ وَانْشَدَ
 نَفْسِي

*Os renidens, & subridens: aut
 Dentes inter renidendum apparentes.
 In Conf. 12. Haririi reperio nobi-
 li figura ابتسام اللق* *Renidens
 ortus aurora. Habet affinitatem
 cum hoc radice Hebraeum דבס
 Bossem, suave spirans aroma, quo de
 alibi latius. Egregie Oris pulchri
 dotes dilaudans Bochteri, illud re-
 nidere ait a margaritis confertis, &
 grandine, & anthemidis floribus;
 hoc est omnia illa renidendo nudare
 ac spirare. Tria distincte notanda.
 Primo candiduli dentes illius oris
 comparantur cum لولو منضد
 margarita in lineam conferta, ob
 ordinem & rectum tenorem cum
 candore conjunctum. Prioris vocis
 radix est لالا splenduit, fulsit. Inde
 margarita appellata primum حجر
 لولو lapis fulgoris. Deinde
 منضد fulgor ipse. Posterius منضد
 part. pass. in 2. a منضد composuit
 inter se. Secundo iidem hi dentes
 grandini, برن, برن, affimilan-
 tur; quæ figura candori jam addit
 recens semper frigus, frisbeit no-*

bis, infra appellatum, quod in Golio exponitur *frigiditas interior oris recentis, cum dentium nitore. Vocabulum برد grando, quæ alias حب الغمام Bacca nubes, a frigore appellationem invenisse videtur, nam برد frigus & frigesecit. Tertio اقاح floribus anthemidis conferuntur hi dentes, quod candidi simul & surse olentes essent. Est plur. fract., ut & اقحوان a sing. قحوا. Scho- liaſtes ait esse نبت له نور plantam cui flos candidus. Anthemidem seu Chamamelum reddit Golius; qui ex Camus etiam citat الامر قباشيره Anthemides rei sunt fausti ejus nunci. Quasi dicas nempe letas auras ejus, quibus quis primum adflatur.*

استسمنت ذا وريم
Vegetum reputavisti, quod praditum est

C O N S E N S U S S E C U N D U S. 88

nam sane vegetum reputavisti tumore præditum, & absque idoneis nutrimentis ignem exsufflavisti. Ubi tu præ verfu bocce rarissimo quæ similitudines oris complectitur? cecinit autem.

L

Ani-

est tumore. Figura. سمن pin-
guis ع vegetus fuit. In 10.
ورم سمن pinguem censuit.
proprie est الجلدة تورم

morbidas. Sensus est, sanam & vegetam censes sententiam, quæ morbo tumore laborat. Simile ex Matenabbi adducit Teblebius.

* تجسس الشحم فيمن شحمه ورم

Censes adipem esse in eo, cæjus adeps nil nisi morbidus tumor est.

ونفخت في غير ضرر
sufflavisti in id quod nutrimentum
ignis non est. Sensus figuræ est

ابنك مذبح من لا يستحق
profecto landas hæc dignum
lande, quod & hoc versiculo ele-
ganter expressit nonnemo.

ونار لو نفخت بها اصاب

ولكنك تنفخ في رماد *

*Quod si ignem suffles, emicneris:
Ast sufflas tantum Cineres.*

Verbum نفخ est Flavis, infla-
vit, inspiravit. Speciatim sufflavis
ignem, unde formula نانخ
ضرمة ullus, quisquam domi
non est: quasi dicas, sufflator fo-
mitis. نار in Bibliis sic cognitum.
Hinc Follis نار Jer. 6: 29. Ara-

bibus منفخ, fabri ferrarii follis.
Scribitur etiam نفخ, aliis usibus
venustis maceratum. Spiravit ven-
tus, manavit sanguine Vena, quod
& Latinis Poetis est Spirare: item
fragavit, diffudit odorem. Commo-
vit Cæsariem. Eminus percussit gla-

نَفْسِي الْقَدَا لَتَعْرِى رَأْفَ مُبَسَّمَةٍ
وَرَأْنَهُ شَبَبٌ نَهَيْكَ مِنْ شَبَبٍ *

يفتر

gladio. *Deat, donavit; quasi ad-
flavit munusculo. Ejus deriva-
tum نفخة flatus venti. Halitus.*
odor. aura. fama preclara. donum.
Arabes scilicet auram doni ac mu-
neris non minus amant, quam
favoris ac laudis. Sed quid jam pars
modusve supplicii, quo etiam
نفخة exponitur in Golio? Alco-
rani est phrasis, اذا مستهم

نفخة ممن عذاب ربك

*Quum tetigerit eos aura de supplicio
Domini Tui. i. e. Vel tenuissima
particula ejus illos adflaverit. Pere-
leganter sane. Reliquas metapho-
ras sub نفخ & نفخ sepono in
aliud tempus. De vocabulo ضم*
a rad: *exarsit, tenetur,*
esse proprie الخطب

الذي يسرع اشتعال النار فيه

*minuta lignorum, quibus quantocy-
us succendi possit ignis.*

ايمن انت عن البيت

&c. &c. *Ubi tu pra. versu hocce &c.*

&c. Phrasis est haud inuenta,

*ubi tu pra. illo? pro quam longe abes
ab illius excellentia? Sic alibi etiam
noster. أين est أين quatenus ubi
notavit, ut in כאן nude 2 Reg. 6:
27. &c. בית בית Domus, usur-
patur pro versu, quia Arabes a for-
ma tentorii, & partibus ejus, pro-
sodia vocabula mutuati sunt. Cla-
rius dicam. Tentoria habent اوتاد*

*paxillos, habent اسباب funes,
quibus firmentur. Jam omnis ver-
sus pangitur per pedes paxillorum
& funium appellatione distinctos,
paxillo tribus literis, fune duabus
tantum constante. In eadem me-
taphora مصرع pars una januae
bisoris, usurpatur pro Hemistichio.*

*Sequens نادى singularis, rarus,
est part. praes. in i. a ندى exci-
dit. Inde نادى singularis, ra-
rum, inasitatum genus Orationis.
Item incomparabilis vir. Phoenix.*

Ad Hama sic Tebrizius كبل

شي زال عن موضعه فقد ندى

ومنه نواصي الكلام

*Omnis res quae excidit e loco suo di-
citur*

Anima mea piaculum esto pro dentibus qui suavissime renident;

Quosque ornat recens nitor; O admirabilem tibi illum nitorem!

L. 2

Niteen-

ritur Nadara, indeque Nawadir
Orationis, sunt rara. Porro جامع
complectens; part. præf. a جمع
collegit in unum. مشبهات plur.
san. part. pass. in 2. a شبه
fuit. Denique نفس os. Proprie
rima, biatus, porta. وى. ww.
Speciatim, Dentes primores.

فردا نفسى Anima mea piacu-
lum esto &c. Verbum, فردا Rede-
mit, Solvit اذى. Piaculum fuit

alterius, seque pro eo Devovit. In-
de formula solennis ابي فدراك
pro te devotus sit pater meus. Hoc
est, Caput tuum mihi vel Patris
Capite pretiosius est. Sic فدراك
ففسى pro te devota sit
anima mea. Redemptio tua, piacu-
lum tuum esto. Est idem pla-
ne cum فردا, cujus altius re-
trusa origo. Etiam intercedente
Lam, فردا لكى Redemptio tibi sit
hoc vel illud. Ut in Hamasa.

فردى له قلادى واهلى

Redemptio illi sit familia وى gens mea.

Hoc est, Omnibus meis mihi carior
est. Hinc ibidem كرسمة

Honorata, & مفراة Redempta, con-
junguntur, quod posterius valet
multo carissima, pro qua caput quis
que suum devovere sit paratus.
ففسى superiori nota explicatum.
فراق med. Vav, admiratione ad-
fecit. Proprie Clarum, liquidum,

limpidum visum fuit. ميسم
reniduit, est ille locus oris وى
dentium, quo renidet. Supra te-
tigimus.

نرانه شنب ناهيك من شنب
Ornat illud recens nitor, sane quam
admirabilis. نران med. je, Complis:
Ornavit. apparavit. instruxit. وى.
Alterum شنب, varie declaratur
apud

يَعْتَرِ عَنْ لَوْلُو رَطِبٍ وَعَنْ بَرٍّ

وعن

apud Golium. Scholiastes meus ex-

apud Golium. الماء الجاري علي

الاسنان او برد الغم والاسنان

aqua fluens super dentes, aut frigus oris et dentium. Intellige sis dentium nitorem semper recentem, nec ullis fœdibus fuscatur. In Diw. Hud. شنب مثغر ها Recent

frigore. et nitore pradiæ circa dentium sedes. Forma مثغر ejus plur. ثغر. propagata a ثغر, non cõmparet in Lexicis. Habe etiam specimen grandiloquentiæ Orientalis hinc ductæ, in Delicis Chalipharum, auctore Arabsjade;

نحور ممالكة بعقود فواضله

حبالية وافواه مسالكة

كنغور الغوالي بشنبا

العذل والامان نراهية

Colla regnorum ejus monilibus præcellentium ipsius virtutum erant ex-culta; et ora viarum ejus, ut ora venientium puellarum, recentisem-per nitore justitiæ et securitatis flo-

rebant. Porro زاهيك من شنب est formula, a نها ad summum

pervenit. Inde in part. præf. ناهي

هذا يريد هو apud Golium

ناهيك من رجبل

Hic Zeidus egregius tibi vir est.

quo satis habeat. qui so-lus sufficiat: quasi dicas, qui tibi pervenit ad summum. Ita prævit

mihî Teblebins: ناهيك اي

كاويك يقال ناهيك بعلان

هي قد انتهى الامر فيه الي

النهاية والغاية

Nabiacha est sufficiens tibi; dicitur Nabiacha in illo; quasi ad summum pervenit res ejus gradum et perfe-ctionis cumulum. Addit idem a-liam adhuc explicationem, a نها prohibuit, quasi qui prohibeat te ab alio querendo; solus sufficiens.

يَعْتَرِ عَنْ لَوْلُو رَطِبٍ

&c. &c. Nudat renidendo marga-

ritas recentes &c. &c. Radix فر

infixit in ore equum, ut ex den-

tibus atas exploraretur. in 5. ثغر

Ri-

Micantes tanquam margarita recenti, & grandine,

L 3

Et

Riste, undatis nempe densatur in 8.

وافتل نوداوت دنتس ريدندو.

Speciatim cum gratia & eleganter
rigit. De fulmine etiam micuit.

والمارگاريتا paulo ante illu-
strata. Ea برطب Recent di-

citur, quum tantum quod e con-
cha sua prodit, quæ in Alcor. sur.

52:23. est لولو مكنون mar-

garita a sole adhuc protecta. Cum
illis jam recentibus, nulloque fo-

lis radio adhuc tactis margaritis,
comparantur candidissimi dentes:

cum grandine item, & cum flore
antemidis; quarum similitudinum

jucundum colorem simul, simul
odorem, supra indicavi. Acce-

dunt hic pro cumulo Flores palme
طلع, quibus nihil venustius dves

natura fundit: & bulla vi-
ni generosi. Utrumque luce aliqua

adspersi meretur; ut gratia com-
parationis perspiciatur. Prioris vo-

culæ radix طلع usurpatur in den-

ta qui prodit & effert sese, nec non
in gemma aut flore, quum promi-

cat. Ergo appositissime illud طلع

heic adnotum. Alterum حب
proprie signat seriem baccatarum, ut

sic dixerim, nam حب bacca est.

Hinc in Golio habes series & ordo
dentium, velut baccarum; & recen-

tis oris aqua seu saliva; ut & bulla
aqua. Sunt totidem usus & adspe-

ctus voculæ حب baccata series,

quæ poni amat in bullis quasi baccis
supernatantibus aquæ, vino, liquo-

ri; unde transfertur pulchro lusu
ad dentes, eorumque tum seriem,

baccarum inllar nexam, tum sali-
vationem recentem atque odorem,

in ore grato, adamato. Scholiastes

حب الطرف التي تظهر في
الخمر عند مزاجها بالما

وقيل الحب تنضد
إلا سنان وانضمامها

Hebeb notat vias, id est series &
lineas, quæ apparent in vino, quum

temperatur aqua. Dicitur, Hebeb
potius est ordinata series Dentium

& artus eorundem nexus. Similis
fluctuatio est Teblebii. حب

هو تنضد الاسنان قال

الشاعر

وإذا تضدكي تيدي حيا

وة

وَعَنْ أَقْبَاحٍ وَعَنْ طَلْعٍ وَعَنْ حَبِيبٍ *

وَأَسْتَحْجَادُهُ مَسْنًى حَضَرَ وَأَسْتَحْجَادُهُ
وَاسَةٌ

تعلو الخمر عند المريج وقيل الحب طرايق تظهر
وهي التي اشار اليها ابن في الخمر عند مريجها
هاني بقوله بالماء فاما الفقايع التي

كان صغري وكبري من فقايعها

جصباء دمر علي ارض من ذهب *

Hebeb est ordinata series Dentium: [Dixit Poeta.

Quantoque rides, ostendis baccarum seriem.

*Dicitur etiam, Hebeb sunt ductus supernatant Vinum quam tempera-
viarum qui apparent in vino quam tar innatis Ibn Hani, quum ait.
aqua temperatur: Utiqne bullas que*

*Ac si parva & magna Bullarum ejus
Glarea essent margaritarum, super fundo aureo.*

*Aureum fundum vocat vinum ip-
sum in patera radians: cujus bac-
catam seriem bullarum candican-
tium, حب, Phantasia Poeti-
ca appellat Glaream margaritarum,
respiciens ad originem حب
quam indicavi a bacca. Ex hisce
autem simul colligi potest حب
utramque istam vim sub se com-*

*plecti, ita ut cum bene structa &
nitida serie dentium, exprimat a-
quam illam recentem oris suaveo-
lentis, quæ instar vini generosi
bullas agentis, id est bullarum se-
riem formantem, allicere potest, at-
que quasi inebriare. Quorsum hæc
tam longa deductio? En Scopum
quo cuncta dirigebam. Cant. 7: 10.
Palatum tuum, o Amica, بين*

دعاب

Et anthemide, & palmarum flore & bulla vini generosi.

Approbarunt autem versus hosce quotquot praesentes erant,

הסב at vinum illud generosum, *ambulas* יחלך במישור *Prov.*
 חלך לרורי למשור, *quod amatori* 23: 31.
adhi rectis viis, ductibus, lineis,
 baccata ferie, & tractu bullarum
 incedit, luditque, & tum suavissi-
 me allicit, tum potentissime ad-
 ficit, ac veluti inebriare valet. Ha-
 bes ipsissimum illud *حب* He-
 beb eleganter depictum, cujus
 Radix *حب* *amorem quoque*
designat. *recte vie*, sunt
 طريق plur. fr. a طريق,
 vel potius طريقة *recta semita*, &
 linea, qua voce *Tehlebius* supra u-
 rebatur ad scintillantes & albican-
 tes vini semitas, ac lineas baccatas
 representandas. Confer etiam vi-
 num quod *rectis semitis* & *lineis*

ambulas יחלך במישור *Prov.*
 23: 31.

استجاده &c. Col-

laudavit tanquam egregium 10. conj.
 a جان med. *Vav*, bonus, egregius
 fuit. Item, *liberalis & benificus* fuit.
Largiter fluxit pluvia; *abertim lacri-*
navit oculus; *effusus in cursum* fuit
 equus, unde *فرس* *جواد*.
Hinc & *velociter currens* equus.
 Apud *Golium* habes etiam جان
 بنفس *Animam emisit egitque*.
Rectius dabis animam profundi. Sic
 in *Hama*, a *Heros* aliquis gloriatur,
 se ipsam *Cuspide* *Moris* contra-
 stavisse quasi, fortiter praeliando,
 additque.

وجدت بنفس لا يجان بمثلها *

Et animam profundi, quale tamen profundum band solct.

Vult dicere, se *prodigum vite*
 fuisse. Ergo *جان بنفس*
Prodigus fuit *anime* rectius expo-
 nectur; sive *liberaliter profudit ani-*
mam. Sequens *استحلا* *ah* *حلا*
 ult. *Vav*, *dulcis*, *suavis* fuit. *pla-*
cuit; unde 10. ista *conf.* valet,
suave predicavis & censuit. Est se-
 cundaria potestas, a *serendo* ducta
 quatenus *terere* usurpatur pro *po-*
lire, *asperitatibus demta*. Jam
amara sunt *aspera*, & *acria*, ut
dulcia sunt *mollia* ac *levia*. Lique-
 bino *פלג* *placenta*, *Exod.* 29: 2.
 esse

وَأَسْتَعَادَّةً مِنْهُ وَأَسْتِمْلاَةً وَسُيْلَ لِمَنْ
هَذَا الْبَيْتِ وَهَلْ حَيَّ قَائِلُهُ أَمْ مَيِّتٌ فَقَالَ أَيُّمَ اللَّهِ
لِلْحَقِّ أَجْفُ أَنْ يُتْبَعَ وَلِلصَّوْفِ
حَقِّ بَيْنَ يَسْتَمْنَعُ إِلَهُ
يَا

esse dulce crustulum, a חמל terri,
nam est Arabibus حلوي est
crustulum, pistior dulcia-
rius. Porro استعاد petiit ut
repeteret, vel iteraret, est 10.
a عاد med. Vav, iteravit. Ite-
rum iterumque fecit aliquid. in 3.
اود iterata actione adoriri, insti-
re, urgere, examinare, contestari
quod est חמל. Vocula נח אדבuc,
Arabice عاد, abiterando quoque
fluxit. Alibi plura. Postremum
استملا Rogavit ut diceret est 10.
a ملا ult. Vav, cujus 5. تملي
inter alia est, Dictavit. Originis
latentis indago longiuscule nos
detineret.

ایم الله per Deum. Formula
est contracta, pro ایمن الله, a
rad. Dexter fuit. De Origine
ita Teblebius مذهب البصريين

انه مشتق من اليمين لي
البركة ومذهب الكوفيين
Secta Basrensum انه من يمين
statuit deductum esse a פו felicitas:
secta autem Cupbensum deducit a
ימ, dextra. Posterius hoc rectum.
Nam Dextra, saepe est
jusjurandum, etiam in Bibliis.
Inde Dextram Dei!
per Deum! Ejus plur. fr. format
Dextas, unde ایمن الله, ایمن
Dei! Et cum Lam emphatico
کيمن الله Alias contractiones
vide sis apud Golium sub rad.
يمين.

&c. Sane ve-
ritas dignissima &c. Prius حق
est verum حق justum. Fas & jus
omne. pn. Radix حق med.
def.

rant, eorumque dulcedinem collaudarunt, revocatis quoque
his, & eos sibi distari cupientes: deinde rogatum est,
cujusnam esset hoc distichon, & viveretne auctor ejus
an mortuus esset? respondit ille, per Deum, veritas dig-
nissima est cui adhæreatur, & veracitas præstantissima cui

M

obe-

def. ppn exprimit definitam &
certam rei veritatem, firmitatem,
necessitatem & similia. Diversos
usus in Golio, eorumque cum He-
braeo convenientiam Origines exe-
quuntur. Specimen modo hoc esto
ex Algazalio. اقام الشيء في
حقها Stare fecit rem super de-
finitas suas formas, eamque secun-
dum omne jus, & fas executus est.
Hebræis ppn. Præfigitur hic cum
articulo simul Lam quod voco
emphaticum, per Phata acce-
dens, & sane, profecto, certo, cum
vehementia & asseveratione for-
tissima exprimens, atque tum no-
minibus, tum verbis, tum parti-
culis sese accommodans. In Sacris
etiam illud Lamed multo tritissi-
mum, quamvis paucis in locis ag-
nitum fuerit. Recurrit etiam mox
in الصدق Sane veracitas. The-
ma صدق pro Rectus simul &
Rigidus fuit. Unde iustitia factorum
dictorumque secundo assumpta.
Latius deductum in alio opere.
حقيق dignus, aptus, conveniens.
Inde forma comp. & superlat.
اجقق pro اجقق.

لنحيكم Socius vester. Est a
rad. نجا ult. Vav, dixit, com-
municavit arcani quid. Inde نحي
consors arcani, socius, quem secreti
participem facimus. Innuit semet
ipsum, qui Confabulator & socius,
recens admodum accesserat. Lam
est emphaticum.
ارتابت بعزوة Dubitaret
de gloriatione ejus. A rad. عز
ult. Vav, retulit genus ad aliquem,
ab eoque se denominavit. Inde عزوة
est genus paternum. stem-
ma. deductio stirpis, præsertim no-
biliores. Illa ultima notio hic re-
spicitur, ad indicandam gloriationem
illius, qui se tam nobilis distichi
patrem ferebat & auctorem.
Alterum ارتابت 8. conj. a
راب med. je, suspitione, scrupulo,
dubio sollicitari. Originem reclusit
Teblebus الریب القلق
والاضطراب سمي الشكى بذلك
لانه يقلق النفس ويتريل
Stirps & origo الطمانينة
inquier

يَا قَوْمَ لَنَجِيصُكُمْ مِّنَ الْيَوْمِ فَأْتَاهَا فَكَانَ الْجَمَاعَةُ لَهَا تَأَمَّنَتْ
بِعِزَّتِهِ وَأَتَتْ تَصَدِيقَ دَعْوَتِهِ فَتَوَجَّسَ مَا
فُجِسَ فِي أَكْكَارِهِمْ وَقَطَنَ لِمَا بَطَّنَ مِنْ
أَسْتِنْكَارِهِمْ وَجَادَرَ أَنْ يَفْطَرُ إِلَيْهِ
دَمٌ فَفَسَّرَ أَنَّ بَعْضَ الظُّلَمِ أَيْمٌ
فِيم

inquieta commotio, et concussio. Dubitatio autem ٢٢ est appellata, quoniam inquieta commotione agitat mentem, ejusque pellit tranquillitatem. Optime; nam sileo Alcorani dicitur شَكَّ مَرِيْب dubitatio contentius, nempe injecto scrupulo Vide Sur. 34: 54. & 41: 45. Est autem فَلَاق, quo رَبُّ solet declarari, proprie pulsatus resono & intremo, veluti quum in vas injecto lapillo, concussio ibi resonans exiit. Hinc رَبُّ Raib & Ryb apud Arabes teritur pro omni eo, quod sollicitas & turbat, ut suspiciones, dubitationes, contentiones litigiosæ &c. &c. prout exemplis apposi-

tis Demonstrabo in Originibus, Hebræum רַיב ex hoc fonte illustraturus.

أَبَسَتْ تَصَدِيقَ دَعْوَتِهِ

Renucbat veracem habere ejus justificationem. Cum عُرْوَةٌ nota præced. gloriatio circa paternum genus pulchre nectitur دَعْوَةٌ Præteriti generis, & quidem falsa, a rad. دعا vocavit, unde لنفسه دعا arrogavit sibi. inf. 2. & صدق Recto - rigidus fuit; indeque secundo uſu, sincerus, verus, innocens, rectus fuit.

Æquus virtutis cultor, Rigidusque satelles.

Adi de defect. Ling. Hebr. Atribum usus in veracitatem tenoris servantissimam potissimum incu-

buit. Hebræi Justitiam sub præ magis frequentarunt. Utrique tamen utrumque ex Origine & indole

obediatur: Profecto auctor ejus, O amici, is, qui socius vobis hodie accessit. Erat autem ac si ecceus animi dubius penderet circa hanc ejus gloriationem, & negaret fidem adhibere jactationi ejus. Ille vero sagaciter odoratus est, quod in mentes eorum insinuaverat, & intimo perspexit, quam recondebant-intus, inficiationem & improbationem: metuens itaque ne praecepti vituperatione obrueretur, recitavit ex Corano, esse suspicionem Crimini proximam.

M 2

Et

dole themais admiserunt ابى
ab ابى noluit, negavit, renuit;
abhorruit etiam, & aversus fastidivit, in Golio dicitur sonare contrarium נאב Hebraeorum. Non admitto contraria, quae cum Anaphoribus sunt amandanda ad Utopiam. Istud ابى ult. je, Item-

que ab ult. Vav, valet quoque patrem gessit, aluit, educavit, se voluntate & affectu parentem prae-buit. Sic נאב & ابى consentiunt atque conspirant. De dissensus ansa & occasione alibi disquiretur.

استنكار Abnegatio impro-bans & inficians. Est inf. 10. a نكر inficias ivit, abnegavit, tanquam incognitum plane, & non suum. Improbavit. Repudiavit. Tanquam reprobum & invisum abiecit. Hanc amplitudinem redde قر 19: 4. 1 Sam.

23: 7. & alibi. In 2 Conj. نكر

Fecit ut quid cognosci non potuerit; Speciatim. ignota & aliena specie induit: transformavit de meliore in deteriore formam. Sic intelligas distinctius 1 Reg. 14: 5. נאב Hæc pro Specimine. Reliqua lux themati נאב adhuc debita, aliam & longiorem requirit curam.

جاذبي ان يفرط اليه دم
Metuebat ne praeverteret ad sese vituperium. 3 جاذبي. Præ. ab جاذبي cavet, vitavit, metuit. Hujus conj. non meminit Goli. Ea etiam occurrit in Carm. Tograi 48. Sequens فرط fut. in 1. a فرط prævertit. præceleravit. præcept & nimis fuit. In verbo, re, actione فرط فظالم omni. Origo pendet a Sphæularum dissolutione, ut supra deductum.

قران Et legit. Intellige قران Corani, a Legendo sic dicti, locum recitatum, بعض الظن اثم

Qua-

ثُمَّ قَالَ يَا رَوَاهُ الْقَرِيبُ وَأَسَاءَ الْقَوْلَ الْقَرِيبُ إِنَّ خِلَاصَةَ
الْجَوَابِ وَهِيَ قَطْعُهُ بِالشَّيْءِ وَبِدَلِّ
الْحَقِّ نَصْدَعُ رَدًّا الشَّيْءِ وَقَدْ قِيلَ فِيمَا غَبَرَ
مِنْ

Quedam Suspicio criminis est. Pro
Suspiciosus crimini affinis. Extat
Sar. 49: 12. اثم *est ذنب. Nefas*
est illicitum omne. Reatus. Crimen.
Peculiariter post Muhammedis
fañctiones, vinum, & alca. Ori-
go thematis اثم ذنب *necdum*
fatis perspecta; notioncs enim
illæ apud Golium in 1. Iniquita-
tem commisit, culpam commertuit,
peccavit, crimini obnoxius & reus
evafit. Pro iniquo & fonte judica-
vis Deus, haud dubie sunt fecun-
dariæ. Aliquid fortiteresidet in part.
3. مؤائم *apud Pbiruzabad.*

الذي يكذب السير
*qui falsus et mendax est in in-
 cendo, nempe qui crebro offendit &
 impingit.* ثم Idem; *Golio*
tamen Tardus & lassus, quasi de-
linquens in consueto opere camelus.
Sic non princeps foret hæc notio,
sed a crimine & delicto propagata.
Pro mea conjectura ab offendendo
facit etiam ثم *delictum, crimen*
plerumque, pro Calamitate usur-
patum ab Arabsjade in opere MS.

Quomodo *offensio* Latinis *partim*
est *delinquentis*, *partim in calamita-*
tatem incidentis. Amplio tamen,
& uberius lumen *circumspicio*.

Conditores car-
minis. Proprie Pigatores, deriva-
tores. Et plur. fr. مرواي pro مرواي

قريض. irrigavit. مروى،
carmen, a قريض secuit, refecuit;
quasi dicas, *sectum minutius, &
incisum sermonem*. Sic prævit

الفريض الشعر بمعني Teblebius
مقروض كانه يقرض من
الكلام كما يقرض الشي
Karyets קריץ est car-
men, quasi dicas קריץ refectum,
tāquam quod refecatur a sermone,
prout aliquid refectum forfice. Sic
natum quoque נמור אומר secuit.
Latinorum carmen non est cani-
men, sed carimen a carere quod est
carminare. Frustra est magnus Vas-
fius quum scrinia excutit Orientis,
pro

Et deinde dixit, O vos carminis conditores, & agroti sermonis medicatores, metallorum utique sinceritas conspicitur conflatura, & manus veritatis discutit peplum dubitationis; estque dictum jam inde ab ultima antiquitate concelebratum,

M 3

tum,

pro etymo Latino. قمرص sine puncto est duobus digitis prebensum compressis. Utraque radix lucem adfert Hebraeo קמר, praesertim tamen posterior.

اساء القول المريض Medicores dicti agroti. Verbum اسا ult. Vav, NON vel ON Chald. est medicamento imposito curavit. Ejus part. pres. آسي pro آس, dat in plur. fr. أساء Chirurgi speciatim, per quietem 3. radicalis pro أساء, formae نصره, quae est nova ordine Erpenii, quem vide Gram. p. 127. Sic مرواة pro مروية. Adhibetur autem plur. fr. أسون pro sano, & perfecto, quum significatio generalis restringitur, & medentium latior per se usus, ad solos medicatores vulnorum, ac Chirurgos applicatur. مريض porro est a مرض agrotavit, quae est significatio secundaria, a detricto cortice ut suspicor, prout حلا دeteri; decorticari, est agrotare. Istius corticis detricti vim praefert 2 conj.

ventilavis triticum. Clarior adhuc مريض in 5. قمرص decidit, detractusque fuit cortex. Inde קמר, cujus potestas genuina latitat, lucem foenerari posse videtur. Per agroti sermonis medicatores intelliguntur Magistri sanioris eloquentia, & lingua periti, qui vitia & morbos, ab imperiis adfricari solitos, possunt sanare, integritatemque ejus illibatam conservare.

خلاصة الجوهر تظهر Sinceritas metalli apparet inter constandum. Proverbium Orientalibus pertritum, quod solidam virtutem explorando cognosci innuunt. جوهر alias margarita. itemque gemma omnis, latius etiam metalla praestantiora complectitur; aurum, argentum, quicquid nites & praestat in mineralibus. Originem & radicem ad conf. 1. jam vidimus. خلاصة Purior meliorque rei pars; sincerum & purificatum butyrum; a خلاص Liber & salvus evasit; bonus, exquisitus fuit; pura, impermixta, mera, sincera fuit res. Hae notiones ortae ab extrahendo קמר. Extrahi est Liberari e peri-

مَنْ السَّرْمَانِ عَنْ دَوْلَةِ الْأَمْتَحَانِ
بُكَرْمِ السَّرْمَانِ أَوْ يَهُدُنْ

pericula, & saluum fieri. Sed & extrahi dicuntur subtilissima & purissima particule rerum. Ergo خالص exquisita & electa pars rei, proprie extractum sonat. Cum ٧٢١ in super conferri debet خلع, extrahis lentius calceum, vestes &c. &c. ut supra jam monitum.

يد الحق تصدع مردا الشكي

Manus veritatis sciundit vestem dubitationis. صدع fidit etiam valet manifestavit, clare exposuit rem; utrumque respexit noster in hac figura. مرداء pallium: palla; vestis exterior qua viri, qua femina; ipsum etiam caput, praesertim quum de feminis usurpatur, cooperiens. Radix est مردی ult. je, cujus ٢. notat pallio, palla, exteriori operimento induit. Inde dictum figurarum مرداء الله مرداء عمله A micivir ipsum Deus amictu proprii operis: pro repondit ei pro meritis. Laudavit Tebrizius ad Hamaasa. Percipietur hinc, cur مرداء in Golio significet etiam Ornamentum & decus, nec non dehoneflamen-

tum & dederus. Etiam per debitum, five as alienum ibi exponitur. Ansam notionis & suavitatem finit condiscas ex Abulphar. p. 158: 159. ubi Harith Ibn Calda, Medicus, Arabs longiorem vitam desideranti, inder alia praescribit ليخفف الرداء ne leves induat vestes: يريد بخفة

الرداء ان لا يكون عليه دين

innuens per levitatem vestium, ne are alieno semet graves. Illuc col-

lineat quoque formula خفيف

الرداء paucos domesticos, & parum

aris alieni habens; Proprie Levis

vestium, & contra الرداء

gravis vestium. Alia metaphora

الرداء apud Golium exponi-

tur Liberalis bene merendo, quasi

dicas profundus vestium, sinu nempe

laxo vel & lacrima fluente, pro-

lixus ac munificus. Contrarium

est الرداء ذميم illaudatus vestium,

cujus pallium, tanquam breve nimis

& arctum viceperatur, quae est Avari nota in Hamaasa.

quum probatur, honorabitur aliquis, aut contemnetur. Ec-

قَدَامَةُ الْجَسْمِ وَالرَّذَاءُ ذَمِيمٌ

Humilitas corporis est; et pallium vituperatur.

Ubi Tebrizius امراد انه بخیل
كما قالوا المجراد غير الریا
قالوا للبخیل ما یصاده

innuit eum esse Avarum: ut enim
liberalem vocamus profundam pal-
lio: sic Avarum contraria appella-
tione adfecerunt. Atque hæc qui-
dem hætenus, ad figuratiores
quosdam usus Pallii huius vel pe-
pli. Diverſo adſpectu peplum du-
bitationis hic poſitum, quod ſcindi
continuata metaph. dicitur quum
dubitatio omnis diſcutitur. شک

Dubitavit. ſubclaudicavit. incubuit
inbaſitque rei. Totam ſe armis oo-
peruit. Transfixit hafta. Re alia
omni confixit. Omnes hæc notio-
nes apud Golum ſunt ſecundariæ,
a ſpina ſubnatæ, quæ non tantum
in شوکى & شوکى med. Var ſe
exerit, شکى; ſed etiam in شکى
med. defic., شکى, ſuntque alia
adhuc in Bibliis, magnam tu-
cem ex collatione utriuſque hu-
jus radicis aliquando ſoeneratura.

عن الامتنان بکرم

السمر جسل او یسهسلس
apud explorationem pretioſas cenſe-
bitur vir aut vilis. Sic preſſus ad-
huc vertendum. امتحان est inf.

8. a متحن tentavit, probavit ex-
perimento. Hebraice מִתְחַן, mutato
ח in נ, quæ ſunt unius organi,
aliisque etiam in linguis crebro
commutantur. Eſt poteſtas ſecun-
daria, quæ manavit a primigenia
illa Terendi ac levigandi, quam
Arabes quoque pro amplitudine
linguæ, ac vetuſtæ memoriæ af-
ſervarunt. Probatur, exploratur au-
rum terendo ad coticulam. Inde

امتنان السله قلوبهم

Terendo probavit Deus corda illorum
nempe ad Coticulam afflictiōis &
calamitatis, quæ inde محنة ap-
pellatur. Sic recte vertitur apud
Giggeum. Ad Lapidem Lydium
quoque manifeſto ſpectat prover-
biale noſtrum dictum, in quo
متحن sat. paſſ. conj. 4. honorabitur
proprie pretioſus cenſebitur, ob o-
culos ponit aurum, aliaque pretio-
ſa rerum, terendo & fricando pro-
batarum. מִתְחַן eandem indolem
habuiſſe

وَمَا أَنَا قَدْ عَرَّضْتُ خُبْرِي
لِلْاِخْتِيارِ وَعَرَّضْتُ حَقِيقَتِي
عَلَى

habuisse liquet ex *Esa.* 28: 16. *u-*
bi suavi lusu Medias vocatur. מִן
מִן *Lapis explorationis.* Quasi di-
cas *Lapidem Lydium* ad quem *cor-*
da hominum & *intime Cogitationes*
explorentur, ut *Coc.* in *Lex.*
notat. Non displicebit, credo,
imago hæc, reddita iis locis ubi
מִן prostat; ut *Job.* 12: 11. מִן
מִן *Auris* tanquam ad coti-
culam terit & *explorat dicta.* Simi-
liter reliqua. Ceterum a rad.
כֶּרֶם *Pretiosus, nobilis, liberalis,*
generosus, magnificus fuit est כֶּרֶם
vitis, כֶּרֶם, unde apud *Havi-*
rium Conf. 12. habemus כֶּרֶם
כֶּרֶם *Filiam vitium* vel *vi-*
nearum pro *vitigeno latice.* Ulti-
mum כֶּרֶם, est etiam *fus. pass.* 4.
ab כֶּרֶם *med. Vav, facilis, lenis,*
levis fuit. Alio adspectu idem ver-
bum valet *quievis*, ejusque deri-
vatum כֶּרֶם est *quies, modestia,*
mansuetudo, lenitas, Commoditas,
facilitas vitæ. כֶּרֶם *Opulentia.* Ex
priori usu explicandum illud כֶּרֶם
Deut. 1. 41.

عَرَضَتْ خَبِيَّتِي لِلْإِخْتِبَارِ

Produxi thesaurum meum ad cognoscendum. عرض valet inter alia أظهر conspicuum fecit, & exposuit. خيبة sub rad. خيا. ult. Vau je, apud Golium est Abditæ rei. Latibulum. Prior notio hic obtinet, thesaurumque designat, & quidem *Literaturæ* ac *Eruditionis* in hac serie. *Schol.* خبىتى

מכתומי ומה חבאת מנ
reconditus meus est חבתי עלי
abesaurus, & quod occultum
habebam de scientia mea. Confer
 חבא חבא ult. *Eliph.*
 & חבא חבא ult. *Pav* aut je, jam
 חבירי inf. 8. a
scivit, cognovit, rescivit.

وعرضت حقيتي علي
exposui peram meam,
ad specimen capiendum. عرض
exposuit et obtulit ad vendendum.
Venditavit. عرض
exposuit venam. حقيبة
pera, mantica, جلد
 يجعله

Ecce autem ego produxi vobis *Thesauros* meos ut exploraretis, & *peram* meam exposui ut specimen caperetis. Aliquis

غير مستحق إنما *masa* est
Vas Coriaceum, quod eques locat post tergum. est a rad. حقب *sub ventre constrictus* fuit camelus. In 4. *Constrinxit sub ventre*, *حقب* *seu cingula posteriore*, *حقب* dicto, in 8. & 10. *conj. In se suscepit* *حقب* *commisit crimen*. In Ha-

non suscipiens in se crimen, tanquam *peram* videlicet, vel *manticam* tergo *adfixam*, uti est etiam in proverbio Latino. In bonum tamen etiam *حقبة* *mantica* hæc se præbet, egregieque dictum a nonne mine.

والتر خير حقيبة الرجل

Pietas autem optima est pera selle camelina.

Laudavit Tebriz. ad *Hamas*, ad-
 dens حقيبة ما يشد خلف
 الرجل والفعل منه احتقب
 واستعير ف قيل احتقب الاثم
Hakyba est quod ligatur post sellam *camelinam*, indeque verbum *Ibihakaba*, post tergum sumfit *pera* visu, quod transferri coepit, ut dicatur, *pera* visu post tergum sumfit crimen. Heic loci usurpatur pro reconditorio aut loculamento inercium, atque adeo pro recondita eruditione,

quam *Abuzeidus* circumgestabat. Sic in conj. 33. *Desiderabat multitudo ipsam remanere* *ليستنجش* *خبائه* *وتستفض حقيبته* *ne vestigares thesaurum ejus*, *حقب* *excuteret ejus peram*. In Conf. 22. *حقبة الاسرار* *pera secretorum* vocatur a *secretis*. Apud Poetas *peræ* mulierum sunt *Nates obesoires*, quod *pulcrum vestis factum* in Arabia. *Diw. Hud.*

لف ثقال الحقايب

Crassa femoribus, graves peris.

In

عَلَيَّ الْآعْتِبَارُ فَأَتَتَنِمُّ لِحَدٍّ مِنْ حَضَرٍ لَعْرِفَ
 بَيْتًا لَمْ يَنْسُجْ عَلَيَّ مِنْوَالَهُ
 وَلَا سَمَجَتْ قَمَرِيحَةً بِمِثْلِهِ
 فَإِنْ أَثَرْتُ اخْتِلَابَ الْقُلُوبِ فَأَنْظِمَ عَلَيَّ هَذَا السَّلُوبَ
 وَأَنْشُدْ
 فَا

In Hamasa.

عذاب الثنايا مشرفات للحقايب

Limpida dentium saliva praeclara, eminus peris.

- Ubi Tebriazius الحقايب le Mem in rub ponitur radicale.
 هنا Pera hic sunt Nar- & منوال ergo ex hoc
 tes. fonte jugum textorium; Liciato-
 بيتا لم ينسج علي منواله rei هذا المنوال ad hunc
 Forsum, non texebatur unquam modum, quasi super hoc jugo testo-
 super ejus leciatorio. Id est singula- ria. Dicitur etiam ان منوالك
 res texture. خشبة est منوال Officium tuum est ut
 jugum textoris pro facias ita. Decet te ita facere. Pro-
 منوال ab Hebr. מנול Sam. 17: prie illud jugum textorium tuum. ita
 7. 2 Sam. 21: 19. Thema est מנול tibi ista tela texenda. Hæc ad illu-
 نبر med. Vav & je, unde strationem Galii in hac voce sub
 نبر Licium, subtegmen telæ, ab نال. Observetur etiam usus
 interlucendo. Item sulcus agri nova- Alharezstani apud Pocok. Specim.
 ti interlucens. Item semita, & nota p. 194. Orta est heresis eorum qui
 lucens circa oram tela detesta. Ma- Decreto Dei bonum & malum at-
 tri

liquis itaque adstantium prævertens dixit, teneas verum hunc singularis plane artificii ac contextura, & cujus similem ne beatissima quidem vena haftenus expromsit; si itaque præcellis in præcordiis deliniendis, contextito nobis carmen hujuscemodi; ac cecinit.

N 2

Et

ونسج علي منوالم
واصل بن طا
Id proxime
ad nostrum accedit. Est tamen
figuræ nostræ major adhuc em-
phasis, nam monente Schol. يرد
ان هذا البيت رفيع الصنعة
فسي الشعر لم يصنع بيت
Vult dicere hunc versum esse

celsi artificii in Poesi, cui similis
versus nunquam sit factus. Illuc
spectat etiam Unicus, in-
comparabilis. Radit نسج texuit.
Unde نسيج Textor. metaph.
Mendax qui mendacia suis & textit.
ita Græce. Venti etiam
dicuntur Texere quum ex aduerso
spirantes ductibus decussatis arenas
signant. Unde in Diw. Hud.

الفولج من الريح نسج

Agmina ventorum sexentia.

Exponitur etiam glomeratis inter
se pedibus Properavit. Latinis te-
xere gressus &c. &c. Quin Græ-
corum νῆμας, quatenus Itam,
reditumque omnem designat, a te-
xendo fluxisse videtur.

ولا سمحت قريحة بمثاله

Neque prompta & facilis fuit vena
nulla in consimilem illi. قريحة
indoles, ingenium, naturalis vena
& industria. Proprie prima e puteo
scaturiens aqua. Lymphæ pura,

limpida, nulli rei permilla, quæ
etiam قراح & قريح. Teblotius
ad Conf. 6. القريحة في
الأصل أول ماء البئر النابع
عند جفرها وشبه الذهن
بذلك لما تولد عنه من
Karycha in stirpe est prima
illa aqua pntei, que scaturit quum
foditur: & comparatur ingenium
cum

فَأَمْطَرَتْ لَوْلُوا مِنْ نَرْجِسٍ فَسَقَتْ

وَمَرَدًا وَعَضَّتْ عَلَيَّ الْعِنَابَ بِالْمَرَدِ *

فَلَمْ يَكُنْ إِلَّا كَلَنْجٍ الْبَصْرِ
أَوْ أَقْرَبَ حَتَّى أَنْشَدَ وَأَقْرَبَ
سا

cum illa ob ematos ex illo sensus. In 8. Conjug. اقترح Extemporanea carminis vel orationis vena polluit. In Hist. Tamerl. p. 30. جمود

congelatio vena scaturientis ponitur pro insipientia, allusione ad hanc originem. Porro سمح

Beneficus, liberalis, facilis, clemens fuit. Deriv. سمح facilis,

mitis, lenis, liberalis. Hæc secundaria sunt. Primariam vim sinit سمح

lignum enode. In 2 conjug. eadem notio servata, ubi سمح

est rectam, aqualemve facere hastam, proprie enodem. Conveniunt autem سمح

& سهل, nisi quod posterius hoc de terra potius molli, plana, facili usurpetur. سهل autem terra

plana ac molli opponitur حزن

terra salebrosa ac dura. Inde حزن

tristis fuit. Apud Hebræos מרע e Contrario, latus fuit; quasi dicas sine nodo & asperitate ulla cordis tristitia contracti, aut constricti. Hæc fufius alias, etiam munifica liberalitatis, & clementis condemnationis, usibus matri Hebrææ restitutis ex Arabia.

اختلاب القلوب Delinire corda

Inf. 8. 2 خلب fascino fascina vit dictis delenificis, & tanquam in septo cordis tetigit. Redeat ad Originem supra jam ex Teblebio productam.

انظم علي هذا الاسلوب

Contextito super hoc ductum. Thema teritur in margaritis confertis.

Inde transfertur ad carmen eleganter compositum. Belgice Rygen, inrygen. Ejus derivatum نظام est

linea seu funiculus margaritarum.

Et figurate الامر ملاكى Id quo

nega-

*Et pluit illa margaritas ex narcissis, irrigavitque
Rosam, atque admordit uvas grandine.*

Intercessit vero nictus tantum oculi, coque minus, quum
mirificum hocce producus cecinit.

N 3

Ro-

negotium constat ac subsistit; interior
constitutio & firmitas rei omnis;
quasi dicas nexam & ordinatam ejus
seriem. Hinc ducta phrasis انفرط
diffoluta & disturbata est
series ejus, pro confusione rerum,
& turbatione omni. اسلوب
tractus. via. semita. modus
agendi. Pars doctrinae & cognitio-
nis etiam in Golio. Radix est سلب
traxit. Hebræum שלב huc non
pertinet, sed cum قلب confe-
rendum, quod Crenas & incisuras
manerum designat.

Pluit margaritas ex Narcissis. Scho-
lastes النرجس له نور اصفر
فيه انعكاس وفتور تشبه به
العينان ان كان في نظرها
Narcisso flos est flavus in quo
fractio & languor: cum eo autem
comparantur Ocelli languidius in-
tuentes. 3. امطرت. fam. præ. in
4. امطره. Pluit, pro
Latrymavit hic positum
figurate, margaritæ etiam Lacry-
marum figuram gerentibus. A-
matoria hæc. Sat venustam &
hocce.

امطرت لولوا من نرجس

بكت لولوا مرطبا وفاضت مدامعي
عقيا فصلا الكل في نجرها عقدا *

*Flevit illa margaritas recentes, & exundarunt quoque birqui mei
Gemmis rubris; quæ mexuerunt super collo ejus monile.*

rigavit rosam.
Id est humectavit ge-

nam roseam Nota imago. ورد
est podo.

عضت

فصلی

E

Rogavi eam, quia inviseret, removeret velum suum
Rubicundum, deponeretque in aures meas suavissimum
— sermonem.

Removit itaque crepusculum, quod tegebat splendorem lune,
Cadereque fecit margaritas e sigillo suave olenti.

Hic

Et Deponere in aurem meam sua-
vissimum sermonem. *سمع* Audi-
tus, & ipsa *Annis*. Radix *سمع*
posuit. *ودع* inf. 4. a. *ودع* posuit.
deposuit. reposuit asservandum. Ea
est origo verbi *yr* scivit, cognovit
quasi dicas *resonantem habuit in*
memoria; plane ut *وغي* quoque
apud Arabes est deposuit in *وعا*
reconditorio, & deinde, asservavit
in mente, *memoria retinuit*. In 4.
ودع deposuit & servandum dedit
quid alicui, *דמי*, Communicare,
committere arcana, &c. &c. Hic
loci speciatim attenditur arcanum
quid in aures quasi Deponere ac
Commendatum. Porro *اطيب*
est *form. comp.* ac *superl.* a *طاب*
טוב med. *Vav*, & *je*, Bonus, ju-
cundus, suavis, fragrans fuit. Pro
איטב etiam effertur *טוב* *אטב*
טוב, ut *טוב* & *טוב* in Bibliis alter-
nantur. Ut autem Hebraeis *טוב*
bonus suavis, saepe est suave-olens,
ita istam potestatem mirum quan-
tum frequentant Arabes, quippe

quibus *طيب* est odoramentum
omne, ac aroma, & 2 Conj.
طيب aromatibus conditum. 5.
طيب Aromatibus conditum, vel
unguento odoribusque persusus fuit.
Hic loci ista quoque vis captata
est, & suave Olens sermo intelligi-
tur, ut patet ex vericulo sequenti
ubi pulchrum & tanquam aromati-
bus conditum os inducitur.
فرح حبي شقيقا غني سنا
Et removit Ruborem crepus-
culi, qui tegebat splendorem lune.
Id est Rubicundam ricam a pulchra
facie demovit, *كبرالت نقابا احمر*
حسن حسن الوجه
ut Scholiastes notavit. Est autem
eodem Schol. monente,
جمرة الشمس بعد الغروب
Rubor solis post occasum. Radix
شقق condoluit, miseratione ductus
fuit: In 2 parum fecis, parum re-
deteriora modo tamen velle. In 4.
metuit.

فَجَارَ الْحَاضِرُونَ لِبَذَاهَتِهِ وَأَعْتَرَقُوا
بِنَرَاهَتِهِ فَلَمَّا آتَسَّ اسْتَيْنَسَهُمْ بِكَلَامِهِ وَأَنْصَبَ بِهِمُ
الْي

*metuit. Ita Golius. Ea nemo intel-
ligat, expediatve, sine notitia Ori-
ginis, quam recludit Tebrizius ad*

Hamasfa اصل الشفق الضعف
ومنه ثوب شفق

*Stirps verbi hujus adfert debilitatem
indeque dicta vestis Schjesek, debi-
lius texta. Ex hoc jam fonte me-*

*tus, nec non commiseratio proflu-
xere. Crepusculum etiam a debili
adhuc lumine ita dictum apparet.*

Sequens سَنَا pro سَنُو Lux,
Splendor, pecul. fulminis, est a
سَنَا ult. Var; Luxit, Splenduit
spec. in sublimi. In Hamasfa Pater
duobus Filiis hoc versiculo paren-
tat;

شهابان منا او قدا ثم اخمدا
وكان سنا للمدلجين سناهما

*Duo Fulmina belli e nobis accensa, mox extincta sunt:
Quorum fulgor noctu viantibus prae lucebat.*

Postremo قمر Luna sic dicta vi-
detur a Colore albo, & quidem
subfusco illo, ac viridi, qui residet
in them. قمر. Alio nomine Luna
لمبادرتة appellatur, بدى
quoniam praeco-
cupat solem oriendo; nam بدى
est festinavit. Apud Algazalium
وجهه كالقمر ليلة
Ejus facies erat ut Luna,
nocte decima quarta mensis. Id est

in plenilunio. Tertia adhuc est
Luna designatio per vocem هلال,
Luna nova, praesertim nascentis
quin & denascentis, mensium pri-
mis ac postremis diebus. Idem
هلال هلال Luciferum quoque
designat.

فساقتت لولوا من خاتم
Es projecit margaritas d
figillo bene-olevis. Verbum سقط
cecidit. in 3. exponitur alterius cum
alio recitavit Carmina, quasi
dicas

Hic vero adstupere omnes extemporalem hominis facultatem, & agnoscere cum a plagio esse quam alienissimum, quam

dicas cadere fecit ex ore. لولو

Margarita hic sunt Pretiosi & pulchri sermones, quæ & Matt. 6.

sic adhibita. خاتم figillum pro ore positum, & quidem فم

كالخاتم في الاستعارة

والضيق وقد كثر الشعراء

في تشبيه فم النساء بالخاتم

Ore, figilli inflar rotundo

arcto, nam Poete multi sunt in comparando ore cum figillo ob arcum clausumque ejus. Non absimilem figilli usum in artissime clauso & compacto reperies Jobi 41:6. وادور

واعترفوا بنزاهته

agnoverunt puritatem ejus, à furto nempe aut plagio. Radix

نزهة est avertit, cohibuit sese ab inbonesto. Integer, intactus, immunis fuit a malo, Aeris malignitate

omni carnis regio, & amoenitate purissima ac delicatissima floruit. Aliquid lucis pro primaria potestate

adfert Teblebius quum نزاهته

exponit رفعة وبعده عن

التهمة بسرقة الشعر

Sublimitatem & remotionem ejus

a suspitione furti in carmine illo. Inde colligitur principem vim sitam in remotione sublimi.

كلما انس استيناسهم

Et quum percepisset cicurationem eorum. Sic proprie. Radix utriusque

verbi est انس familiaris evasit,

assuevit. In 4. etiam vidit, specavit, cognovit, percepit, انس

audivit, sive percepit vocem. Ansa istorum usum ex origine tenebitur. Ab انس

انس, homo, est انس

genus humanum oppositum و

generi ferarum. Hinc jam انس

humanus fuit, & انس

consuetudo, familiaritas, qualis est hominum inter se, cui opponitur

وحشة feritas mansuescere nescia. In 5. conj. فانس

Mansuetus fuit & cicuratus. in 10. item cicur evasit de fera fugaciore. Inde infin. heic loci elegantissime usurpatur, conciliatione animorum

per cicurationem expressa. Scholiales recte, انسهم

وتركي نفارهم وانكارهم

عليه Ispinas eorum, est cicuratio,

نع

إِلَى شَعْبِ أَكْرَامِ أَطْرَقَ كَطَرَقَ الْعَيْنِ
ثُمَّ قَالَ وَدُونَكُمْ بَيْنَيْنِ آخَرَيْنِ وَأَنْشَدَ

وَأَقْبَلْتُ يَوْمَ جَدِّ الْبَيْنِ فِي حِلِّ

سُودٍ قَطْعَ بَيْنِ الْبَيْنِ لِلْحَصْرِ *

فلاح

et omisso alienationis, et averfio-
nis adversus eum.

وانصباهم الي شعب

أكرامه Et effusionem eorum ad

viam honorandi ipsam. Prius est

inf. 7. 2 صبب fudit. effudit.

unde انصباب hic est جري

curfus et inclinatio. Supra

declaratum Conf. 1. Alterum

طريق في الجبل est شعب

Kia per montes proptie. Postre-

num كرم. inf. 4. 2 اكرام

honoratus fuit, quod paulo ante

vidimus.

أطرق كطرق العين

Terram spectavit tanquam nichu

oculi, Id est ad momentum oculos

bumi defixit. Verbum طرق

habet varios, eosque profundz

Originis adspectus. In 4. Conj. a-

put Golium redditur, Contigit.
Obmutavit. Huius oculos defixit. Id
difficillime quis conciliet cum
reliquo usu: succurrat ergo Zed-

bius اترك لي رمي بصره

الي الارض ساكتا واصل

من النظر الي الطريق الذي

يطاه Atraka est coniecit oculos in

terram silens. Origo est a spectanda

via طريق Taryk, quam calcit.

Sequens طريقة indidem fluxit,

Ordo. series. Vestigium vestigio in-

pressum. Inde طرقين

sewel aut bis. Proptie vestigio uno,

aut duobus. Hinc طرقة العين

Vestigium quasi, ac momentum o-

culi.

Accipite. A

دون infra, proptie, proxime, est

formula دونك Cape, habe tibi,

quasi

quando ille eos jam conciliatos sibi deprehendens, & inclinatos ad summum sibi honorem deferendum, Oculis in terram dejectis, & brevi facto silentio, Capite inquit, alios duos Versiculos, & cecinit.

Et prodiit illa, quum jam serio esset discedendum, in stolis

Nigris: admordens pulpas extremas digitorum poenitentis desperati.

O 2

Mi-

quasi dicas infra te, vel prope te; quod tollere possis, si libeat. Il-
luc tendit usus Eutychii in Ann.

Alexandr. t. 2. p. 121. قدونكي

فقد نصحت لك

Penes arbitrium ergo tuum eris; ego sane admonui te. Illuc quoque expositio Scholiastae دونكم

اغراء معناه حذرنا واسمعوا

Infra vos, est innotandi formula, cu-
jus vis est, advertite & auscul-
tate.

فقد بنان النادم الحصر

Mordebat extremitates digitorum poenitentis moerore oppressi. Notan-
da est perpetua fere structura Ara-
bum, qua mordere extremos digi-
tas Poenitentis valet, ad instar il-
lius id facere; nisi quod ita enun-
ciatus sensus censeatur nervosior.

نادم a نادم poenitentia praesertim
spera, ductus fuit. In 3. نادم

compotorem egit & قدمان ac قدمان
compotor. Ratio alibi declarata.

quod apud Golium exponi-

tur tenax, avarus, latiore pollet uss,
ab arcto nempe, & angusto radiciis
المنقطع, حصر, atque hic designat

من الكلام qui pra moerore lo-
qui non potest, vol ضيق القلب
angustatum corde, prout Scholiastes
annotavit,

فلاح ليل علي صبح

Et apparuit nox super aurora. Id
est velum nigrum pulcherrima faciei
fuit injectum. Rad. del. ليل nox

declarat per نقاب اسود برق

Operimentum faciei nigrum, Ri-
cam. Acumen quoque in لاج

micuit, splenduit. Respicitur ad
splendidam nigredinem hujus operi-
menti; quum alias splendor & te-
nebra

فَالْأَحْلَىٰ لِيَّ عَلَىٰ صَبْحِ الْكَلَمَا
عُضْنُ وَضَرَسَتْ الْبَلَوُ بِالْمُصْرِي

فَمِنْهُمْ مَنْ اسْتَنْصَى الْقَوْمَ قِيَمَتَهُ
وَأَسَءَ

nebræ noctis pugnent, ac parum consistant.

quam utramque
 capite sustinebat tener ramus. قل
 ٧٢٦ levis fuit, indeque porro pau-
 ens, parvus, vilis &c. habemus

in 4. Conj. *أَقْلَ* extulit in altum,
& *فَأَسْتَلَّتْ* super caput. Levavit.
غصن *Ramus*, *Virga*, a غصن
in Appendice Golii amputavit.
Intelligitur *formosa puella*

ΘΙΟΥ ΕΡΓΟΣ ὅΤΙΣ ΔΥ ΓΕΝΑΙ ΘΙΟΣ

Ut *Æschyl. in Examenid.* 669. *Rami* quoque vel *Germinis* vocem figuravit. Homerica phrasi diceretur, quæ ἀνδραγαθὸν ἐπὶ τῷ ὄν. *Scythiastes* *Ramum* exponit القامة *saturam erectam*. *Phantasia Poetica* inducit *formosissimum ipos*, *capite sustinens Noctem simul & Auroram*; *Auroram* quidem in *facie pulchra*; *Noctem* vero in *Rica faciei superinjecta*.

ضرست البلور بالدمي
Masticabat beryllos margaritis. Id est Digitos Dentibus praeordebat.
 eosque prae vehementia morioris
 molaribus suis comminabat veluti.
 Verbum ضرس fortius est quam

ض — e est enim *Molari dentes*
 ضرس *Durs dicto, vehementius*
compressis. Hinc speciatim exponitur
Dentibus prebendis lignum, aut
simile quid, explorande duritiei
ergo. Redditur etiam, sevit in eum
fortuna, quasi dentibus usa, &
morfu videlicet, nam Tempus Mor-
dax & Caninum vocant Arabes
asperum atque iniquum. Porro

Billaur est Beryllus. Hujus
gemma summa commendatio in
longitudine, quia Cylindros ex eo
facere amant, teste Plin. 37: 5.
Conf. Salm. Exerc. Plin. 779. 780.
Vides anam Beryllus transferendi
pro

Micuitque Nox super aurora, quam utramque in capite portabat

Tener Ramus: masticabatque beryllos margaritis.

Tum enimvero omnes extollere viri pretium, & predicare

O 3

co-

pro digitis, quorum laus & commendatio quoque in teresi longitudine. Postremum *دُرّ* est plur.

fr. a *دُرّ* *margarita*, praesertim Major, Unio. Hebraeis *דָּרָה* etiam fuit *margarita*, ut Boch. Hieroz. p. 2. p. 709. & seq. demonstravit. Derivat: *דָּרָה* a *דָּרָה* *rotundus fuit*;

autumatque significationem *דָּרָה* *radiavit* a *margarita* esse ductam, quum Arabes a radiante candore eam ita appellatam esse velint. Res digna quae alibi latius discutatur. Dicam tantum obiter vim thematicae esse *radiatim fluxit*, ut & *radiatim luxit & splenduit*, prout *דָּרָה* est *fluxit* primo, deinde *luxit*. A prima illa notione emanavit *דָּרָה*, *Myrra sponte fluens*, ipsa etiam vis *Libertatis*, seu *fluxus liberi* in *דָּרָה*. Ab altera, *דָּרָה* sonat *Margaritam*, omnino enim derivam radicem fuisse arguit *Dagesb* forte in *דָּרָה*; eademque ratione *דָּרָה* dictam vidimus supra a *דָּרָה* fuisse. Quod autem attinet ad figuram Unionum pro dentibus candidissimis, & Cylindrorum pro

digitis speciosa longitudine se commendantibus, habet ea suam gratiam, quam nec Europaea Poetis abhorreret in rebus amatoriiis. Sed Beryllos unionibus masticatos Orientali coelo debemus relinquere. Vitiosissimum foret id nostro ore ac more. in Oriente ubi id cui quid comparatur, eo ipso quoque nomine signatur, aequae commodum id, ac si dictum fuisset, *Digitos Cylindraceos masticabat dentibus margaritis referentibus*.

دَرّ دَرّ دَرّ *استسني القوم قيمته*

Tunc temporis extulit populus pretium ejus. *دَرّ دَرّ دَرّ* *Pretium, Valor*

est a *دَرّ*, *قام*, *stetit*. Item *comstetit*, *valuit*. Apud Latinos etiam *stare*, in *pretio ac valore* teritur.

دَرّ est 10. *Conj.* a *دَرّ*

luxit, splenduit; in 4. *دَرّ*

magnifice extulit, & tanquam ex

alto fecit splendere. Inde *دَرّ*

altus, excelsus, pretiosus. In *Hist.*

Tamerl. 156. *دَرّ دَرّ دَرّ*

Promissa splendida. Et *Abulphar.*

p. 400-

فاندا

p. 400. *جین زلہ* *Chlamys magnifica*. Est ergo tanquam *magnificum & splendidum* efferre nostrum (پیشہ), quod, Lexica non fi-
sunt. De *جین* teneatur esse
compositum ex *جین* *tempus*, &

ratione dicitur ⁼⁼ يومين ⁼⁼ die illo, & ⁼⁼ ليلة ⁼⁼ nocte illa, quæ Golius sub
آن annotavit. Adde وقتين ⁼⁼
hora illa apud Abulphar. & اوانين ⁼⁼
semper illa, in Div. Hud. quin
& اتيين ⁼⁼ Tu tunc invenio, ad quam
formam etiam alia putem com-
poni posse.

copiosam استغفرى وا ديمته
aut uberem dixerunt ejus pluviam.
 Verbum غفرى *copiosum* fuit las,
 dat in 10. *Copiosum* quid
petiit & captavit; nec non censuit,
& praeferat. عرى per Aim est
 jomis, 77. Duo haec themata u-

nam videntur habere Originem,
sic ut *juvare* ab *uberi* & *Copio*
profluxerit. *Ubertatis* & *Copie* a-
bundantis vim sub *q* in Bibliis
quoque reperio. Sequens ريمه
in figura Orienti adamata, est e-
nim pluvia hic, *facundia* *finens* &
rigans voluti. Radix رام *quiescit*

٧٧١. Item perennavit. Speciatim
 Tranquilla pluit Coetam. Inde
 ٧٧٢. Pluvia tranquilla, silens,
 sine fulmine aut tonitru saepe per
 aliquot dies durans ad minimum
 tertiam diem parsem, ut est apud
 Golium. Uterque Scholiastes, ait

دِيمَة مطر يروي يوما وليلا
وهو سَكْنَاية عن سَكْلَامَه

بالشعر *Dyna est pluvia quae rigat
diem noctemque continuata: estque
figura Orationis versa quae usus fuerat.* Confer *Deut.* 32: 2.

اجملوا عشرة وجملوا
Pulchrum ei amicitiam
 عشرة
 com

repiossimam ejus pluviam, & amicissime ipsam tractare, quin
& pulchra ipsum veste donare. Qui narrationem hanc retulit,
quam, inquit, viderem, quam resplenderet ejus pruna,
quamque nitore ejus fulguraret, acriore obtutu notavi ipsum,
atque spatiosi sivi aciem per characterem ejus. Ecce autem
erat

omnemonstrans, pulchrumque e-
dium effecerunt corticem ejus. Ita
proprietas Arabica habet. جمل
Pulcher & elegans fuit, dat in 4.
اجمل Pulchrum quid fecit: Bene
meritis fuit de aliquo. قشر

amicitia, facies, familiarium. O-
rigo pendet a numero demario, qui
Arabibus solennis in societatibus &
confortiis. Figuratus est قشر
cortex a قشر decorticavit, nam
monente Schol. قشر الرجل

قشر ثوبه ولباسه Cortex Viri vocatur
ejus vestis, & indumentum. Vides
pulchrum facere corticem alicujus,
esse novam ei vestem donare. No-
tio pulchri, elegantis, speciosi, de-
cori, quae principem locum tenet
apud Golium, est secundaria, a

جميل liquefactum omentum, Au-
ctor mihi Tebrius ad Hamasa
قال ابو العلا الجميل اخذ من
الجميل اي الشحم المذاب
لان الانسان اذا سمن جمل
Dicit Abulola pulchrum sic vocari

ab adipe liquefacto, quoniam quum
pinguescit aliquis, nitet & pulcher
fit. Similiter Tebrius ad Conf. 10.

الجميل السمين من الجميل
Zjamyra est pinguis
nitida a Zjamyra quod est adipe. Ergo
adiposum dixerunt Arabes pro nitido,
& mox pro pulchro ac specioso; ut La-
tini contra Nitidum traduxere pro
pingui, & pulchre nitere dixerunt bene
saginata atque adiposa. Clar. Host.
in Smagm. Oriens, hinc illustrari
putat زما retribuit, vel potius
bene & pulchre meruit de aliquo.
Parum memor erat Vir Doctissi-
mus istud زما etiam usurpari pro
male meruit. Ergo alia est Origo,
de qua alibi commodius anqui-
retur.

Inflammatio
pruna, vel titionis, est, secun-
dum Tebrius عن
جدة دهن ودكاء عقل
circumlocutio ad aciem ingenii prom-
titudinemque ejusdem designandam.
Thema لهيب arbor, flammam
extulit, etc. In 5. التهاب inflam-
matis

فَإِذَا هُوَ شَيْخُنَا السَّرُوجِي فَقَدْ أَقْمَرُ لَيْلَتَهُ الدَّجُوجِي هَهْنَاتٍ
بِقَسِي

matas suis. Ad interiorem linguam

proprietatem pertinet, quod *لهب* potissimum sit *flamma pura, expers fumi. لهيب* vel *لهاب*, vel *لهبان* *flagrantia & ardor sine fumo لهبة* *Ardens* & *micans candor*. Consonat usus Biblicus, indeque *لهب* *flamma gladii*, & *لهب* *flamma haste*, pro *micanti fulgore* commodissime potuerunt transferri. Porro *جذوة* per *phata*, *kefra*, & *damma* ad primam, est apud Golium *pruna ardens*, nec non *pars ligni ad extremitatem accensa, sive non*. Intelliges *Titionem*, sive *lucentem sive resinctum*. Audi *Teblebium*. *الجدوة في الأصل*

نار في طرف العود قال ابو عبيدة الجدوة قطعة غليظة من الخشب كان في طرفها *Vocabulum* *نار او لم يكن*

hoc notat in Origine ignem in extremitate ligni: Dicit tamen Abu Obeida esse frustum crassius ligni, sive in extremitate ejus ignis sit, sive non. Innuit *torrem* hoc nomine signari, qua *vivum*, qua *mortuum*. Elegantior tamen usus *titionem ardentem ac vivum* requirit, quem *Horatius* noster observavit.

Coruscationem *تالق جلوته*

splendoris ejus, sub eadem splendidi ingenui figura subnexuit. Ad vim linguam perspicendam teneatur *جلوة* item cum *phata*, *kefra*, *Damma*, ad primam, esse *splendorem conspectui patentem*, nulla nube, nullo velo obscuratum, aut interceptum; a *جلأ*; *relexit*, *revelavit* sic ut *nudum* simul & *nitidum* quid *appareret*. Alterum *تالق* in *ر*. ab *الق* *coruscavit* fulmen. Exponitur etiam *Ornata* & *compta* fuit foemina; nempe ut alterum *برق* *fulguravit* etiam valet *splendide compta* & *culta* fuit mulier. Additur *succinxit se* & *caput extulit ad litigandum* mulier, vel *ad aliud quid mali*. Id iterum est a *coruscatione fulgaris* nam *برق* *tonare ac fulminare* dicuntur, quæ *metum incutiant*: nec *inficere acrem* ac *Clamosam litigatricem*, *fulminatricis* nomine adfecerunt nostri Arabes.

أعنت في توسمة

Diligentius eum notavi. Proprie longius proventus sum in physiognomiae ejus observanda. Prius in 4 Conj. a *معن* *longius provehi* in cursu; unde *أمعن* *in omni re longius provehere*

erat is noster Senex Serusjiensis, cujus *sublustris* jam *luna al-*
P bi-

vehere sese, vel cursum admittere.

Apud *Algazalium* est نظرت *ad pexi longius pro-*
واعتت النظر *recto & admissio visu.* Generalem
usum satis declarabit hoc *Avicen-*
na. L. I. p. 75. مستمر الي

Proceedens seu continuans
ad ultimum usque diligentiam. Po-
sterius est in 5. a *وسم* signo, cha-
racter, *stigmata* notavit faciem.

وسرحت الطرف في ميسمه

Et spatium sibi aciem in ejus char-
acter. Posteriorius *ميسم* est ab ea-
dem rad. *وسم*, delignans tum
instrumentum quo nota inaritur,
tum ipsam quoque *notam*, & cha-
racterem altius impressum. Elegan-
tissimam phrasin *سرح الطرف*
libere passum emisit aciem, ad conf.
1. jam vidimus. Galli dicunt *pro-*
mener la Vue.

اقمر ليله الدجوجي

Cujus nox tenebrosa, jam *sublu-*
stri luna albicabat. Figura subli-
mior; qua innuitur *nigros capitis*
capillos jam albicante canitie sparsos
fuisse. Ita Teblebius *اقمر اي*

ابيض وصار مثل لون القمر
يريد ان شاب شعره الاسود

Akmara est albicavit, & luna colo-
rem induit: Vult autem dicere inca-
nuisse nigros ejus capillos. دجوجي

est valde tenebrosus, a *دج* in 2.

Conj. *obnubilatum fuit coelum.*

Nox supra pro *velo nigro*,
nunc pro *nigro capillitio.* Arabes

لَيْلٍ *Noctem trans-*

ferre amant ad omne nigricans,
unde & *vinum altiusgubens*, seu *ni-*
gricans appellitant *لم ليلى* *ma-*

trano nocturnae nigredinis. Cum Vet.
Poeta, *Noctis colore tinctum* dicas.

هنات نفسي بمورد

Gratulatus sum mihi ipsi suave ejus
commercium. Vox *مورد* *Sebo-*

liasti simpliciter hic est adventus,
reditus, a *ورد* *descendit. adve-*

nit. rediit. Ego figuratius autumo,
quatenus a *ورد* *descendit in a-*

quam, *مورد* sonat *aquationem;*
jam vero *aquationem*, stilus sub-

limior frequentat pro *jucundo com-*
mercio, ut Conf. 1. vidimus.

هنات in 2. ab *هنا* ult. *Elif,*

Latatus fuit aliqua re, juvit res ip-
sa, consociu facilis fuit & saluber

cibus: ab ungendo & liniendo, ut
existimem: dicunt nempe *هناني*

Linivit, unxit me cibus,
pro *bene sedit, saluber fuit.* Et

كلوا

نَفْسِي فِي مَوْرَدِهِ وَابْتَدَرْتُ اسْتِلَامَ
 يَدِهِ وَقُلْتُ لَهُ مَا الَّذِي لَحَلَ صَدْرِي
 حَتَّى جِئْتُ مَعْرِفَتَكَ وَأَيُّ شَيْءٍ شَبَّ لِحْجَتِكَ حَتَّى
 انْكَرْتُ حَلِيَّتَكَ فَأَنْشَأَ يَقُولُ
 وَقَعَ

Comedite كلوا هنيا مريا
 quod ungat & pinguescias, for-
 mula solennis. Illa ungendi pro-
 prietas apud Galium ergo iure prin-
 cipem sedem occupat. Inde in 2.
 Ungat te ليهنيك هنيا
 hoc, id est salubre tibi reperitur. Sic
 nata gratulatio omnis.

Osculo salutare mea-
 sum ejus. Est Inf. 8. سلم سلم
 integer fuit. Item salutavis formu-
 la سلام عليك pax tibi.
 In salute autem impertienda locum
 invenit Osculum honoris. Hinc
 salutavis cum osculo; & spe-
 ciatim Venerationis ac religionis,
 in Sacris Meccanis, ubi Cabe La-
 pis Niger osculo honorandus. Hattu-
 cinatur Tebbeius, vel potius An-
 darius, quem laudat, aliunde e-
 tyymo repetito نقيل استلام اي
 ابن الانباري استلام الحجر

معناه لخذة ومسه بيده
 واستلم افعل من
 السلامة وهي الصخرة

Islilam est Osculari: Ibn Anhari ait,
 Islalama in Lapide Nigro significat
 capere & contingere sua manu: est-
 quo 8. conj. illa formata a Salama
 quod Lapidem designat. Nempe
 Himjaritarum Idiomate سلمة
 est lapis, petra; Unde iste usus 8.
 conj. secundum Anharium esset
 propagatus. Nimirum in domesti-
 cis saepe cecutimus, & ubi ad rem
 Etymologicam ventum est, Var-
 rones etiam aliquando ferulam me-
 rentur. Niger ille Lapis Templi
 Meccani, حجر اسود, in re-
 ligiosis circumstantiis officiosissime sem-
 per salutandus est, & vel osculan-
 dus, vel osculo jacto odorandus, si
 tangi manu aut ore nequeat. Vide
 Bobarium de Peregr. Mecc. Hoc
 est استلام الحجر. Apparet
 praeterea استلام اليد, religio-

bicabas non illa tenebricosa. Gratulatus itaque sum mihi-
met ipsi dulcissimum ejus commercium, & properavi ad manum
ejus osculo salutandam. Dixi autem ipsi, quid est quod for-
mam tuam immutavit, ita ut quis esses penitus ignorarem;
& quid rei barbam tuam canam reddidit, usque eo, ut non
agnoverim anteriorem tuam speciem? Ille vero struttis mox ver-
bis dixit.

P 2

In-

Jo osculo Venerari manum, ac pro-
inde plus quam تقبيل, atque
formulam captatam esse ab Havi-
rio, honoris & reverentiae majoi-
ris ergo.

اي شي شيب لحيته

Quid rei canam fecit barbam tuam.
Supra jam aliquid notatum de the-
mate لحي desorticavit, unde
descendit لحي mandibula, maxil-
la, ejusve pars, unde barba enas-
citur; & لحي barba ipsa, genis
inroscens, vel & mento. شيب
est 2. a شاب incanuit caput med.
je. 3. شيب canities. Idem
thema med. Vav, est miscuit. Ea
prima notio, ut infra commodius
ostendetur; ubi speciatim sese of-
feret usus in Gofio enoratus sub
2. conj. Canitie affectu ipsum inde-
ror.

حتي انكرت حليته

Sic ut speciem tuam ignoraverim.
A verbo حلي placuit oculis res,

proprie polita, & trita fuit, est
حلية externa forma, species trita
& polita rei, persona. انكر
in 4. ut alienum abnegavit: non
pro suo agnovit. Superius jam il-
lustratum.

فانشا يقول Et struxit dixit.

Arabismus, vel simpliciter, pro
coepit, instituit dicere; vel quod
malim انشا hic est compositus
versus. Radix est نشا extulisse,
in altum surrexit. 2. intransitive.
Inde انشا produxit, Spectationem
Orationem ornatum.

وقمع الشوليب شيب

Quod inciderint miscuitia, canis
sparsit. Est ellipsis pro شيبني
canis sparsit me. Pukre alluditor
ad Originem canescendi, a mixtura
quæ inest in شاب, cujus deri-
vatura شايبة Res impura apud
Galium, proprie signat Miscens
quid. Ita Schol. شوايب ما يقع

في

وَقَعَ الشَّوَابِ شَيْبَ وَالدَّهْرَ بِالنَّاسِ قَلْبَ *

لَنْ دَانَ يَوْمًا لِشَخْصٍ فِي غَدٍ يَتَغَلَّبَ *

فَلَا تَتَفَّ بِوَمِيضٍ مِنْ بَرَقِهِ فَهُوَ حَلَبَ *

واصبر

في الماء الصافي من الاقذار

ويكسر Zbjawajib dicuntur

qua incident de sordibus in aquam limpida, sic ut turbetur. Illae res miscentes شوایب in plur. fr. notant figurate adversitates fortuna, quibus quod limpida erat, conturbatur & collutulatur. Sic Noster in Conf. 40. شوایب ونوایب

Res miscentes & calamitates conjunxit. Concinit Zeblebius

الشوایب ای نکاد الدهر

ومصايبه والشوایب جمع

شايبة وهي في الاصل ما

يقع في الماء من الاقذار

والادناس ابو البقا هي

الكسر المخالط بما كان

صافيا Alschjawajib hic sunt dura

Fortuna & clades ejus: in plurali

a Schjawiba, quod in radice exprimitur omne illud quod in aquam cadit de sordibus & immunditiis. Abulbeka ait esse quicquid turbidum admiscetur rei limpida. Hinc jam liquere potest שובה Canitiem quasi miscellam dictam fuisse.

لَنْ دَانَ يَوْمًا لِشَخْصٍ فِي

Si submissa fuerit bodie alicui, at cras efferet sese. Elegans imago. دَانَ media Vav, submissus, inferior fuit, quod hic speciatim usurpatur, pro cervicem submissis; ut Fortuna veluti mansuefacta, & domita dicatur obsequi.

Contrarium est نَغَلَبَ s. Conj. Victor evasit, & ita sese extulit ac superbiuit: a غلب Vicit, prevailuit, superior fuit. Item Crasso fuit collo. Id postremum continet proprietatem thematis, & ansam praebet usui secundario Viri impraeolentium & victoria. In Nawabig elegans est sententia.

وَالرَّبِيَّةُ يَصْطَادُ بِهَا كُلُّ لَيْثٍ اَغْلَبَ

رب كانت الحياة من القوة اغلب

والربية يصطاد بها كل ليش اغلب

Sa-

Ingruentes calamitates canis sparsere, Fortuna autem homines versat.

Si hodie submittis se alicui, at cras illa sese offeret.

Ne fidas igitur nictui fulguris ejus, est enim fulgur male fidum.

P 3

Et

Sape industria viribus polleatior est:

Nam et in fovea capitur omnis Leo Cervicosior.

Ubi Zamachschjari annotavit p. 226. 228.

ولا تثق بوميض
الاعراب الثاني غليظ الرقة من
قولهم غلب غلبا اي صار
غليظ الرقة ويقال بطريق
المجانر هضبة غلباء وعرة
غلباء وحديقة غلباء وحدايق
غلب اي ملتعة ومنه اغلولب
العشب Secundum Aglabo, est
Crasso collo praditus, a Galiba, cum
inf. Galb, quod est, fuit crasso col-
lo praditus, cervicosus; et potentia
crasso collo pradita, cervicosa: Sed
et hortus spissis arboribus, ac po-
maria densa, ramis luxuriantia, sic
vocantur. Indeque 12 conj. asurpa-
tur de herba densius compacta ac con-
voluta. Elucet hinc, a formula
عرة potentia Cervicosa, id
est invicta, insuperabilis, superba,
subnatum esse usum thematis to-
tius in prepollentia. In 5. saepius-
cule valet tyrannidem exercere, ut
Abulphar. p. 37, 38, 193. Hist. Sar.
فولم تثق بوميض
Es ne con-
fidas nictui e fulgure ejus, est enim
mendacissimum. A themate وثق
firmus, stabilis fuit, itemque Con-
fusus, Fretus fuit in aliqua re, est
futurum 1. يثق. Sequens وميض
Leviter splen-
duit & micuit fulgor, non late se
diffundens per nubes. Est autem ex
proverbiis elegantioribus Arabum
برق الخلب Fulmen nabis ste-
rili, in Vanam pollicitationem. A
خلب decepit, خلل Cbulleb
proprie est deceptor. Deceptorem
autem speciatim appellant Nubem
qua pluviam ostendit quidem
sed non fundit. Talem nubem tra-
ducunt ad eos, qui speciem prae-
ferunt Liberalitatis, Virutis, alia-
rum dotium artiumque, quum in-
tus omnium bonarum rerum sit
sterilitas. Nephidas andros in Epist.
Juda. Dicunt praeterea برق
ورعد

وَأَصْبِرْ إِذَا هُوَ أَضْرِي بِكَ الْخَطُوبَ وَالْأَبْ *
فَمَا عَلَيَّ التَّيْرُ عَامٍ فِي النَّارِ حِينَ يَقْلَبُ *

ثم

fulguravit et tonuit, in Saepe parum aqua est sub tonatrice,
magno magnorum pollicitore. Hinc Nube scil. Ubi etiam nostrum
jam inter Adagia Golii num. 4. Barkolchobabi allegatur. In Navarra
habes صلف بخت مرادة big sententiose.

جهدا السواق اذا مرعد
والصادق اذا وعد

Euge nubem stillantem, quum tonuit!
Et vera dicentem, quum promissit!

Cum fulgurandi verbo in Hist. | Tamerl. p. 195.

كما لبرقت قوما عطاشا غمامة
فلما راعوها لقسعت وتجلت *

Us si fulgures populo sitiienti Nubes,
At ubi viderunt eam, vento pulsa discutitur.

Loquitur de Sultano Egypti qui in Syria adversus Tamerlanem, eductis Copiis, mox domum lapsus fuerat, Damascenis misere desertis. Habes & inter Salomonis dicta Prov. 25: 14. Nubes, et ventus, absque imbre: Vir saccans sese de domo frustratus. Vides jam quid sit Nictus fulguris Fortuna, et quo sensu dicatur Mendax illud fulgur, sic enim jam structura su-

menda, ut decipiens cohæreat in casu recto cum برق, quia non tantum struunt fulgur decipientis, verum etiam fulgur decipiens الخلب, quem admodum a Golio etiam est annotatum.

فأصبر اذا هو اضري بك
الخ

Et tolera, si in te infligaris molestias instimularisque.
Neque enim auro dedecus est, quod in igne circumversetur.

Dein-

Tolera ergo, الخطوب والب
quum irritas in te negotia, et im-
pellis. خطوب plur. fr. 2 خطوب
Negotium, saepe gravius ac durius,
ut *negotium*; & in phrasi *Negotium*
facefere. In *Hist. Sarac.* 187.
امامكم المصائب والخطوب
Aut vos sunt Calamitates et Nego-
tia. In *Nauvabig* extat.

المرض والحاجة خطبان
امر من نقيع الخطبان

Marbus et Egestas duo Negotia
Amariora quam succus Colocynthis.

المسلمين صولة الذباب
الضواري علي ضواني الغنم
Ubi *Zamachschjari* الخطب
Alcabab est الامر العظيم الشاق
Res magna, Molestissima. Sequens
ضاري est *præf.* 4. 2 ضاري
Es *severus* super *Musulmanos*
prout *sevinat* lupi *sanguinolenti* in
greges *proliferos* ovium. Hinc jam
Sanguine *manavit* vulnus. Item
invasit *prædam sanguinolentam*.
Ejus part. *Prædam* in *præ-*
dam canis, apud *Goliam*. Sed la-
tius patet, pro epitheto *acris* in
sanguinem *fera*. Ita *Eutych. Ann.*
Alex. t. 1. p. 257. Et *conjecit* Da-
mielem *in lacum* leonibus *sanguino-*
lenti *plenum*. In *plur.* fr. ضاري
Hist. *Tamerl.* 213. وصالوا علي
Socia *abducens* *secum* corda. Est *part.*
in 10. a *صحى* *Socius*, *comes*
fuit. Speciatim attenditur *notio*
in 4. conj. regnans *صحى*
Socia-

ثُمَّ نَهَضَ مُفَارِقًا مَوْضِعَهُ وَمَسْتَضْحِبًا الْقُلُوبَ مَعَهُ

*Sociabile, ductile, mansuetum se
præbuit jumentum, postquam refrac-
tarium fuisse. Ex superiori con-
textu id manifestum. Derivatum
صاحب Socius, amplissimum
obtinet usum, est enim pro diver-
sa constructione, Dominus, Rex,
maritus, berus, possessor, præditus,
obnoxius & similia, quæ melius ex-
emplis sese insinuabunt. صاحب
البلد Socius regionis, est Dominus
quo sæpissime Abulphar. utitur; &
passim Historici. صاحب الدعوة
Socius Vocationis, titulus Muham-
medis in Hist. Sarac. 197. &*

*Socius Legatio-
nes in Hist. Tamerl. p. 203. Con-
fer Alcor. 34:45. صاحب المال
Socius opum apud Algazalium pro
Divite. صاحب الدعة Socius le-
nitatis, pro leni & mansueto.
صاحب البناء Socius edificatio-
nis pro Architecto. صاحب
البحوت Socius piscis, alias
دولتون quod idem, titulus
Jona. In Alcorano habemus etiam
صاحب السجن Socium carce-
ris, sur. 12: 39, 41. pro conjectis*

Deinde surrexit relicturus locum suum, & corda sibi
socio abduxit.

in carcerem, ut صاحب النار formula simpliciter sumitur sur.
Socius ignis, est Damnatuſ, sur: 68:17. & cultores ac possessores pal-
2:75,76. Et اصحاب الجحيم meti signat. Hæc pro specimine,
Socii Gebenne Ibid. 113:259. unde liquet, omnia quæ Hebræi
Contra اصحاب الجنة Socii Arabibus cum صاحب efferri
Horti sunt coelites. Illa tamen posse.

F I N I S.

Q

CON.

القصة

مروى للحبر بن همام قال نظمني واخذانا لي
ناد لم يحب فيه مناد ولا كبا قدح نرناد ولا دكت
نبار

وقع منهم Et p. 196. lorum ejus. نظمني واخذانا لي ناد

*Conjuxit me, et amicos quosdam
meos conciliabulum. Elegancia A-
rabica dat inferuit, conseruit ta-
quam in lineam, margaritas; est
enim conseruit margaritas in
funiculum & seriem. Belgi-
ce inrygen, ut supra annotatum.
Flosculos aliquos eloquentiae A-
rabicae subnectam, unde gratia &
late fusa vis figurae plenius perspi-
cietur. Hariri Conf. 20.*

انتظمت في سلك اللفاف

*Conserui eramus in Filum con-
junctissima voluntatis. In Hist. Tam.
p. 20. Et venit Samercandam, eam-
que cepit Sedem Regni, jactis-
que imperii fundamentis*

نظامهم وتسديد سهامهم

*inferuit eam in Funiculum Regimi-
nis sui, nexumque ejus. Iterum*

نظمت في سلك اللفاف

pag. 103. و انتظمت في سلك عبديته

*Collo indidit torquem servitutis e-
jus, et insertus est in seriem famu-*

المشاورة والاتفاق ونظمت
كلمتهم في سلك اللفاف

*Accidit ut inter se consultarent et
congruerent, atque inserta fuit ora-
tio eorum in seriem mutua consensio-
nis. Et p. 138. ومع اتساق*

نظامهم وتسديد سهامهم

انني لهم نظام عساكرنا

وقوة القيام بتظافرنا

*Quantumvis autem connexus sit
eorum Funiculus, seriantque eorum
sagittae: Undenam ipsis series conne-
xa nostrorum exercituum, atque ro-
bur standi depugnandique nobiscum?*

انفرط نظامهم لعدم

Et p. 366. اتفاقهم فتقطعوا في البلاد

*Disturbatus est Funiculus eorum
defectu consensionis mutuae, atque
disjecti sunt per regiones. Auctiore*

وانحل عقد

figura p. 312. نظامهم وانفرط

modus

DISSERTATIO TERTIA K A I L A N A.

NArravit Harith Ibn Hemmam; Me & quoddam
meos amicos *Conjuxit* aliquando *conciliabulum*,
in quo nullus *Confabulantium* frustra erat, *scin-*
tilla *ignitabulo* *excussa* *nunquam* *fallente*; neque
Q 2 ullo

modis *Funiculi* eorum, atque *disflur-*
batus. Loquitur de exercitu *Ta-*
merlanis *byenne* & *frigore* *disper-*
diti. Porro *اخرلى* est *pl. fr. a*
خدن *Chidn*, & *خوين* *Chadyu*
Amicus, itemque *amica* *جارية*
puella apud *Golium* sub *خدن*,
in 3. conj. *amicum* *se* *præbuit*.
Sed *خدن* *Chidn* per *جارية*
expositum a *Zjambari* potius *ami-*
cam *sonare*, patet ex *Alcor. Sur.*
4: 29. ubi *concubinam* *notat*. Ul-
timum *ناد* pro *نادي*, est
proprie *part. præs. a* *ندي* *con-*
vocavit in *conciliabulum*. *Convo-*
cantis *autem* *nomine* *ipsum* *quo-*
que *conciliabulum* *adfecere*.

لم يخب فيه مناد

Non frustra in eo erat confabulator
ullus. Verbum illud *ندي*,
quod modo habebamus, dat in 3.
Conj. in *conciliabulo* *consedit* *cum*
aliis: *confabulatus* *est*. In *part.*
منادي pro *مناد*. Præcedens
يخب per *Apocopen* pro *يخب*

propter particulam negandi, est
fut. in 1. a *خاب* *med. je, spe,*
voto, successu excidit. Hinc for-
mula *imprecantis* *خاب*
careat *successibus* *opto*. Ansam
illius usus exhibet *derivatum*
خاب *Ignitabulum* *fallens*, quod
non excudit semina ignis. Ergo
خاب in *materia infelice* *nulla se-*
mina *ac scintillas* *fovente* *alicujus*
utilitatis *ac opportunitatis*. Ita hic
usurpat Hariri, *figura* *statim* *co-*
piosius *enucleanda*.

ولا كبا قوح نناد

Nec fallebat terebratio fomitum ignis.
Offert sese hic pervenuit
Orientis figura, qua *زند* *Zend*,
Igniarius fomes *traducitur* *ad in-*
dolem & ingenium. In *Golio* *expo-*
nitur Lignum *quod motu suo* *at-*
tritu in alterum inferius *excava-*
tum immittit scintillas. In *Duali*
duo illa ligna, *superius*
masculine *زند*, *inferius* *fæminine*
زند. In *plurali* *زندون*.
زند

بارع عناد فيبتا نحن تتجاذب اطراف الاناشيد
ونستولرد طرف الاسانيد وقف بنا شخص
عليه

Rem & ritum illustravi
in *Origin*. ubi etiam vim nativam
thematicis *mp* قدح revocavi ab
oblivione, sitam in *terebrando*.
Hinc *الرنيد*, قدح *الرنيد*, *Terebravit*
fomitens igniarium, vel potius

قدح النار بالرنيد
exterebravit ignem Igniaro. Item
ignem scintillasve ويرى *الرنيد*
emissit ignisabulum. Contra صد
fomitis percussus ignisabulum
nec emissit ignem. Ut &, كبا
Fefellit igniarium non ex-

cussiens ignem. Haec omnia varie
transferri possunt, pro vario ad-
spectu effectoque ignis ac *scintilla-*
rum terebrando emicantium. Ad
usum nostrum facit hoc in *Hist.*
Tamerl. p. 88. اوري برايه
Deliberationis fomitem Ig-
niarium versavit. Et *Hist. Dyn.*

المجمع الذي يتقدح

Concilium in quo exte-
rebrantur consilia. Plenius pag.

561. *Concilium* الذي يتقدح

In quo exte-
rebrantur ignarii fomites consilio-
rum.

ولا دكت نار عناد

Neque arsit ignis contentioni. Per-
stat in figura *Fomitis*, negatque
ullas *ira*, *vixa*, *pugnae scintillas*
in hoc amicorum coetu *emicuisse*.
قدح *mp* *exterebrandi igniarium fomi-*

tem vide in *Originibus*. Verbum
دكت est 3. *fam. prat.* 2
نار *Aeris* *ardens fuit*. *Ignis*
est a rad. med. var. 11.
Denique عناد est *infin.* 3. a
contumaciter adversatus fuit.

تتجاذب اطراف الاناشيد

Ultero citroque trahimus extremitates
carminum recitatorum. A them.
نشد *memoravit*, in 4. *recitavit*
carmen, est انشودة, *cujus plur.*
fr. اناشيد, *carmen quod inter se*
recitant homines. Ei figurate tri-
buuntur اطراف *ora*, *extremita-*
tes, a *fig.* طرف *Teref*, *latus*,
extremitas, *ora rei*. In *Alcor. Sur.*
11: 116. طرفي النهار *Duae*

ora diei, sunt *matutinum* & *ves-*
perturnum tempus. Non inveniusta
كريم الطرفين *est phrasis*
Nobilis duas extremitates, id est
اطراف *Patre* & *matre*. Alio usu

الباس

ullo consumacia igne exardescante. Hic dum carmina reciproca-
to velut fune recitamus, & mutuo nos recreamus elegantissi-
mis Poetarum flosculis allegatis, super adstitit nobis non-
Q 3 nemo

الانسان extremities hominum,
sunt vilioris & ultima sortis homi-
nes; in Hist. Tam. 383. *عن نوح*.
Est etiam formula, *ضم اطرافه*,
contraxit extremitates suas, pro
collegit sarcinas, & convasavit. I-
temque *جمع اطرافه*, & *لم اطرافه*.
Vide Hist. Sar. p. 204. *Abulph.*
522. Hist. Tam. 29. *أ جذب*.
porro, traxit, attraxit, 3 conj.
valet traxit contra alium; & 6.
Inter sese traxerunt, contenderunt.
Non ablimiliter funem, & ser-
ram reciprocare transfulerunt La-
tini.

وتتوارن طرف الانسان

Et aequatum descendimus inter nos
in elegantias allegationum. *ورن*
تر descendit in aquam, habet in
6. omissa a Lexicographis, vim
مراجعة الابل علي شرب الماء
ودخول بعضهم فيه علي بعض
mutuae preffionis camelorum ad a-
quam bibendam, quum alii super
alios in eam intrant, ut Schol. ait.
Addit Teblebi ad explicationem fi-
gure جعل مشاركتهم في
ضبط غرائب الاخبار كتوارن

الابل علي الماء حمام

Facit commune studium eorum ad
colligenda admiranda Historiarum
tanquam descensum camelorum in
aquam cum mutua compressione.
مورن *مورن* Aquarium jucun-
di commercii, & colloquii, su-
pra jam semel iterumque indi-
catum. In Hist. Tam. 128. *باب*
توارن ponitur pro
Modo sese insinuandi in cor. Dein-

de طرف plur. fr. a طرفة No-
vitas, Res nova, primum nata ac
visa, ut primi in suo genere flo-
res, fructus &c. &c. Idem لطفوة
appellatur in Hist. Tamerl. p. 155.

وكان اعجوبة الرمان وفي

لطائف النثر والنظم فارسيا

وعربيا لطفوة الدوران

Eratque Miraculum avi, atque in
subtilitatibus profe simul & versa
orationis, tam Persice quam Arabi-
ce, Flos delibatus seculi. Augeatur
hac voce Golius; apud quem etiam
frustra queras formam اسانيد
pluralem fractam, a sing. اسنان
Isnad, & اسنادة Isnada, allega-
tio alienae auctoritatis. Radix est
سند

مسلبه سمل فسلي مشينه قسزل
فسقال يسا اخاير الدخاير
وبش

اسند 4. In *Imixus fuit*. *Retulit aliquid ad aliquem*, tanquam testem & auctorem, *Allegavit auctoritatem fide dignam*. *Descendit hinc infm*. اسناد،
estque probe observandum, utrumque pluralem, sanum, & fractum, adhiberi in formis infinitivis. Posset etiam sing. statui (اسنود).

يسا اخاير الدخاير

O optimi thesaurorum. Primum *optimi*, est plur. fr. ab *axim* form. comp. & superl. *Melior*, *Optimus*, a *خير* *Bonus*, *cujus them. خاير* *praestitit*, & *transf. praebuit. praeposuit*. Sic *ab اكبر* in plur. est *اكابر* *Magnates*: *ab ارذل* item *ارذل* *deteriores*. Alterum *دخاير* est plur. fr. a *دخيرة* *thesaurus*, quod est pro *دخيرة* cum *Dsal*, nam radix est *دخر* *reposuit* in futuri temporis usum, *recondidit in thesaurum*. Reperio utrumque vocabulum nostrum in *Hist. Tamerl.*

ثم ان تيمور اخراج ما 260.
لابسن عثمان وغيره من

الدخاير واستصفي بخريته
ما كان لربنا وكمسبا
لملوك الروم من
الغنايس والاخاير

Tunc Timur egestis quicquid Othmanide, aliisque, erat thesaurorum; atque corrasit in suum fiscum quaecumque Regibus Rumorum essent pretiosorum optimarumque. Inde liquet اخاير *signare etiam absolute Cimelia*, ac proinde *اخاير* *preffius adhuc convertere possemus, Cimelia thesaurorum.*

وبشاييس العشاير

Et lati nuncii confortiorum. A lato nuncio exhalavit, بشر, *est letus nuncius*, *Evangelium*, *بشيرة*, *in plurali* *بشاير*. *Inde Arabijades in Opere MS.*

دقت البشاير لمقدمة
pulsata sunt instrumenta lata in occursum ejus. Eadem phrasi utitur in Hist. Tam. p. 101. ووصل

خيرة الي قبايله والعشاير
فا

nemo trita indutus veste, in cuius incessu deformis inerat
claudicatio, sic nos compellans, O optimi thesaurorum,
&

فابتهج الناس ودقت المشايير

Es rumor liberati Sultani pervenit
ad tribus ejus atque familias: exult-
aruntque propterea homines, &

pulsata sunt instrumenta latitiae.
Sequens عشائر est plur.

a sing. عشيرة Caterua hominum

pecul. familiarium aut cognatorum.

Radix est عشير Decimus fuit,

عشيرة. Natales illius notiois indi-

cabit زبلهين عشير

العشيرة وهي المخالطة وذلك

انهم كانوا يقتسمون

الحرور في الميسر عشيرة

اقسام ويجمعون عليه

وصيرت كل مخالطة عشيرة

وكذلك قالوا اجندة

لعشائر اي يلكل

عشيرها العشيرة

Vox derivata est a عشير consortium

sonante: nam solebant partiiri came-

lum maclatum, ad sortitionem sa-

ciendam, in decem portiones, atque

id consortii formare; unde omne

consortium dictum fuit عشير; po-

niturque dicunt عشيرة decemaria; de

quibus edunt decem consortas. Huc

facit quoque عشير portiones

seu segmenta maclati cameli. De-

cima partes; unde dicunt عشيرة

عشيرة olla in partes decem divi-

sa; capaxior. Sic Horiri Conf. 44.

لقتادني الي عشيره تفور

Deduxit me ad ollam suam, qua

bulibatur. Perquam figurate Amrah-

his in Moallekai

وما نهرقت عيناك الا لتضرني

بسهميك في عشائر قلب مقتل *

Neque lacrymant oculi tui, nisi ut ladas me

Duabus sagittis, in abeno cordis trucidati.

Ludit in ambiguo سهم quod

& sagittam notat, & sortem sive

portionem ex decem illis portioni-

bus, in quas camelus maclatus divi-

debatur; intelligitque per duas sagitta-

tas, duas lectissimas sortes, quae

totam ferme praedam uni soli affig-

nabant; ut proinde sensus sit,

Eam

وبشباير العشاير عمو صباحا واند

Eam duabus victtricibus sagittis oculorum totum sibi cor amatoris vindicare, quod saucium amore & vetuti trucidatum jacebat. Vides hinc Glossam illam Golanam, qua اعشاري exponitur fractum cor esse emendandam, quum Amrolkis per قلب اعشاري intendit pradam sectam, & quasi in olam conjectam, cordis amore saucii. De universo hocce ritu operæ pretium fuerit adivisse Pocok, Spec. p. 324. & seq.

عموا صباحا وانعموا

Felici utamini matutino matutinumque potum leti banriatis Prior formula sic declaratur a Scholiaste جعل الله صباحكم ناعما Facias Deus Mane vestrum faustum. Radix نعم Commodus, letus, suavis fuit. ٢٧١. Proprietas sita fuisse videtur in molli, tenero, delicato, unde حرير ناعم Sericum molle in Hist. Tam. ١٩٠. Ad genuinam vim perspiciendam egregie facit, quod pag. 434. ibid. اخذ كفا من قراب انعم من عيش الشباب Accepit volam pulveris, mollioris quam vita est juventutis. Duplex

potestas; altera propria, in molli & tenera arena; altera impropria, in tenera & delicata visa juventutis. Imitatur hic imperativus, per apberefim primæ, formam Hebræam; nisi potius eundem ad وعم in fus. يعم & يوعم, unde regulariter imper. عم, dixit انعموا leti agatis; quando vertendum foret Latum mane impertitis. Alteram formulam ita exponit

Schol. طاب شربكم بالصباح

Bonus sit potus vester tempore matutino. Thema fuit colore nigro ad rubrum vergente, facit صباح & صبح pro auroras tempore matutino. nec non صبح pro potu matutino, unde اصطبح in 8. conj. banfit potum matutinum.

ذَا نَدِي وَنَدِي

præditus confessum, ٢٧٢ generosa liberalitate. Utriusque vocis radix est ندي ult. je, vel Vav, Convocavit ad confessum liberalem. Item Liberalis fuit. Inde ندي

معكس, لجة

& latini societatum, jucundum agatis mane, itemque alternis
hausibus impertite, ac respicite ad hominem qui floruit *Celebritate*

R

do-

يريد ait Schol. addens اجتماع

انه شريف يقصد ويجتمع عنده

dicere vult fuisse virum nobilem, qui frequentabatur, & ad quem

conveniebatur. Idem نَدِي

explicat per كرم Liberalitatem

munificentiam. Ea notio apud Go-

lium non compareret, ubi humor,

mador, ros diurnus exponitur; &

recte quidem, nam humorem,

sive madorem usurpant pro muni-

ficentia; quin imo princeps potestas

thematis est in avido, madido,

fluente. Hinc quomodo liberalitas

nata, doceat Hariri Conf. 20.

اف لمن لا تندي- صفاته ولا

Phy illi, cuius

nunquam madescit petra, & cuius

nunquam sudat lapillus. Id est

illiberali, & triparco. Eadem lo-

quendi forma sub تمني rose

fluxit, unde in avarum ما

band rorescit un-

quam lapis ejus. Contra نَدِي

avidus, madidus manu,

est Liberalis, munificus. In Comp.

Liberalior apud Golium, اندي

proprie avidior. Integra locutio

in Diw. Hud.

فمن قال عند العسر واليسر غيره

من الناس اندي مراحة فهو كاذب *

Quique eo sive eget, sive abundet, alium

Dicit avidiorem vola; at ille mendax est.

Reddenda hæc figura Ezechiel

Cap. 16: 33. לכל זנות יתנו נדן

Omnibus meretricibus dant larga

munera; at tu dedisti נדן

Largitates tuas avidas omnibus ama-

stis. Alio usu נדן fluxum menstruum

signat, ab avido, ut videtur: quam-

vis vulgaris derivatio a separando

auctoritate Arabica etiam posset

defendi, nam & per تفرق

parari nostrum ندا exponitur in

Camus.

Es opulentia

ac commodorum ubertate. A وجد

Invenit, repperit: item, acquisivit

opes,

وانعموا اصطباجا وانظروا الي من كان ذا ندي
وندي وجدة وجدي وعقار وقري ومقار
وقري ومسا زال به قطوب الخطوب
وحر

جدي *Opes, est جدة opulentia. A*
commodo fuit et utilitati, est
جدي communis, quaque versus
pervingens, et late diffusa pluvia.
Figurate Bonum, commodumque
late fufum.

وَعَقَارٍ وَقَرِي *Et fundis*
villisque. Verbum عقر nervos in-
cidit, עקר, habet sub se عَقَارٍ
مال الذي لا
ينتقل كالنحل والدور

Opes qua non transfe-
runtur, ut palmas, domos, et ser-
ras, monente Schol. Negotium fa-
cessit interpretibus Lev. 25: 47.
עקר משמחו נר, quod interpretor
immobilem fundum familiae alienae.
Est etiam עקר sterilis fuit mulier,
Liberos non suscepit vir. Ita Deut.
7: 14 עקר וקרה עקר. Significatio na-
ta ex palma cui cerebellum exem-
tum, & nervus veluti incisus. Ta-
lis palma, sterilis tunc & exares-
cens sensim, appellatur عقيمة;
eodem nomine adficitur Crus in-

cisum, unde proverbialis dictio,
sustulit crus incisum,
pro vehementem ejulatum reddidit.
Inde عقيمة transit in significatio-
nem alte sublatis ejulatus. Schol.
عقيمة صوت 13. Hauri ad Conf.

واصله ان رجلا قطعت لحدي
رجليه ورفعها ووضعها علي
الاخري ورفع صوته بالصباح
يندبها فليل لكل من رفع
صوته قد رفع عقيمة

Crus incisum usurpatur pro clamore;
origo locutionis est, aliquem amputato
uno pede, eum sustulisse et alteri pedi
imposuisse; vocemque magnam cla-
more extulisse complorando eum; unde
quisquis vocem attollit dicitur crus

precisum attollere. قري Porro
est plur. fr. a قرية karja, kirja,
addo karja, quamvis obsoleverit
fere; urbs. pagus. villa. Radix
قري Congregavis & collegit in
unum. Hebraice קריה kirja, &
irregulari formatione קרית karith
קרית חדשה, karta chada, civitas
nova.

domus & munificentia, opulentiaque: & commodorum ubertate, fundis item & villis, omni denique instrumento & copia hospitibus excipiendis. Sed non cessavit Fortunæ caperata tor-
R 2 vitas,

nova. Καρχηδών. Carthago.

Et instrumento
bospatali, hospitioque. Idem hoc
thema قري Collegit, Congrega-
vit, speciatim est hospitio excepit.

Derivatum مقري Vashospitale,

paropsis: in plur. fr. مقاري,

quæ forma extat in Hamasa. Con-
tractius مقار dicitur. Adjectum

قري designat omne illud quo hos-
pes laute excipitur. Loca, Lantia.

Caperatio قطوب الخطوب

negotiorum. Supra jam vidimus
cujus plur. خطوب, pro
Negotio gravi, unde Schol. per
شداید dura & adversa declaravit.

lis tribuitur قطوب Caperatio

frontis, a قطب secuit, & deinde, asperiora vultu suis, Cap-
peravit frontem, quasi rugis secuit
& aravit dicas. Teblehins قطوب
nostrum explicat عروس

Austerum esse, & dnm
tes stringere. Dicunt Arabes
يوم عابس Dies austerus pro
adverso & infausso. Dicunt item
دهر كالج fortuna dentes
stringens, ringens, pro tristi.

وجروب السكروب

Et bella moerorum. حرب bellum

habet in plur. حروب. Figuram
illustrabit versus Obeirid in Ha-
masa

عساكر تغشي النفس حتي كائن
اخو سكرة دارث بهامته للخمر *

Exercitus irruunt in animam; baud secus ac si
Frater ego temulentia; cujus caput rotat vinum.

كرو

وحشروب الكروب وشربي شر الحسود
وانتباب النوب السود حتي صغرت الراجة
وقرعت الساجة وغار المنبع ونبا
للمربع

كروب etiam est plur. a
كرب Cberb, moeror, angor,
cujus thema كرب est anxie
animum, pressive dolor. Cave
credas primarium, quamvis prin-
cipem locum occupet in Lexico.
Posset derivari ab arando, terram
aratro invertendo ac sollicitando, quod
etiam كرب, prout sollicitare
bunum Latini, & sollicitare ani-
mum dixerunt. Sed & ipsum illud
arare manavit ab antiquiore adhuc
notione, quam suspicor sitam
fuisse in secando, sculpendove, quum
quid inciditur, absque ut persecetur,
ac distrumpatur. Belgice Kerven.
Xapóvov. Jam directe moerore

dici possunt Xapóvov; nam & nos
kervende sorgen figuramus. Sic
nascitur etymon commodum &
كرب Cberub, non aratoris vitali,
sed potius arati, exarati, exsculpti,
Hieroglyphi: de quo tamen am-
pliare malo, quam quicquam
definire.

Et وشربي شر الحسود
scintilla improbitatis invidorum
شربي forma collectiva scintilla,
favilla ardens. Unitatis vis residet
in forma fem. شربة. Dicitur pro
utroque شرابي & شرابي. In
Hist. Tam. 127.

الشر كالنار تبدو حين نقدحة شرابي

Malum ut ignis est, prodit, eum terebraveris, scintilla.

Et p. 357. واطفاء عنهم ما
التهب من شرابي شرابي
ut restingeret ab ipsis, quod accen-
sum erat de scintillis malitia ejus
Iterum p. 366. تطاير شرابي
volarunt ejus scintilla
& maleficia. Apparet perpetua fere

conjunctio utriusque vocis شر
شر, ab eadem radice &
malus fuit. حسود invidus, col-
lective positum pro invidis. Reg-
nat tropus in stilo Arabum, qui
& in libro Jobi frequenter occur-
rit.

وانة

vitas, & moerorum impugnationes, & scintilla pessimæ invidiæ, & calamitatum nigrarum repetitæ identidem incurvationes, donec Vola manus mansit vacua, & mansio gregibus
R 3 fuit

واقتياب النوب السود
repetita incurvasio calamitatum
nigrarum. Verbum ناب med.
Var, per vices subit, tective. Supervenit ei aliquid mali, ut Vices Latinis aliquid infesti adferri solent. Sic ergo نوبه notat Casum fortune, & quidem adversum. Eius plur. نوب. In 8. conj. etiam انتياب iteratis vicibus accessit morbus, calamitas; cujus infinit. انتياب. Ultimum سود est plur. أسود Niger, nigror, nigerrimas, ejusque feminini سودة. Ab hoc themate descendit secretum intimum. Nempe سودة القلب Nigrum cordis usurpatur pro intimo arcano; pro quo & سوان القلب Nigredo cordis effertur. Res alibi fufius declarabitur.

حتي صغرت الراحة
Donec inanis fuit vola. Id est
من ذراعها Vacua fuit
nummorum, ut Schol. ait. Proprie
est sibilavis صخر, unde صخر
avicula. Sibilare videntur loca inania,
domus supellectile, incolis,

vacua. راحة vola manus, راح
مر flavit, perflavit. Item levis &
expedita fuit manus in opere efficiendo.

وقرعت الساحة Et calva
evasis area. Sic proprie. Quod enim
قرع signif. 7. apud Golium
est Vacuum pecoribus fuit atrium;
id originem traxit a 9. sign. Calvus
fuit. Ita Schol. قرعت خلل
من المال وصارت قرعا
Verbum hoc dicit vacuefactam esse
aream pecoribus; قرعت evasisse calvam.
ساحة Area subdialis inter ades,
aut tentoria. Radicem statuo
اتسع 7 conj. اتساح
est spatiosus fuit.

وغار المنبع Et scaturigo sub
sedit in terram. Verbum غار med.
Var est venit in depressam, cavamque
terram. desedit & descendit in
terram aqua. Incavitatem alius depressus
fuit & subsedit oculus. Derivatum
غور fundus & innum
rei, elegansque dictum inde بعين
الغور procul diffiso fundo præditus,
in homine alti pectoris, profunda
que mentis. Hist. Tam. 404.
كان

المسربع واقوي المجموع واقض
المص

كان فريد الطور بعيد
الغور لا يدرك لبهر
تفكيره قعر ولا يسلك
في طود تديره سهل
Erat singularis plane

indolis, profundi perquam suadi, sic
ut attingi nequiret in mari consilio-
rum ejus imum; neque penetrari in
celso monte regiminis ejus nec plana,
nec aspera via. Hinc مغارة
spelunca, מערה, cujus them. ערה,
non ערה ער cecus etiam hinc pos-
set deduci, cui visus veluti mer-
sus subsedit. A ער membrana
mallet Cocc. Habent etiam Arabes
عائر occecavit. In part. عائر
Res occaecans oculum. Festuca. palea.

عوار idem. Unde ער Chaldai-
cum. Dan. 2: 35. aliquid lucis ca-
pit. Est etiam phrasis Arabica
عائرة عين Copia, quanta imple-
re, ac velut occaecare possit oculos.
Nempe עור עור עור manus
excecat patula & acuta acie prae-
dictos, Exod. 23: 8. Sequens منبع
est الماء النابع aqua scaturiens
secundum Scholiaffen; quamvis ipsa
etiam scaturigo posset intelligi.
Radix est نبع, نبع, scaturivis,
copiose ebullit. exsudavit. eructavit.

Notiones hae in Sacris trita. Pro
منبع usitatus dicitur, منبع סבך
formae נבך, unde in Conf.
13. noster dabit الحباء
Scaturigines domorum, in Divitibus
Munificentissimis. Liqueat satis sca-
turiginem subidentem esse emble-
ma tum Opulentia, tum munificen-
tia exarsacta ut sic dicam, atque
extincta.

ونبها المربع

Et incommoda evasit mansio verna.
Monet Schol. المربع proprie esse

المنزل في الربيع

mansionem ubi ver est; ubi verna
& abundans copia graminis. Idem
يربع, unde formula solennis

مبا أوسع ربعتهم

quam spatiosa mansio verna eorum!
pro quam opulenti sunt & abundans
omnibus bonis rebus! Quam late
habitant, & affluant divitiis!
Verbum ربيع lucem haud sper-
nendam adfert רבע תר, tum in
quarti & quadrati potestate, tum
in notionibus decumbendi & con-
cumbendi. Ejus derivatum ربيع
Ver, figurate adhibetur per Viro
opulento & munifico. Docet id Te-
brizi ad Hamasa الربيع
يشبه

fuit desolata, & scaturigo in terram subsedit, & verna mansio
evasis incommoda, & Celebritas in solitudinem abiit, & lectus scrupis

البحر والبر Cum Mari & Vere comparatur Li-
البحر والبر beralis generosus. In Moallekât.

وهم الربيع للمجاور فيهم
والمرملات اذا تطاول عامها *

Hi Ver sunt recipienti sese ad eos;
Et viduis, quum earum annus longus est.

Ea vis hic quoque attenditur, se-
cūm, suamque munificam opulen-
tiam confert cum Vere, & hosi-
tium suum ac sedem, cum mansio-
ne verna ad quam undique con-
fluebatur; donec نبا, ex plana,
molli, commoda evasisset incommo-
da, aspera, dura. Ita Teblebius

نبا المنزل باهله اي وجدوة
نبوة اي ارتفاعا غير وطى
ولم تمكن الإقامة فيه

Mansio נבחה, quum invenis
eam convexitate elatiore præditam,
non planam ac mollem, ita ut ibi
nequeat subsistit amplius. Verbum
hoc illustratum, & Hebræis etiam
vindictum in disp. 1. de def. par.
25.

واقوي السجمع
Et in solitudinem abiit celebritas.

Thema اقوي quatuor notionibus
apud Golium pollet, vel quinque
potius, Robore ac virtute superior fuit.
Validus fuit, ac robustus. Hominibus
vacua ac deserta fuit domus, statio.
Inhibita fuit pluvia. Valde famelicus
fuit. Ad concordiam in tanta
dissōnantia tentandam, præmit-

tam Teblebius. خلا

واقشر والقوا القفر ومنزل

قواء لا انيس فيه واقووا

القوم فزلوا القواء واقوت الدار

وقويت اي خلت قال ابو

البقا ومنه اقواء الزاد وهو

بعاده قال تعالى تذكره

للمقوين اي الذين ينزلون

القوا وهي القفر او الذين خلت

بطو

gis fuit *stratus*, & *status* in totum *immutatus*, & *familia* ad *ejulatum* *reducta*. Sic ut *deseris* omnibus *stabulis* æmuli quo-
S quo

cundum originem; cum *Thau* fervili; quod quum radicale censeret Cl. Hott. in *Lex. Harm.* apud Arabes reperire non potuit.

Ad eam jam rationem قوي & قوي devenire potuerunt in significationem *Valde famelici* atque *omni cibo vacui*, indeque porro extendi ad *vacuas peras*, *vacuas domos*, *mansiones*, *terras*. A torquendo sub mp قوي, natum ip, *funis*, *funiculus*, *linea*: mpn similiter *funiculus*: mpn 1 Reg. 10: 28. *ne- sum glomeratum*, idem ferme quod mpn a mp, cui lucem fert طوي ut alibi latius pandetur.

وَأَقْصَى الْمَضَاجِعِ *Et scrupis*

stratus fuit *accubitus*. Verbum قض *est glarea* *similibusve durioribus rebus* *incommodus* fuit ad *decumbendum* locus. In conj. 4. اقض idem.

Derivata duo قض & قض signant *glaream majorem* ac *minorem*, unde proverbialis locutio

جاوا قضهم بقضيتهم *Venerant magni simul ac parvi*. In *Hist. Zam.* p. 158. واقبلوا

بالقض والقضيب

Et advenerunt cum glarea magna ac parva sua. Adde p. 241. & 341.

القض الحصا الكبير *Teblebi*.

والقضيب الحصا الصغير

وهذان اللفظان بمعنى الكل

Forma قض est glarea major: وق

minor: & haec dua vocula

sensu universi veniunt. Dein مضجع

cubile, omnis locus ubi recumbitur

a مضجع decubuit in latece, pul-

chrom hic format imaginem, qua

Cubile glarea instratum ex genio A-

rabito pingit Fortunae asperas. in

Hamasfa مضاجع cubilia praebent

كناية عن النرواج

كرام & كرام *figuram uxorum, ut dixi: &*

Nobiles cubilia, sunt

matribus generosis orti. Forte ad

torum conjugialem etiam hic respe-

xit Hariri.

وَأَسْتَحَالَتِ الْحَالُ

Et immutatus fuit status. Prius est

in conj. 10. ab حال med. vav,

versus mutatusque fuit. Inde etiam

alterum حال *status, speciatim*

pra-

وخلت المرابط ومرجم الغابط
واودي الناطق والصامت ومرثسي
لبن الحاسد والشامت والنبا
للدهر

praesens, unde & pro tempore *praesenti* apud Grammaticos usurpatur. Eleganter *Algazali* في

statu praesenti, في الحال والمال
في الحال *ac futuro*. Est etiam

statim. Hic loci ponitur pro *statu*
fortunarum beatiore, quæ vis etiam
residet in phrasi مشي به الحال

مشي به الحال *foetificavit ei status*, id est *dives* e-
vasit ut redditur a *Pocok*. in *Hist.*
Dyn. p. 324.

وَأَعْوَلَ الْعِيَالُ *Et altiore*
voce ejulavit familiam mihi sustentan-
da. Sub themate عال media vav,

ordinatur quoque عَوَلَ ejulatus,
& عَوْلَةٌ, & عَوِيلٌ, a sono e-
julantis conformatis istis vocibus;

unde & عَوَلَ conj. 2. Itemque
أَعْوَلَ conj. 2. cum clamore, altio-
reque voce ejulavit. Nobis *Huilen*,
similiter *ὀνομαστοποιούμιεν*. Alte-
rius originis est عِيلٌ صبري, in passiva forma radice nostræ,
Victa fuit patientia mea, a *praepo-*
derando: est enim عال in origine,

propendit ad iniquitatem judex: ex-
cessit, declinavit a justo & vero.
Hebræorum חָיָה iniquitas sic orta.

Porro *gravis, difficilis, molesta*
fuit res; quasi praeponderavit. Alio
adpectu, *superior fuit vicique,*
id est *praeponderavit.* Iterum *susten-*
tavit aluitque familiam: numerosa
fuit familia: multos domesticos sus-
tentandos habuit. Et hoc a *pondere*
prægravante derivatum autem.

Hinc jam nostrum عِيَالُ Fa-
milia, domestici quos quis sustentan-
dos habet. Proprie prægravans pon-
dus ac sarcina. Confer quoque sub
عال, med. je, vim *Egeni.*

وَحَلَّتِ الْمَرَابِطُ *Es vacua facta*
sunt stabula. Posterius مرابط est

plur. fr. a مَرَبَطٌ locus ubi quid re-
ligatur; speciatim hic designans
المواضع التي يربط فيها المال

loca ubi pecora religantur. Thema
ربط *ligavit, revinxit.* Prius
3 *fam. prat. a خلا vacuus*
& *desertus fuit locus; unde nu-*
mero 6. apud Golium habes خلا

مَكَانَهُ *mortuus fuit; ad ver-*
bum

que miserarentur, & opibus vocalibus simul mutisq. pessum-
datis complorarent nobis invidi, & alterius malo latantes.
Eo autem recidimus, fortuna nos affligente, & inopia nos

S 2

burni

dum, Vacescens est locus ejus.

وَرَجَمَ الْغَابِطُ *Es commiseratione affectus est invidus.* Cum Hebræo דָּוָה per omnia convenit
וָ, uterus, propinquitas uterina; nec non uteri ac viscerum illa commotio, quam per *κατακλι-
ζομαι* expressere Græci. Sic apparet, qui consistant, unaque in sede morentur, misereri, tenero affectu

duci, & ex utero laborare, quæ

cernes apud Golium sub *وَرَجَمَ*

Sequens *غَابِط* est *part. pres. tu*
Emulatus fuit, optavit isdem potiri bonis; præsertim citra invidiam.
Significatio illa miros habet natales; nempe *غَبَط* proprie est *com-
trectare quid, & explorare quantum pingue sit.* Facit huc illud *Horatiani*.

Invidus alterius rebus macrescit opimis.

وَأَوْدَى النَّاطِقُ وَالصَّامِتُ

Es perit loquens silensque. Id est opes quæ vocales, ut pecudes, quæ muta ac voce omni carentes, ut aurum, argentum & similia. Scholiastes

الناطق من الحيوان مثل

بقر وغنم وابل وسميت

ناطقا لاصواتها والصامت

الذهب والفضة والمتاع

Loquens sive Vocalis dicitur de bestiis, ut bubus, ovibus, camelis; quia vocem mittunt. Tacens autem

Confer Golium sub *ناطق* locutus fuit, & *صامت* siluit.

وَالنَّاسُ لِلدَّهْرِ الْمَوْقِعِ

Es rediimus per Fortunam adversam

&c. Ab *آل* med. *Vav*, rediit, evasis, exitum & finem habuit, quæ bonum, quæ malum, est in 1 plur.

præ. التنا Rediimus, illic tandem evasimus, eo sumus delapsi. موقع

in part. 4. a وقع cecidit & quidem

cum fragore, unde omnes significationes hujus verbi pendent lucemque capiunt. - Est Hebræum *وقع*, nam & Arabes dicunt *وقع*

لقد فرح الموقع والفقر المدقع الذي
ان اجتذينا الوجي واغتذينا
بالشجي واستبطنا الجوي
وطو

عنه *avulsus fuit ab illa re; aver-*
sus est eam. *ypm* quid supplicii sig-
net, arduum est determinare.
Secundum originem suam sonat,
Cadere facere cum fragore. Id posset
referri ad *rupta in rotis membra;*
posset quoque ad *crucem ipsam.*
pass. part. 2 conj. speciatim
exponitur, *Malleo Contusus.* Ad
usum *Hariri* pertinet alia adhuc
Glossa, qua eadem forma designat
Obrutum et *obtritum malus.* In 4.
وقع *Cadere fecit in arumnam,*
quæ واقعة vocatur, participialiter.

Et paupertatem
humī adfigentem. Verbum فقر fre-
git *vertebras.* Infregit *dorsum.*
فقر Calamitas; quasi dicas *ver-*
tebras frangens malum. Media
Dammata hinc فقر pauper fuit,
tanquam *infractus dorsum ac ver-*
tebras. Hæc origo attenditur a pro-
fundissimo nostro Literatore, ad-
jecto vocabulo مدقع, quod est
part. 4. 2 وقع *inbasit, affixus fuit*
terre; præsertim *Præ miseria ac*
paupertate. In Golio موء جذي

que Glossa non
est conversa. Valet ea *male susti-*
nere paupertatem, quum videlicet
vertebras illa frangens affligit humi,
affigitque.

الي ان اجتذينا الوجي
Illuc, ut Calcearemur urentis dolo-
re calculi. Insignis figura. Verbum
وجي in Golio est, *Laboravit ex*
ungula, eam attenuatam tritamve
habuit equus. Scholiastes clarius.
الوجي التوجع في باطن
القدمين من الحفا يشير
الي النعل بعد الحفا حتي
Vox مء notat

dolorem in interiore parte pedum ex
dislocatione: significare autem vult
dislocationem venisse post usum
calceorum, ita ut male urerentur ac
dolerent pedes ambo. Discunt hinc,
qui fixas & finitas amant notiones
quid Hebræis fuerit *מא,* unde *מא*
moeror, dolor, & מאי dolore affe-
cis. Proprie *ussit pedem calculi,*
scrupulis, asperitate. Inde *incussis*
scrupulos anxietatum, iisque male
sorsit ac divexavit. Sed hæc alias.
Præcedens اجتذينا *calceavimus*
nos, in 8. ab جذي, cujus
اجبة

lumi affigens, ut scrupulis pedem urentibus calcearemur, & angore guttur praecludente nutrire, & dolorem ventris intus admoveremus; Visceribus longa super inedia Complicatis. Et

S 3

ocu-

احتذى exponitur انتعل cal-
ceum indutus fuit. Mirificedictum,
Calceati sumus dolore laborantis ac
male usti pedis; quod innuit illum
nudi & laniati pedis affectum suc-
cessisse in locum Calceamenti: ac
pedi arctissime adbasisse, eumque
totum occupavisse.

واغتذينا بالشجي

Et nutriti sumus angore prae-
focante. Thema غذا ult. *Vau & je est aluit,*
nutrivis. Inde 8. nostra اغتذي

nutritus fuit. Alterum شجي,

est actio شجي anxius moer-

usque fuit. Proprie, Re aliqua in
guttore prae-focatus fuit, idem quod

غص in faucibus pressus fuit cibo,
potu, haerente; & metaph. anxie
oppressus fuit moerore, aliave re,
quam expedire non potuit. Ejus

derivatum شجا i. q. غصة
praeclusio gutturis, teritur pro om-
ni molestia prae-focante quasi. Hist.
Tam. p. 70. Innuit quidam eorum
Sjab Jahja ut obtruncaret Timu-

rum, ويرفع عن العالم هذه

والتغصنة tolleret e mundo hanc

prae-focationem, hanc arumnam prae-
focantem. Sic in formula solenni

اسغ لي غصتي *Afig li Gostfati,*

qua auxilium petitur, Descendere
mibi fac quod gulam premis. Tale
auxilium levati gutturis, discussive
angoris expressere Hebraei per
nywon, non a yw, sed a pw. Vim
vocis nostrae, granditatemque si-
mul figurae sic explicat Schol,

الشجي ما يعترض في

الحلق يختنق به وكني

هذا عن شدة الحال

والشجي ليس هو بغذا

بل هو مشقة وتعب لكنه

بالغ في وصف شدة حاله

فقال انه انتعل ما لا ينتعل

بسه ويغتذا بما ليس بغذاء

Vox haec notat quid existens in gut-
ture, quo suffocetur. Id inservit pro
figura calamitosa conditionis. Prae-
focatio autem non est nutrimentum,
sed molestia & arumna: attamen
eo usque provecus est in descriptione
miserrimae suae conditionis, ut di-
ceret se calceatum fuisse eo, quod non
calceatur; & nutritum eo quod
nutri-

وطونينا الاحششا علي الطوي واكتحلنا
النسهاد واسوطينا الوهاد واستوطانا
الغباد

nutrimentum non est. Potuisset dexterius adhuc emphasin declarasse, se calceatum fuisse eo ipso quod pedes lederet & laniaret; ac nutrimentum eo ipso quod corpus affligeret atque enecaret. Eiusdem naturae sunt phrasae in Sacris *והאכלו לחם* 1 Reg. 22: 27. *Cibare pane angustia, & aqua angustia, per appositionem in utroque membro. Et Esaj. 30: 20. ונתן לכם לחם* *Et dabis vobis panem angustiam; & aquas oppressionem. In quibus formulis לחם potest speciatim quoque signare praefocationem & angorem clausi gutturis.*

Et pro *וַאֲסִתְּבִטְנָא הַכֹּיִי*

ventris fomento sumimus cruciatum ventris. Eiusdem coloris est & hocce, ait enim pro ventris fomento nihil aliud potuisse applicari, quam id ipsum quod ventrem dis-cruciat, ac interiore aestu consumeret; Vel ardorem & aestum ventris ipsi fuisse *אֵשׁ* *unicum ventris fomentum.* *כֹּיִי*

apud Golium est ardor, combustio. interior amor, vel dolor, ejusve vehementia; item aqua fœtens.

Radix *כֹּיִי* *Vehementi aestuavit amore, vel moerore. Male habuit animus, abhorruitve. Corrupta*

fuit foetuitque aqua. Hisce conciliandis subserviet, quod Schol. hic monuit, فساد الجوف, واما حشي به

corruptionem ventris, & viscerum ejus. Addatur Teblebi, qui مرض القلب Morbum cordis exponit, sive ex amore nimio sive ex moerore, quum nempe Cor intus aestuat, & corrumpitur quasi cum quodam fœtore. Præcedens استبتنا est

1 plur. præter. in 10. a بطن intimus, interior fuit. Ventrem affecit. Im ventrem pervenit, ac penetravit. Ventrem doluit, & similia, quæ a

בטן succreverunt, medium, intimum, partem anteriorem, Ventrem notant. Ejus 10. Conj. valet, sub ventre suo ponere aliquid suppositumque tenere, nempe fomenti loco. Commode Schol.

جعلنا في بطوننا imposuimus Ventri nostro.

وطونينا الاحششا علي الطوي

Est complicavimus viscera super inedia. Est ex intimo Arabiz genio depromptum, ubi viscera complicata figuram præbent gravissima famis ac inedia. Supra jam adductos

Te-

scelus perlinere insomnia, & in depressis Vallium habitare-
mus, & Clitellarum penitus obliti foremus, & beatam prædica-
remus

Teblebii locus, quo locutionis origo declaratur. طوي compli-
cuit & in se convolvit rem, affini-
tatem habet cum טוה nevit, glo-
meravit. In gratiam Philarabum
illustrabo Glossas apud Golium sub
طوي prostantes. opplevit pu-
teum, quasi dicas complicuit. Item
peragravit regionem, veluti com-
plicatam ac permensam. طوي
كشجه animum applicuit ad

aliquid, sequente علي, Proprie
latus suum plicuit super re aliqua.
Alia metaphora istud طوي
كشجه Plicuit latus suum super
re, est eam celavit. Quin imo
Complicuit latus
suum reperio quoque, pro gracilis
ac tenui ventre praditus fuit, in
Hamasa; ubi junctim insuper ex-
tat.

* طيان طوي الكشح

Famelicus, complicans latus.

Huc facit etiam طوي pro طو
Tenuis, ceu plicabilis, ventre.
Porro sequente عن a, valet aver-
sus declinavit a re, quali replicuit
se ab illa. Et alia structura, acces-
sit considendi, commemorandive ergo,
id est, applicuit se. Sequitur jam,
dedita opera nihil comedit, quod
est, complicavit Ventrem suum aut
viscera, unde طوي Plicatus.

Plicatilis; &, qui studio nihil co-
medit. طيان & طوي Fame-
licus, טוה ut dudum monui. De-
nique طوي iteravit, bis fecit,

quasi complicavit, plicando dupli-
cavit. In derivatis طية, est
modus plicandi, aut convolvendi;
itemque intentio, propositum: ut
& طوية, conceptus interior animi.
A complicando videlicet. In Hist.
وقد اضمر شرا Tamerl. p. 385.
كثيرا وطوي في
باطنه قسارا وقيرا

Jamque animo conceperas malum
multum, & complicueras in interiora
sinu omnigenam picem. Aliam adhuc
locutionem pervenustam habes in
طويته علي Adag. Gol. p. 101. بلالة

القيتاد وقناسينا الاقتاد واستطينا
الحين المجتاح واستيطاننا اليوم
المباح

Complicui ipsum super succo
suo. Plenum, طويت السقاء
Complicavi utrem super
madore suo. Inde Complicare su-
per succo suo aliquem, est eum to-
lerare cum vitiis suis, ob aliquid
boni quod in eo superest. Phrasin
complicati ventris adhibebit quoque
Noster in conf. 9. infra. طويت

الجثي علي سغب خسا
Complicui viscera super esuritionem
totos quinque dies. Habes simul sing.
اجشاء, a rad. جشا media
Fav, replevis, sarcivis.

وَأَكْتَحَلْنَا الشَّهَادَ

Et pro collyrio oculorum illevimus
insomniam. Persistit in figuris au-
daciorebus cumulandis. كحل
est illevis sibi oculos. In 5.

كحل sibi illitos habuit oculos.
8. nostra اکتحل idem. Ele-
ganter hinc dicunt لا اکتحل
Non illitos habui oculos col-
lyrio contractionis palpebrarum; pro
ne momentum quidem dormivi, ne
nictu quidem oculi somnum percepi
eove sum recreatus. Scilicet ut
Collyrium, sic somnus oculis ve-

luti illitus, recreat, & sedat mole-
stias, quas oculo incalescente عين
consignant Arabes. Hinc
jam dignitas, gravitasque figuræ
nostræ elucet: ait enim insomniam,
gravissimam molestiarum sibi tan-
tum relictam fuisse ad acerrimum
cordolium sedandum. Videlicet O-
leum flammæ infusum. سهان
est ayvoria talis, quum quis pe-
nitius dormire non potest. Radix سهان
insomnis suis. Vigilavis & quidem
perpetuo.

وَأَسْتَوَطْنَا الْوَهَادَ

Et confedimus in vallibus. Hoc
vero quid malè portat miserie?
permultum. Audi Teblebium,

الوهاد ما انخفض من
الارض ولا ينزلها الا
الضعفاء من الناس
الذين لا مداعة لهم

Wibad vocantur loca depressiora ter-
ra, quæ non habitantur nisi a pau-
perimis hominibus, quibus nihil
est defensionis ac præsidi.

Addit
Scholiast. alter الوهاد
وطنا لبقهرهم حتي لا يري
نارهم

remus Conditionem exitio jam datorum, ultimaque fata ut lenta nimis incusaremus. Num jam liber aliquis & ingenuus est
T
qui

فأمرهم للضيوق Fecerant vallis
domicilium ob inopiam, ut ne ignis
torum conspiceretur ab hospitiis.
In Collibus & montibus nempe o-
pulentiores domicilia figunt, tum
ut tutiores sint, tum ut hospitalis
iporum ignis procul reluceat, mul-
tosque alliciat. Ergo in vallibus
residere miserrimum sordidissi-
mumque. Ceterum وهان est
plur. fr. وهدبة terra depressa,
cava, declivis; وهد stravit.
وطن est 10. conj. a وطن
consuevit alicubi, & diu moram
traxit.

Et calcavimus spinam asperrimam. Vel
potius, Et tragacantham mollem
& commodam reperiremus. Iterum
Schema audaciusculum. Radix
وطي, seu Elif mobili, ac
radicali, est calcavis & quidem
terram mollem ac planam. Inde
etiam intrans. وطا med. damm.
est, Equabilis, expansus, commo-
dus, mollis fuit locus, lectus. Inde
in 10. استوطا mollem, commo-
dumve comperis locum, lectum
&c. &c. Ergo sensus est, tam
asperam fuisse fortunam, ut ipsam

tragacantham, id est summam &
asperrimam miseriam, reputaret mol-
lem ac commodam præ illa, qua
conflictabatur. قتان Arbor aqu-
leata, Tragacantha, Proverbio
celebratur, pro difficillimis asperi-
misque rerum: & formula خراط
القتان nodosam ac ineluctabilem
signans difficultatem, proprie valet,
Decorticatio Tragacantha. Explicui
pluribus in opere de defectibus L.
H. In Sacris quoque via Spinis
intersecta, vel spinetis aspera sub-
servit pro figura calamitatis insu-
perabilis.

وتناسينا الاقتاد
Es oblitus sumus Clitellaram.
مرید انهم نسوا مركوب
الطاييا لبعدهم بها
رجعوا الان يمشون علي
الشوك ويجدون وطيا
Vult dicere ipsos oblitos esse vaccari
jumentis, eo quod a longo usi non
essent, sed redacti forent nunc ut
super spinis ambulandum haberent,
quas & molles reperirent. Sic
Scholiastes, non sine aliqua tamen
confusione idearum, cui superior
nota medebitur. تناسي est 6.
conj.

المتاح هل من حجر آس او سمح
مواس فوالذي استخرجني من قيلة لد امسيت
لخا

conj. Verbi oblatus fuit, נסר.
Alterum اقتان est plur. fr. a
فقد Lignum selle camelina, seu
clitellarum. خشب الرجل.

وَأَسْتَطَبْنَا الْحَيْنَ الْمُجْتَاحَ

Et beatum censemus exitium ra-
dicitus perdens. Primum est 10 conj.
طاب bonus, jucundus fuit,
unde استطاب jucundum censuit
aut predicavit. Tertium in part. 8.
a جاح med. Vav, eradicavit,
in 4. & 8. perdidit, exitio dedit,
ab eradicando, unde حين مجتاح

exitium eradicans concinne hipo-
toton. Idem putem cum جاح
abrupit, exeditve fluxus terram.
Eam secundariam duco notionem,
a primaria cum impetu erumpendi
& inundandi, quam Hebraeorum ma
continet.

وَأَسْتَطَبْنَا الْيَوْمَ الْمُتَّاحَ

Et lentum censuimus diem fatalem.
A بطو Tardus, lentus fuit, in
10. conj. nascitur Tardum segnem-
que judicavit. متاح part. 4. pass.
فاح med. Vav & je potissimum,

determinatum & definitum fuit quid,
suo modo ac mensura. Hinc اليوم
المتاح n תרפומין.

هل من حجر آس Estne ex

ingenuo, medente? Sic ad verbum,
pro estne aliquis ingenuorum, qui
medeatur? Advertatur usus ele-
gans prap. من, etiam in

Bibliis occurrens. חר est Li-
ber, ingenuus. Origo pendet a
fervore sub חר part.

prap. in 1. pro آسي medens, ab
أسا ult. Vav sanavit, Chald.

أَوْ سَمَحَ مُوَاسٍ

Aut ex munifico, solatium praebe-
nte. Constructio continuatur per من.
Ab أسا sanavit, in 3. exiit

pro آسي solatus fuit;
praesertim munere aut beneficio.

Ejus part. مَوَاسٍ pro مَوَاسِي.

Præcedens سمح Beneficus, li-
beralis &c. proprie est evodis, fa-
cilis-

qui medeatur, aut munificus, qui soletur? per enim Eum, qui me Kailæ profapiam fecit, frater sum factus egesta-

T 2

ti,

cilisque ad donandum; condonandumve, unde & mitis ac clemens exponitur. Potest etiam latam signare, quæ metaph. Hebræis præsertim trita, quamvis nec superiores illas sermo Biblicus ignoret, subnot. Supra jam com-
monui.

والذي استخرجني من قيلة
Per sane Eum, qui me oriundum
fecit e Kaila. خرج exivit, usur-
patur pro natus, ortus est; ut Ky.
Ejus 10. استخراج extraxit, de-
rivavit, hic valet fecit genus du-
cere. Harum notionum nulla men-
tio apud Golium, ut nec aliarum
bene multarum, quas sola libro-
rum lectio suggerere potest. Jactat
hic Abuzeidus, sese Gassanidarum
e sanguine descendisse, nam ut
Schol. tradit, قيلة هي ام الوس

والخبرج وهي بنت الرقم
الغسانية وانتسابه هذا القيلة
كانتسابه قبل هذا
Kaila est Mater
Ausii & Charzesji, Filia Arkamis,
Gassanidarum e stirpe. Itaque quod
genus referat ad hanc Kailam, est
quod ante jam genus eum referre
vidimus ad Principes Gassanidas.

Respicit ad Conf. 2. ubi nunc Sa-
sanidas nunc Gassanidas proavos
jactat. Hujus Kailæ mentio fit
apud Golium in voce اوس
quod est nomen tribus Arabiae se-
lisis, cujus primus pater Aus filius
Kaila fuerit, & frater Alchazrezji,
a quibus duobus prodierint الانصاري
sive Adjutores Mubammedis. Lege
ex Scholiaste meo Alchazrezji. Ab
hac Kaila, nobilissima Gassanida-
rum propagatrice Kailensis titulus
inditus est consessui nostro.

لقد اُمتيت اخا عيلة
Profecto factus sum Frater pauper-
tatis. امسي est 4. conj. ا
ult. Vav, cujus derivatum مساء
notat vespertinum tempus. Inde
in 1 conj. venit vespertino tempo-
re: & in 4. Fuit evasitque vesperi,
& absolute, Fuit, evasit infelix.
Nempe ut اصبح Fuit evasitque
mane, usurpatur generalius pro
evasit, præsertim in lætis & auspi-
catis rebus; sic nostrum امسي
pro evasit adhiberi amant, in tristi-
bus & inauspicatis. Porro عيلة
egestas, a عال med. je, eguit;
Frater paupertatis, quid adferat
ex Arabismo, docet Teblebins ad
Conf. 5. in quo est اخو سحابي
Fra-

اخا عياة لا يملك بيت ليلة قال
الحارث بن همام فاويت لمفاقره
ولويت الي استتباط فقره فابهرت
له ديناراً وقلت له اختبئوا ان
مدحجته نظماً فهو لك حتماً
من غير اتحال وانمري ينشد في الحال
من

Frater peregrinationis, ubi ait
العرب تقول اخو كذا لمن
يلزم ذلك الفعل كثيراً
فيقولون اخو الحرب اي

ملزمه *Arabes dicunt Fratrem*
rei illum, qui in actione aliqua assi-
duus: sic Fratrem belli vocant, qui
creber est in eo. In Conf. 13. اخو
Frater suspicionis, est mul-
tum suspiciosus, vel vanis opinionibus
indulgens. Et اخو البش
Frater tristitia ibidem. In Hamasa
Frater mollitiei vel
submissiois. Talia infinita genius
linguae admittit. Sic Jobus sese
Fratrem verminantis pu-
treddinis facit, quum Cap. 17. cam
appellat suam sororem.

Qui non
possidet victum noctis. ملك
inter
alia possedit ut dominus, compos

fuit, ملو. A. Bat med. je, est
penus, alimentum; unde
commecatus noctis. Quid-
tum uni tantum noctis exigende
sufficit.

Et condolui
Tene-
rioris affectu commotus suis. مفقر
apud Galium compareret sub formula
Expleat Deus
inopiam ejus. Proprie Obstruat
resarcias Deus infractioes verte-
brarum ejus, ut supra vim radice
in vertebra infracta, & egesta-
te vertebra frangente jam aperui.
Est autem مفقر plur. fr. a forma
مفقر, quam Lexica omisere.

ولويت الي استتباط فقره
Et inclinatus fui ad eliciendas ryth-
micas vertebrae ejus. Firmat Lin-
guae

si, qui nequidem quo pernoctet, penum invenit. Dixit Harith Ibn Hemmam, miseratus ego fui hominis summam inopiam, simulque inclinatus fui ad *catenatum* vertebrarum in morem *sermonem rhythmicum*; expromsi itaque ei denarium, & exploraturus eum adjeci, si tu nummum hunc versu collaudaveris, *decreto* veluti *judicis tibi maneat assignatus*.

T 3

guæ suæ callentissimus Harithus, quod dixi de Origine *egestatis* sub *فقر*, atque *فقر* nostro, *Fakyr*, *egemo* *infractis* *vertebris* *jacenti* attribuit *فقر* *Fikar*, *Vertebrae* *ele-*

gantissime nexas rhythmoram, quales superior ejus oratio nempe contexuerat. Est *Fikar* plur. fr. a *فقر* *Fikrah*, *Vertebra*, & *Monile* *vertebratim confectum*. Inde porro *Articulus elegantior sermonis*. Similiter desinens *periodus orationis*. *Rhythmus*. Præcedens *استنباط* inf. 10. a *نبت* *scaturit* aqua; unde *استنبط* *elicit*, *evocavit* quæ tanquam e *scaturigine*, ac *viva vena*, *scientiam*, *ingenium*, *poesin* &c. &c. Cum *لوي* convenit *Hebr.* *לוי*, cujus potestas minus dextre edita fuit hactenus. Arabibus proprie est *flexit*, *plieuit*, *torfit*, per diversas metaphoras quæque versum sese inflectens. Hinc jam *לוי* est *circumplicari*, & *arctissime* *illigari*. Alio adspectu *illigat* & *obligat* *nexu æris alieni creditor*; *obligaturque debitor*. *לוי* est *serpens* *contortuplicatus*. *לוי* est *opus* *nexile*, *plexile*, *tortile*.

فهو لك حتما At ille tibi *decreto* *judicis* esto assignatus. Thema est *Fatum* & *irrevocabile* effecit: *judicaturam* *exercuit*. Inde deriv. *حتم* plur. fr. *حتم* est *decretum* *judicis* *firmum* ac *irrevocabile* quod & *محتموم* vocat *Arabsjader*. Autumem a *حتم* *fignavit*, *obsignavit* *notionem* *istam* *ortam* esse, quod *ختم* alias. Utique ab *obsignando* quoque commodissime deduci potest altera illa potestas *inspirandi*, quæ est sub *حتم*.

فانيري ينشد في الحال Et *occepit canere e vestigio*, vel *ex tempore*. A *بري* *asiavit*, *presacando aptavit*, est in 7. *انيري* idem quod *اعترض* *وقدم* *occurrit*, *obviavit*, *prævertit*; ut *Schol.* exponit. Apud *Goliann* habes *contra iuit*, *opposuit se*. Latissime patet usus verbi, crebro in *Confessibus* hisce *recursum*.

من غير انتحال Absque ut *alienum sibi carmen arrogaret*.

- اكرم به اصغر مراقب سفرته *
- جواب افاق ترامت سفرته *
- مانورة سمعته وشهرته *
- قد اودعت سر الغني اسرته *
- وقامرت بنجح المساعي خطرته *

وحببت

garet. A attribuit alicui, & quidem falso, dictum, carmenve alterius, est in 5. & 8. conj. sibi falso arrogavis tale quid. A Schol. declaratur per ادعاء في

شعر غيره انه لنفسه jacitare carmen alterius a se ipso esse factum. Est notio haud dubie secundaria, cujus origo satis obscura.

جواب افاق *Peragratorem*

regionum, eleganter vocat nummum aureum, a جاب med. Vav, secuit, & in metaph. pervasit regiones. Forma hujus adjectivi non est in Golio; adfert ea frequentiam & intensiorem, ut sit qui multum secat, peragrat, regiones.

Longum cujus ترامت سفرته

est iter. A رمي jecit, in 6. semet projecit. Id hic valet تباعد Longius absuit, ut Scholion habet.

غيبة وسفر est سفره absentia, & iter. Nihil horum in Lexico.

اودعت سر الغني اسرته

Insinuant arcanum divitiarum lineamenta ejus. Argute dictum.

سر Lineamenta a sing. سر Linea in fronte, aut

vola. In lineamentis honestae ac speciosae frontis, est quod se statim commendat, atque insinuet. Sic aureus nummus semper & ubique habet quo se commendat. Sed commendavis in 4. & و د ع etiam valet deposuit; arcani quid credidit. Hinc jam venusta ait Lineamenta nummi aurei arcanum opulentiae commendare apud omnes, quibus adfulgere dignatur. Errare videtur Schol. qui سر cepit pro Optimum rei. Sano

سر

tus. E vestigio itaque sic canere occoepit, non sane plagio sibi alienam vindicans gloriam.

*Laudo huncce flavum, cujus flavedo perplacet.
Peragratorem regionum, longissima cui itinera.
Prænobilis cujus fama & præsentia est:
Profecto insinuant arcanum opulentiae lineamenta ejus.
Et reddit expeditissima negotia vel cogitatio ejus.*

At-

القوم est præstantissima pars
populi: & الوادي سى est potior
meliorque locus vallis; Sed arcanum
divisiorum plus habet acuminis;
nisi quis ex ancipiti utramque no-
tionem conjungi malit.

وقارنت نجح المساعي
Et expedit felicem succes-
sum negotiorum cogitatio ejus. Ver-
bum قارن junxit, unde id 3. قارن
constellationi felici assignatum. Ea
vis hic attenditur. Ejus ائو قران
est felicior siderum Conjunctio;
Constellatio fausta. صاحب قران
Dominus faustae constellationis est
Titulus magnorum imperato-
rum, quibus orbem subjugandum
felicia addixere signa coeli. Hinc
Tamerlunes eo quoque sese insig-
nivit apud Arabsjad. p. 19. Confer
Herbelot. in Timur. نجح ائو
verbi نجح prospere evenit res.
مساعى plur. fr. a مسعى

conatus, studium laudabile. Thema
intendis, studuit, operam
dedit. خطر Cogitationem verti,
quamvis & per Vibrationem con-
vertere licuisset. Non extat hæc
forma in Golio, sub ejus rad.
خطر vibravit, sursum deorsum
motitavit, in dextram sinistramque
jactavit. Inde خطر ببال
vibravit in mente, i. e. subit ani-
mam cogitatio. Absolute etiam
خطر incidit in animam. Unde
jam خطر Cogitatio vibrans ve-
luti in animo. Sic sæpe Algazalius;
cujus est phrasis خطر مدتهم
mora eorum sive vivendi tempus,
cogitatio. ائو روم avolvit. روم
Ps. 90. Non damnarem tamen
hic primigeniam vim vibrationis,
percommodam sane in aureo num-
mo qui nuta, nictu, vibramine suo
omnia felicissime expedit.

وجمبت الى الانام غرته
Et amabilis est ad homines candicans
macula

- * وجببت اليح الانام غرقه
- * كانتا من القلوب نقرته
- * به وصول من جوته صرقه
- * وان تعانت او تواتت عترته
- * يا حبذا تضارته ونضرته
- * وحبذا مقبباته ونصرته

ك

حب *macula frontis ejas. Ab*
Amavis, in passivo i. forma per-
fecta est حبت *Alterum* غرة,
 ا *Alba fuit facies, macula can-*
duit frons equi, signat proprie can-
dicantem frontis maculam; mox fron-
tem ipsam, vel potius ejus nitore-
rem splendoremque. Inde familie
decus ac ornamentum. princeps. Vir
illustis. melior splendidiorque pars
supellectilis. Nova luna splendor ع. ع.
 ع. ع. & ipse mensis; ut in *Hist.*
Tim. 229. 365.

كَانَتَا مِنَ الْقُلُوبِ نَقْرَتَهُ

Tanquam si e cordibus esset massula
ejus liquata. Verbum نقر *exca-*
vavit, cavando sculpsit, perfodit
rostro, perforavit, נָקַר, præbet
 8 *cavernam, vel potius cavi-*
tatem parvam ac rotundiorum,
itemque Liquatum aurum argen-
tumve. Nempe a formula concava
in quam massa liquata funditur.

البقرة القطعة Bene Schol.

المسبوكة من ذهب او فضة
 قبل ان تطيع منها الصراهم

Vocatur Nukra particula fusa auri
aut argenti, antequam cudantur ex
ea nummi. Utitur hac voce Abul-
phar. 449. Entych. t. 2. Ann. Alex.
p. 39. 41. Sensus lepidi dicti est,
imo e corde omnes homines amare
aureos nummos, haud secus ac si
massula unde nummi procusi, e
cordium humanorum substantia
liquatae essent.

بِهِ يَصُولُ مِنْ جَوْتِهِ صَرْتَهُ *

Eo ferox est, cuius comprehendit eum
crumena. Radix صال *med. vav,*
seviit vehementi impetu, lucem
adfert Hebræo נָוָה, unde נָוָה
profundum vehementius astmans, &
seviens. In Hist. Tamerl. sæpe
adhibetur pro ferocire, & ita red-
ditur Abulph. 139. Hujus fut. i.
 3. *Alterum* حوت *fæm.*
 præt. i. ab جوي idem quod

ضم

Atque adamatur apud mortales frons ejus candida,
Ac si e cordibus liquatum fuisset metallum ejus.
Eo ferocit, cujus crumena eum clausurit.
Sin evanuerit, aut tardaverit nitor ejus,
O quam gratus redit ille fulgor, illa nitens pulcritudo!
O quam gratæ opulentitates ejus & opitulatio!

V

Quot

comprehendit, continuit, intime complexus fuit, quæ etiam fuit primigenia potestas *וְיָרַח & יָרַח* apud Hebræos; quibus *vita dicta*, quod *naturam contineat*, nec *disfolvi* patiatur. Alibi jam tactum. *Crumena*, locus, panniculus in quo pecunia nodando, ligando, reconditur, *צָרָר*, *צָרָר*, *צָרָר* strinxit, nodavitque crumenam, *צָרָר*.

وَأَنْ تَغَانَّتْ أَوْ قَوَّانَتْ عَتْرَتُهُ

Quod si evanuerit, aut tardaverit nitor ejus. *evanuit*, periiit. Eadem potestate *6 conj.* *تَغَانِي* hic donatur, quum apud *Golium* tantum transitive sit *invicem delere* ut in bello; ex *4. conj.* apud *Algazalinum* reperio *atatem* *أَفْنَى* *atatem* suam consumpsit. Ergo *decrepita atate & caducus fuit* in eo, *مِنْ فَنِي عَمْرٍ* *ejus atas evanuit*. In *Psalm. 90: 9.* *עוֹדֵי יָמֵינוּ* eodem sensu. Apud *Alga-*

zalinum est *شيخ هرم فاني* *Senex decrepitu, evanescens*. Apud *Arabes* æque ac *Hebræos* latius tamen patet. *Radix*, ejus *diversos adfectus* per omnia nondum assequor. Est etiam in *6. conj.* alterum *تَوَانِي*, *a torpuit languitve segnis, deses* fuit; unde *قَوَّان* *inf. 6. mora, cunctatio omnis, ac cessatio in officio*. Ultimum *عَتْرَة* *Scholasti* est *propinquitat, confortium*. Hæc est ea notio, quam *Goli*us expressit per *progeniem, familiam, socios, a عَتْرَة* *stirps, origo*. At *عَتْرَة* etiam est *crenata superficies*, *نِيتور* rei cujuscunque, a verbo *عَتَرَ* *tremuit, tremulum vibravit*; quam vim hic attendendam esse arbitror, *nammo aureo apprimere quadrantem*. *يَا جَبْدًا نَضَامَتَهُ وَنَضْرَتَهُ* *O quam gratus fulgor ejus, & pulcritudo nitens!* *نَضْر* *Nitore fulsit, floride*

كم امر به استتبت امرته *

ومترف لولة دامت حسرته *

وجيش هم هزمته كثرته *

وبدر تم انزلته بدرته *

ومس

floride pulcher fuit, latti viruit, dat utrumque hoc vocabulum, & illustrat originem vñ quum letum germen, ac surculum floride pulchrum denotat, ac cum rux sub eadem figura usurpatur. Prius حبذا monente To-
blebio مركب من حب وذا compositum est ex حب amor, & دا pron. demonstr., ut sit laudantis dicere حبذا O amabilem rem! ac contra improbantis لا حبذا. In Camus enotatum quoque verbum

قال حبذا pro تحبذ dicitur o amabilem rem!

Dives opulencia ejus. مغناة

يقال يغني Bene Schol.

مغناك اي ينوب منايك

ويقوم مقامك ويريد انه

ينوب عن الانسان

بالمضايق وينصره

Dicitur vicem tuam, & tunc tibi locum auebitur; sensus autem est nummum

explere pro domine omnia; in necessitatibus, eamque adjuvare. Idem Ecclesiaste eodem hoc verbo inculcatum & rux quod Argentum respondet omnibus. Liqueet غني significaciones opulencie, di-

vitiarum, astragulus & expletissime utilitatis traxisse a rux ref-

pondere. pro مغناة & مغناة efferre licet, suntque hæ formæ, tanquam infim. irregulares & conj.

وكم امر به استتبت امرته

Et quot negotia, quorum hujus ope demum recte administratur provincia. Imperii commissi prefectura, provincia, ab امر.

Extenditur ad omnem administrationem; & nonnunquam completitur rei, quam quis suscepit, accessiones atque incrementa fructuosa. Præcedens verbum est 10. a

secut; unde استتب paratum ac recte dispositum fuit negotium; quasi bene secutum dicas.

ومترف لولة دامت حسرته

Et quot beatis, nisi hic foret, perpetuum

Quot negotia hujus recte concipiat nutus!
Quot beati, absque eo si foret, longum suspirarent!
Quot exercitus curarum fugavit hujus impetus!
Quot plenas Lunas detraxit lunata hujus facies!

V 2

Quot

petuum esset suspirium! و متروك
positum pro وكم. Et
quot beatorum. Est autem pars. pass.
4. a فرف bonis commodisque vi-
ta affluxit, vel iis fructus et letatus
fuit. In 2. & 4. mollem ac dissolutum
reddidit nimia commoditas vita. An
hinc repetendum diu questum,
nec dum inventum etymon τῶν
ἁγίων, quasi diceret Fortuna com-
modioris praefides & Largitores;
a لولا comp. ex لو, لا non, &
ille. 3. præt. 1. a دام media
Vau, perennavit, quievit. حسرة
Suspirium praesertim defecti viribus,
ab حسر apud Goliath sign. 7.
suspiravit. Secunda sign. erat, lassus
fuit, defecit. Tertia, obtusus fuit
defecitque visus. Hæc & alia quæ
Arabes sub حسر admisserunt,
sunt deducta a fonte primigenio,
quo de البحر حسر Reflexit et de-
crevit mare dicebatur, teste Tebri-
zio ad Hamasa, qui adfert حسر
البحر اذا نضب الماء عن ساحله

Mare حسر, quum decrevit aqua a
littore ejus. Hunc usum habes Gen.
8.3. חסרו המים. Quomodo hinc
diversæ fluxerint metaph. nec ob-
scurum erit exercitatis ingeniis,

& alio in opere deducetur.

وجيش هم هزمته كثرته
Et quot exercitus curarum in fugam
dedit impetus ejus! A جاش
med. je, Effervuit bullivitque olla,
Astuavit mare etc. est جاش
Exercitus, vel a fervido impetu,
vel quod eo late campi fervere vi-
deantur, ut Virg. sit. Etiam media
Vau enunciatum fuisse hoc thema
docet جاش Cox, a جاش
vehementius commotum saluit cor,
astuavit animus; ac proinde جاش
ray astuationem pulveris reddan-
dum esse aputio Job. 7. Porro
Exercitus curarum bonum schema.
Cura, a Tabescendo, حسر.
Fugatio quæ est in هزم, est no-
tionis secundariæ, a primaria fran-
gendi aridum quid, cum strepitu et
fragore; unde profigare, clade ad-
ficere, fractum, fuscumque, fugare
hostem. كثره impetus unus, a
كثر irrui.

وَدَرِي قَمِ أَنْزَلْتَهُ بَدْرَةً
Et quot lunas plenas descendere se-
cis lunata et splendida hujus facies!
جنى

- * ومستشيط تتلطي جمرته
- * اسر نجواه ولانت شرته
- * وكم اسير اسلمته اسرته
- * انقذه حتي صلت مسرته
- * وحق مولي ابدعته فطرته
- * لو لا التقي لقلت جلت قدرته

لك

وَمُسْتَشِيطٌ تَتَلَطِّي جَمْرَتُهُ	<i>Luna perfectionis, est</i> بدر تم
<i>Es ira inflammata, quorum arserat pruna. Constructio per كم</i>	بدر ليلة التمام
<i>Quot adhuc continuatur. شاط</i>	<i>Luna pleno fulgens lumine 14. nocte</i>
<i>adustus fuit med. je, in 10. exar-</i>	<i>A نزل descendit, fluxit, نزل, in</i>
<i>sis ira, unde part. مستشيط</i>	<i>4. est انزل. Luna plena descen-</i>
<i>hic absolute est غضبان iracundus.</i>	<i>dere facta, e coelo, est Vir excellens</i>
<i>Ei figurate datur جمره pruna,</i>	<i>e culmine honoris ac gloria detractus.</i>
<i>id est شدة غيظ vehementia ex-</i>	<i>Isto beneficio pollet incantator</i>
<i>candescens; quae pruna flammam</i>	<i>nummus, ejusque بدره facies,</i>
<i>emississe dicitur, id enim proprie</i>	<i>oculus, Luna instar plena refulgens.</i>
<i>لطي in 1. 4. 5. 8. conj. cujus derivatum</i>	<i>Sic omnino vertendum; nam quod</i>
<i>لطي Ladan est ignis flammans, &</i>	<i>Schol. capit pro مبادر festina-</i>
<i>nunnatione abjecta Lada nat' ignis</i>	<i>tione, vel etiam pro عشرة الاف</i>
<i>xxi infernus ignis.</i>	<i>درهم Decies mille Drachma lan-</i>
<i>أَسْرَ نَجْوَاهُ وَلَانَتْ شَرَّتُهُ</i>	<i>guet. بدره est acute ن promote</i>
<i>Quos Clanculum allocutus nummus</i>	<i>videns oculus: a celeritate ait Golius.</i>
<i>est, sic ut emollitus sit acris impetus.</i>	<i>Fieri potest, sed malim a Luna;</i>
<i>Facetissime Nummo tribuitur,</i>	<i>nam ipse mox subjungit, etiam</i>
<i>نَجْوَي clandestinum colloquium</i>	<i>nitens ن pulcher oculus instar Luna.</i>
	<i>Talem oculum facete tribuit noster</i>
	<i>nummo aureo. Ipsum illud pondus</i>
	<i>decies mille drachmarum ita quoque</i>
	<i>dictum fuit quasi Oculus plena in-</i>
	<i>star luna veniens.</i>

نجا

Quot ira inflammatos, quorum pruna exarserat,
Clandestino imperitiis alloquio, eorumque emollita est vehe-
mentia!

Quot captivos quos prodidit sua ipsorum cognatio
Eripuit hicce, sic ut liquidum gaudeant gaudium!

Quot jura Domini noviter produxit hujus creatio!

Quod nisi obstaret Religio, dicerem sane, potentia ejus Op-
tima Maxima.

V 3

Quot

a نجا communicavit arcani quid.

Illuc collineat quoque اسر

4. conj. a سر affecit in umbilico,
quod hic valet اخفي occultavit.

Tertium لان a لانت med. je,

Lenis, mollis, placidus fuit. De-

nique شره a شر malus fuit, hic

non tam malitiam signat, quam

acrem impetum & ardorem, quem

& suspicor priorem malitia, ac

improbitate, quæ ab impetu sein-

tillante commodè deduci posset.

وكم أسير أسلمته أسرته

Et quot captivos quos prodiderat

cognatio ipsorum. أسير أسير

Vinctus, ab أسير أسير vinxit,

arcte constrinxit و colligavit. Inde

& أسيرة necessitudo, cognatio, ne-

xus propinquitatis vel affinitatis. A

سلام in 4. obscuriore flexu

enatum prodere, deceptum relin-

quere, خذل ut Goliut, قرك

ut Scholiastes meus explicat. Duc-

tum est ab سلام pacem fecit, de-

didit; inde porro tradidit, & tan-
dem prodidit ac deseruit. Latinum
dedere, ac tradere similiter ferme
in malum tandem devenere.

أنقذه حتي صفت مسرته *

Eripuit eos, ita ut liquidum esset
eorum gaudium. Verbum بقن

Liberavit, diremit alterum ab al-
tero, e fovea eripuit. Item intrans:

evasis; cujus derivatum بقن

salutem omnem & incolumitatem

signat. Origo mihi haud dum satis

perspecta. Eadem Liberandi vis in

2. 4. 5. 8. sese exerit. Alterum

صفي est fam. pres. a صفي

clarus, defecatus fuit liquor; sudus

fuit aer; liquida fuit fortuna, fe-

licitas, lætitia. مسرة Latitia est

a سر Hilarem letumque reddidit;

proprie affecit in umbilico, ni fal-

lor. وجف مولّي أبدعته فطرته

Et jura Domini, quæ noviter pro-

duxit creatio hujus? جف

pri jus, statutum. مولّي Rex.

Dominus

ثم ببسط يده بعد مبالجته
وقال ادعهم جرما وعد
وسج خال ادعهم فنبذت
الديبار اليه وقلت خذ غير ما سوف
عليه

Dominus. Heras, a ولي praevis, administravit. Habet adhuc alias notiones, quae omnes pendent a primigenia potestate pertinendi & spectandi ad aliquem. Monley, titulus principum in Africa, est nostri nostrum. ادع porro, 4. a بدع, est novum & innitatum quid produxit, primus excogitavit & commentus est, in bonum, in malum. Denique فطر creatio, sive modus creandi, a فطر incepit, auspicatus est; primum & recenter fecit quid, speciatim, creavit, produxit. Hae notiones ortae a findendo. פרי primogenitus apud Mosem, proprie auspicium fissi primum & aperti uteri. Pulchra circumlocutio. Quum autem Nummo aureo hic datur فطر Creandi, ac e nibilo producendi vis, quoddam quasi Numen ei inesse dicitur.

لَوْلَا التَّقْيُ لَقَلَّتْ جَلَّتْ قَدْرُهُ

Quod nisi pietas, sane dicerem Maxima est potentia eius. Non Regiam videlicet tantum, sed & Deam Opt. Max. faciunt mortales Sa-

eram illam pecuniam. Ellipsis, non Timor, pro, nisi Reverentia, pietasque in Deum impeditur. تقى Verbum cum The radicali forma- tum ex 8. و ق ي, cavit, custodivit se purum ab omni inquinamento, unde تقى caste pureque

coluit Deum. Hinc تقى Timens Deum, abstinens ab omni malo. تقى & تقوى Abstinentia a malo, Timor Dei. Hac religione praevediri se ait, quo minus dicat جَلَّتْ Maxima est potentia Nummi. Respicitur ad Epitheta summi Numinis عز

quae Nomini الله solent auncti, solenne enim est Arabibus efferre الله تعالى, & الله, & الله تعالى pro Deus Optimus Maximusque. Istud جل diversos habet significatus qui paulo longius deflectere videntur ab Hebræo. Utique Magnus & illustris fuit. Item annosus evasit; exulavit, & alia

Deinceps manum protendit; postquam eum extulisset, & Representat, inquit, ingenuus quod promissit, & pluviam fundit nubes, postquam intonuit. Projeci itaque illi denarium, dixique, Capias cum haud quaquam invito animo donatum: quem

alia, parum respondent *q̄* volvere quod est in גלגל. Ut tamen Hebræis גלגל est propter te, sic Arabibus من جلالك, & من اجلك Respectu tui. Iterum ut Hebræis גלגל est stercus globosum animalis, sic nostris جلة

& verbum جل Collegis stercus camelinum. Utrumque a volvendo derivandum. Jam vero Volvuntur ea fere, quæ Molem habent & magnitudinem; Inde succrevisse potuit potestas illa prima apud Golium; & evolvuntur e suis fedibus qui exulant. Reliqua, ubi majus lumen nactus fuero, expediam.

بقدر ما أنجد

Postquam extulisset eum, nempe nummum. نجدا manifesta, clara fuit res, נגד, item med. dam. animosus, strenuus, magnanimus fuit. נגיד Fortis, strenuus & animosus princeps. In 4. extulit in altum, quæ notio hic posset aptari, ut Abuzeidus dicatur Nummum sibi promissum laudibus extulisse. Est tamen aliud, quod suppeditat formula انجد دعوتك promississime respondis vocationi, vel

provocationi ejus; unde convertere malim, deinde manum protendit, postquam tam promissæ respondisset provocanti. Hebræis נגיד inditavit, demonstravit, ob oculos posuit. Origo a נגד coram. Id autem coram ab eminenti, elatoque atque ante oculos versanti, quæ est proprietas, & princeps potestas thematis נגיד.

آنجر حر ما وعد وسخ
آنجر حر ما وعد وسخ Representat ingenuus quod promissit, & pluviam

fundit nubes quum tonnit. Dæ sententiæ, quarum alia simpliciter, alia figurate enunciata, eundem ferunt scopum, nemini non patentem. נגיד perfecta fuit res, promissio representatu; in 4. pro-

missa exhibuit & complevit. حر

Libri ingenuus, supra illustratum. وسخ est נגד effudit

largiore fluxu, cujus derivatum

سجوح pro epitheto Nubis sub-

servit, quæ pluviam largiter fundit,

atque etiam absolute potest usur-

pari. خال proprie est dispositio nubis ad pluviam fundendam, bonumve

عليه ووضعه في فيه وقال بارك اللهم
عليه ثم شمر للالثناء بعد
قوفية الثناء فبشوات لي من فكاهته بشوة
غرام

*numve pluviae omen, unde partim
nubem ipsam, partim fulgur delig-
nat. Scholiaſtes* خال expouit

سحاب يخيل لك ان فيه مطر

*Nubem qua te facit imaginari, in-
esse in ea pluviam. Nempe per
tonitru & fulmen; nam Radix
خال med. je, imaginatus fuit,
in 2 conj. exponitur tonitru ac ful-
mine praevio pluviam praemonstravit
ac promissit nubes. In 4. habes خال
Respexit ad speciem rei, pecul.
Vidit ad pluviam esse dispositam nu-
bem. Pulcra etiam locutio, خال*

به خال من الخير

*Conspexit in eo indicium, signum-
que boni, id est indolis ac virtutis
praeclara. Vides hinc cur خال
etiam declaretur apparens bonum;
& quo sensu خيل sit, De quo
bona concipitur opinio, aut cujus
bona apparet dispositio, ad omne
genus officiorum, strenuus, libe-
ralis, bonus opum administrator &c.
&c. quales Hebraeis erant אנשי
חיל. Alias convenientias Hebraei
חיל cum خيل Arabum alibi exe-
quar. Ultimum مرعد, مرعد,*

*tonitru, supra quoque declaratum,
& tonantis Nubis emblema, in li-
berali pollicitatore, expositum.*

خُذْ غَيْرَ مَأْسُوفٍ عَلَيْهِ

*Cape illum libenter a libenti. Id
forte acuminis captavit Harivinus,
اسف part. pass. 1. ab اسف
duluit, tristitia affectus fuit. Confert
Golius נאסף Hebr. & Chald נאסף.
Sed cur non potius נאסף ipsum?
significatu illo secundario tristitia
quem fumere potest, quatenus
dicitur נאסף שמחה ונל Esaj. 16:9.
Vulgo ablata est letitia & exultatio.
Elegantius obscurata est, & condita
veluti nube, prout sol dicitur נאסף
colligere, retrahere domum, &
condere, atque obscurare lumen
suum. اسف ergo Arabibus nubi-
lum vultum hinc percommode
exprimet, partim tristitia, partim
ira & indignationis indicem: jam
غير مأسوف عليه*

*ad verbum sonat, super quem ne-
motristatur, nempe nostrum, neque
ego donans, neque tu donatus.
Possis & laxiore sensu habere pro
epitheto Nummi, quem mortales
omnes exporrecto vultu excipiunt,
conspiciuntve. Prius malim.*

وقال

quem ille ori suo inditum *solemni benedictionis formula* adfecit. Dein *accinxit se ad discedendum*, postquam *cumulate gratias egisset*; atque *suborta* mihi fuit ex *facetiis* ejus *ebrietas*

X

male

وَقَالَ بَارِكْ أَكْثَرُ عَلَيْهِ
Es dixit; Benedicas, o Deus, illi.
 Golio videtur ortum ex
 Posset etiam singulare esse,
 cum م servili, ut in م
 &c. &c. Usurpatur plerumque in
 votis. Est etiam jurantis, ut *A-*
bulphar. 182. *Per Deum,*
ita est.
 ثُمَّ شَمَّرَ لِلْإِنْتَاءِ بَعْدَ
Tum accinxit se ad
discedendum, postquam *cumulate*
gratias egisset. Plena phrasis est
Laciniam suam sustu-
lit aut substrinxit, quæ crebro
occurrit in Hist. Tam. Ut p. 14.
 فَشَمَّرُوا ذَيْلَهُمْ وَتَرَكَوْا فِي
 مَكَانٍ خَيْلَهُمْ وَاسْتَعْمَلُوا فِي
 نَيْلِ مَرَادِهِمْ لَيْلَهُمْ
Et substrinxerunt laciniam suam,
relictisque certo in loco equis, adbi-
buerunt, ad exequenda destinata,
noctem suam. Et p. 95. وَشَمَّرَ

Es substrinxit ad
grastandum laciniam. Et p. 213.

فَلْيَشْمُرِ الْقَرَارِ أَوْ لِلْقَرَارِ الذَّيْلَ

Itaque substringat vel ad standum,
vel ad fugiendum, laciniam suam.
Nempe etiam in fuga usurpatur
illa substrictio laciniae. Sic pag. 136.

وَشَمَّرَ لِلْهَزِيمَةِ ذَيْلَهُ

Es substrinxit ad fugam laciniam
suam. Adde pag. 56. &c. Dicitur
 شَمَّرَ عَنْ سَاقِهِ

substrinxit a crure suo vel tibia;
supple laciniam. Egregie Tebrizius

العَرَبُ تَضْرِبُ

الْمِثْلَ فِي كَشْفِ السَّاقِ

وَذَلِكَ إِنْ الرَّجُلَ إِذَا أَرَادَ أَنْ

يَمَارِسَ أَمْرًا شَمَّرَ ذَيْلَهُ

Arabes proverbialiter usurpant Nu-
dationem tibiae; quia quum quis
aggreditur opus aliquod, substringit
laciniam suam. In *Hist. Dyn.* p.

376. extat, quod & ansam, &
 vim figuræ indicet, *Quumque*
tanta sibi arrogaret, in minimis e-
tiam eorum, quæ tractabat, defi-
ciebat, prout poeta ait.

يَشْمُرُ

عمرام واستهلت علي ايتناف اغترلم
فجردت اخبر وقادست هل لك ان
تزمه

يشمر للبحر عن ساقه ويقمره الموج في الساحل

*Substrinxit quasi profundum ingressurus, a tibia,
At obruit eum fluctus ipso in litore.*

Hinc porro absolute شمر studio
sus, diligens, promptus, expeditus
fuit. Festinavit. Accinxisse, succin-
xit se, live ad agendum, live ad
savendum. Atque hæc quidem vi-
detur antiquissima indoles روم,
ut in *Originibus* latius exequar,
consensu concentuque utrius-
que Linguae idoneis exemplis evi-
cto.

فنشأت لي من فكاهته

Et orta mihi est ex fa-

setia ejus ebrietas male cupidinis. A
festivus, facetus, fuit, est

فكاهة infin. suavis ex prompta

نشا jocandi. نشوة est act. verbi

ult. Vav & je, percepit auram o-

doresve rei, speciatim vini, unde

g. signif. Vino captus fuit, ebrius

evasis, flore Liberi videlicet largi-

ter adflatus. Transfertur etiam

فنشى ad explorationem nuncii,

alteriusve rei, quæ fit quasi aura

maribus tracta, Odoreve percepto.

Hæc est Origo Hetræi נוד, in
tentando, explorandoque pertriti.

Apud Arabes forma فشيل

confedit in eo qui explorat, ac per-

tentat nova; ut forma فشوان

in eo potius, quem odor vini adfla-

vit inebriavitve. Hinc ebrietas ma-

le cupidinis, فشوة غرام,

posita pro inconsiderata & nimis cu-

pida largitione. Est nempe غرام

affectus animi nimis cupidi deditiva.

حب لازم معذب للقلب

Amor adfixus, عغ diserucians cor.

Radix غرم obstrictus, obnoxius,

obratatus fuit.

واستهلت علي ايتناف

Et apparuit super me an-

spicium obrationis. Clarius expli-

cat mentem suam. اغترلم

ab eadem rad. غرم in inf. 8. jam

notat aris alieni contractionem, &

quidem nimiam, five obrationem

cump-ena fere conjunctam, & dede-

core. Apud Galium hæc habes in 4.

tan-

mala cupidinis, & prima auspicio sensu aris alieni contrahendi. Prompsitque ei alterum, & dixi, num tibi quo vituperes cum,

X 2

tantum Conj. Nempenulla Lexica complecti valeant, quicquid usus admittit. ايتناق etiam est inf. 8. ab انف, qua valet سبق anterior fuit, notione ducta a naso; in 8. ايتناق a principio, de novo, primum aliquid aggressus fuit. Auspicatus est aliquid. استهل

est 3. faem. prat. 10. ab هل apparuit, splendere coepit luna. 471. In decima conj. eleganter adhibetur ad φάρις ut ita dicam, & primas apparitiones rerum, estque hæc periodus perquam venuste ac graviter tornata, Apparuit super me & conspecta fuit, auspicio prima gravis oblationis, qui veluti inebriatus, fascinatuseque dulci cantu, crumenam liberalissime solverim &c. &c.

فجردت آخر

Et expromsi alium nummum. Proprie, strinxi, evaginati. Solenne est جرد السيف Destrinxit gladium, unde Algazalius eleganter extulit جرد عزمه destrinxit propositum suum, sive aciem constantis sui propositi. Elegantius adhuc Hariri transtulit ad nummum e crumena, tanquam e vagina eductum. Francia eundem flosculum novit, in degainer, vagina prome-

re, & rengainer, vagina reddere. Inde dicitur; Triparcus est, non amot evaginare, pro nummos promere; Il n'aime point a degainer. Notio primaria rad. جرد est destrinxit solia accorticem, decorticavit. Hoc est 771 illud Jobi, qui non Scalpsit tantum cutem suam testa, sed & decorticavit quasi ac destrinxit, ita ut simul abraho fiat, & decorticasio.

هل لك ان تزدني ثم تضمة

Est ne Tibi ut vituperes eum, deinde recipias eum. Non injucunda Paronomasia est in تزدني & تضمة. Prius est fut. 1. a تزدني vituperavit; posterius item fut. 1. a تضمة contraxit in se, constrinxit, unde Abulphar. p. 162. ضمة اليه recepit illum ad se, qui usus hic etiam se exierit.

وانشد مرثجلاً وشدي

عجلاً. Cecinitque extemporaneo versu, ac canora voce prompte recitavit. مرثجلاً part. 8. a مرثجلاً super pedibus abstulit. Inde مرثجلاً ex tempore dixit, op staande boet. Propolis camelum, in cursuque egit; id fit plerumque cantu, unde succrevit vis canora alta-

تذممه ثم تضمه وانشد مرتجلا وشدي
عجلا

تباه من خادع ممدق *

أصغر ذي وجهين كالمنافق *

يبدو

altaque voce recitandi carmen; e
quo fonte Eccl. 2: 8. שירה ושירה
explicari posse visum præstantibus
viris. Nobis aliud de obscuris istis
vocalibus sedet. Est adhuc tertia
notio שירה Literas & elegan-
tius quid didicit ab aliquo. Videtur
ductum a recitando & decantando,
quum cirrata puerorum turba red-
dit dictata sua. Crebro utitur A-

bulph. Ut p. 408. وكان أجود
يشدو شيئا من الحكمة

Et pater ejus aliquid de philosophia
didicerat. Apposite; nam locum
habet in parum doctis; decantatur
aliquid ut pueri solent sub ferula.
In Nawabig.

ما من داب في الأدب ابدًا *

كمن بدا فيه وشدا *

Non qui exercet se in Literis jugiter,
Us qui incepit tantum, & decantavit aliquid.

Recte ibi Zamachsjari. شدا من
العلم اخذ طرفا منه
decantavit de doctrina, est, parti-
culam inde percepit.

تباه من خادع ممدق

Male pereat deceptor simulans. Im-
precandi formula تباه ampu-
sentur ei manus, ad conf. 1. expli-

cita. خدع part. 2 sefellit,
est versipellis deceptor. Usurpatur
etiam speciatim in nummo acciso,
& justum pondus non habente. Quum
autem in Nummum hæc faba cu-
datur, non quidem directe nunc
vim illam respexit noster, sed ta-
men illuc alludere voluisse videtur;
quasi diceret, vulgo quidem
خادع fallacem vocamus num-
mum, qui accisus & arrosus est; e-
go

eum? ut deinde auferas, & cecinit haud praemeditatus, & canora voce hæc e vestigio fudit

Male pereat deceptor ille simulans,
Flavus, duplici fronte praeditus, ut hypocrita.

X 3

Qui

go vero etiam probissimum voco
fallacissimum. مَذَقٌ est part. 3.

a مَذَقٌ aqua diluit vinum, hac.

Inde assumpta notio amoris haud fin-
ceri, fucati, infuscati, diluti, mix-
ti, simulati. Apud Golum hoc

part. 3. comparet quidem, legen-
dum quippe مَذَقٌ, pro im-
presso مَذَاقٌ, sed conjugationis
ipsum nulla mentio. Ejus formam
infinitivam reperio in Arabisjadis

opere MS. بَانَ تَكُونُ

المصادقة خالية عن الممانعة

ut esset mutua amicitia vacua omni
simulatione. Probe observandus

etiam usus مَنْ, quo خَادِعٌ

de deceptore, est deceptor, qualiter
dicunt مَا جَاءَنِي مِنْ لَجْدٍ

Non venit mihi de uno, pro, ne-
mus quidem. In Alcor. Sur. 40: 22.

مَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ

وَأَق Non est ipsis a Deo de pro-
tektore, id est protektor. Ibid. vers.

مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ 35

عاصم Non est vobis a Deo de de-

senfore. In Bibliis idiotismus etiam
occurrit.

أَصْفَرُ نِي وَجْهَيْنِ

كَالْمَنَاقِ Flavus, duplici

fronte praeditus, ut hypocrita. Per-

facete, & duplici cum aculeo.

أَصْفَرُ Flavus nummus aureus

cur dicatur, quilibet cernit.

الأصْفَرَانِ Duo flaviora sunt

aureum, & crocus, etiam in com-

muni lingua. Item الأصْفَرَاءُ

form. fœm. flavius est aurum ab-

solute. Sed vide jam quid acumi-

nis sublit. بنو الأصْفَرِ Filii flavi,

sunt Græci, eorumve Reges. Se-

met ipsos vocitant Arabes الاسود

Nigros, ut revera multum de Æ-

thiopetrahunt; Europeos colore no-

ctis non tinctos contemptim الأحمر

Rubros: Græcos vero الأصْفَرِ

Flavos. Intellige sis Græcorum no-

mine الروم Romanum in Oriente

Nomen الإمبراطورية imperium, cum quo

Saracenis & Arabia bellum inter-

necivum. Sic الأصْفَرِ est invi-

diosum simul & inimicum, eaque

sub emphasi nota Flavi nunc

Nummus noster inuritur. Additur

ذو

يبدو بوجهين لعين الرامق *

زينة المعشوق ولون العاشق *

وحدة

كالمنافق *Dominus duarum facierum*. Qui id proprie conveniat Nummo, adversum aversumque signato, nemini non obvium. *Improprie gerit duas facies, versipellis, fallax, hypocrita*. Ipse id declaravit per *sicut hypocrita*. Est pars. 3. 2 نفق

prodiit, exiit praesertim e latibulo *mus campestris*, Sapiens illa, ut *Comicus* ridicularie ait, *bestia*

Aetatem quae uni cubili nunquam committis suam.

Quia si unum ostium obfideatur, aliud perfugium geris.

suffodit sibi nempe cuniculos, Nos proverbialiter dicimus, *is booz een gat idet te vangen/* in *Vasro*, & *subdolo*. A *mare campestri* ductum dictum. Sic Arabibus

bi queat. Inde *نافق* *exiens*,

omnis Vaser & subdolos,

exitior, est *mus campestris* ille,

muris campestris ritu ad unum foramen

مربع *quadrator* alias dictus,

haud capiendus. Speciatim

quia ad quatuor fere caeli plagas

hypocrita, fidem Muhammedanam

foramina sua disponit. Foraminum

ostendens, quum infidelitatem in

distincta nomina dabit *Boch. Hieroz. 1. p. 1012*. Praecipuum est

pectore foveat. Novatum esse ait

نافق Hinc anfa sumta ad *Hypocritas*

ante *Muhammedem* sub *Gentilismo*

significationem forman-

notum. Cum grano salis id ca-

dam sub 3 conj. quae exponitur

piendum, quatenus nempe hac

modo hoc modo illud profiteri in reli-

nota adficebant tempore *Muham-*

gione. Non placet *Damirius* apud

medis illos, qui ad *Gentilismum*

Boch. Munapbik appellatum esse

relapsi fuere, quum *Muhammedem*

hypocritam, quia fidem habet ex-

aliquamdiu sectati fuissent. Vis

trinsecus, sed intrinsecus infidelita-

tamen *Vasri & subdoli hypocrite*,

tem, prout *muris campestris domus*

sensu illo lato & generali, haud

exterior quidem terra est, sed inte-

dubie est antiquior; quod monen-

rior, Cava. Frivolum acumen.

dum duxi; quia minus exercitati

hic possent impingere. Sic *novum*

est vocabulum, cum

Chri-

- وجهه عند ذوي الحقايق *
 يدعو الي لتركاب سخط الخالق *
 لولاه لم تقطع يد سارق *
 ولا بدني مظلمة من فاسق *

ولا

*belxine; quæ ad instar bedera im-
 plicat; Unde malim ab ipsa illa
 implicatione ductam metaphoram,
 qua bederis ambitiosior & tenacior
 amor arctissime illigat atque com-
 plectitur.*

وَجْهَهُ عِنْدَ ذَوِي الْحَقَائِقِ

*Et amor ejus apud possessores veri-
 tatum. A ذو in Dominus possessor,
 cujus naturam supra vidimus, in
 plurali est ذوون, cujus Genit.
 in statu Const. hic occurrit.
 حقايق est plur. fr. ab حقيقة*

*Veritas, cujus radix حق ppri.
 ذوي الحقايق Domini
 Veritatum, solenni locutione O-
 rientis, sunt الرشد والعلم*

الذين ينظرون ما في

*Præditi الدنيا بعين الحقيقة
 recto judicio et scientia, inspicientes
 illa quæ in mundo sunt, oculo veri-
 tatis. Pulcher usus تى حقيقة
 extat in Hamasa, ubi Gladius
 Bellatoris strenui vocatur*

صارم ذو حقيقة

Sector, Dominus veritatis

*Id est, non mendax quasi in secan-
 do. Ad plenioram etiam intelli-
 gentiam linguæ faciet docta Tebri-
 zii nota, ad alium poetæ locum,
 ubi حقيقة pro Vexillo ponitur.*

الحقيقة مما يجب علي

الانسان ويحق عليه ان

يحميه فيدخل في هذا اللغز

المرأة والجارية والمال وغير
 ذلك ونسي الراية حقيقة

*Appellatur npri quicquid incumbit
 alicui, tanquam verum ac justum,
 ad defendendum: intrantque in hanc
 vocabuli notionem Mulier, Mulie-
 bria; opes, aliaque ejusmodi: etiam
 Vexillum vocatur npri.*

يدعو

*Cujus amor, judicio veritatem rite tenentium,
Vocat ad indignationem Creatoris laceffendam temere.
Absque eo si foret, non furtiva amputaretur manus,
Nec injuria grassaretur improbi.*

Y

Nec

يدعو الي ليرتكاب سخط

الخالق Vocat ad subeundam

indignationem Creatoris. Verbum

دعا, in fut. I. يدعو, vocavit

sæpe valet impulsit, instigavit.

يرتكاب est inf. 8. اركب

ركب vetus fuit. infedit. &c. &c.

Grandi figura hic effertur

Conscendit اركب اركب سخط

quasi infedit indignationem sum-

mi Numinis, ansa sumta a phrasi

conscendit crimen, اركب

pro aggressus est. patrauit. Eius-

dem generis est اركب هو

conscendit Cupidinem suam; &

اركب infedit caput

suum, pro cupiditatibus suis se au-

ferendum permisit. Venuſta per-

quam locutio quoque اركب

Conscendit Limam suam,

pro, invecus est super Lingua li-

mata ac promta quasi, fortiter & fa-

cunde perorando. Alia complura

amputo, & finem facio in prover-

biali formula اركب جناحي

Conscendit alas struthioca-

meli, اركب خفة العدو

in levitate currendi, agendive.

لَوْلَا لَمْ تَقْطَعْ يَدَ سَارِقٍ

Nisi is foret, non amputaretur ma-

nus furis. Prima vox etribus con-

flata, لا, لا, non, & is. قطع

est fut. pass. per apocopen, اقطع

scidit, secuit &c. &c. Unde

formula imprecationis الله قطع

يدي Resecet Deus manum tuam.

Pœna furti trita in Oriente.

وَلَا بَدَتْ مُظْلَمَةٌ مِّنْ فَاسِقٍ

Nec existeret oppressio a pravarica-

to. بدت est 3. sem. prat. ابدأ

ult. vav, apparuit, extitit, exor-

tus est. A ظلم oppressit violenter,

est مظلمة vexatio, & injuria om-

nis. Prima thematis potestas qua-

renda in obscuro & tenebroso, unde

ظلم proprie est adumbrata imago

rei. ظلمة etiam a viris apprime

doctis ad radicem ظلمة pertinere

judicatur. فاسق part. praef. افسق

pravaricatus fuit. Improbe

egit. Exivit e cortice maturus da-

ctylus. Posterior illa notio princi-

pe loco fuisset ponenda, quum im-

probis inde potestas emerſerit;

monente etiam Teblebio meo

العا

- ولا اشمانر باخل من طارقب *
 ولا شككا الممطول مطل العايق *
 ولا استعيز من حسود راشق *
 وشر ما فيه من الخلايق *
 ان ليس يغني عنك في المضايق *

الا اذا

العاسق الخارج عن الطاعة

وهو من قولهم فسقت

الربة اذا خرجت عن قشرها

وفسق عن امر ربه اي خرج

Appellatur ^{עושה} qui exit ex obedi-

entia Deo debita; idque ex eo quod

dicunt ^{עושה} מלרמבה ^{עושה} dactylus exi-vit e Cortice suo; similiter ^{עושה} מלרמבה

defecit a mandato Domini

sui, siue transgressus est. Consonat

^{עושה} duobus in locis tantum su-

perstes; ex quibus quam parum

de radice totius indole indicari

queat nemo non sentit. Divaricare

exponitur; nec male: sed imago

dactyli e cortice erumpentis mirum

quantum & vim, & venustatem

duplicis contextus adjuvabit Prov.

13:3. Ezech. 16: 25.

ولا اشمانر باخل من طارقب

Et non cohorrescet avarus a noctur-

no adventore. اشمانر est 4. conj.

Verbi quadriliteri ^{עושה} שמانر, quodproductum ex trilitero ^{שמנר},
 cuius ^{שמנר} est contractus fuitvultus. Est autem ^{שמנר}

nostrum patentissimi usus in horro-

re, pavore, contractione vultus,

cordis &c. &c. Alcoran. Sur. 39: 46.

Contracta sunt, ^{שמנר} اشمانر قلوب^{שמנר} corrugata quasi, corda. Sequens^{שמנר} ^{שמנר} avarus, a ^{שמנר} parvus^{שמנר} tenax fuit. Primitiva vis latet:

inde pendet accuratior explanatio

Zach. 11: 8. Ultimum

nocturn venit, ^{שמנר} طارقب

signat hospitem nocturnum.

ولا شككا الممطول مطل

Et non queretur prore-

gatus creditor prorogationem trica-

toris. مطل proprie est cudit, pro-

cudit ferrum. Inde extendit in lon-

gum. Speciatim procudit, & mille

artibus prorogavit spatium solvendi

æris alieni. عايق est part. presf.

a ^{عاق} med. vav, distinuit, im-

pedivit, &c. &c. Intelligitur hic

loci

Nec a nocturno hospite avarus cohorresceret.

Nec tricatorum moras quereretur diu elusus creditor.

Neque averruncaretur invidus oculo emissio.

Sane quam pessimis est moribus,

Quod tibi in angustiis nil profuturus sit,

Y 2

Nisi

loci Tricator nummarius, solvere
lentus, ut Lucilius ait.

وَلَا أَسْتَعِينُ مِنْ حَسَدٍ

Neque ad Deum averrun-
cum confugeretur ab invido, malo
oculo petente. Thema عَان
media Vav, est Confugit a mala
re ad averruncum Deum; nempe
sub formula الله معان الله
Robur Dei; Refugium Dei: Pro-
hibeat & averruncet Deum. In Sa-
cris nro sic quoque usurpatum;
paucique illi loci ubi nro occur-
rit, plurimum lucis foenerantur
ex Arabum عَان Conjug. 10.
استعان eandem obtinet vim,
quam prima. Ejus pass. forma a
Scholiaste speciatim declaratur

قَرِي عَلَيْهِ الْمَعُونَتَيْنِ

Legerentur contra illam duæ aver-
runcatrices Svaræ. Sic vocant
Alcorani duo postrema capita, quæ
incipiunt ab أعون Confugio ad
Dominum. حَسَدٌ invidus, est
forma فَعُول, agentis potestate,

ab حَسَدٌ invidit. راشق est
part. praef. a رَشَقٌ petivit vi-
brata sagitta. Transfertur ad oculo
malum, fascinatorem, invidum.
Pulchre Teblebins راشق

اي عَانِصِن مَصِيبِ بِالْعَيْنِ
وَأَصْلُ الرَّاشِقِ الرَّامِي بِالسَّهْمِ
فَجَعَلَ الَّذِي يَصِيبُ النَّاسَ
بِعَيْنِهِ كَأَنَّهُ يَرِشَقُهُمْ بِسَهْمٍ

Raschik notat hic, malo oculo peten-
tem, est autem in origine, jacu-
lans sagittam: facitque eum, qui
homines oculo invido petit, tanquam
si in eos jacularetur sagittam.

وَشَرٌّ مَا فِيهِ مِنَ الْخَلَائِقِ

Sane quam pessimum est quod est in
eo de moribus. Sic structura ad ver-
bum sonat. خَلَائِقٌ est plur. fr. a
خَلِيقَةٌ natura, indoles, quicquid a
natura inditum Thema خَلَقَ
formavit, creavit, finxit. Notio
est secundaria, ducta a principe
illa quæ est in pñ glaber, lavis,
politus fuit.

ان

- الا اذا فر فرار الابق *
 واهل لمن يقذفه من جالف *
 ومن اذا ناجاه نجوا الوامق *
 قال له قول المحق الصادق *
 لا راي في وصلك لي فغارق *

نقلت

ان ليس يعني منك في

Quod non respondeat pro

se in angustiis. Hæc vis & proprietas verbi divitis غني, superius jam constituta est. مضايق est plur. fr. a مضيق مضيق, locus angustus, difficile negotium. Thema ضاق ضاق, angustus, arcus fuit.

الا اذا فر فرار الابق

Nisi quum ausugerit fuga fugitivi, suavis lusus in ancipiti notione vo-

cis Fugiens, in part. pres.

ab abdidit fugitivus. Fugientis autem appellatione adficitur tum fugitivus nequam, tum argentum vivum. Utrumque pervenit ad adaptatur Nummo e manibus elabenti. Alluditur præterea ad alterum nomen Mer-

curii, quod est فرار, a فرار, itidem aufugit.

واها لمن يقذفه من جالف

Papa illum, qui deurbat eum de precipitio. واهل est laudantis & admirantis vocula. Enga, Papa. O præclarum virum. جالف

proprie est part. pres. ab جالف rafit, quam significationem ortam existimo a pñi, quatenus glabrum exprimit. Radentis nomine autem insignitur in genere quicquid acutum, & radere aptum: in specie mons prominens acutus. جبل

املس. Teblebius aliter originem

جالف اي جبل عال

املس قال ابو البقا

الجالف المرتفع من قولهم

جالف الطير في الهواء

اذا ارتفع ودار كالجلفة

Halik est mons altus, glaber, auctor est Abulbeki Halik vim elati sum- fisse ex eo quod dicunt, Halaka avis in

Nisi quum fugitivi ritu aufugerit.

Pape Virum illum, qui nequam hoc mancipium e præcipitis deturbaverit.

Et qui ab hoc amatore secretis compellatus alloquiis,

Absque fuco & fallaciis ei dixerit,

Haud placet tuum mihi consortium: discedito.

Hic

in aëre, quum effert sese, & gyros circuloſque facit. Videtur autem proverbialiter dictum esse قدفعه من جالف *dejecit eum de rupe*, pro in maximam malam rem abire iussit.

وَمَنْ إِذَا نَاجَاهُ نَجْوًا

Et qui, quum compellat eum occulto alloquio amantis.

نَجْوِي actio تـ quatenus valet communicare arcanum quid alteri. In 3. ناجا clanculum egit locutusve est cum aliquo. وامق part. præf. a amavit.

قَالَ لَهُ قَوْلَ الْمَحَقِّ

أَلصَّاقِ Dixit ei, pro ut dicit

Verus recto-rigidus. Themata حق ppi, & صدق ppi supra jam enucleata. Proprietatem ergo linguae hic ob oculos posuisse suffecerit. حق est part. 4. Conj. exprimens eum, qui veritatem rei

& certo dignoscit, & libere profite-tur.

لَا رَأْيِي فِي وَصْلِكَ لِي

فغارق Non placet Consortium

tuum mihi: ac proin discedito. رأي sententia, beneplacitum; a رأي vidis. Arabismo ad verbum sic exeunte, non visio in conjunctione tua mihi. Id est non video conjunctionem tuam mihi appetendam. Hebraei quoque suum ראיה sic usurpant.

مَا أَغْزَرَ وَبَلَكَ

Quam copiosus imber tuus! Id est quam larga eloquentia tua! Figura nota. اغزر

est compar. a غزر copiose fluxit, abundavit. وبل Proprie est مطر pluvia vehemens, a وبل copiose & vehementer actus, effususve fuit. Hinc Esaj. 30: 25.

פלגים יבלי מים, non per appositionem, sed Rivi agmina aquarum volventes, copiose & cum impetu fluentes. Universa etiam radix יבל ad

فقلت له ما لقرني وملك فقال والشروط املك ونفخته
بالدينار الثاني وقبلت عودهما بالمتاني فاقاه
في فمه وقرنه بتوامه وانكها يحمده
ويمسح السنادي ونده قال الحارث
بن

ad hanc proprietatem vehementius,
effusius, cum impetu, frequentiaque
acti, est revocanda; differuntque
in eo, quod polle-
rius fere consignet adducere cum
celebritate et pompa, inter effusa
et copiosa agmina. Ex hoc fonte
Fubilai etiam latens adhuc etymon
recludendum.

وَالشَّرْطُ اَمْلَكَ

At conditio pollentior est. Est formu-
la proverbialis, quam enucleat
Teblebius املك افعل التفضيل

اي الرم واجف وهذا مثل
من امثال العرب تضربه في
الحث علي الوفاء بالشروط

Amlacho, est Aphalo superlativis,
notans id quod magis necessarium
est et justum: estque ex proverbii
Arabum, quod usurpant, quum in-
citant ad prestandum conditionem.
Radix est ملك regnavit; quasi
dicas Conditio regnantior est. Nil
æque curandum, quam ut condi-
tio præstetur. شرط conditio, a

stipulatus est, conditionem
præstavit. Est secundarium, a
primario fissura incidit aliquid, no-
ta impressa signavit.

وَنَفَخْتُهُ بِالْدَيْنَارِ الثَّانِي

Et adflavi eum denario altero, id est
donavi. Vim & elegantiam lo-
cutionis sic explicat Teblebius

نفخته اي رميته واصبته
اصابة خفيفة والنفخة من
العذاب القطعة منه

Naphachtoho tantundem hic est ac
segi et tetigi illum tactu levi; nam
et Naphcha supplicii est particula e-
jus. Respicit phrasin Alcorani

اذا مستهم نفخة من عذاب

مرىك Quum tetigerit eos status de
pœna Domini tui. Id est vel te-
nuissima particula et aura ignis pœ-
nalis. Eadem sub figura, sed in
bonum, adflare quæ nummo,
aura aurei nummi adficere, venu-
stissime formatum. Conferantur
quæ supra latius deduxi de radice

نفخ

Hicegoilli, quam copiosus est imber tuus! at ille; conditio tibi tua praestanda est: donavi itaque illum altero hoc denario, dixique, muni ambos versibus averruncatoriis Corani. Conjecit autem illum in os suum, cumque gemello suo aggregavit. Retrocessit deinde laudans matutinum suum exitum, & celebrans

نوح, ejusque diversis usibus.

عَوْنَهُمَا بِالْمَثَانِي

Muni ambos versibus averruncatoriis. عاون confugit ad Deum averruncum, dat in 2. عاون fecit ita confugere, unde forma nostra imperativa. مثنى plur. fr. 2 مثنى, thematis ثني iteravit, quasi dicas iterationes, sive iteratas lectiones. Sic vocatur prima Surata Alcorani, quæ identidem interpretandum iteratur. Ea etiam pro amuleto utuntur. Sensus est; Deo gloriam esse tribuendam pro insperato lucro, utque illud factum

fectum esse velit, orandum.

وَالْقَاءَ فِي فَمِهِ وَقَرْنَهُ بَتَوَامِهِ

Et conjecit eum in os suum, & junxit eum gemello ejus. A لقي conjecit, in 4. conj. est القى conjecit.

فم Phem, Phim, Phum & عاون

عاون Chald. est os. عاون geminus.

a rad. قام med. Hamz. عاون, socium habuit in partu, & gemellum.

In 4. عاون gemellos peperit. Intelligitur gemelli nomine alter ille aureus nummus, quo antea fuerat donatus. Hujus plur.

fr. est عوايم, unde in Diw. Hud. extat

extat

جبل مشرف التوايم

Mons præcelsus gemellis.

Hoc est gemino vertice eminent. id est, lumina oculorum, & vi-

Fæminine etiam قوامه, unde brando commovit gemellas suas, id est, pupillas.

dualiter Hariri Consf. 7. ثم فتح

كريمته وراى ابتوامته

Tum apernis duo pretiosissima sua,

id est, lumina oculorum, & vi-

brando commovit gemellas suas, id est, pupillas.

وَأَنكَفَا يَحْمَدُ مَقْدَادُ

Es regressus est, laudans matutinum

exitum

بن همام فنأجاني قلبي بانه ابو
 زيد وان تعارجه لكيد واستعدته
 وقلت له قد عرفت بوشيك واستقم
 في مشيك فقال ان كنت بن همام فحييت
 باكرام

exitum suum. A كفا ult.

Hamz. retro vertit, est in 7. retro-
 versus fuit. A غدا ult. Vav, ma-

ne venit, est مَعْدِي actio, quod
 in Golio tantum comparat in figura,
 & proverbialiter ما ترك من

إبيه مغدي ولا مراجا

per omnia patri est similis. Ad ver-
 bum, non relinquit patrem nec ma-
 terno exitu, nec reditu vespertino.

فأجاني قلبي بانه أبو زيد

وان تعارجه لكيد

Es insusurravit mihi cor meum esse
 hunc Abuzeidum; ejusque claudica-
 tionem, esse fraudem. 3. conj.
 ناجا clanculum locutus est cum
 aliquo, supra semel iterumque
 visum, a نجى ult. vav & je.

تعارج in quod ille, proprie. عارج

inf. 6. ا عرج claudicavit, præ-

sertim ex accidente aliquo. لكيد
 habet Lamed Emphaticum, est

autem كيد Stratagema, frans,
 dolus a كان med. je dolum stru-
 xit. Designat etiam excussionem ig-
 nis quia fit igitabulo, quam prin-
 cipem esse significarionem vix am-
 biget, qui formulas excussi fomitis
 igniarum, in principio hujus con-
 fessus adductas, contulerit. Semel
 tantum in libro Jobi offert sese
 ديد, hinc utique illustrandum.

وَأَسْتَعْدَّتْهُ

Es rogavi eum ut rediret. Est 10.
 conj. ا عاد med. Vav, rediis.

Apud Golium hæc conjug. expo-
 nitur, petiit ut repeteret; sed la-
 tius patet; nam ut Scholiastes ex-
 plicat, استرجع est

petiit ut rediret,
 dixitque, redi ad me.

Profecto قد عرفت بوشيك

agnitus es per pictam tuam eloquen-

tiam. وشي est act. Verbi وشي

pinxit coloravitque vestem, pan-
 num. Coloravit, sucavit, pinxit
 orationem; partim in bonum, ut
 hic

bratio conciliabulum & ejus munificentiam. Dixit Harith Ibn Hemmam, Clanculum suggessit mihi cor meum, esse hunc Abazeidum; & dolose claudicationem ab eo simulari. Et justum cum reverti, dicens ei, jam pigmentis orationis tuæ proditus

hic; partim in malum. Notat enim. *stetit*, قام الى الشي *surrexit ad rem*, pro capis, aggressus est facere quid. قامت الدابة *stetit jumentum*, pro elanguis, defessumve fuit. قامت الماء *stetit aqua*, pro congelavit. قام القمام *stetit pulvis*, caligo &c. &c. pro قامت الشمس *stetit sol* pro ad meridianum culmen pervenit. قام الحق *stetit veritas* pro apparuit & effulsit. قام الحرب *stetit bellum*, pro serbuit & flagravat vehementius. قام السوق *stetit forum*, pro calidum fuit serbuitque. Quæ & alia compluscula, ad illustrationem sacri Codicis facientia, in aliud tempus seponantur.

حييت باكرام وحييت *Salutatus sis honorifice*; *Vivas inter honoratos*. Radix *حي* *Vixit*, in 2. *حي* est creavit regem; unde formula *حيك الله Regno te beet Deus*. Notio orta a solenni acclamatione *Vivat Rex*. Eodem e fonte fluxit altera notio 2 Conj. *Salutavis*. In

Et recto *فاستقم في مشيك* *Rectus esto in ingressu tuo*. A *قام* *stetit*, surrexit, in 10. est *استقام* *se erexit in pedes*. Thema est copiosum & formulis prædices, quarum gustulum percepisse juvabit, quod in Bibliis etiam *قام* amplam teneat ditio-

بأكرام وحييت دين كرام فقلت لعل أبا الجوارث
فكيف جالسك والجوارث قال انقلب في
الجالين بوس ورخا وانقلب مع الريحين
نزع ورخا فقلت كيف ادعيت القزل وما مثلك
من منزل واستسر بشرة الذي كان تجلي ثم
انشد حين ولي

ها

In passiva forma hinc habemus
Salutatus sis. Sequens اكرام
est inf. & conj. honore afficere, &
كرام. Ultimum اكرام
plur. fr. & كريم honoratus, ge-
nerosus, nobilis &c. &c.

انقلب في الجالين بوس
Versatus sum duplici in
statu, miseria & laxitatis. A قلب
vertit, versavit, 7. est انقلب,
passivam vim exerens. جالين
genit. dual. ab حال status,
fortuna. بوس malum, miseria,
a med. Eliph was sordidus,
malus, fuit; item miser & infelix.
رخا Laxitas. Commoditas bono-
rum, amplitudo opum a رخا

ultima Fav. & je, Laxus, mollis
flaccidus fuit.

وانقلب مع الريحين
conversatus
sum cum duobus ventis, procelloso,
remissoque. Ab eodem قلب in ر.
انقلب est conversari & degere.

نزع ورخا
epitheton venti procelloso,
a نزع agitavit, concussit arbo-
rem. Hebraeis yn est moveri, com-
enti, cujus Pibel foret yn.

رخا
Idem epitheton venti re-
missi, plena enim locutio est
ريخ رخا quae occurrit in E-
pist. Ibn Topik. p. 193.

فسارسل
اللله اليهم ريحها رخا

Et immisit iis Deus ventum laxum,
remissum. Figurata apud Abulphar.
pag. 555. extat بسايم

الامن

tus es, rectum itaque ingressum libere resumas: ille vero, si tu Ibn Hemmam es, quam honorificentissime sis salutat, & inter nobilissimos longum Vivas. Et ego, sum equidem Harith, tuus vero quis status, quæ fortunæ? Tum ille, inter duplicem conditionem miseræ & laxitatis versatus sum, & cum duplici vento vehementi ac remisso conversatus. Ego iterum, Quid claudicationem mentitus es, quum te quidem tale baud deceat ludibrium? Et nubium duxit nitida facies ejus quæ offuscat; averfusque recitavit.

Z 2

Clau-

الامن والامان Lenes autæ securitatis & fidei. Sub figura etiam noster enunciat, quod antea simpliciter posuerat.

كَيْفَ ادَّعَيْتَ الْقُرْلَ

Quomodo professus es claudicationem? Ultima var, vocavit, habet

in 8. ادَّعَى arrogavit sibi, vindicavitque aliquid. assumpt, professus est, pra se tulit &c. &c. &c. قُرْلَ

Claudicatio & quidem deformis, monente Teblebio. In principio confessus hujus etiam occurrit.

وَمَا مِثْلُكَ مِنْ هَرَلٍ

Et non similis tui est, qui ita ludat. Id est, baud decet te tam turpis lusus e mentis claudicationis: ita Schol.

لبس من كان مثلك

وعلي لخالقك من

يرضى بهذا النقيصة

Non qui similis tui est, tuique mo-

ribus, placere sibi potest in hoc dedecore.

وَأَسْتَسِرُّ بِشْرَةَ الَّذِي كَانَ

Et condidit se lava furias o-

jus, quæ peniduerat. A سِرُّ in

10. exilte استسرى se abscondit

Luna, occidit alitrum, delituit aliquot

noctibus. بشرَ exprobrare frontis

solatio & hilaritas. Radix بشر

lato nuncio exhilaravit; cui supra

aliquid lucis adpersum. تجلى

est ج. ا. جلي revelari. Remi-

descere velo discussio.

تَعَارَجَ جَتَّ لَا رَغْبَةَ فِي الْعَرَجِ

Claudicationem simulavi, non appetentia claudicationis. A عراج Ad-

scendis per scalam, succrevit porro

vis claudicandi, unde in 6. تعارج

simulavit se claudicare. Thema

dignum quod penitus excutatur,

atque

تعارجت لا مرغبة في العرج ولكن لأقرع باب

العرج *

والقي حيلي علي غاري واسلك مسلك من

قد مرج *

فان لامنني القوم قلت اعذروا فليس علي الاعرج

من حرج *

atque ad Originem suam reduca-
tur.

وَكُنْ لَأَقْرَعَ بَابَ الْعَرْجِ

Sed ut pulsem ostium gaudii. Hoc
est, ut aditum mihi parem ad gau-
dium. Crebro usurpant Orientales
باب ostium rei, pro ejus aditu,
ingressu. In Epist. Ibn Topb. p.
193. est Quærere veritatem من
بابه ad ostium ejus; id est ubi ea
querenda et adeunda. Observan-
dum & hoc Abilphar. p. 350.

انفتح علي ابواب المعالجات

المقتبسة من التجربة ما لا

يوصف Aperta mihi fuere ostia cu-
rationum desumpta ab experientia,
que numerari non queant.

وَالْقِي حَيْلِي عَلَي غَارِي

Estprojiciofrenum meum super gibbum
meum. Prius est fut. in 4 ا لقي
occurrit, unde القى occurrere se-
cit, projecit, conjecit. حبل funis
منه peregrinator, gibbus

cameli, ut declaratum Conf. 1.
Rem ipsam egregie exposuit Scho-
lastes, projicio frenum super gibbum
est vado quo, et quomodo, lubet;

وهو مثل مضروب نقول

الغرب حبلك علي غاريك

اي انت مسيبة توجهي حيث

تسبي وذلك ان الغارب مقدم

سنام البعير والحبل زمام

وهم يربطون مركبة البعير

بطرف زمامه واذا اراد

الرجل ان يسرح بعيره يرعي

حيث شاء حل طرف الحبل

من مركبته وزمامه علي ظهرة

Estque hoc proverbium protitum,
dicunt enim Arabes, Funis tuus
supra gibbo tuo, pro, tu manumissa
es, vade quo lubet. Nempe Garib
est anterior pars gibbi camelini,
habat autem capistrum; ligantque

gena

Claudicationem simulavi non ejus sane captus desiderio,
sed portam solatii pulsaturus.

Et habenis in dorsum rejeclis sectam sum ingressus eorum
qui nutant in religione.

Quod si me homines vituperant, parcite inquam, ne-
que enim id claudio crimini dandum est.

genu cameli extremitate capistrum e-
jus: at quum quis dimittit camelum
suum, ut pascat ubi velit, solvit ex-
tremitatem capistrum a genu ejus, &
conjicit in gibbum ejus.

وَأَسْلَكَ مَسْلَكَ مَنْ قَدْ مَرَجَ

Et via ingredior ejus qui vacillat. Ra-
dix مَرَجَ apud Golium valet pas-
cere jivit jumentum. Vacillavit,
loco motus fuit justo laxior annulus,
miscuit, confudit: turbatum & per-
versum fuit negotium religionis,
fidei &c. &c. Scholiastes miscendi
vim elegit, nostrum مَرَجَ

declarans per خلط الجذ بالهزل
miscuit serium joco. Id languet.
Non displiceret mihi prima pote-
stas, ob præcedentem phrasin con-
jecti in gibbum funis, ut se sectam
sequi dicat eorum qui pascere solum
jumentum, & discurre ubi velis;

id est qui sibi habenas laxant, &
cupiditati indulgent. Magis tamen
propendeo in Vacillandi significa-
tionem; quæ & Claudicationem fi-
ctam hominis & reliquam ejus ver-
sutiam ac nequitiam commode ex-
primit.

فَلَيْسَ عَلَيَّ الْأَعْرَجُ مَنْ حَرَجَ

Neque enim natura claudus culpam
dus est. Innuit talem sibi esse indo-
lem a naturaque versutiam hanc
proficisci: ac proinde neutiquam
posse culpari. أَعْرَجَ Comp. a

مَرَجَ speciatim signat natura
claudum. Ex ambiguo per Clau-
dum intelligitur versutus, versipellis,
utrumque in latus Claudicans, phrasi
Biblica. حَرَجَ culpa. delictum.

لَيْسَ مَنْ حَرَجَ Non est de
culpa, nulla est culpa.

F I N I S.